

Božidar Maršanić

KAMO DA ODEM?

KPC - ZAGREB
2004.

AUTOR: Božidar Maršanić
COPYRIGHT ©: Božidar Maršanić
PROPOVIJEDI SABRALA
I PRIPREMILA: Heda Domitrović
RJEŠENJE KORICA: Heda Domitrović
LEKTURA: Gorinka Bedalov
ODGOVARA: Heda Domitrović
IZDAJE: Kristova pentekostna crkva
Zagreb, Ilica 200

ISBN 953-99767-0-7

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb
UDK 242
MARŠANIĆ, Božidar
Kamo da odem? / Božidar Maršanić. -
Zagreb : Kristova pentekostna crkva, 2004.

ISBN 953-99767-0-7
440902088

Tisak: ZRINSKI d.d., Čakovec

SADRŽAJ

Uvod	1
1. Dio NAJBOLJI PRIJATELJ	<hr/>
Naš najbolji prijatelj	11
Kojem gospodaru služiš?	28
Pripravimo put gospodinu.....	45
2. Dio URONJENJE U VODU	<hr/>
Baptidzo = uronite ih u vodu.....	65
Isusovo obećanje	82
Nema kraja božjoj mudrosti	101
Moramo se roditi riječju i duhom.....	119
Živa nada	138
3. Dio HRAM BOŽJI	<hr/>
Mi smo hram božji	159
Oholoj crkvi u laodiceji	177
Kako graditi svoje spasenje?	194
4. Dio ISUS DOLAZI	<hr/>
Oslobođenje iz ropstva grijeha	211
Čisto srce	227
Dođite k isusu	242
Budimo budni	258
Bilješka o piscu	275

UVOD

Držim potpuno opravdanim, započeti uvod u knjigu ovakvog sadržaja Biblijskim stihom, koji sam po sebi govori i koji sadrži bit poruke, a nalazi se u Evanđelju po Mateju, 1:14:

“Jer, premda su mnogi zvani, ipak ih je malo odabranih.”

Za pastora Kristove pentekostne crkve, Božidara Maršanića, može se upravo to ustvrditi.

On nije odabran nikakvim čudom, testom ili zaslugom svojih dobrih djela. Bio je pozvan i on se odazvao.

Taj odaziv svrstao ga je u odabранe. Dalje je sve teklo po Božjem planu i bilo je djelo Duha Svetog.

Sve se to čini vrlo jednostavnim, no svaku ispropovijedanu (ili napisanu) Božju riječ morao je, ne samo poznavati, već i u životu iskušati.

Gospodin ga nije štedio i izgrađivao ga je u praktičnom životu, provodeći ga kroz mnoga iskustva, ali su ga ta ista iskustva izgrađivala i upućivala na život s Gospodinom Isusom Kristom i učvršćivala u Božjoj riječi.

Ta iskustva nije sticao samo u svom osobnom životu ili životu svoje obitelji, već u svojstvu pastora, vodeći vjernike u Zajednici. Iskustvo svakog vjernika postajalo je i njegovim iskustvom. Kada on, kao što piše u naslovu ove knjige, pita:

“Kamo da odem?”, onda to znači: “Od Duha Božjeg.”

Ovo nije bilješka o piscu ove knjige, ovo je samo objašnjenje na koji način je pastor Božidar Maršanić stekao, ne samo knjiško, Biblijsko znanje, već životno iskustvo na Božjoj riječi izgrađenog života.

Kada on propovijeda ili piše, to nije zato što vjeruje, jer je to pročitao iz nama tako cijenjenog i voljenog Svetog Pisma, već zato što je zapovijedi i obećanja Božja iskusio u vlastitom životu, ne uvijek na baš lagan način. On je pro-

šao kroz sve faze obraćenja, pokajanja, nanovorođenja, Biblijskog vodenog krštenja i krštenja Duhom Svetim.

Kada kaže: "Kamo da odem?", on zna da se nema kamo otići od Duha Božjeg. Ma kamo otišao, na krivu stranu ili bio na Uskom putu, u dobru i zlu, bolesti ili radosti, Duh Božji ga je uvijek našao. Kada je trebao utjehu, Duh Sveti je bio blizu; u bolesti, od pomoći do iscijeljenja, Duh Sveti je uvijek davao na znanje da je tu i da je prisutan, ali pomoć nije stizala samo kao iscijeljenje ili utjeha, ne, stizala je i kao opomena.

Mnogo toga je sam doživio, ali mnogo više toga je imao priliku vidjeti u Zajednici koju je vodio.

Vidio je vjernike koji su se čvrsto držali Isusa i stajali na Božjoj riječi. Vidio je blagoslove i uspjehе koje su takvi vjernici doživljavali.

Doživio je moć molitve u tajnoj klijeti, ali i moć zajedničke molitve, jednodušnosti i zajedništva u molitvi i životu.

Nažalost, video je i mnoge koji su "proširili" Uski put i krenuli putom koji ih je odvojio od Isusa.

To je najveći užas koji jedan pastor može doživjeti. Neopisivo je gledati da se osipa stado koje ti je sam Gospodin povjerio, ali i tada, Gospodin mu je bio snaga i utjeha.

Sva ta iskustva unio je u svoje propovijedi.

Pastor Božidar Maršanić propovijeda i poziva na obraćenje. Ponekada se čini kao da se ne može odmaknuti od Isusovih riječi iz Matejevog Evanđelja 11:28:

"Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja će vas okrijepiti."

Koliko puta je to već rekao u svojim propovijedima i još više puta u besanim noćima tražio mogućnost da to što većem broju duša kaže i pokaže Put? Isus je zvao i od njega, zemaljskog čovjeka očekivao da to prenese ljudima.

Kada je video, mlake, nazovi-vjernike, sa žarom ih je opo-

minjao i ukazivao na laž i propast, ali opet, na neizmjernu Božju ljubav koja sve opršta onome tko se iskreno kaje. Neprekidno propovijeda o blagoslovu i radosti spasenja, ali i to da se grijeh ne isplati i o vječnoj propasti.

Pastor Božidar Maršanić ne propovijeda suhoparno i knjišku Riječ, već onako “narodski”, svakom razumljivu i sa mnogim primjerima iz života, vjernika i nevjernika. Kažem: nevjernika, jer samo djelomično ili povremeno vjerovati, kako kaže pastor Maršanić, znači: ne vjerovati. Nekima će se možda pričiniti da stalno i stalno, govori na istu temu i da se ponavlja. Iz osobnog iskustva znam da me je ponekad, neka mnogo puta ponavljana poruka, u jednom trenu našla i pogodila. Sjećam se da sam rekla: “Pa to sam i prije znala, ali sad sam tek shvatila.”

Nekada su poruke tako jednostavne, da i ne obraćamo pažnju na njih iako bi nam jako dobro došle u određenom trenutku.

Kada bih morala brzovavnim stilom reći sadržaj njegovih propovijedi, rekla bih da on propovijeda:

“Kako doći k Isusu i kako ostati kod Njega, sada i u vječnosti.”

Na kraju bih i ja na primjeru iz života, iznijela jednu ne-pobitnu činjenicu.

U vrijeme kada sam podučavala djecu vjeronauk u našoj Zajednici, osim onih mirnih, bilo je i onih nestasnih mališana.

Jednoč, dok sam govorila o tome, kako je Isus umnožio kruh, jedan nestasko se vrtio i ometao druge u praćenju nastave.

Okrenula sam se k njemu i strogo zapitala:

“Božo, o čemu smo sada govorili?”

Jedan trenutak me je začuđeno pogledao, ali slijedeći mi je kao iz topa rekao: “Pa o Isusu, sestra Heda!”

Mali lukavac se vrlo brzo snašao, ali je pogodio pravu

istinu: ma o čemu mi govorili, uvijek se radi o Isusu!
Ova knjiga upravo i govori o Gospodinu Isusu Kristu i
Duhu Svetom, a sve u cilju da nas dovede Bogu, svom i
našem, Ocu nebeskom.

Heda Domitrović

KAMO DA ODEM?

Božidar Maršanić

PSALAM

139:7-12

*Kamo da idem od Duha Tvojega,
i kamo da od Tvog lica pobjegnem?
Ako se na nebo popnem, ondje si,
ako u Podzemlje legnem, i ondje si.*

*Uzmem li krila zorina
pa se naselim moru na kraj,
i ondje bi me ruka Tvoja vodila,
desnica bi me Tvoja držala.*

*Reknem li: "Nek me barem tmine zakriju,
i nek me noć umjesto svjetla okruži!"
ni tmina Tebi neće biti tamna:
noć sjaji kao dan
i tama kao svjetlost.*

1. Dio

NAJBOLJI PRIJATELJ

NAŠ NAJBOLJI PRIJATELJ

STRANCI I TUĐINCI

Mi smo stranci na ovoj zemlji. Ovu nam tvrdnju najbolje objašnjava apostol Petar u svojoj 1. poslanici u drugom poglavljtu, u jedanaestom stihu, kada opominjući piše:

“Ljubljeni, opominjem vas, budući da ste ‘tuđinci i stranci’, klonite se tjelesnih požuda, jer one vojuju protiv duše!”
Već mnogo ranije, psalmist je u 146. psalmu, u 9. stihu ustvrdio:

“Jahve štiti tuđince, sirote i udovice podupire, a grešnici-mrsi putove.”

Pitamo se: može li On to učiniti i da li On to i čini? Da, On to može i hoće i zaista čini.

Štiteći svoje, koji su na ovoj zemlji tuđinci, On grešnici-ma istovremeno mrsi njihove grešne putove i namjere.

Što to znači: mrsiti grešnicima putove?

To znači da im kvari zle naume s kojima su krenuli protiv djece Božje. Krenuli su protiv tuđinaca, a to smo mi.

Bog podupire udovice. On je Bog sirota i udovica.

Slava Njegovom svetom imenu za tu milost!

Vjerujte da se On ne mijenja.

On je takav kao što stoji napisano. Takav je bio, takav je sada i takav će ostati i ubuduće. Možemo imati sigurno pouzdanje u Isusa Krista da će nam On pomoći.

On je naša zaštita i pomoć naša. On je nama sve na ovom svijetu. Na ovom svijetu mi nemamo većeg prijatelja od Isusa. On je naš najbolji prijatelj!

Kada ne bismo imali Isusa, bili bismo potpuno izgubljeni. Onda bi taj svijet (neobraćeni, grešni, bezbožni) i đavo mogli s nama raditi što god bi htjeli.

Ipak, s nama, to jest s onim koji su vjerni Gospodinu Isusu Kristu, ne mogu onako kako bi oni htjeli, jer mi ima-

mo prijatelja, Gospodina, koji je dao svoj život za nas i koji je spasio našu besmrtnu dušu. On ide s nama korak po korak, čuva nas, podupire, štiti i brani.

On je Bog! Jedini pravi, živi Bog!

Mislim da sada već znamo tko su ti tuđinci.

Psalmist izjavljuje da Bog štiti tuđince, a u 1. Petrovoj poslanici 2:11, apostol kaže:

“Ljubljeni, opominjem vas, budući da ste ‘tuđinci’ ”.

Zašto kaže apostol Petar da smo na ovoj zemlji tuđinci?

On to s pravom kaže zato jer mi njoj ne pripadamo.

Mi pripadamo nebu!

Ovdje se osjećamo kao tuđinci. Ono što želimo i što nam je obećano, što ćemo jednom biti i čega smo baštinici, Božja riječ kaže da je to nebo.

Gospodin nam je obećao nebo, a vjerujemo da Božja riječ čvrsto stoji i da se možemo pouzdati u nju. On kaže:

“Budući da ste tuđinci...”

Dok god smo na ovoj zemlji, mi smo tuđinci.

Ovaj svijet ne ljubi one koji se razlikuju od njega, a to smo mi, jer smo se odvojili od grešnog načina života.

Ovaj nas svijet zapravo mrzi. To je istina. Ne kažu nam otvoreno: “Mrzim te!”, ali po djelima i ponašanju, po svemu su protiv nas, a kada je netko protiv nas, može i učiniti ono što Bogu nije ugodno, može mrziti.

Znate, mržnja je suprotna ljubavi.

To su dvije suprotnosti koje se nikada ne mogu složiti; kao što se ne mogu svjetlo i tama složiti, tako se ne mogu složiti niti ljubav i mržnja.

Ne može u istom srcu biti i ljubav i mržnja.

Čak i čovjek koji ne vjeruje Bogu, složit će se da to ne ide zajedno.

Sveto nas Pismo uči, a apostol opominje, da smo tuđinci i stranci na ovoj zemlji.

U zemlji iz koje potječeš uvijek si doma, a doma se sva-

tko dobro osjeća.

Neki ljudi rado putuju, ali kad se vrate svom nestalnom domu, zahvale Bogu i kažu da je doma najljepše.

Čovjek je kod kuće najslobodniji.

Apostol kaže da smo “*tuđinci i stranci*”.

OVO NIJE NAŠA ZEMLJA

Stranci smo, jer ovo nije naša zemlja.

Ova zemlja je prodana, kao što su i svi ljudi na njoj prodani onome koji je srušio prve ljude.

Vi znate kada je đavao napastovao Gospodina Isusa i rekao:
“*Ako mi se pokloniš, sve ču ti dati, jer je moje.*”

Dakle, čija je zemlja?

Od onoga čije ni ime ne želimo spomenuti. Zato smo mi, mi djeca Božja, postali strancima ovoj zemlji i to nije naš dom. Naš dom je gore na nebu. Tamo je naša prava, vječna domovina.

Apostol kaže:

“*Budući da ste ‘tuđinci i stranci,’ klonite se tjelesnih želja.*”

U Poslanici Hebrejima 11, u 13. i 14. stihu piše:

“*U vjeri umriješe svi ovi ne primivši što je obećano, već to izdaleka vidješe i pozdraviše te priznadoše da su ‘tuđinci i putnici na zemlji’.* Oni koji tako govore pokazuju da traže domovinu.”

O kome je ovdje riječ?

O Božjim, svetim ljudima, herojima vjere kroz koje se Bog proslavio. O Abrahamu i njegovom potomstvu kome je bila obećana zemlja i svima onima koji su Bogu služili i priznali da su tuđinci i stranci na ovoj zemlji.

Gospodin Bog je Izraelcima obećao dati zemlju koja će biti njihova, gdje će živjeti kako je najbolje moguće.

Zemlju gdje će teći med i mlijeko, ali oni to nisu doživjeli i priznali su da su samo tuđinci i putnici na ovoj zemlji.

Imali su jedno obećanje.

Za Abrahama se zna da je živio u šatorima i da je vjerovalo i nadoao se gradu kojem je tvorac i graditelj Bog.

Taj se grad gradi na nebesima! Kao što je Petar rekao:

“I vi se dajte kao živo kamenje ugraditi u građevinu koja se gradi na nebesima.”

Znači budimo takvi da se možemo dati ugraditi u tu građevinu da bi doživjeli ono što nam je obećano, ne ovdje već gore.

Kamen koji je iz svijeta izvađen, a to smo mi, znači tebe i mene, treba obraditi, otesati, očistiti, da bi imao pravi oblik koji se može ugraditi u tu svetu građevinu.

Od tog živog kamena, od svetih, Božjih ljudi, Bog koji je graditelj, želi sagraditi jedan sveti hram gdje će On prebivati. On ga gradi od živog kamena, od pravih vjernika, kako Pismo kaže.

Zato apostol Petar kaže da smo stranci na ovoj zemlji, ali u Poslanici Efežanima 2:19. stihu стоји napisano:

“Prema tome, niste više tuđinci ni gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji,”

“Niste više!” Sada smo ukućani Božji.

Mi smo u Božjoj obitelji. Mi smo u Božjoj kući; živimo u zajedništvu s Bogom. Gospodin Isus Krist je s nama!

Nekada pjevamo pjesmu: “Ovdje je kuća Božja, ovdje su vrata nebeska.”

Da, jer vjerujemo da je Isus Krist s nama.

Apostol zato kaže da više nismo tuđinci, jer živimo sa svetima.

Kakvi trebamo biti onda kada živimo sa svetima?

MI TREBAMO BITI SVETI!

Mi možemo i trebamo biti sveti!

Vjerujemo, ali praksa treba potvrditi da živimo sveto i to onako kako Božja riječ kaže.

Upravo zato apostol i kaže da se klonimo tjelesnih želja.

Trebali bismo poslušati uputu da se klonimo tjelesnih želja ili požuda, jer bi trebalo biti samo po sebi razumljivo da se sveti Božji ljudi, oni koji žive u domu Božjem, klonne tjelesnih požuda.

Kakvih tjelesnih želja?

Grešnih tjelesnih želja, njih se klonimo.

Nisu sve tjelesne potrebe i želje grešne. Moramo jesti, a to je isto tjelesna želja. Moramo raditi i odijevamo se.

Sve su to tjelesne želje, ali nisu grešne.

Postoje i grešne želje koje žive u našim udovima. Toga se trebamo kloniti.

Zašto? Zato jer se te tjelesne želje bore protiv naše duše.

Tako stoji napisano.

One nas uvijek navode na suprotno od onoga što nam Božja riječ govori. Naša duša se slaže sa onim što Pismo kaže, a naše se tjelesne želje slažu sa svijetom i grijehom. Tu je uvijek borba. Tu je natezanje jedne duhovne i druge tjelesne strane.

Do borbe dolazi osobito onda kada čovjek ne živi sveto i kada se ne pridržava Božje riječi.

Pismo kaže da grešne tjelesne želje i strasti vojuju, ratuju i bore se, pa čak i pobjeđuju u našem kršćanskom životu. To znači da su te želje nadvladale i da je tijelo pobijedilo jer smo duhovno bili slabi i kolebljivi. Pa zašto da se stalno razapinjemo? Zašto da se stalno mučimo? Zašto da snosimo neprekidne trzavice između tijela i duše?

STANIMO VEĆ JEDNOM NA BOŽJU STRANU!

Stanimo već jednom na Božju stranu. To je onda pobjeda za cijeli život! Ako stanemo na Božju stranu i prizovemo Krista u pomoć, onda više nećemo imati trzavice između tijela i duha.

Onda će se tijelo pokoravati duhu.

Pokoravat će se Božjoj riječi, a to je po volji Gospoda Isusa Krista. Zato nam apostol i kaže, da tjelesne požude vojuju protiv duše.

U Poslanici Rimljanima, u 8:5 navedeno je kako lijepo i razumljivo čak i onima koji ne vjeruju, a kamo li vjernicima:

“Oni koji žive po tijelu teže za tjelesnim stvarima, dok oni koji žive po Duhu, teže za onim što je duhovno.”

Pitajmo se, da li težimo čas za onim duhovnim a čas za onim tjelesnim?

Kada smo na Božjoj strani i zahvaljujemo da nas je pohodio, odlučujemo da ćemo od sada težiti za onim duhovnim, a kada smo vani, onda prevladavaju tjelesne požude.

Priznajmo pred Gospodinom i recimo mu:

“Gospodine, još me to i to muči! Nekako uvijek prevagne ona tjelesna strana. Molim Te, pomozi mi! Daj mi snagu da se mogu oduprijeti i pobijediti. Osloboди me!”

Apostol upozorava: “*Klonite se...!*”! “*Klonite se...!*”! “*Klonite se...!*”!

Da li se mi klonimo prilika u kojima možemo podleći?

Možda bismo trebali nekamo ići, ali ako znamo da postoji opasnost da podlegnemo napasti, tada bismo trebali odustatи od odlaska na takvo mjesto.

Klonimo se prilike i mjesta u kojima bismo mogli postupiti protivno Božjoj riječi.

Zaobiđimo, ne dajmo priliku napasti, jer ne želimo da tjelesnost pobijedi.

NAŠ STAV MORA BITI ODLUČAN

Naš stav mora biti jasan, jer ako nas ljudi ne vide, Bog nas vidi!

Mora biti kristalno jasan, tako kako Božja riječ kaže!

Onda mogu reći pred Bogom i pred ljudima:

“Gospode, Ti znaš da se ja klonim tjelesnih požuda. Mo-

lim Te, pomozi mi i dalje. Hvala Ti što si mi do sada pomagao, ali mi i dalje pomozi!”

On će to vrlo rado učiniti. Te želje vojuju, one se bore, a kada se netko bori postoji ne samo mogućnost, već i vjerojatnost da pobijedi.

O nama ovisi na koju ćemo se stranu prikloniti: duhovnu ili tjelesnu, jer ona će strana i pobijediti.

Dobro je da poslušamo Božju riječ i da tako postupimo.

Sve ono što ne daje slavu Gospodinu, sve ono što bi čovjek htio “malo popraviti” ili udovoljiti tijelu, to je protiv Božje, svete riječi.

Čovjek je često nezadovoljan izgledom svoga tijela, želi ponešto dotjerati i umjetno izmijeniti. Pokazuje nezadovoljstvo prema Božjem djelu, nedostojno se odijeva i uskraćuje Bogu slavu. Slijedeći stih kaže:

“Vladajte se lijepo među poganima da bi u onome u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga 'na dan pohodenja.”

U Jakovljevoj poslanici u 4:1-2 čitamo:

“Odakle borbe i odakle svađe među vama?”

Odakle borbe i svađe među nama?

Odakle? Otkuda to dolazi? Sa neba? Ja ne vjerujem u to. Prvo je borba u pojedincu, a onda nastaje borba u Zajednici, crkvi tijela Kristovog.

To se prenosi i širi dalje. Apostol pita: otkuda?

Tko je kriv? Tko je to donio.

To smo donijeli ti ili ja.

Ako se nismo riješili tjelesnosti i poslušali Božji savjet onda je to u tebi ili meni.

Ne moramo drugdje tražiti. Pogledajmo u sebe!

“Zar ne odavde: od vaših požuda koje se bore u vašim udovima?”

Jasno kaže otkuda to dolazi.

Od vaših požuda, od vaših grešnih želja za kojima žudite i kojima se predajete. Onima koje se bore u vašim udovima. Dolazi li to od Boga ili od svijeta, ili od želja za onim što vidimo u svijetu?

Priznajmo to Bogu.

PRIZNAJMO BOGU

Ako priznate meni ili bilo kojem drugom čovjeku, mi to ne možemo oprostiti; to može samo Gospod Isus.

Mi moramo Njemu priznati i moliti oslobođenje da u našem životu ne bude više ni borbe ni svađe, niti tjelesnog prepiranja za naš izgled ili materijalni posjed ili bilo što drugo.

Priznajmo Bogu.

Narod kaže da se polovica opravičava onome tko prizna, ali ako priznaš Isusu, sve ti se opravičava!

Priznajmo jednom i to iskreno pa onda više neće biti borbe ni svađe u našem tijelu.

Onda te želje i požude neće više živjeti u našem tijelu, ruci, oku, glavi ni nogama.

Neće biti, jer će nas Gospodin oslobođiti!

Vjerujete li da to može biti?

Vjerujete li da nas On od toga može oslobođiti?

On može svaki i najmanji zaostatak ukloniti!

“Želite, i nemate? Tada ubijate. Strastveno žudite, i ne možete postići? Tada se borite i ratujete. Nemate jer ne molite.”

U trinaestom stihu još kaže:

“Molite, ali ne dobivate, jer molite s grešnom nakanom: da to potrošite u svojim požudama.”

Vidite, kaže da molimo i ne dobivamo.

Znate, ja bih čak tako rekao: svatko znade gdje grijesi i moli za ono što nije po Božjoj volji.

Nekada bi bilo bolje da nas ne usliša. Čak da nam i zdra-

vlje dade, a mi da ga potrošimo u požudama i željama?
Bolje da smo bolesni, i da idemo na četiri noge, bolje da
puzimo na ovom svijetu, ali da dodemo u nebo.

Zar nije Isus rekao da, ako nas sablažnjava naša ruka ili
oko ili noga, da je odstranimo, oko iskopamo.

Tko stalno gleda na ovaj svijet bolje da si iskopa oko.

Tko bi bio tako lud da si iskopa oko?

Ali vam kažem, u doslovnom smislu riječi, bolje je isko-
pati oko i otići u nebo, nego živjeti sa oba oka na ovome
svijetu bez nade u Život vječni.

Bolje je, jer ovaj svijet prolazi i sve što je na ovome svij-
jetu prolazi. I slava i bogatstvo i siromaštvo, sve prolazi;
samo ono gore je vječno.

Gledajmo razumno. Razmislimo i ocijenimo što je bolje i
onda se odlučimo za ono bolje.

Pa i Pismo kaže da se odlučimo za ono što je bolje i Bog
će nas blagosloviti. Dat će nam snagu. Prestat će borbe u
našem tijelu, u našim udovima. Prestat će!

Vjeruješ li da će prestati?

Postupi onako kako kaže Božja riječ i dobit ćeš svjedo-
čanstvo od Gospodina.

Kada bismo dalje čitali vidjeli bismo da kaže:

*“Preljubničke duše, zar ne znate da je prijateljstvo prema
svijetu neprijateljstvo prema Bogu?”*

Ako imаш neprekidno borbu u svom tijelu, onda si preljubnička duša. Stalno činiš preljub u odnosu na Boga.

Imaš svog Gospodina. Njemu si se obećao, a stalno gle-
daš za drugim, to jest za ovim svijetom.

Zar nije Isus rekao da onaj koji samo pogleda ženu sa
željom u srcu, čini preljub?

Nije bilo djela, bila je samo želja, ali je bila grešna želja!
Već je učinio preljub.

Jesmo li već tako daleko došli da možemo biti slobodni?
Da možemo vidjeti, a ne poželjeti?

Jesmo li došli duhovno tako daleko? Pitam i vas i sebe!
Apostol kaže:

“Opominjem vas!”

Imaš pravo željeti svoju ženu. Imaš pravo željeti osobu koja ti je draga i s njom stupiti u brak i živjeti s njom.
Na to imaš pravo od Boga, ali nemaš pravo gledati druge i željeti druge žene uz svoju!

Imamo Isusa! Je li to dovoljno za našu dušu?

RECI AMEN BOŽJOJ RIJEČI!

Je li naše tijelo pod komandom duše ili je pod komandom sotone koji nas sili da gledamo u ovaj svijet i da žudimo za svijetom. Da neprekidno imamo borbe u svome tijelu, ali i jedni sa drugima.

Možda kažeš da je to slobodno i da nije grijeh. Da mi to ne razumijemo. Možda se stalno svađaš i kolebaš amo тамо.

Pa kaži već jednom u svom životu, Božjoj riječi: amen!

Neka bude tako kako ona kaže!

Neka tako bude kod tebe, kao i kod mene.

Isuse, hvala Ti za sve!

Dakle, duša i tijelo neće se složiti.

Stanimo na stranu duše i bit ćemo pobjednici. Bogu hvala što je dao snagu onima koji vjeruju Božjoj riječi, i da se oni klone onoga što je grešno.

Znate, nedavno sam vidio jednu osobu, ali kada me je on spazio, brzo je prešao na drugu stranu da se ne bi morao sa mnom sresti.

Znači zaobišao me je. Zašto me je zaobišao?

Pa zato jer se nije htio sa mnom sresti! Mislim da se je ustručavao pogledati mi u oči.

Zaobišao me je, uklonio se od mene.

Klonimo se mi grijeha!

Ako ne želimo živjeti u grijehu i imati neprekidno borbe u našim udima, tada se klonimo svega i svakoga tko bi

nas mogao navesti na grijeh.

Božja riječ tako kaže: jedanput zauvijek. Kada te netko pita, reci mu ono što Pismo kaže.

Kažu nam da nam zapovijedaju pastori ili crkve, ne! Ima Jedan koji nama svima zapovijeda, a to je gospodin Bog i mi želimo Njega slušati.

Kada nas ljudi upućuju na Božju riječ, tada želimo i njih poslušati, jer su ljudi koji žele čisto i sveto živjeti.

Neka nam dragi Isus dade snagu da se možemo kloniti onog što nam može i dušu i tijelo odvesti u propast.

VLADAJMO SE UZORNO

Dalje u dvanaestom stihu kaže:

“Vladajte se lijepo među poganimi...”

Kada ovo čitamo čini nam se kao da apostol Petar piše Židovima, jer izraelski narod nije bio poganski narod.

On je bio narod koji je poznavao Boga i kojega je Bog izabrao. Živeći po Zakonu nisu bili pogani.

Pismo kaže da su izabrani narod, sveto svećenstvo itd.

Ovdje piše da se lijepo vladaju među poganimi. Kako da se vladaju? Lijepo, da žive sveto.

Što je to sada: sveto?

Oni koji se vladaju sveto nikada neće biti arroganti, oni nikada neće biti nemoralni, niti svjesno učiniti nešto grešno, već će uvijek biti pristojni i primjer ljudima među kojima žive.

Kaže da se lijepo vladaju među poganimi; i mi sami smo nekoć bili pogani, a i sada živimo usred poganog naroda.

Tako u Pismu piše.

I što sada kaže? Zar kaže da se među poganimi poganski vladamo? Ne!

Piše da se pristojno i lijepo vladamo.

Nepristojno vladanje može biti i nepristojno sjedenje u Zajednici ili bilo gdje drugdje, govoriti nepristojne riječi

ili nešto slično tome.

Ima ljudi koji ne prihvataju ili uopće ne shvaćaju to što Pismo kaže. Njima je još pokrivalo na očima.

Grijehom su im zastrte oči i ne mogu vidjeti ni razlikovati dobro od zla.

Kada piše da se lijepo vladaju, onda kaže:

“...da bi ono u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga 'na dan pohodenja!”

Zar nam ne kažu da smo učinili nešto strašno? Kažu da smo ostavili svoju vjeru.

“Otišao si u neku sektu...”!

Za njih je to strašan grijeh, da ne kažem zločin. Prigovaraju nam pa nas čak i mrze zbog toga.

Isus je rekao: “*Mene su mrzili – i vas će mrziti-*”

Da su Njega ljubili, i nas bi ljubili.

Rekli bi da smo sveti Božji ljudi i da se lijepo vladamo.

Da kod nas nema arogancije, nemoralu ni nepoštenja.

Pa to je život za pohvaliti i istaknuti da bi svi vidjeli.

Ali neće svi vidjeti.

Vidjet će oni koji žive u našoj blizini, jer kao što u Poslanici Korinćanima piše, da smo pozvani i da smo živa poslanica koju mogu svi čitati.

BUDIMO ŽIVA POSLANICA

Ono što vide, ne mogu kazati da toga nema.

Većinom neće priznati, ali je to činjenica.

“*Vladajte se lijepo*”, zašto? Da bi

“zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga, 'na dan pohodenja!'”

U lijepom vladanju očituje se dobro djelo.

U lijepom vladanju među grešnicima ne smije biti zlih djela; npr., ako meni netko kaže nešto grubo i uvredljivo, ja kao kršćanin neću njemu na isti način odbrusiti, ili

vratiti.

Vi znate kako to onda ide; jedan drugom, pa opet jedan drugom, ali kršćani koji se lijepo vladaju među grešnicima, ne vraćaju uvrede.

Oni to užvraćaju dobrim djelima, kako bi ti ljudi vidjeli naš život, bili uvjereni i osvjedočeni u praksi života.

Da bi onog dana kada Bog pohodi njihovo srce i kada će im govoriti, oni hvalili Boga; i da bi tada spoznali da je to ono što smo im svjedočili, to jest Krista i vidjeli naš promijenjeni život.

Znamo da su kršćani prije svog obraćenja svaki udarac dvostruko vratili, ali od kada su se obratili više to ne čine.

Rade onako kao što piše u Pismu, da ako te netko udari po lijevom obrazu ti pružiš i desni. Tako je Isus učio.

Mi se više ne tučemo, ne užvraćamo udarce. Mi strpljivo snosimo napade i uvrede.

To je lijepo vladanje. To ne ostaje nezapaženo. Svijet nas gleda. Svijet nas prati i sve vidi.

NE BUDIMO LOŠ PRIMJER

Ako naši prijatelji, kojima Gospodin otvara oči, vide da u našem životu nema lijepog vladanja kao što pristoji svetima, to će ih sablazniti.

Mislit će da im ne vrijedi promijeniti sredinu. Pitat će se što im vrijedi ići tim putom kada kod nas nije ništa bolje nego što je kod njih. Je li to istina?

Bismo li mi mijenjali svoje za isto to na drugom mjestu? Ne, tada bi nastavili već ustaljenim putom i ne bi primili nešto što nije bolje od onog što već imamo, pa makar znali da to nije dobro. Da ti netko za tvoj stari auto ponudi drugi stari auto, zar ne bi pomislio da već imaš staru krntiju i što ti treba druga, isto tako stara krntija? Ali da ti netko ponudi novi auto u zamjenu za tvoj stari auto, zar

ne bi skočio i prihvatio?

Vidi se razlika, vidi se što je lijepo, dobro i korisno. Vidi se što je Bogu i ljudima ugodno.

Gdje da se dobro vladamo? Na nebu?

Na nebo nećeš niti doći, ako se ovdje među poganimi
lijepo ne vladaš. To je amen! Slava Gospodu!

Vladaš li se lijepo ovdje, možeš se sa sigurnošću nadati
nebu. Nitko te ne može potkopati niti uzeti tvoj vijenac i
zaustaviti te, jer je Isus s tobom.

Isus te vodi, a ti ga slušaš i slijediš, tako kaže Sveti pismo
i tako divno uči.

Isus je rekao u Evanđelju po Mateju 5:16:

*“Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša
djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.”*

Moj život, naš život neka tako sja!

Gdje? Među poganimi, među ljudima, susjedima, prija-
teljima, neprijateljima, kolegama na radnom mjestu i ma-
gdje se nalazimo.

Kako da sja? Da vide vaša djela ljubavi!

NEKA SE VIDE DJELA LJUBAVI

Pozna se djelo ljubavi, a pozna se i djelo srdžbe i grijeha.
Kada ti se netko lijepo i ljubezno obrati, prepoznaješ dje-
lo ljubavi. No kada te netko uvredi, a ti mu ne uzvratiš
uvredom, zar to nije djelo ljubavi?

Zar to nije ljubav kada mu ne uzvratiš već ga možda na
blagi način upozoriš?

Neka naše svjetlo tako zasja da se to vidi u našem životu.
Ako se to ne vidi u našem životu, onda se braćo i sestre,
još nismo obratili!

Idemo u crkvu, slušamo, molimo, možda smo čak i bili
kršteni Svetim Duhom, ali Sveti Duh više ne upravlja s
nama. Vjerujete li to?

To treba vjerovati i prihvati istinu.

Duh Sveti će te napustiti, ako ga ne slušaš!
Duh Sveti neće da ti Njega vodiš, On hoće tebe voditi!
Apostol Ivan piše: “*Svi imamo pomazanje*”

Kako se to može onda dogoditi da se to ne vidi? Da se ne vide djela ljubavi, niti se vidi lijepo vladanje među poganimima, pa niti u crkvi, i još dalje, niti u obitelji?

Ne vidi se zato jer nisu pod vodstvom Svetog Duha!

Bože, pomozi nam! Pomozi nam Isuse i daj nam snage!

Tu treba Božja snaga, jer nije dosta samo pričati da je Isus Spasitelj i da će On pomoći. Nije dosta samo pričati, treba živjeti kako Božja riječ kaže. To je vjera!

Ta je vjera jednom data svetima, kako apostol piše. Tu vjeru mi ne možemo sebi prilagodivati kao volan i skretati sada amo, sada tamo, već upravo onako kako stoji napisano.

Zato apostol piše: “*Ljubljeni, opominjem vas.*”

Ako nema ništa od toga u tvom srcu, tada slobodno zahvali

Gospodinu što je to već učinio.

Zahvali mu što ti daje snagu i volju da se tako vladaš i kloniš grijeha. Što nemaš više borbe i što se ne pogađaš s davлом već stojиш na istini i hodaš dalje s Isusom.

SLIJEDIMO ISUSA!

Ako nitko neće, ja idem za njim!

Ne morate svi ići, jer se ništa ne mora na ovome svijetu, ali ja neću ostaviti Put Gospodnji!

Možete svi otici i ostaviti Put Gospodnji, ali ja ostajem u zajednici sa Isusom! Takav stav, takvu čvrstu vjeru trebamo imati. Trebamo imati vjeru u Gospodina Isusa Krista.

Spasitelj nije propovjednik, Spasitelj nije crkva, ni brat ni sestra, nego je Isus Spasitelj!

Učiš li me drugačije i suprotno Božjoj riječi, onda si ti

krivi učitelj, zli poslanik i ja neću imati s tobom posla.
Znate neki otpadnu od Gospoda pa onda dođu u Zajednicu pa se još smiju, a trebali bi se sramiti.
Sramiti i pokriti svoje lice što su učinili.
Ostavili su Put života!

To su napravili; još se smiju, a onda se i drugi s njima smiju, mjesto da sjednu u zadnju klupu i da se tamo kaju.
Kada mu netko pristupi trebao bi reći da je pod kaznom ili isključen, jer je zgriješio pred Gospodinom.
Trebao bi tražiti milost Božju u pokajanju.

To je vodstvo Svetog Duha! To je pravo pokajanje, a ne se onda još smijati i opravdavati.

Bože pomozi nam i daj nam snagu da čvrsto stojimo u sili Gospodnjoj! Da Njegova riječ bude život i autoritet u našoj Zajednici, na slavu Gospodu!

Neka tako vaše svjetlo zasja!

Neka ljudi vide vaša djela ljubavi!

Kada netko ostavi Krista, je li to onda djelo ljubavi?

Bože ne daj da mi se to desi, ali ja bih se sramio sresti sa pravim vjernikom!

Sram bi me bilo doći u Zajednicu kada ne bih imao pokajničko srce. Sram bi me bilo pred ovim svijetom hodati i pred nevjernima i poganim, jer bi se pitali zašto više ne idem tamo u Zajednicu gdje me je Isus pozvao i gdje sam se nanovo rodio.

Neki su se hvalili da su kod nas u crkvi i da propovijedaju, da rade ovo i ono, ali je jedna duša rekla:

“Ne, nisu više, otišli su. Ne dolaze više.”

Zašto, pitali su:

“Jer su jedno govorili a drugo živjeli. Nisu mogli opstati, jer pred Gospodinom ne može nitko opstati ako ne živi po Njegovoј riječi.”

Nitko! Nisam ljut sada kada ovo pišem.

Ozbiljan sam jer na temelju Božje riječi hoću istinu kaza-

ti, da bi znali pošto mi idemo u Zajednicu, kome služimo i što radimo i čega se klonimo.

DOK TRAJE MILOST

Još uvijek je milost, dok ti Gospodin govori!

Još uvijek je milost, ali On neće stalno zvati na obraćenje.
Makar si kršten, makar si već godinama u Zajednici.

Ako se treba obratiti, obrati se! Obrati se danas. Obrati se sada Gospodinu! Služi mu onako kako treba. Živi sa svetima!

Mi ne živimo kao ovaj svijet, nego živimo sa svetima.

Tko nije svet ne može opstati u zajednici sa svetima!

Ne može, braćo i sestre.

Preljubničke duše, kako u Jakovljevoj poslanici piše, to su oni koji stalno čine neki preljub. Stalno gledaju u ono što im se sviđa. Stalno priželjkuju svjetovne užitke..

To su duše koje mole, ali ne primaju. Duše koje nikada nisu zadovoljne. Gledaj na Isusa! Slušaj Njegovu svetu riječ. Predaj sve Njemu i bit ćeš sretan i zadovoljan.

Bit će blagoslovljen i pravi vjernik koji se kloni zla i čini dobra djela; vjernik koji pokazuje djela ljubavi. Onaj koji više nema borbe u svojim udovima, nego mir, mir koji nam je Isus obećao i koji nam samo On može dati.

Bit ćeš svet, onako kako to Isus želi da budemo, onako kako nas Božja riječ uči da budemo, čovjek koji želi da cijeli njegov život i cijelo njegovo biće posluži na slavu Boga Oca i Njegova Sina, Isusa Krista.

KOJEM GOSPODARU SLUŽIŠ?

MORAMO SE ODLUČITI KOJEM ĆEMO GOSPODARU SLUŽITI

U životu moramo donijeti važnu odluku. Moramo se odlučiti kojem ćemo gospodaru služiti, duhu ili tijelu. Bogu ili bogatstvu. Sveti pismo u Lukinom Evanđelju 16:13-16 piše:

“Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!”

To su sve slušali lakomi farizeji i rugali mu se. Isus im reče: ‘Vi se pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaje vaša srca. Jer što je kod ljudi uzvišeno, pred Bogom je gnjusoba’

‘Do Ivana sežu Zakon i Proroci. Otada se navješćuje Radosna vijest o kraljevstvu Božjem. I svatko u nj navaljuje.’

Vidimo da Riječ kaže da niti jedan sluga, to znači nitko, ni ti ni ja, ne može služiti dva gospodara.

Kao što se mi sastojimo od duha i tijela, tako postoji i duhovni i tjelesni gospodar.

BOG OVOG SVIJETA

Isus Krist ima pravo da bude naš duhovni i tjelesni gospodar, ali ima jedan drugi, tjelesni, koji je bog ovoga svijeta i kako piše, on se zove bogatstvo.

Bogatstvo hoće da njemu služimo.

Mnogi su ljudi naporno radili, (ne kažem da su nepoštено radili), ali su bez prekida i uporno radili.

Sjećam se jednog čovjeka koji je klečeći kopao, jer nije htio niti ustati, da ne izgubi na vremenu već je htio što

više iskoristiti svoju snagu i svoje vrijeme.

Radio je kao crv u drvetu. Jednog je dana samo nestao.

Takav rad, takva služba, za stvari ovoga svijeta, ne može nam donijeti duhovno bogatstvo i poslušnost Bogu.

Sve ima svoje granice.

Sve ima svoje vrijeme. Bog je podijelio naše vrijeme na dan i noć.

Noć je dao za odmor, a dan za rad.

U dnevnom radu moramo dati mjesto i Bogu. Moramo dati mjesto za rad Kristu i izvršavati Njegovu svetu, Božju volju.

Znate iz čega se sastoji taj rad? Rekao bih da se sastoji prvenstveno iz molitve. Kada ujutro ustanemo, naša je dužnost da kleknemo na koljena i da kažemo:

“Hvala Ti, Gospodine što si me sačuvaoo ove noći; što si mi dao život i zdravlje. Molim Te, budi sa mnom i danas. Pomozi mi da budem i da živim po Tvojoj volji.”

Nije potrebno da netko doslovno govori ono što sam ja rekao, već to treba reći svojim riječima, ali je naša dužnost da molitvom zahvalimo Bogu.

MOLITVA JE BLAGOSLOV

Vidjet ćete, braćo, sestre i dragi prijatelji da će toga dana biti sve drugačije nego onda kada mislimo:

“Moram brzo ustati; moram brzo ići; moram brzo raditi, sad nemam vremena moliti; sada nemam vremena čitati Bibliju; ja nemam vremena, samo moram i opet moram.”

Taj te “moram” tjera i goni.

Isus nikada ne kaže moraš, nego ako se hoćeš dragovoljno odlučiti i uzeti si vremena da prve sate u danu kojeg ti je Bog dao, posvetiš Njemu.

Da to vrijeme budeš u zajedništvu s Njim. Da mu kroz molitvu nešto kažeš i s Njim razgovaraš. Da mu kažeš:

“Isuse, ljubim Te!”

Ja vjerujem da će nakon toga Duh Sveti u nama tako djelovati, da iz nas poteku još mnoge riječi molitve, slave i prošnje. To nam je svakog dana potrebno, jer mi bez Krista ne možemo.

Mi ne smijemo samo trčati za stvarima ovoga svijeta.

To bi značilo da služimo dvojici gospodara.

Isusa bi ljubili, ali nemamo vremena za Njega, jer nam materijalne stvari oduzimaju vrijeme i odvlače nas od Njega.

LJUBAV PREMA MATERIJALNIM STVARIMA

Ja znam da treba raditi.

Ljenost je grijeh, ali da se čovjek svom snagom preda radu i samo gleda kako da zgrne što veću materijalnu korist tog rada, isto je loše, jer će pokopati njegovu dušu.

Drugačije rečeno, to će ga odvojiti od Gospodara kojem pripada služba i ljubav.

Čovjek može i te kako zavoljeti materijalne stvari. Sviđa mu se ovo, pa mu se sviđa ono. Dođe do ovoga i onoga, pa to obuzme njegovo srce i on više nema vremena da služi jednom Gospodaru.

Što Pismo kaže? Isus to kaže:

“Nit jedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti,...”

Ne možeš oba ljubiti! Je li to tako?

Ali, ne možeš niti oba mrziti! Opredijelit ćeš se za jednoga. Božja riječ upravo to traži. Traži da se mi opredijelimo za jednoga. Ne možemo služiti, kao što ovdje kaže, i Bogu i bogatstvu.

Vjerujem da između nas nitko nije suviše bogat i da ima nešto što mu stvarno ne treba, ali ono što imamo, bile to male ili veće

stvari, mogu zauzimati naše srce, mic po mic, korak po korak. To ide sve dalje i dalje. Privlače sve više i više, sve

jače i jače, dok se jednoga dana ne nađemo tako zarobljeni njima, da se ne možemo iz toga izvući.

Ne možemo, a zašto ne možemo?

Ne možemo zato, jer smo već preduboko ušli. Možda smo se već obvezali, pristali i dali obećanja pa ne možemo sve napustiti.

To ide tako daleko da preuzme naš cijeli fizički i psihički život, da kažem i financijski jer se traži stalno ulaganje koje nas onda opet ponovo obvezuje na još veću angažiranost.

Rekao bih da onaj koji nema u malome za Boga, neće niti kada bude imao mnogo, imati za Njega, jer će mu to trebati za onog drugog gospodara, kojeg ljubiš, za kojim ideš i kojem služiš. On će uvijek zahtijevati više.

Kao da ti govori:

“Pa vidiš da to trebaš. Nikada ne znaš što će doći.

Sada dolazi porez, sada novi strojevi, nova ulaganja, nova tehnologija, sad ovo i sad ono.”

To zarobljava današnji svijet. Je li zarobljava?

Zarobljava i male i velike, bogate i siromašne. Siromašni u prvo vrijeme misle da si osiguraju normalan, pristojan život, ali ni oni bogati, koji imaju obilje u životu, nisu zadovoljni. Traže više! Bave se prnevjerama i raznim kažnjivim djelima, a neki završavaju samoubistvima.

JA ZA TO NEMAM VREMENA

Kamo to vodi tjelesnog čovjeka? Kada takvom čovjeku govorиш o Bogu, on samo odmahne:

“Pusti me, ja za to nemam vremena. To je za bake i djedove koji imaju vremena. To je za one koji su u mirovini.

To nije za mene koji sam pun briga i napredujem u poslu. Sada moram samo o tome razmišljati.”

Na razno razne načine nas može siromaštvo i bogatstvo zarobljavati.

Zacijelo ste čuli onu anegdotu, kako je u Americi gorjela tvornica jednog vjernika. Tvornica se zapalila i gorjela. Naravno, svi su istrčali, stajali su nemoćno i nisu ništa mogli učiniti. Vatra je sve zahvatila.

Taj vlasnik tvornice je stajao i gledao kako mu u plamenu nestaje imovina. Uz njega je stajao jedan radnik. Nadjednom se radnik trgnuo i htio potrčati.

Vlasnik ga je uhvatio i zapitao:

“Kamo ćeš?” Radnik mu odgovori:

“Sjetio sam se da je unutra ostala moja kapa!”

“Kamo ćeš, jesi li lud, zar da zbog kape nastradaš? Ti bi sada zbog kape ušao u vatru, a moja tvornica gori, pa ništa!”

Na to će mu radnik: “Da, ali kapa je moja!”

Tom radniku nije bilo stalo za gazdinu tvornicu; njemu je bilo stalo za njegovu kapu.

Svatko teži da sačuva ono što ima, pa makar to bilo i malo.

Može nas čak i siromaštvo natjerati da izgubimo Vječni život isto tako kao što to može učiniti i bogatstvo.

Neka nam dragi Gospod pomogne i dade mudrost.

BOGATSTVO JE NESTALNO

Sveto Pismo dalje kaže, da su to sve slušali farizeji i znate što su rekli? Rugali su se Isusu!

“Pričaj Ti, pričaj. Pričaš nam priču; pa moramo raditi, moramo biti bogati. Moramo sve to imati, a nećemo niti Boga zaboraviti i za Njega će ostati. Nije istina to što Ti kažeš!”

Rugali su mu se. Kojekakvim su se riječima rugali Gospodinu Isusu i ponosili se sa svojim bogatstvom i svojim znanjem. Netko kaže da je znanje bogatstvo. Ono je tako dugo dobro i korisno dok ne zauzme naše srce. To je važno.

Možeš imati sve, ali srce tvoje ne smije biti vezano za to.

Trebamo paziti da nas ne obuzme, da se ne ponesemo i da zaboravimo Gospodina, kada bogatstvo poraste.

Svjedoci smo toga da nekima bogatstvo raste, dok drugi osiromaše. Upravo u takvom slučaju se ljudsko srce može uzoholiti zbog onoga što ima.

Ne mora biti jako mudar i mi ne znamo na koji mu način raste niti hoćemo u to ulaziti, ali on misli da je mudar uspoređujući se sa onim siromahom koji nema.

TKO JE MUDAR?

Mudar je onaj koji služi jednome gospodaru i to Isusu!

Mudar je onaj koji se je opredijelio za Božju riječ.

Njemu daje prvo mjesto u svom životu i vjeruje da će se Bog brinuti u svemu za njega. Vjeruje da će se Bog brinuti za njegovu dušu i za njegovo tijelo.

Ne može se služiti dvojici gospodara.

To niti jedan sluga ne može.

Gospodin želi da je naše srce potpuno Njegovo i da On sam boravi u njemu.

To Bog hoće od nas.

Ovi mudraci, književnici i farizeji, Pismo kaže, da su mu se rugali. Prvi je Gospodin Isus!

Pismo govori o dva gospodara.

Prvi je Gospodin Isus. On je stvorio svijet i dao mu bogatstvo prirode, da mi od tog bogatstva i svega što je na njemu, možemo uživati i Boga slaviti.

Kada samo pomislimo na bilje, voće i povrće, zrak i vodu, vidimo koliko je to obilje i blagoslov kojega možemo uživati i slaviti Gospodina!

Možemo biti radosni i sretni što je On to tako divno stvorio. Nije to stvorio za pojedince ili samo za bogate, već za sve ljude i svi mogu jednakо u tome uživati.

Za sve to slava Bogu, ali i Njemu pripada naša služba, a i naša ljubav. Ako ljubimo Isusa, onda ćemo Njemu i služi-

ti. Onda ćemo svim svojim psihičkim i fizičkim snagama Njemu služiti i učiniti sve što je u našoj moći, a Bog će nas blagosloviti.

ISUS VIDI ŠTO NAM JE U SRCU

I još nešto, Isus će vidjeti da naše srce nije vezano za materijalne stvari. Sve ono što imamo, time se služimo koliko nam je potrebno, ali to nije u našem srcu.

Neka je slava našem Gospodu!

Tu odluku, tu ljubav Bog od nas traži. Danas ljudi kažu: "Bolje je imati nego ne imati!"

To je istina i s time se slažem. Kada su to rekli nisu rekli nikakvu ludost. Lakše je kada imaš, nego kada nemaš.

Važno je pitanje: da li ljubimo Boga i onda kada nema-mo?

To je pitanje! Prigovaraš li Bogu?

Ako je težnja tvojeg srca za onim čega nemaš, a Bog je dopustio da budeš ispitana u tome, reći ćeš:

"Bože, zašto on ima, a ja nemam? Zašto to?"

Drugim riječima bi to značilo da kažeš Bogu da je ne-pravedan.

Ne, On nikada nije učinio nepravdu.

Nikada nije bilo prevare u Njegovim ustima.

On je uvijek učinio sve pravedno, poštano sveto i čisto za svakog čovjeka. Možda je netko sam kriv što nema, dok drugi ima. Sveto nas pismo uči da trebamo znati raspolagati sa zemaljskim stvarima.

To se odnosi na obitelj i na sva ovozemaljska dobra.

Ako netko ne zna raspolagati i upravljati sa svojim domom i onim što ima, onda da mu i kamionom voziš, ne bi bilo dosta.

To znači da moramo racionalno trošiti ono što imamo i mudro raspolagati i voditi po Božjoj volji. Tada nećemo biti pre siromašni, ali niti prebogati da bogatstvo preu-

zme naše srce.

Kada duhovno razmišljamo uvijek ćemo biti na strani Božje svete riječi i Gospoda Isusa Krista.

Lijepo kaže da ako služiš dvojici gospodara, da ćeš jednoga ljubiti, a drugoga mrziti. Je li to istina?

Nitko ne može obojicu ljubiti!

Čovjek se opredjeljuje za jednoga.

U Božjoj riječi su uvijek dvije mogućnosti – nikada tri!

Ne možemo kazati:

“Nije istina to što ovdje piše. Ja ljubim Isusa ali ljubim i bogatstvo.”

Kažeš li tako ili misliš tako, onda stvaraš treću mogućnost koje u Pismu nema. Pismo jasno kaže da ili ljubiš Isusa ili materijalne stvari. U ovom stihu kaže bogatstvo, u nekim drugim stihovima kaže mamon, ali su to sve materijalne stvari.

Ako smo se uistinu opredijelili za Isusa, tada ćemo sve stvari samo koristiti a nećemo svoje srce vezati za njih.

Znate što znači koristiti? Kada trebaš uzmeš, a kada ne trebaš staviš opet na svoje mjesto i ne misliš više o tome.

DUHOVNI SE ČOVJEK OBNAVLJA

Čovjek se treba duhovno obnavljati.

Pismo kaže da se ovaj vanjski čovjek raspada, a da se naš duhovni čovjek obnavlja.

Potrebno je da se svakog dana obnavlja.

Mi moramo održavati, obnavljati i raditi one materijalne stvari koje su potrebne u našem svakidašnjem životu, ali naša ljubav i

služba moraju pripadati samo jednome gospodaru, Gospodinu Isusu Kristu.

Samo tako ćemo dokazati da je On naš Gospodar i da samo Njega ljubimo, upravo onako kako to od nas traži sveta, Božja riječ. Možda je u tvom srcu bila neodlučnost

do sada, ali ako se sada odlučiš za Isusa, onda ćeš svu svoju ljubav i službu posvetiti samo Njemu, a to je onda pravo bogatstvo koje pred Bogom ima svoju vrijednost. To je bogatstvo koje pred Bogom vrijedi, kaže Božja riječ u Lukinom Evandželju 12:21.

Zato nas Isus odmah u početku nauke upućuje i kaže: *“Tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu silu, a ostalo će vam se dodati.”*

Dakle, najprije smo tražili ono što pred Bogom vrijedi, i to ono što će ostati, jer ima svoju vječnu vrijednost.

Nećemo posezati za onim što je trenutačno ili kratkog vijeka, nego za onim što je vječno, kao što nas uči Božja sveta riječ.

Uvijek trebamo biti odlučni i imati pravi odgovor za same sebe pa ga onda možemo i drugima reći:

“Neka moje srce i duša moja stvarno ljubi Gospodina i služi Gospodinu i neka ima vremena za Njega, za djelo Njegovo i sve ono gdje me Gospodin hoće upotrijebiti.”

Znate da smo mi, svatko od nas, potrebni Gospodinu?

Vjerujemo li mi to ili možda netko misli:

“Pa to neka Božo radi. To je njegov posao ili neka to uradi Slavko ili ona sestra, a ja mogu slušati skrštenih ruku.”

Ne, mi smo potrebni Gospodinu.

On želi da mi budemo u zajedništvu, na tijelu Njegovom. Da se međusobno pomažemo i da svaki ud ispravno dje luje, posebno jedan prema drugome, da glava može upravljati tim tijelom i svakoga od nas po potrebi upotrijebiti. Ta se potreba ukazuje svakoga dana.

Pitajmo se što smo jučer radili? Što smo učinili za Gospodina? Što smo radili? Jesmo li klečali dugo u molitvi? Jesmo li nekoga posjetili? Jesmo li nekome išli u bolnicu ili nekome posvjedočili? Ima mnogo različitog Božjeg posla. Što smo mi od svega toga uradili?

Jesmo li cijeli dan, braća čistili motore i automobile, a

sestre laštile stanove? Sve mora biti u sjaju!
Nisam ja protiv čistog automobila ni čistog stana, dapače!
Ali nije potrebno stalno i stalno to raditi.
Kada tako postupaš to i drugi ljudi vide, reći će:
“Pa taj čovjek ništa drugo ne radi nego samo glanca svoj auto!” Bože, pomozi nam da znamo ljubiti našeg gospodara, Isusa. Njemu pripadamo i svoju snagu trebamo trošiti za Njega i Njegovo djelo, da bi mogli biti blagoslovjeni.

LUĐAČE!

Onaj čovjek, bogataš iz Evandelja po Luki, imao je dobar plan. Gledajući ljudski, nitko ne bi mogao reći da je bio lud. Bio je bogat i bogatstvo mu je još više poraslo. Izgradio je sve nanovo da bi imao žetvu gdje pohraniti i uživati mnogo godina.

Onda je mislio: “*dušo moja...*” Ne duši od Boga, nego je to mislio dušo, kao tijelu,

“*..imaš za mnogo godina jesti, piti i uživati.*”

Je li tako rekao sam sabi: “Jedi, pij i uživaj!”?

Što Pismo kaže:

“*Luđače, još će se ove noći uzeti duša od tebe, ovo što si stekao, čije će biti?*”

Nije mu rekao: “ mudrače!” Niti mu je rekao: “Ti si mudar čovjek”, nego kaže: “*luđače!*”

Nisi se brinuo za Božje djelo niti si mu služio. Brinuo si se samo za zemaljske stvari!

Samo si uživao. To je bio tvoj ponos!”

Književnici i farizeji su se rugali Isusu.

Nije onda čudo kada ti ili ja svjedočimo ili propovijedamo, da se netko ruga i nama i misli:

“Ah, siromah! Ne zna što je život, što je svijet i što treba imati.”

Njemu je Gospod rekao:

“Noćas će se duša uzeti od tebe, a čije će biti ovo što si stekao?”

Znate, ništa nećemo sa sobom odnijeti. Često ljudi umiru. Kod nas su u osam dana trojica umrla.

Ljudi umiru i samo odlaze. Što ti vrijedi sve, ako nisi ljubio Gospodina i služio mu? Što ti to sve vrijedi? Ništa! Sve je ostalo, sa sobom ništa ne nosiš.

Iza groba moraš ići pred onoga kome si služio. Znate, iza groba se put naš razdvaja. Do groba idemo i putujemo svi zajedno. Netko je rekao da nitko ne zna kako je tamo, pa i kada bi se netko vratio i rekao nam, mi mu ne bi vjerovali.

Ima jedan koji je bio tamo, koji se je vratio i rekao nam. Vjerujemo li Njemu?

Vjerujemo li da ćemo ići onome u koga vjerujemo i kome služimo? To je istina, braćo i sestre.

Rekao sam jednom čovjeku kada mi je govorio o molitvi i isповједanju:

MOLITI SE VRIJEDI SAMO DOK SI ŽIV

“Nitko drugi ti ne može oprostiti, samo Krist. Kada umreš, taj svekoliki svijet te ne može odmoliti, jer ne vrijedi.

Moliti se vrijedi samo dotle dok si živ.”

Zato je vrlo važno kome služimo. Kojeg gospodara ljubimo, tome ćemo naravno i služiti, kao što Pismo kaže.

U Evandelju po Marku, 4:19 citamo:

“To su oni koji su čuli riječ, ali svjetske tjeskobne brige, varavo bogatstvo i požude za svim ostalim navale te uguše riječ, i ostane bez ploda.”

Svjetsko, varavo bogatstvo. Koliki su ljudi proputovali svijet uzduž i poprijeko da bi se obogatili. Možda svi i nisu imali namjeru da se obogate, već da stvore neki pristojan život sebi i svojoj porodici. Išli su za tim, ali tome nikada nema kraja. Imamo naših ljudi koji su otišli prije

trideset godina na zapad. Išli su da se samo malo srede, a još se danas nisu vratili.

Je li to istina, braćo i sestre? Jesu li onda istinu govorili, bez obzira na to, jesu li bili vjerni ili nevjerni?

Pitam vas, jesu li govorili istinu i jesu li istinu i izvršili? Ne, nisu još do danas, jer znate, taj mamon je jako privlačan i ima silnu moć. Uspoređuju koliko će novaca zaraditi vani, a ako se vrate, ne znaju hoće li uopće dobiti posao.

To je sada tako, ali su tako mislili i onda dok je još bilo moguće dobiti zaposlenje. Već su si sredili život, ali išli su dalje i nastavili su tamu gdje se moglo bolje zarađivati i zgrtati ovozemaljsko blago.

Mamon, koji je bog ovoga svijeta, privlači. Tome nikada nema kraja. Pavao piše Timoteju da je ljubav prema dobitku korijen svakog zla. Mnogi su izgubili svoju djecu, jer su djeca vidjela iskvareni život zapada. Nisu doživjeli blagoslov.

Ne osuđujem nikoga; govorim samo ono što smo doživjeli, što je istina i što vidimo.

Na stvarima koje ne izvršimo ili neistinu govorimo, stoji Božje prokletstvo, htjeli mi ili ne; svidalo nam se to ili ne, ali to je činjenica.

Mi koji smo ostali ovdje, preživjeli smo. Je li se Bog bri nuo za nas? Je li nam dao?

Mogao bih čak i reći da su se mnogi i tu obogatili.

Ne govorim ja protiv toga što su ljudi odlazili za materijalnim stvarima, da si stvore udoban život, ali ako se nešto kaže i obeća, tada to treba i izvršiti, a naročito oni koji su vjerni.

Je li Isus rekao:

“Neka vaše riječi budu: da – da, ne – ne, a što je više od toga, od zloga je.”

Vidite braćo moja, razmislimo o našem životu. Razmisli-

mo o tome, kojem gospodaru služimo i koga ljubimo.
Hvala Bogu za sva materijalna dobra koja nam je dao, ali
je Isus vredniji od svega! Isusa moja duša ljubi!
Mogu se svega odreći, ali ne i Isusa!

NEPROLAZNO BOGATSTVO

Znate što kaže sveti apostol Pavao? On je napisao da zna imati i ne imati, i uvijek biti zadovoljan. To je važno. Isus očekuje da smo zadovoljni. Isus želi imati zadovoljnog čovjeka. Zadovoljni čovjek je dijete Božje, pravi kršćanin i sljedbenik Gospodina Isusa Krista. On svojim životom dokazuje da Njega ljubi.

Otkupljen život je veliko bogatstvo, kaže Božja riječ u Izrekama.

To je veliko bogatstvo za nas, a to je prije svega, Isus učinio za nas.

Isus nas je otkupio i to je neprolazno bogatstvo. To nikada neće proći i to ćemo uživati u vječnosti.

U Izrekama 13:7 citamo:

“Netko se gradi bogatim, a ništa nema, netko se gradi siromašnim, a ima veliko bogatstvo.”

Kada nas bogataši ovog svijeta gledaju, misle da smo jadni i siromašni. Misle da među nama nema bogatih, visokog položaja, niti mudrih ljudi.

Ja pitam i sebe i vas, jesmo li mi siromašni ili bogati? Kako mi razmišljamo o našem životu?

Što nama znači bogatstvo? Smatramo li mi bogatstvom materijalne ili duhovne vrijednosti?

PRAVO BOGATSTVO

Slava Gospodu, ako naše bogatstvo leži u duhovnim vrijednostima! U 8. stihu, dalje kaže:

“Otkup života bogatstvo je čovjeku;...”

To je za nas Krist učinio! Je li to istina? On je platio naše

dugove. On nas je izbavio iz siromaštva, iz bijede, iz nevjere i ropstva i oslobođio nas.

Isus nas je postavio na put bogatstva, pravde i istine da se možemo radovati i biti sretni u Gospodinu.

Aleluja! To je divno.

On je otkupom dao bogatstvo svima koji ga zazivlju.

Svatko, pa i ti se, ako još nisi, moraš odlučiti u svome srcu za Isusa i zazvati ga.

“Gospodine, želim Ti služiti. Tvoj otkup je za mene neprocjenjivo bogatstvo! Bogatstvo koje nikada neće proći.”

Dakle, otkup je bogatstvo i za njega je plaćena velika cijena. Prema tome i znamo koliko smo vrijedni u Božjim očima. Kada nas je On izbavio iz siromaštva i postavio na put bogatstva da Njemu služimo i Njegovi budemo.

Najprije nam je kroz Riječ, pomoću Svetog Duha pokazao i otvorio oči da vidimo koja je to razlika, kako bismo se sami mogli odlučiti kome ćemo služiti i kojeg gospodara ljubiti.

Je li to Gospodin učinio u našem životu?

Kada smo sve to saznali, vidjeli i procijenili, odlučili smo se, a onda smo i doživjeli Isusa Krista kao svog Spasitelja. Sve što nam je Bog kroz Krista dao, to možemo uživati, jer je naše. To je pravo bogatstvo, kako za sadašnji, tako i za budući život.

Pogledao sam na koncept za ovu propovijed i sjetio se jednog mladog propovjednika koji je doputovao u neki grad i posjetio jednu crkvu.

Svoju je prtljagu ostavio u garderobi na kolodvoru.

Kada je došao, pastor crkve je bio sretan i nakon što su se pozdravili, pozvao ga je da tu večer služi na Božjoj riječi.

“Joj, brate! Ne mogu,” rekao je.

Kada ga je pastor upitao zašto ne može rekao mu je da su mu svi koncepti za propovijedi ostali u kovčegu na

stanici.

To je značilo da je sve imao na papiru, a ništa u sebi. Ništa nije mogao govoriti bez toga.

Bože, sačuvaj da se i meni nešto takvo ne desi, ali je dobro imati koncept da nastavimo ići jednim pravcem i da ne vrludamo lijevo i desno.

Na kraju znamo da smo išli k jednom cilju, a to je: da saznamo kome služimo. Tko je naš gospodar: Spasitelj ili bogatstvo? U Rimljanima 10:12, a ja želim da to i sami pročitate, piše:

“Ali nema razlike između Židova i Grka;”

sada dolazi ono zbog čega baš to čitamo:

“Isti je Gospodin sviju, bogat za sve koji ga zazivlju.”

Zazovi Gospodina i reci:

“Ja sam se Gospodine odlučio za Tvoje bogatstvo, želim da me Ti svojim duhovnim bogatstvom obogatiš.”

To će biti prava sreća i uspjeh. Milost je Božja da možemo imati nešto što uvijek vrijedi i nikada ne propada.

Nikada više ne moramo biti u siromaštvu i bijedi, kako duhovnoj tako ni tjelesnoj. Gospodin će se brinuti za nas.

Da li mi tako vjerujemo?

Neka nam Bog pomogne da naše srce bude otvoreno, kako bismo mogli razumjeti, prigrliti Božju riječ i Krista zazvati da nas On, kako Pismo kaže, obogati.

Vjerujem da će to On vrlo rado učiniti. Mogu čak i reći da On samo čeka na to da se ti pokreneš i da ga zazoveš.

Na tvoj poziv i na tvoju molbu, On će se odmah javiti.

ŠTO ĆE DRUGI REĆI?

Znate da je i mene Gospod dugo zvao. Mnogi su slušali Božju riječ i nisu se mogli odlučiti.

Uvijek su se pitali što će im drugi reći. Što će reći kolega na poslu, što prijatelji i susjedi?

“Više neću biti s njima u društvu. Kako to mogu učiniti? Pa ne mogu tako živjeti, da budem odbačen od sviju.”

Sve su to govorili dok nisu vjerovali. Kada su pravo uzvjerivali, rekli su:

“Ne pitam više ni susjeda, niti kolegu i prijatelja, niti oca niti majku, ja hoću samo Isusa. Hoću Njega ljubiti i želim da Isus bude moj Gospodar!”

Potrebe naše, sada mislim na materijalne (naravno da nam je i duhovne osigurao), dat će nam tokom našega života.

Vjerujemo li mi to?

On će se svakoga dana brinuti za nas.

Potrebe za život će nam dati raskošno, prema svom bogatstvu.

Za koga si se onda ti odlučio?

Za Isusa? Slava Gospodinu!

To čitamo u Poslanici Filipljanima, 4:19,

to kažem da nitko ne pomisli da govorim svoje, već da govorim ono što Pismo kaže:

“A moj će Bog ispuniti u Kristu Isusu svaku vašu potrebu raskošno prema svom bogatstvu.”

Ne prema tvom, mom ili nekoga od bogatih ljudi ovoga svijeta, već prema svom bogatstvu.

Raskošno. To znači, izobilno na očigled drugih ljudi, da vide da ne oskudiješ, već da uživaš, jer se Bog brine za tebe.

Dva su gospodara. Kojemu ćeš služiti, Isusu ili bogatstvu?

Onaj koji služi Isusu, taj ima i bogatstvo, raskošno prema Njegovoj moći. Nećeš li služiti Isusu već onom drugom, bogatstvu, uvijek ćeš biti siromašan, duhom gol i bos.

Zato, pomozi nam Gospodine, da svi koji su se već odlučili i zazvali Gospodina, budu sretni, zadovoljni i blagoslovljeni.

RECI TO ISUSU!

Oni koji to još nisu učinili, mogu to učiniti upravo sada. Mogu zazvati Gospodina i to Njemu reći. Ne moraju to reći čovjeku, neka to kažu Isusu! Sve što trebaš, kaži Isusu! Kada jednom primiš od Isusa, tada više nećeš moći šutjeti, onda ćemo i mi to saznati. Ako iskrena srca zazovemo Isusa, to ne može ostati skriveno u nama. To će prasnuti iz nas kao eksplozija i svi ćemo to vidjeti i svi ćemo se radovati i slaviti Gospodina.

PRIPRAVIMO PUT GOSPODINU

PRIPRAVIMO PUT GOSPODINU

Apostol Marko u svom Evandjelu 1:1-3 piše:

“Početak Radosne vijesti o Isusu Kristu, Sinu Božjem. Suglasno onome što je pisano kod proroka Izaje: ‘Evo, ja šaljem pred tobom svoga glasnika da ti pripravi put; glas jednoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gosподњи, poravnajte mu staze’...”

Nadahnut Duhom Svetim, psalmist je napisao:

“Početak Radosne vijesti o Isusu Kristu...”

Neki dan smo razgovarali i rekli da nema nikakve dobre vijesti niti one koja bi nas obradovala. Samo se čuju loše vijesti: onaj se utopio, onaj je ubio, onaj se rastavio i tako dalje.

Malo dijete od četiri godine se ubije! Kako je to strašno!

Nikada ranije nije bilo toliko i takvih užasa..

Gdje ima dobrih vijesti? Nema ih! Ali ovdje kaže za Isusa:

“Početak Radosne vijesti o Isusu Kristu, Sinu Božjem...”

Dakle, Bog je pripremao kroz tisućljeća, prije dolaska Isusa Krista, jednu Radosnu vijest za čovjeka kojega je stvorio, kako taj čovjek ne bi morao biti u beznađu; da taj čovjek ne mora biti utučen i voditi brigu kako će i kuda će, već da zna da ima jedan koji se brine za njega.

Jedan koji će mu uvijek pomagati i biti s njim. To je divno!

Kada slušamo Radosnu vijest već u samom početku te Radosne vijesti, vidimo da se to odnosi upravo na Sina Božjeg, Spasitelja svijeta, Isusa Krista.

To je za Njega bilo još u davna vremena preko proroka napisano.

Već je u davna vremena bilo napisano da će doći vrijeme kada će se govoriti o toj Radosnoj vijesti.

Bogu hvala što smo mi to doživjeli! Bogu hvala što se već

preko dvije tisuće godina ta Radosna vijest propovijeda i što Božja milost nije prestala, što je potrajala i do naših dana; da je do nas došla i našla nas u tom mračnom svijetu i izvela nas na put pravde, svjetlosti i istine. Slava Gospodu! Isus je jednom zgodom, kada se je jedan grešnik kajao i priznavao svoje grijeha pred Gospodinom, rekao:

“I ovo je sin Abrahamov i ovo je sin vjere.”

Priznao je i rekao da će poravnati put, da će vratiti onima koje je prevario i da će pola svojega imanja prodati i razdati siromasima, te da će služiti Gospodinu. Slava Gospodinu!

Pismo kaže da je toga dana došlo spasenje njegovoju kući. Došlo je toga dana, kada mu je Isus, vidjevši ga na smokvi rekao da siđe, jer mu valja biti u njegovoju kući.

Isus je mogao reći da hoće biti u njegovoju kući.

Možda će i upravo sada Gospod nekome kazati kroz Riječ, kroz Svetoga Duha, da danas hoće biti u njegovom srcu.

Možda će kucati baš na vrata tvojega srca! Nemoj biti tvrd, da ne čuješ, da se ne odazoveš i otvorиш Isusu put u tvoje srce..

Isus bi mogao ući i silom, ali to nije način na koji On hoće ući. On ulazi na poziv.

Jednom je jedan propovjednik rekao da čovječe srce ima kvaku iznutra i da ga nitko ne može otvoriti izvana.

U Djelima Apostolskim piše da je prva kršćanka Europe, dolazila svake subote kod sinagoge, gdje je apostol Pavao propovijedao Božju riječ i Gospodin joj je otvorio srce.

Može li to On ponovo učiniti!

Može, ali na način da te potakne, da ti sam otvorish svoje srce, da doživiš Gospodina i da Radosna vijest postane stvarnost u tvom životu. Da budeš sretan i da zahvališ Gospodinu što nije prestao sa svojom milošću jer se Radosna vijest još uvijek propovijeda pa je tako i do tebe došla.

JE LI TO ZAISTA RADOSNA VIJEST?

“Kao što je pisano kod proroka Izajie... ”, Što je pisano kod proroka Izajie? Naviještena je Radosna vijest! *“Evo, ja šaljem pred tobom svoga glasnika da ti pripravi put;.”* Kada visoki državnici dolaze u posjete, najavljuje se unaprijed i sve se priređuje za njihov prijem. Odlučuje se kojim će putom ići, gdje će stati, tko će ih primiti i s njima razgovarati ili pregovarati.

Mi smo kroz život svjedoci toga. Kroz tisak možemo danomice saznati da dolazi ovaj ili onaj i od svakoga se očekuje da će donijeti ili odobriti neku pomoć ili povoljan ugovor.

Ovo je Radosna vijest za male i velike, za bogate i siromahe, za bolesne i zdrave.

Je li onda Kristovo Evanđelje zaista Radosna vijest?

TKO VJERUJE MOŽE BITI SPAŠEN

To je vijest da svatko tko vjeruje, može biti spašen.

Jednom me je jedna duša pitala:

“Trebam li nešto platiti? Trebam li platiti ako se želim krstiti?”

Ništa ne treba platiti. Spasenje se ne plaća!

Gospodin Isus je već sve platio. Platio je za svakoga od nas, za sve koji su prije uzvjerivali i koji će poslije nas uzvjerovati, dok bude milosti Božje.

Je li On platio? Je li On platio naš dug i ponudio nam spasenje kao na dlanu? To je dar. Pismo kaže da je spasenje dar. To nije zasluga, to je dar!

“Milošću ste spašeni” Piše apostol Pavao u Efežanima.

“To nije od vas, dar je Božji.”

Kako bi bilo nepomišljeno odbiti jedan toliko vrijedan dar! Dar koji ima vrijednost za svu vječnost. Možda ti se nudi samo jedanput u životu.

Možda ti se sada, dok čitaš, prvi i zadnji puta pruža taj dar spasenja po milosti Božjoj. Ako ga odbiješ, možda više nikada nećeš imati tu priliku.

U knjizi o Jobu piše da se Bog javlja čovjeku i zove ga, dva do tri puta. On može zvati dva do tri puta, ali ne mora.

Može to biti samo jedanput. Bog je zvao, a ti se nisi htio odazvati.

Već smo govorili o tom veličanstvenom pozivu i o dostojanstvenom životu koji Gospodin traži od nas.

Mislim da bih se ja odazvao, kada bi me predsjednik države zvao, mada on nema vremena za nas male ljude.

Kada bi me zvao, ja bih se odazvao. Razgovarao bih s njim da saznam njegovu volju.

Možda ima nešto dobro da mi dade ili učini. Kako bi bilo nepromišljeno kada ne bih primio taj dar!

Možda mi i ne bi trebalo to što mi daje, ali ja bih mogao i drugima od toga dati i to s nekim podijeliti.

Mi nismo dobili dar od Gospodina da to samo sebično za sebe čuvamo i nikome ništa ne kažemo, već da i drugi ljudi saznaju. Da se Radosna vijest širi, kako bi svatko imao mogućnost sazнати i primiti, onako, kako sam onoj duši rekao, bez naplate, zabadava. To je skoro nemoguće shvatiti. Danas ne možeš nigdje dobiti nešto zabadava. Ako radiš, moraš teško raditi da zaradiš svoju plaću.

Teško radiš i svakog se dana ponavlja ista stvar. Poslodavac koji ti daje plaću, iskorištava tvoju snagu.

Snagu koju dobiješ preko noći, potrošiš preko dana.

Isus ništa od nas ne traži, On samo daje. Isus blagoslovila i kako Pismo kaže, On daje umornima novu snagu.

DUHOVNA PUSTINJA

Pa kako ne bismo prihvatali tu Radosnu vijest, Gospodina Isusa Krista i vjerom doživjeli spasenje?

Možda je to posljednja prilika za nekoga da to doživi.

Pomozi nam Gospodine, da kada čitamo ili slušamo da se i odlučimo za spasenje. Ono što smo rekli da piše u proroku Izajiji, pisano je u Knjizi proroka Izajije 40:3

“Glas viče: ‘Pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu.’”

Tko da pripravi Jahvi put? Ti i ja!

Ljudi da priprave. Svatko svoj put da pripravi. Gospodin dolazi kroz pustinju i hoće imati ravan, a ne krivudav put pun jama i neravnih. On hoće imati ispravljen put, a taj put moramo mi sami ispraviti i pripraviti za Njegov dolazak. Dolazi onaj najviši. Dolazi Spasitelj, Isus Krist i mi smo dužni pripraviti mu put kroz pustinju.

Ovaj svijet u kojem živimo i kakvog ga znamo, stvarno je duhovna pustinja.

PORAVNAJMO STAZU

Kome da poravnamo stazu? Bogu našemu!

Da ispravimo i poravnamo put za Isusa Krista.

Da tamo gdje je brijeđ uklonimo i stavimo gdje je rupa, tako da se sve izravna; da bi put bio poravnani i čist kako bi Gospodin mogao doći i nastaniti se u srcu onog koji primi dar spasenja i Život vječni.

SADA JE PRAVO VRIJEME

Neka nitko ne čeka da postane bolji. Onaj koji čeka, postaje sve gori. Tko odgađa neće nikada imati vremena.

“Sada je najbolje vrijeme, sada je dan spasenja. kada čuješ Njegov glas, ne budi tvrdog srca..”

Primi Riječ koja će učiniti ono na što je poslana i ti ćeš doživjeti Isusa kao svoga osobnog Spasitelja.

Dalje u četvrtom stihu, četrdesetog poglavlja knjige proroka Izajije piše:

“Nek se povisi svaka dolina, nek se spusti svaka gora i brežuljak.”

To je ravnjanje puta. To je ono što Bog zahtijeva od nas. Dok se to ne učini, Isus ne može doći i neće doći u ničije srce!.

Isus je sve učinio za naše spasenje. Ništa ne moramo plati ili ispaštati. Nikakve pokore činiti.

Potrebno je samo priznati pred Gospodinom i reći:
“Isuse, smiluj se meni grešniku!”

Tom kratkom molitvom možemo doživjeti svog Spasitelja. On se već smilovao tisućama i tisućama; milijunima i milijunima ljudi, pa će se i tebi smilovati. Pismo kaže:

“Vjeran je i pravedan da nam oprosti naše grijeha i da nas očisti od svake nepravde.”

Svaka nepravda je grijeh. Grijeh je nepravda.

To su ti bregovi i rupe i jame koje treba poravnati i tu treba biti želja i odluka da prestanemo s tim i učinimo kako nam to Božja riječ kaže, da bismo doživjeli spasenje.

Dalje kaže:

“Što je neravno, nek se poravna, strmine nek postanu ravni. Otkrit će se tada Slava Jahvina,...”

NJEMU JE SVE OTKRIVENO

Otkrit će se Slava Gospodnja i doživjet ćemo prisutnost Isusovu. Isus će skinuti teret s naše savjesti.

Bit ćemo slobodni. Kao ptica puštena iz kaveza; duša će biti slobodna i doživjet će zajednicu s Njim.

Tko doživi spasenje, Isus mu se vjerom useli u srce.

Da bi to pojedinac doživio, mora priznati svoje grijeha, poravnati svoj put i zamoliti Isusa da mu oprosti sve grijeha; one znane i neznane. Vjeruješ li ti, da ih Isus sve zna?

On zna svaki naš postupak i svaki naš grijeh. Pred Njim ne možemo ništa sakriti niti zatajiti. Mi sami ne možemo niti nabrojati sve, ali zato kažimo: sve! One znane i neznane, kao i one zaboravljenе. Isto tako kao što je

psalmist molio:

“Oslobodi me i od onih voljenih!”

Ima grijeha u kojima grešnik uživa. Ima puno grijeha i načina na koje možemo griješiti ima mnogo..

Mnogi bi se rado oslobođili i ostavili neki grijeh, ali ne mogu sami. Ima i takvih grijeha koje bismo rado zadržali. Možda je to samo jedan grijeh i čovjek misli da to nije važno.

Možda u tome uživa. Ušlo mu je u krv i tijelo to traži jer je postao ovisnik. Kada tijelo traži, onda čovjek misli da je to prava stvar. To je taj voljeni grijeh koji Bogu nije ugodan.

David se je molio Gospodinu da mu oprosti i da ga oslobođi i onih voljenih grijeha. U Pismu piše da je on je doživio oproštenje i oslobođenje od svojih grijeha.

Dakle, Slava Gospodnja će se pojaviti i On će rasteretiti savjest onome tko ga s vjerom primi.

Život će mu postati sretan i blagoslovljen.

ISUS ĆE PONIJETI NAŠ TERET

Isus kaže u Mateju 11:29

“*Dodite k meni i ja ću vas rastereti.*”

Je li to istina? Stoji li to još uvijek?

On nas zove k sebi. Ne kaže da dođemo k nekom od svetaca. Ne kaže niti da će nas crkva rasteretiti.

Isus je taj koji rastereće svaku dušu!

On je u istoj snazi, istoj ljubavi, istoj moći i bogat za sve, da učini ono što je prije dvije tisuće godina učinio onima koji su uzvjerivali u Radosnu vijest, kada je bio tek početak propovijedanja, kao i danas kada smo skoro na završetku propovijedanja Božje riječi.

On će to uvijek ponovo činiti, dok god traje vrijeme milosti.

Vidite da ovaj svijet ide nekamo, a ne zna kamo.

Gledajući život i ponašanje ljudi, gledajući ekonomiju i sve znanosti, vidimo da je čovjek sve gori i sve bolesniji. Čovjek ide u svoju propast.

Tko će ga zaustaviti, ako ne Radosna vijest i to onda ako je posluša i obrati se Gospodinu i prizna svoje grijeha i svoju nemoć? Jedino Isus može sve promijeniti.

SRCE PUNO BOŽJE LJUBAVI

Slušao sam jednog propovjednika koji je govorio o ljubavi i mržnji, ali nije rekao pravu riječ.

Nije rekao kako doći do ljubavi, a kako se osloboditi mržnje.

Ljubav i mržnja, dvije su suprotnosti. Kako je moguće izmijeniti mržnju u ljubav?

To je jedino moguće onda, ako dođemo Gospodinu Isusu, priznamo mu grijeha, da On očisti tvoje ili moje srce, kako bi svaka mržnja i svaki grijeh iz njega nestao, a da se Božja ljubav u njega useli i ispuni ga.

To je nemoguće bez pokajanja i obraćenja. Bog nikada neće ljubavlju ispuniti neobraćeno srce. Ima jedna pjesma u pjesmarici koja se zove: Pjesme spasenja i zbog toga što govori o ljubavi koje u svijetu nema, ali su upravo vjernici oni koji trebaju ljudima ukazati na izvor ljubavi, a to je Isus.

Pjesme spasenja: 321

“Malo ljubavi u svijetu, mnogo bola bijede svud;
grijeh i tuga su u cvijetu, a ljubavi ni otkud.
Rosa cvijetak ovlaži, ljubav srca ublaži;
ljudi na tom svijetu svi traže kaplju ljubavi.

Mnogo žalosnih u svijetu, ljubavi se nadaju;
mnogi umorni na putu svog života padaju.

Brate, sestro, pohitaj, kaplju ljubavi im daj!
Gledaj ruke dižu svi, traže kaplju ljubavi.

Pokaži im izvor pravi, koji teče s Golgote;
na taj izvor pun ljubavi vrele krv Kristove.
Bolna dušo napij se, u toj krvi umij se;
grešnici dođite svi, na taj izvor ljubavi!”

Brate, sestro, pokažimo ljudima ljubav! Budimo mi ti koji
ćemo im reći da je Isus pravi izvor ljubavi.
Budimo tako punog srca Božje ljubavi da se iz njega pre-
lije i na druge; kako bi i oni saznali, doživjeli i bili sretni
onako kako se to u Pismu od nas traži.

SLAVA JAHVINA

Dalje kaže da će svako tijelo vidjeti Slavu Božju. Aleluja.
Znate, kada se čovjek prvi puta susreće sa Slavom Bo-
žjom, čini mu se kao da je u snu, jer još nikada nije nešto
slično doživio.

“*Otkrit će se tada Slava Jahvina, i svako će je tijelo vidjeti,
jer Jahvina su usta govorila*”.

Dakle, to je Bog rekao preko proroka i to će svako tijelo
doživjeti; naravno pod uvjetom da poravna put; da se sva
brda i brijegevovi poruše, a doline ispune da bi Gospodin
mogao doći do srca i učiniti ga sretnim. U proroku Amo-
su , u 4:12 piše:

“*...pripravi se, Izraele, da susretneš Boga svoga!*”

Pripravi se za to! Pripravi put da Isus može doći u tvoje
srce. To moramo mi učiniti. S Božje je strane već sve
učinjeno. On samo čeka da dođemo.

On samo čeka da i tebi pruži taj dar spasenja i učini te
sretnim. Ne za jedno određeno vrijeme, nego za svu vje-
čnost.

Dar spasenja nije prolazna stvar: to je vječni dar.

Slava našem Gospodu za tako veliku milost!

“*Glas nalaže: ‘Viči!’ Odgovorih: ‘Što da vičem?’ - ‘Svako je tijelo ko trava, ko cvijet poljski sva mu dražest.’*”

Glas je naložio da viče i kaže ljudima da su ništa. Da su prolazni kao trava. Kaži, viči, jer to je istina; ljudi su kratkog vijeka!

Danas sam čuo da je jedna duša umrla. Još je mlada i po našem mišljenju bi još mogla živjeti, ali je otišla. Da živiš stotinu godina i to bi brzo prošlo. Da živiš ne znam kako dugo, sve je to kratak vijek. Od žene rođen čovjek je ovdje na zemlji kratkog vijeka. Jedino u Bogu on ima svoju budućnost i može naslijediti Vječni život, ako vjeruje.

LJUDSKI VIJEK JE KRATAK

Bog nije predvidio da čovjek ima dugi vijek, kao u početku kada su ljudi dugo živjeli kao Matuzalem, 500, 600, ili 900 godina. Ne, danas živimo deset puta manje.

Rijetko tko doživi devedeset godina.

Naša sestra Ivanka ima devedeset šest godina, a sestra Greta osamdeset devet godina. Svaki puta kaže da više nema što tražiti na ovom svijetu, jer ovdje nema nikakvog dobra, ali ona mora čekati dok ju Gospodin ne pozove k sebi.

Ona se čak i moli da je Gospod uzme, jer ima želju biti s Njim.

I to je kratko.

“*Viči!*” “*Što da vičem?*” “*Viči, kako je svaki čovjek kao trava!*”

Je li to istina? Imate li nekoga tko je nekoć bio, a sada ga više nema?

Pismo kaže da će bezbožnik nestati, da se neće ni poznati mjesto gdje je bio. Ali pravednik će vječno živjeti!

Piše da će pravednik živjeti odvjere.

Od čije vjere? Ove ili one povijesne ili od bilo koje koju znamo?

Ne, on će živjeti od osobne vjere u Isusa, Sina Božjega. Za tu se vjeru treba, kako kaže apostol Juda, boriti. Tu vjeru treba propovijedati i braniti kada je napadnuta.

SVE JE PROLAZNO

Čovjek gleda na ono što je materijalno stekao i misli da će to imati on i njegova djeca, a možda i unuci.

Sve će to brzo proći! Sve je prolazno. Samo ono što imamo na nebu, to je vječno.

Čuo sam da je u Americi bio jedan stari brat koji je propovijedao. Umrla mu je žena i on je ostao sam, ali je imao sinove koji su mu pomagali da je mogao bezbrižno živjeti. Oni su se brinuli kao prava djeca za njega.

On si je ostavljao samo ono osnovno što mu je bilo potrebno, a ostalo je slao kako je rekao, u nebesku banku.

Dao je sve Gospodinu, jer je znao da će sve to gore naći. On je vjerovao u ono neprolazno i nije se oslanjao na ovo prolazno. On je to na jedan pravi način koristio.

Nemojmo se uzdati ni u bogatstvo i ne kukajmo zbog sironaštva, već se uzdajmo u Gospodina, Spasitelja Isusa. Kada Njemu predaš svoj život, Pismo kaže da će se On brinuti za tebe. Brine li se, braćo i sestre?

Znate, kada je kroz našu crkvu prošlo tisuće i tisuće prognanika rekao sam da se Bog brine za njih.

On je rekao onim ljudima koji imaju da daju, da bismo mi mogli dati onima koji nemaju.

Nisu bili ni gladni niti goli. Još i danas postoje humanitarne udruge i šalju tamo gdje je potrebno.

To čini Bog. On stavlja u srce ljudima da pomognu potrebnima. Predaj svoj život sa povjerenjem u Božje ruke.

Isus će biti tvoj skrbnik. Isus će biti tvoj branitelj. Isus će postati tvoj Spasitelj! Dalje u sedmom stihu piše:

“Sahne trava, vene cvijet, kad dah Jahvin preko njih prode. Doista, narod je trava. Sahne trava, vene cvijet, ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka.”

U tu Riječ vjerujmo i u tu se Riječ uzdajmo. Ne u sebe, ne u bilo kojeg čovjeka, jer je svaki čovjek trava, ali Božja riječ ostaje dovijeka i u nju se uzdajmo. Vjerujmo u nju i po njoj postupimo i živimo tako kako Pismo kaže, pa ćemo doživjeti Isusa kao svog Spasitelja. Aleluja! Možemo se radovati?

SAMO JEDAN KORAK

Možemo biti sretni, jer se Bog brine za svakog čovjeka. I za tebe se, draga dušo pobrinuo. Nisi zaboravljena niti ostavljena. Sada je na tebi da ti učiniš taj odlučujući korak. Ako ti učiniš jedan korak prema Njemu, On će učiniti dva koraka prema tebi i dat će ti ono što je obećao, jer On ispunjava ono što je obećao.

Je li to istina, recite vi koji ste doživjeli spasenje?

I ti ćeš se uvjeriti u to, ali moraš postupiti onako kako kaže Božja riječ.

IDI I NE GRIJEŠI VIŠE !

Vraćamo se Evandelju po Marku gdje piše u četvrtom i petom stihu prvog poglavlja:

“Pojavi se Ivan Krstitelj u pustinji, propovijedajući krštenje u znak obraćenja za oproštenje grijeha”

On je bio prvi vjesnik ili glasnik Radosne vijesti.

Bog ga je poslao ispred svog Sina, Spasitelja svijeta, Isusa.

“K njemu je dolazila sva Judeja i svi stanovnici Jeruzalema. On ih je krstio u rijeci Jordanu, dok su oni isповijedali svoje grijehu.”

Kome su isповijedali svoje grijehu?

Sluzi Ivanu su isповijedali, a Jahve je bio taj koji im je oprštao grijehu u Zakonsko doba.

Nitko u cijeloj povijesti kršćanstva, u Novom Zavjetu, nije imao pravo oprštati grijehu; jedino Sin Božji, Isus Krist. To su Židovi dobro znali i vjerovali.

Kada je Isus jednom ozdravio bolesnika i oprostio mu grijehu, rekao je:

“Sinko, idi s mirom i ne grijesi više!”,

onda su oni rekli da On huli na Boga, jer su znali da nitko nema pravo oprštati grijehu osim Bog – Jahve.

Isus je dobro poznavao njihova srca i rekao im je:
“Ali da znate!”

SADA ZNATE

Naglasio bih za one koji to do sada još nisu znali, da jedino Isus opršta grijehu i nudi spasenje!

Tko to do sada nije znao, sada, od ovog trena, zna! Ne može kazati kada stane pred Isusa, da nije znao.

Pismo kaže da je određeno ljudima umrijeti, a da potom sledi sud. Svatko će doći pred Boga na sud. Nitko neće tada moći reći: “O Bože, Ti si mene zaboravio i ja nisam znao!”

Pismo kaže da do suda neće tako dugo doći, dok svatko ne čuje.

Aleluja! Divna milost Božja!

Dok ih je Ivan krstio, oni su isповijedali grijehu, a Bog je oprštao. Sada čuješ Radosnu vijest Evangélja Kristovog, koje ti govori da si grešnik, a i sam osjećaš da si opterećen grijesima

kojih si se pokušao osloboditi ali nisi mogao, niti te je itko kome si se obraćao mogao osloboditi.

Sada znaš da ima jedan koji to može i jedini koji ima tu vlast da ti, kada dođeš k Njemu, oprosti grijehu.

Tada postaješ slobodan i raduješ se svom spasenju, ali da bi iskreno isповijedao Gospodinu svoje grijehu, tvoje srce mora biti slomljeno žalošcu što si grijeo i pokajanjem. Piše da ne budemo tvrda srca, kada čujemo glas, već da

se naše srce slomi slušajući Božju riječ.

Kada povjeruješ u nju, dođeš k Isusu i zamoliš ga da ono što je mnogima prije tebe učinio, sada i tebi učini, to jest, da ti oprosti grijeha, On će to vrlo rado učiniti. Kada se jedan grešnik kaje, tada se cijelo nebo raduje! Aleluja! To je radošt neba.

Zato je Isus došao na ovaj svijet. Ne da pogubi, nego da spasi.

Proći će vrijeme spašavanja. Svi oni koji nisu htjeli prihvati spasenje, bit će pogubljeni. Tako kaže Sveti pismo.

“Krštenje u znak obraćenja za oproštenje grijeha.”

Je li to jasno? Je li to potrebno? Da!

BEZ OBRAĆENJA NEMA SPASENJA

Može li biti spasenja bez priznanja i obraćenja? Ne, Gospod Bog je projektirao plan za spasenje grešnog čovjeka i dao najmilije što je imao da spasi čovjeka.

“Jer je Bog tako ljubio svijet, da je svog jedinorođenog Sina dao, da ni jedan koji u njega vjeruje ne pogine, nego da vjerujući ima Vječni život”

Bog nije ljubio samo riječima. On je to potvrdio djelom. Njegovo djelo je činjenica koja se ne može poreći.

Prihvaćaš li ti Njegovo djelo?

Prihvaćaš li Sina Njegovog koji je bio žrtva za tvoje i moje grijeha? Apostol Petar piše:

“Koji je otplatio naše grijeha”

Nije platio ni srebrom ni zlatom, već svojom dragocjenom krvlju.

Svojom čistom, presvetom, nevinom krvlju platio je i oprao nas od naših grijeha.

I KRŠTENJE JE UKLJUČENO U SPASENJE

Vjeruješ li to? Ako vjeruješ, tada si spašen!

Ako si spašen, krstit ćeš se i doživjeti oproštenje grijeha.

Sve to je uključeno u spasenje.

Ne možeš biti spašen ako odbijaš sve to prihvatiš nakon što si saznao kroz Radosnu vijest što Isus Krist očekuje od tebe.

Ne možeš reći da vjeruješ, a odbiti pokajanje i obraćenje! To ne ide zajedno.

Ako vjeruješ, tada se kaješ, ispovijedaš svoj grijeh Isusu i krstiš se za oproštenje grijeha.

Netko kaže: "Što će mi voda pomoći?"

Isus je tako naredio. Ona će sigurno učiniti svoje.

Voda simbolički označava grob u kome ostaju sahranjeni grijesi. Stari čovjek ostaje sahranjen u vodenom grobu.

ISUS NAS OSLOBAĐA OVISNOSTI

Jednom je jedan obraćenik rekao:

"I moja lula je ostala тамо под врбом крај воде у којој sam kršten."

Više nije vukao lulu i bio njen ovisnik. Isus ga je oslobođio. Bog nije predvidio da čovjek puši. Da jeste. onda bismo imali ugrađeni dimnjak, kroz koji bi nam dim izlazio. a ne trovao i uništavao naša pluća i zdravlje.

Pušenje je đavo izmislio za one koji nisu primili istinu i mudrost Božju. Bogu hvala što Njegova milost još uvijek traje! Mi se radujemo! Vjeruješ li da imaš i ovog trena mogućnost doživjeti Isusa?

Ako poslušaš Njegovu svetu Riječ, doživjet ćeš upravo ono o čemu ona govori. Ne od mene, od Isusa! U Izreka-ma 28:13 čitamo:

"Tko skriva svoje grijeha, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih se, milost nalazi."

Čiju milost? Božju milost!

Bog mu milostivo opršta njegove grijeha. To mogu potvrditi svi oni koji su tako postupili i primili Isusa za svoga Spasitelja. Oni su dobili dar spasenja.

Nitko ne može sakriti svoje grijeha. Besmisleno je ono što ljudi rade. Skrivaju se i imaju svoje tajne, a ipak sve dode na vidjelo i sve se sazna. Saznaju ljudi, a kamoli ne bi sveznajući Bog.

BOG NIJE STARAC SA ŠIBOM

Bog nije kao neki starac koji samo čeka sa šibom da ti sagriješiš pa da te udari svaki puta kada sagriješiš.

Ne, On te zove da dođeš k Njemu i da ne grijesiš više. On nam pomaže da ne moramo više grijesiti i nudi da prihvativimo Njegovu milost.

On nam je nudi bez ikakve naplate – zabadava.

Znate li koliko ljudi troše na grešne stvari, na užitke i mnogo toga što Bogu nije ugodno, a kada u crkvu dođu, traže nešto sitno da bi darovali?

Nešto žutih, nešto sitnog ubace kao neki otpad.

Kada Bogu daju, škrto daju i to zato jer ne vjeruju da će to naći kada dođu “gore”.

Oni koji se obrate vjeruju da će sve ono što Bogu daju, “gore” i naći.

NEKADA NAS BOG I KROZ SAN OPOMINJE

Jednom je jedna duša imala san. U snu je vidjela kako su ljudi davali za Božje djelo i od toga što su davali, gore se na nebu gradilo. Vidjela je kao da je anđeo vodi i pokazuje joj što je sagrađeno za ovu ili onu dušu, od onog što je Bogu davala dok je bila na zemlji.

Pokazivao joj je jednu zgradu i rekao čija je, pa onda drugu i sve tako dalje. Duša se zainteresirala za ono što je za nju sagrađeno i upitala anđela: “A gdje je moje?”

“Evo, tvoje je ono tamo na kraju,” kazao joj je anđeo. “Što, zar samo to? Nemoguće?” – uzviknula je duša.

“Iz onoga što si ti davala, nismo mogli bolje napraviti,” odgovorio joj je anđeo.

Istina; dadeš li više, više se može i napraviti, ali spasenje se tim davanjem ne kupuje. Mi ne dajemo da bismo bili spašeni, već dajemo upravo zato jer smo spašeni.

Više ne moramo trošiti na grijeh i bacati u vjetar i zlo, već dajemo za djelo Isusa Krista.

To znači da nas je, kada nas je spasio, za vječnost spasio.

Pismo kaže da tko skriva svoje grijeha, neće biti sretan, dok će onaj koji priznaje svoje grijeha, dobiti milost.

E sada, draga dušo, odluči se. Priznaš li Isusu svoje grijeha, dobit ćeš milost, a ako ne priznaš, nesreća će te i dalje pratiti u

životu. I dalje će te mučiti tjeskoba i opterećenje nečiste savjesti. Znaš da ne činiš dobro, ali moraš uvijek ponovo i ponovo grijeshiti, jer si u vlasti zloga.

Jedino Isus ima vlast da ti oprosti i ne samo oprosti, već i da te oslobodi, kako ne bi morala ponovo grijeshiti!

Ne treba drugo učiniti nego ono što smo čitali u Evangeliju po Marku, 1:5

“I k njemu je dolazila sva Judeja i svi stanovnici Jeruzalema. On ih je krstio u rijeci Jordanu, dok su oni ispovijedali svoje grijeha.”

Što ćeš ti učiniti? Odluka je tebi prepuštena.

Da ja odlučujem, rekao bih:

“Ne makni se s ovog mjesta dok se ne predas Kristu i ne odlučiš krstiti se!”

Ako vjeruješ, možeš se krstiti.

Trebaš samo prihvatići Isusa za svog Spasitelja; priznati svoje grijeha, pokajati se i obratiti se. Tada ćeš primiti dar koji ti nitko drugi ne može dati, a to je Život vječni.

Neka dragi Gospodin djeluje na srca da bi se odlučili oni koji to još nisu, na slavu Gospodina Isusa Krista i na spas svojih neumrlih duša.

2. Dio

URONJENJE U VODU

BAPTIDZO - URONITE IH U VODU

Krštenje je vrlo važna riječ u riječi Radosne vijesti spašenja.. Bez krštenja teško je moguće biti spašen. Može se reći nikako, za one koji znaju i koji su čuli riječ Gospodnju, a ipak je odbili za svog života.

Apostol Matej u svom Evanđelju 28:16-20, piše:

“Jedanaestorica učenika odoše u Galileju na goru gdje im je Isus odredio. Kada ga ugledaše, pokloniše mu se. A neki bijahu sumnjali. Tada im se približi Isus te im reče: ‘Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.’”

Krštenje je mnogostruko značenje kršćanske potvrde obraćenja jednoga grešnika. Kada je Isus došao na ovu zemlju, Njegova riječ vodilja je bila:

“Obratite se, jer se približilo Kraljevstvo Božje!”

Kraljevstvo Božje je, može se kazati: pred vratima. Isus će ga uspostaviti i biti kralj na zemljji.

U ovom izlaganju koje smo čitali, piše da kada su učenici vidjeli uskrslog Isusa, na gori u Galileji, da su jedni posumnjali i pitali se, da li je to Isus svojim životom i svojom žrtvom otkupio svekoliki svijet.

Umro je za naše grijeha i uskrsnuo za naše opravdanje.

ISUS JE ŽIV!

Isus je živ! Aleluja! Isus nije u grobu niti na svijetu: Isus je u nebu, i sjedi Ocu zdesna; tako kaže Pismo.

Zato je naš Isus pravda za sve.

Jednoć je netko rekao našem bratu:

“Pa vi nemate Isusa na križu!” On mu je odgovorio:

“Ne, Isus više nije na križu, On je na nebu!”

Dakle, Isus je živ. Taj uskrsli Isus će doći.

On će spasiti i oprostiti svakome grešniku koji se Njemu obraća i kaje za svoje grijeha. Upravo zato je i došao: da nađe i da spasi grešnika.

Sveto nas pismo uči da pravednika nije bilo ni onda, a niti sada. Zato se čovjek mora krstiti.

Čovjek se mora krstiti zato, jer je to Gospodin Isus zapovjedio. Gospodnju zapovijed treba slušati. Onaj koji uskrati poslušnost Božjoj zapovijedi, snosit će kaznu.

Možda ne snosimo kaznu sada, da to vidimo, ali ona neće izostati; da se ne bi možda radovali zbog kazne drugim ljudima i neki mislili da je to dobro, da ih Bog kazni zato što su oni veliki grešnici i ne zaslužuju drugo no da budu kažnjeni.

Sveto pismo kaže da ovaj ovakav svijet ide kraju.

Mnogi ljudi koji i ne vjeruju, kažu da ovakav svijet ne može više dugo opstati.

ISUS ĆE PONOVO DOĆI

U Radosnoj vijesti piše da će se Božja riječ propovijedati da svi čuju tu Radosnu vijest spasenja za grešnike, dok On ne dođe. Slava Gospodu!

Znakovi koji prethode Njegovom dolasku već su tu, zbog onih koji ne vjeruju svjedočanstvu i riječima ili to negiraju i tvrde da to nije istina. Isus je rekao, kada su ga pitali: *“Kakav će biti znak tvojega dolaska?”*

On im je rekao da će biti gladi po svijetu.

Netko je rekao da statistike govore o 500 000 ljudi koji umiru od gladi. To je strašno!

To znači da pola milijuna ljudi gladuje i od gladi umire. Bit će dakle: gladi, pomora i potresa; bit će ratova i nesreća i sve će to biti prije Njegovog dolaska.

Znanje će se umnožiti, a ljubav će ohladnjeti. Materializam je na vrhuncu. Svi teže i trče za materijalnim

dobrima.

Nikakve tjelesne, materijalne stvari ne mogu zadovoljiti našu dušu. Imamo primjere ljudi koji imaju sve što postoji na svijetu. Imaju ovo i ono, imaju svoj vlastiti avion. Voze se kada i kuda hoće. Ne moraju čekati vozni red i tako dalje. Imaju cijele otoke u svom vlasništvu, u bankama ogromni kapital, ali nisu sretni.

Bez Isusa nisu sretni! Bez obraćenja, spasenja i prave vjere, bez Isusa, nema zadovoljstva, nema pravog blagostanja i sreće.

KRSTITE IH!

Zato je Isus i zapovjedio svojim učenicima da idu i da uče sve narode, da bi se krstili u ime:

“...Oca, Sina i Duha Svetoga.”

“*Učinite ih mojim učenicima!*”, rekao je Isus.

Mi ne propovijedamo sebe. Mi nismo onakvi učitelji kao što je Isus. Mi samo prenosimo Radosnu vijest onako kako je On zapovjedio svojim učenicima.

On je Učitelj svima nama.

On je glava crkve kao što to Pismo kaže.

Tko želi spasenje, obraćenje i oslobođenje od svojih grijeha, taj treba doći k Isusu.

Isus je još uvijek sa svojom milošću okrenut i otvoren za grešnika. On ga čeka. Čeka ga da dođe k Njemu.

Važi li još uvijek Njegov poziv:

“Dođite k meni!”?

On ne kaže: “Dođite k crkvi! Dođite u hram!”

Ne, On kaže:

“Dođite k meni!”...”Ja sam taj koji će vas osloboditi!”

Danas kada jedan grešnik pred Gospodinom Isusom iskreno priznaje svoje grijeha, On mu opršta.

Ne samo da mu opršta, On ga i oslobađa da ono što mu je oprostio, ne mora više činiti.

ČOVJEK NE MOŽE SAM

Oslobada ga ropstva grijeha.

Jednoć je jedan čovjek, kada je došao kući pijan, (to je samo jedan od grijeha, a svaki grijeh ima svoje ime), ra-stjerao svoju obitelj i žena je morala vani spavati.

Djeca su se tresla od straha kakav je tata. Drugi dan kada se otrijezenio, žena mu je ispričala kakav je bio.

“Pa valjda nisam bio takav?”

Žena mu je ponovila sve ono što je radio, ali on je uporno tvrdio da nije sve to radio i tako se ponašao.

“Nismo mi bili pijani, ako si to ti bio”, rekla je žena.

Kada je to sve čuo, ožalošćen, molio je:

“Draga ženo molim te, oprosti mi; djeco, oprostite mi!
Neću nikada više!”

To je bila prava stvar, ali to nije bilo prvo mjesto kamo je trebao doći. Žena i djeca su mu mogli oprostiti, ali ga nisu mogli osloboditi. Za kratko vrijeme je ponovio istu stvar. Bio je isto takav kao i prije. Bio je preslab da svoju odluku provede u stvarnost.

Ali onaj tko dođe k Isusu, Isus ga oslobodi i on ne mora više biti u istoj ovisnosti. U životu onoga kome je Isus oprostio, to se više ne ponavlja.

Dakle, nije dovoljno samo oproštenje, već mora biti i oslo-bođenje grešnika od grijeha, a to ne može nitko učiniti: ni žena, ni djeca, koliko god te karali, molili i željeli, a niti ti to možeš učiniti za njih.

To može samo Isus!

Onima koji dođu k Njemu i to dožive, njima zapovijeda da se moraju krstiti. To kaže sam Isus.

TKO BUDE VJEROVAO

Krštenje je sastavni dio spasenja.

Ako ti vjeruješ u Gospodina Isusa, a odbijaš krštenje, tada

onako biblijski, ti se nisi obratio i doživio spasenje.

Ako nešto manjka, onda to nije cijelo, već je nedostatno. Spasenje mora biti potpuno učinjeno, po zapovijedi Gospoda Isusa Krista, što znači da se ne može izostaviti krštenje, da bi se doživjelo spasenje. U Evanđelju po Marku u 16:15-16 piše:

“Tada im reče: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju! Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se’.”

To je toliko jasno, rekli bismo potpuno jasno.

Tu nema teologije, niti je potrebno neko tumačenje. To je jasna Isusova riječ.

Ako ti vjeruješ, onda ćeš i prihvatići krštenje; ako kažeš da vjeruješ, a odbijaš krštenje, ustvari samo govorиш da vjeruješ, ali uistinu, ne vjeruješ i nisi doživio spasenje.

Ne možemo okrnjiti zapovijedi Gospodina Isusa Krista, već ih trebamo u potpunosti ispuniti!

Isus je rekao: “*Tko mene ljubi izvršava moje zapovijedi.*”

Nije dovoljno, niti je to ljubav ako mi kažemo:

“Isuse, ja te ljubim! Ti si moj Spasitelj”, a zapovijedi Njegove ne izvršavamo i ne živimo po njima.

SVETO PISMO U SVAKI DOM

To treba biti svima jasno, treba svatko čuti, a Božja je riječ i napisana u Svetom pismu da to svatko može i pročitati. Bilo bi dobro da svaka kuća, svaka obitelj i svaki čovjek imaju Sveti pismo i iz njega čitaju i vide što Božja riječ kaže i da vide svoj život u ogledalu Božje riječi, pa da mogu usporediti odgovara li njihov život onome što stoji napisano u Božjoj riječi, to jest u Svetom pismu.

Ako tvoj život ne odgovara, onda ti još nisi spašen i tvoja vjera nije prava. Ima samo jedna vjera koja je dana svetima, a to je vjera u Gospodina Isusa Krista.

Neka dragi Gospod Isus djeluje kroz svoju svetu Božju

riječ i neka nam pomogne da se oporavi stanje našega srca.

Mi možemo stajati stisnutog srca, a možemo ga i otvoriti. Otvorimo li naša srca, možemo doživjeti Isusa Krista upravo sada, kao svog Spasitelja na temelju svoje osobne vjere i priznanja Isusu Kristu.

Što znači sama riječ krštenje?

Sama riječ krštenje, doslovno prevedeno od grčke riječi «*baptidzo*», znači podroniti u vodu i izvaditi iz vode.

Ne samo poškopiti vjernika, krštenika, već ga umočiti i izvaditi iz vode.

Nigdje ne vidimo kroz Božju riječ da su učenici Gospodina Isusa Krista krstili malu djecu.

Mala djeca se ne krste!

Mala djeca niti ne znaju da su živa.

Oni ne znaju što se oko njih zbiva. Nekada plaču i roditelji bi im rado pomogli, ali ne znaju kako, jer ne znaju što im je, a dijete im to ne može kazati.

Pa kako bi se dijete moglo pokajati i odlučiti na krštenje, kada niti ne zna da živi, i kada je uvjet za krštenje da sluša Božju riječ i na temelju Radosne vijesti Gospoda Isusa, donese odluku?

SVA SU DJECA ISUSOVA!

Kako će se dijete obratiti i pokajati?

To je nemoguće! Sva su djeca Isusova.

Za djecu je rekao:

“Pustite dječicu k meni!...” “Pustite dječicu k meni, jer je takvih Kraljevstvo nebesko.”

Mi ne možemo reći ništa više od toga, niti oduzeti od toga, a niti to umanjiti. To je Isus rekao!

Zato naši dragi, vjerni, a to će učiniti i oni koji su se pravо obratili, kada im Bog dade dijete, kada žena ozdravi, donesu ga u Zajednicu i prinesu pred Gospodina.

Onda se mi molimo, i oni se mole za to dijete i traže od Boga pomoć, da to dijete odgoje i postave na noge i da ga odgajaju u Njegovoj vjeri, kako bi dobro sjeme, Božja riječ, ušlo u njegovo srce.

Kada odraste onda se to dijete samo odlučuje hoće li Bogu služiti ili će otići u svijet.

Kada dijete postane svjesno sebe, svojih grijeha i upozna Božju riječ, onda se može odlučiti. Dakle, ne može se roditi vjernik, niti se rođenjem postaje vjernik Gospoda Isusa Krista i Njegov sljedbenik ili pravi kršćanin.

KRŠTENJE JE SAMO ZA ODRASLE

To se postaje samo obraćenjem, a to djeca ne mogu učiniti. Samo odrasli ljudi to mogu učiniti.

Vi možete slušati Božju riječ i reći:

“Ja to ništa ne vjerujem. To mi je nešto novo i nepoznato”.

Dakle, svatko sam odlučuje da li prima ili odbija. Čovjek uvijek nešto čini. Nekada je to pozitivno, a nekada je to negativno u odnosu na Božju riječ.

Onaj koji prima, znači da vjeruje, ali ako prima onda će i postupiti po toj Riječi.

Prvi korak je da dođeš k Isusu i da Njemu kažeš ono što te u tvom životu tišti.

SAHRANA GREŠNOG ČOVJEKA

Krštenje je simbol i ima značenje pogreba ili sahrane starog čovjeka. Sahrana starog grešnog života i grijeha koje smo priznali Gospodinu Isusu. Onih grijeha koje nam je On oprostio. Mi njih sada ovdje sahranjujemo u vodenom grobu.

Netko je rekao u šali da grijesi odu u vodu, iz vode u Dunav, a iz Dunava u Crno more. I nikada više se neće vratiti, ako čvrsto slijedimo Gospodina Isusa Krista.

Znači, kao što smo rekli, krštenje je potrebno kao sahrana ili drugim riječima kao što je apostol Pavao u poslanici Rimljanima 6:1:3, pa onda i dalje rekao, da krštenje znači smrt; da je netko umro.

Uistinu, to je smrt grešnog načina života.

Smrt za ovaj svijet, a život za Krista. Dakle, živimo Kristu. Dok se mi ne obratimo, mi smo mrtvi. Živimo u grijesima - svatko u svojima. Svatko ima neki grijeh koji više voli.

Neki voli više, neki manje, ali ne smiješ živjeti u grijehu. Dok si rob grijeha i dok on vlada nad tobom, ti moraš griješiti.

Nekada ti nije do toga i ti ne želiš griješiti, ali ti moraš, jer to je tvoja navika i ropstvo kao što sam u početku ispričao i naveo primjer. Tako je sa svakim grijehom u praksi života.

Pismo kaže da je ovo grob i smrt. Onaj koji se obrati Gospodinu, Pismo kaže, mora umrijeti svojim grijesima. On ne može umrijeti tuđim grijesima.

Svatko mora umrijeti svojim grijesima.

Dakle, biti mrtav i ne odgovarati kada grijesi dođu i ispituju jesli li još malo živ, osjećaš li još malo? Ako nećeš ovo, hoćeš li ono? Kada davao dođe s različitim grijesima, iako smo mi mrtvi, on ispituje jesmo li mrtvi i kada vidi da smo stvarno mrtvi, on spozna da s nama ne može više upravljati, jer mi živimo od vjere i za Isusa Krista. Vidi da mi slijedimo Božju svetu riječ i ljubimo našeg Spasitelja.

Krštenje nije, kao što apostol piše, pranje tjelesne nečistoće. Krštenje znači obećanje dobre savjesti Bogu.

Svatko od nas ima savjest, ali je istina da je nečija savjest mrtva. Netko može sve raditi i ništa ga ne kara. On može biti protiv Boga i raditi strašne stvari, ali ne osjeća ništa, jer je njegova savjest mrtva.

To je sve što je ostalo, nakon što mu je davao sve pokrao

i uništio u čovjeku što je Božje.

Jedino Gospodin Isus Krist može probuditi savjest, a savjest je poznavanje dobra i zla.

Dakle, ili je dobro ili je zlo.

Nema neka sredina koju možemo prisvojiti. Ne možemo reći: "Ja bih ovo, a ono ne bih. Ne želim biti previše vjeran, ali niti neću biti potpuno nevjeran!"

Ne, sredine nema! Ili dobro – ili zlo.

Kada učinimo nešto dobro, mi bismo htjeli da se zna, možda baš ne onako otvoreno, ali da se ipak nekako sazna i da dođe nekako jednom pa drugom do uha, neka se zna. Tada se radujemo i onda nismo pognute glave, ali kada učinimo nešto loše, onda šutimo; ako je netko i video, kažemo neka šuti i nikome dalje ne kaže, jer se stidimo tog djela.

To je pravi znak budne savjesti i kod koga to ne radi, tome je savjest odsutna, uspavana ili mrtva.

Pismo kaže u Efežanima, da smo mi bili mrtvi u svojim grijesima i načinu življena.

ZAJEDNICA SVETIH

Bog nas je Kroz Krista podigao kada smo prihvatali Njegovu riječ. Sad kaže, to bi trebalo tumačiti da bismo razumjeli, da smo s Kristom postavljeni na nebesa.

To je konačno.

To je naš cilj.

Mi želimo služiti Gospodu i ići za Njim.

Sveto pismo kaže da je krštenje ulazak u Zajednicu svetih.

Mi imamo večeru Gospodnju, ali ćemo o tome kasnije.

Jednoć smo imali Večeru Gospodnju i bilo je ovdje prijatelja. Jednom sam prijatelju rekao da sjedne i da ne primi kruh i vino.

Bio je malo uvrijeđen i kada je izlazio žalio se što mu

nisam dao kruh i vino, koji su simboli Tijela i Krvi Kristove.

Onda sam ga pitao, želi li da mu to objasnim, a kada je pristao, rekao sam mu da se najprije mora obratiti i doživjeti spasenje vjerom u Isusa Krista, pa tek tada pristupiti krštenju i prisustvovati Stolu Gospodnjem.

Kroz krštenje se ulazi u Zajednicu svetih. Pismo kaže da se je, kada je Petar propovijedao, u jednom danu, na njegovu prvu propovijed, obratilo oko 3000 duša, koje su bile krštene i ušle u jedno ustrojstvo, zajedništva koje je Gospodin Bog odredio. Nisu to odredili ljudi, nego On, sam Gospodin Bog.

Kada to učiniš onda ćeš moći uzimati kruh i vino kao simbole Kristova tijela i krvi, to jest, sudjelovati u Gospodnjoj večeri. To je važno. To je vrlo važno!

Drugim riječima, krštenje znači ispunjenje Božje pravde. Kakva je Božja pravda u tome, mi to ne možemo sve prikazati, ali je to Božja pravda naredila, a mi smo je izvršili.

Pismo kaže da su književnici i farizeji, koji su živjeli u vrijeme kada je Gospodin Isus bio na zemlji, odbili Božji savjet.

Kako se možeš oduprijeti onome što je napisano ili onome što

nas Isusova Riječ uči?

Na početku smo čitali da je Isus rekao:

“Idite i naučite sve narode i učinite ih mojim učenicima.”

Kada mi govorimo, mi ne kažemo da to crkva kaže, već da to kaže Gospodin Isus.

Njegova riječ stoji.

TO ISUS KAŽE

Crkva može opstatи, a ona se može i rastepsti, ako neće slušati Isusa. Ako ga neće slušati kao pojedinac ili cjeli-

na; ali ako ga slušamo i govorimo:

“Isus to kaže”,

pa ako ostaneš sam i nitko neće Bogu služiti, ti ćeš ostati. Bitan je broj spašenih, ali ne bilo kako. On hoće kvalitetu kršćana, a ne kvantitetu.

Daj Bože da bi nas mnogo bilo, ali da su stvarno ispravni kršćani; ali kako vidimo, tako i sudimo.

Čak i malu Zajednicu Isusa Krista, đavao hoće srušiti bilo izvana ili iznutra, kako gdje uspijeva.

Njemu je samo važno da sruši. On je naš i Isusov neprijatelj, ali Bogu hvala, Pismo kaže da je Isus došao da raskopa djelo đavolsko. Da ispravi u tvom životu, ono što ne živiš po Božjoj riječi i da prihvatiš Kristovu nauku i Njegovu riječ. Da postaneš sljedbenik i učenik Gospoda Isusa.

Kada je Isus išao na Jordan gdje je Ivan krstio, stao je u red da se krsti. Kada je Ivan video Isusa, rekao mu je:

“*Ti bi trebao mene krstiti, a ne ja Tebe*”, ali mu je Isus odgovorio: “*Pusti sad to, valja nam ispuniti svaku pravdu*”.

U IME OCA, SINA I DUHA SVETOGA

Dakle, krštenje znači izvršavati Božju pravdu. Kakva je formula krštenja? Pismo kaže da je Isus naredio da se krsti u ime: “...Oca, Sina i Duha Svetoga.”

Krštenje u ime Oca...to nisu tri Boga, to je jedan Bog, ali kroz Božju riječ mi vidimo Trojstvo.

Pismo kaže, u ime Oca, zato što nas je Bog izabrao.

Izabrao nas je da budemo Njegovi. To ne znači da smo izdvojeni od drugih. On je sve pozvao, ali mi smo se oda-zvali i po tome smo izabrani.

U ime Sina, što nas je Isus na križu otkupio. On je platio za moje i tvoje grijeha. Platilo je za grijeha svekolikog svijeta.

Sveti Duh nas je nanovo rodio. Sveti Duh čini nanovo rođenje i preobrazbu u našem životu i pomaže nam. Dakle, on je namjesnik Kristov na zemlji. On vodi Njegovu crkvu na zemlji. Isus nam kroz Svetog Duha govori. Ono što čuje od Oca

i Sina, to javlja nama; tako imamo potpunu vezu sa Ocem i Sinom, Isusom Kristom, i pomoć Svetog Duha.

Zato kažemo u formuli krštenja onako kako je to od Gospodina naređeno: "Krstim te: U ime Oca i Sina i Svetog Duha."

Kada to izvršiš, tada trebaš nastaviti život sa Isusom.

Životom kojim ćeš biti vjeran Gospodinu Isusu Kristu.

Svatko se pita kako će to biti i hoće li on to moći?

To su česta pitanja. Svatko se pita, pa čak i oni koji ne vjeruju kažu: "Oh, pa to je teško, tko to može? To nitko ne može".

Ima mnogo načina na koje se ljudi brane, ali apostol Petar je napisao u svojoj 2. poslanici u prvom poglavljju od trećeg stiha:

"Njegova Božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom slavom i moći. Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu, postanete dionici božanske naravi."

Dakle Bog se je pobrinuo za nas. On nas neće spasiti, oprostiti nam, a onda nas ostaviti da idemo dalje kako znamo.

Božja riječ je već davno napisana da bismo učili iz nje, da živimo i postupamo tako kako nas ona uči.

Tko se dade od nje voditi, ni lud ne može zalutati. Ne moraš biti mudar. Neki kažu da moraš imati samo teološke škole da bi

razumio riječ Božju.

DUH SVETI VODI U DUHOVNO ZAJEDNIŠTVO

Na žalost, vidimo kako daleko je došlo čovječanstvo u onome što se zove kršćanstvo. Da ludi vode, ali ovdje vodi Duh Sveti sa svojom riječi u duhovno zajedništvo.

Kada ne znaš, onda će te Duh Sveti uputiti: Čitaj Riječ, jer u svakom pogledu našeg života, prolazili mi kroz dobro ili zlo, radost ili bolest, uspjhe ili nevolje, bogatstvo ili siromaštvo; kroz mržnju ili kroz ljubav, Božja nas riječ uči kako se trebamo vladati, kako postupiti i što učiniti.

Božja riječ kaže da imamo božansku narav. Ona je drugačija no što je ljudska grešna narav. Kroz Božju riječ primamo Božansku narav. Postajemo jedan svijetli lik, sve sličniji onome koji nas je spasio, a to je Isus Krist.

Mi moramo također nešto uložiti u naš kršćanski život. Rekao bih od kada smo kršteni, od vodenog groba pa sve do naše tjelesne smrti. Sada kaže ovako u 5. stihu:

“Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje,...”

Divna vrlina. Od kada si postao Božje dijete, došao si na taj Uski put, više ne možeš biti nepošten.

Ne možeš biti nepošten niti prema prijatelju ni neprijatelju, a čak kažem niti prema samome sebi. Ako nisi pošten, onda si izgubljen.

Kada je Gospodin Bog u Starom zavjetu zvao Abrahama, praoca naše vjere, rekao mu je da bude pošten i da živi po Njegovoj volji. Pa kako je znao što je Božja volja?

Bog mu je rekao! Tko danas znade što je volja Božja?

Tko to zna? Bog je na nebu, a mi smo na zemlji, ali je Božja volja napisana u tom dragom Pismu.

Znate, to nisu pisali ljudi po svojim zamislima, nego su ljudi nadahnuti Svetim Duhom pisali ove svete riječi. Autor ove knjige je Bog. Pisali su je razni pisci u raznim vremenima, ali je uvijek bilo sve suglasno jedno s drugim.

U njoj je sve rastumačeno kako treba u kojem slučaju postupiti. Dalje Petar nastavlja nakon poštenja, lanac vrlina koje jedna drugu vežu, a mi ih trebamo imati:

“...s poštenjem znanje, a sa znanjem uzdržljivost,”

UZDRŽI SE!

Ne možeš doći do biblijskog znanja ako nisi pošten.

Da bi živio po Božjoj riječi potrebno je sa poštenjem povezati i znanje i uzdržljivost. Je li uzdržljivost dobra?

Nedavno sam razgovarao s jednom dušom koja kaže: “Ako na tebe dođe napast, uzdrži se.”

Što je veća napast, to se više uzdrži, jer ne škodi tebi napast preko čovjeka preko kojega ona radi, nego ti šteti ako će biti tvoja reakcija loša i nagla.

Ako se uzdržiš, imaš vremena razmisliti, pa onda, ako i nešto kažeš, (ima bolje ili najbolje) da kažeš ili učiniš ono što je najbolje. Onda nećeš bacati ulje na vatru.

Tu se moramo pokazati kao kršćani. Ne smijemo uzvratiti: kako ti meni, tako ja tebi. To smo radili dok smo bili u svijetu i nismo poznali Boga.

Jednom je jedan čovjek pričao, kada se je obraćao, a Pismo kaže da treba poravnati put, da mu je došao na savjest čin iz prošlosti. On je pokrao mnogo riba iz ribnjaka.

Bili su tamo i lovočuvare ali se on nekako uvijek provukao i uspio ukrasti te ribe.

Sada kada se je obratio, ta je krivnja kucala na njegovu savjest. Odlučivao se kako to priznati i namiriti materijalnu štetu koju je nanio upravi tog ribnjaka. Jednog se dana molio Gospodu da mu u tome pomogne i dade snage da to učini..

Odlučio je otići u upravu i priznati svoje djelo, ali s time i posvjedočiti da se je obratio i da sada više ne krade, ali nije imao snage da to izvrši.

Gospod ga je opremio duhovnom snagom i on je otišao

tom upravitelju. U ono vrijeme još su bili direktori i upravitelji i kada je došao do njega, ovaj ga upita: "Što ti treba?", a on mu odgovori:

"Evo došao sam da priznam pred vama svoju krivnju i što sam učinio dok još nisam Boga poznavao.

Sada kada sam se obratio Gospodu promijenio sam se."

"Pa što si to učinio tako strašno?", pitao ga je upravitelj.

"Dok još Boga nisam znao, ja sam vaše ribe krai" rekao je posramljeni čovjek. Onda je ovome postalo sve jasno.

"Ja sam se obratio i sada sam voljan učiniti sve što vi kažete, da se moja savjest očisti."

"Ne, ništa, ne trebate ništa platiti. Kada bi svi bili takvi, prestalo bi se krasti ribe. Ja vam vjerujem, kada kažete, da sada više ne kradete." Kada se obratimo, moramo biti pošteni. Ovdje kaže:

"..sa znanjem uzdržljivosti, s uzdržljivošću postojanost, s postojanošću pobožnost, s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav uopće!"

Ne možeš kazati da Boga ljubiš ako svog brata ne ljubiš.

Pismo kaže i svog neprijatelja.

Kada bi došao svom neprijatelju, on ti ne bi dao da ga zagrliš. On bi se odmaknuo, jer ne zna što ti misliš dok mu ne kažeš, ali, mi mu nećemo učiniti ništa nažao. Ako je on nama učinio, mi to nećemo njemu vratiti.

To je ljubav koju smo dužni neprijatelju, tako nas uči Sveti pismo.

"Ako, naime, posjedujete ove kreposti te ako napredujete u njima, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni, ni besplodni u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista."

To su kreposti koje svaki kršćanin mora imati da bi bio u pravoj spoznaji Gospodina Isusa Krista.

Znate, kada ljudi učine teške stvari, to svaljuju jedan na drugoga, a možda se i boje pa govore: "Ako Boga znaš,

nemoj to činiti!” Oni to čine upravo zato jer Boga ne znaju. Kada činimo onako kako to Pismo uči i spajamo te kreposti, onda ćemo tako i postupiti. Aleluja!

Gospodin će nam dati snagu. Zato, dragi moji, koji ste se obratili i sada ste pred krštenjem, Božja će vam riječ uvijek dati smjernice za vaš život.

Kada vam nešto ne bude jasno, pitajte nas starije, koji već imamo iskustvo, pa ćemo vam pomoći u pronalaženju mjesto gdje to stoji napisano i kako trebamo postupiti.

Neka dragi Isus blagoslovi svoju riječ u našim srcima i neka nam svima pomogne da idemo putom koji nam je sam pokazao i na koji nas je pozvao.

KAD UPOZNAMO ISUSA

Slava Bogu, mi poznamo Isusa i znamo što je Njegova nauka. On je naš cilj. Mi idemo za njim.

Mi idemo za Isusom.

Mi ne idemo za čovjekom! Niti za jednim čovjekom ne idemo. Idemo samo za Isusom!

Čovjeka ljubimo, brata ljubimo, jer nas to Pismo uči; pa čak i naše neprijatelje ljubimo, jer je Isus tako rekao.

Kakva nam je korist ako ljubimo samo one koji nas ljube? Je li to Isusova nauka?

Isusova nauka nas uči da ljubimo i brata i neprijatelja.

Svakako da bratu pripada drugačija ljubav nego neprijatelju.

Kakvu ljubav da pružimo neprijatelju?

Da mu dođemo s namjerom da ga zagrlimo, on bi nas odgurnuo od sebe. Kada bi mu nešto htio pomoći, on nas ne treba.

Mi bismo mu htjeli iskazati ljubav djelom i riječju, ali on nas odgurne i ne treba nas.

Najveća ljubav što će je primiti i protiv koje se ne može boriti je ta, da mi njemu nismo neprijatelji.

Ako tko možda misli da može samo podići nogu i spustiti ju na sotenu i satrti ga, vara se. Ne, to ne ide tako.

To je samo ilustracija onog, kako Isus gazi i pobjeđuje sotonu.

Mi sami to ne možemo, ali možemo s Isusom.

Slava Isusu! Od onog dana kada smo se predali Isusu, sotona je pobijeđen u našem životu.

Ali, on je lukav; on ponovo dolazi i traži neki kut, neko mjesto u našem životu. Istražuje neki kutak u našem životu iz kojega bi on mogao djelovati.

Njemu je glavno da je on tu prisutan, da počne s tobom razgovarati. Tada ti pokazuje neke stvari, mami te: "Uživaj!" Čuvajmo se. Neka Isus bude putokaz. Neka nam Isus bude snaga i neka Njegova nauka bude naš život, da se Isusovo ime uzvisuje i proslavlja.

Ne bojmo se nikakve nevolje, ako se sotona i zagrozi i ako nas hoće prestrašiti kao da nam hoće reći:

"Pazi! Već ćeš ti doći k meni!"

Kada nas neprijatelj napadne, Isus će stati u sredinu i braniti nas. Znate, kada su tri mladića. Šadrak, Mešak i Abed Nego bili u ognjenoj peći, koja je bila užarena više no obično, tko je ugasio oganj? Tko ga je ugasio?

Čija prisutnost je to učinila? Isusova! Kada se je Nabukodonozor nadvio nad peć, pitao je

"Nismo li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj? Oni odgovoriše: 'Jesmo, kralju!' On reče: 'Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu.' "

To znači da je u svakoj borbi, svakoj kušnji, Isus sa nama! Isus je s tobom, Isus je sa mnom!

Isus je sa svakim svojim djitetom, ali to znači da i mi moramo biti s Isusom.

Držimo se za Isusovu ruku. Nemojmo odstupati i slušati sotonu. Tako nas uči Sveti pismo:

ISUSOVO OBEĆANJE

VODSTVO SVETOG DUHA

Isus je u Ivanovom Evandjelu dao obećanje, a možemo ga pročitati u 14. poglavju od 23. do 26. stih; ono glasi ovako:

“Odgovori mu Isus:

Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja već od Oca koji me posla – Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.”

Isus kaže: *“Ako me ljubite, držat ćete moju riječ”*

Znači da je držati Njegovu riječ, dokaz naše ljubavi prema Njemu. Ne može netko kazati:

“Isuse, ja Te ljubim, a Tvoju riječ zapostavljam i ne vršim.”
To ne bi niti čovjek prihvatio, a kamoli Bog. Je li to istina?

“Ako me ljubite, držat ćete moju riječ.”

Gdje držimo Njegovu riječ?

U našem srcu, u našem umu.

Imamo memoriju; netko veću, netko manju, ali će nam Bog dati da Njegovu riječ može svatko pohraniti u svojoj memoriji, držati je i prakticirati.

Na taj ćemo način Gospodinu, braći, ali i svijetu pokazati da stvarno ljubimo Gospodina.

U svemu tome je najvažnije da će nas Duh Sveti voditi uvijek iz istine u istinu.

Gospodin Isus će kroz Duha Svetoga biti naš učitelj, pomoćnik i zaštitnik.

“Tko mene ne ljubi, ne drži moju riječ.”

Je li to jasno i moguće vidjeti?. Ljubav i ne-ljubav se uvi-

je razdvajaju kao i dobro ili zlo, držati ili ne držati.
Što je Njegova riječ? Sвето писмо.

SVETO PISMO JE RIJEČ BOŽJA

To je napisana Njegova riječ ili kao što je Ivan napisao da je Isus živa riječ.

Ta Riječ je u početku tijelom postala i nastanila se među nama.

Bio je i otišao je. Gdje je sada? U nebu, slava Gospodu!
“Riječ koju slušate nije moja već od Oca koji me posla.”

Dakle, Isus se uvijek poziva na Oca i uvijek je Njemu dao slavu i čast. Nikada nije pripisivao sebi već je svu slavu dao Ocu.

To su riječi koje je On govorio dok je izvršavao svoju misiju na ovoj zemlji.

“Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.”

To zbog mene, zapravo znači: U ime moje.

U čije ime je došao Branitelj? U ime Isusovo!

Isus je puno govorio svojim učenicima u vrijeme one tri i pol godine, dok je s njima boravio i oni su mnogo toga vidjeli i čuli o Njemu.

Vjerujem, da smo mi živjeli u ono doba na zemlji i mi bismo to čuli, doživjeli i vidjeli, ali sve to ne bismo mogli zapamtiti.

Duh Sveti je taj koji će obnoviti sjećanje na sve važne riječi koje su potrebne za život i propovijedanje, kako bi se prenosile na druge ljude, da se niti jedna ne izgubi ili zaboravi.

Duh Sveti ili kao što ovdje kaže Branitelj, je Pomoćnik, Zaštitnik i učitelj i još više toga, jer on ima mnoga atributa koji govore o njemu kao osobi.

Znamo da je jedan Bog, ali da su tri božanske Osobe.

On će nas opomenuti ili sjetiti, i naučiti nas.
Znači da mi možemo, ili moramo učiti od Svetog Duha.
Duh Sveti nas nikada neće učiti protiv Božje, svete riječi.

SVETI DUH ĆE NAS POUČITI

On će nas, i svekoliki svijet koji hoće prihvatići Božju riječ, učiti sukladno Svetom pismu.

Mi nemamo neki svoj nauk, mi imamo nauk Gospodina Isusa Krista. Ima samo jedna Radosna vijest, vijest koju smo primili i koju želimo promicati da bi i drugi čuli, primili i živjeli po njoj. Sveti nas Duh nikada neće krivo učiti.

Sveti Duh nikada neće kazati nešto što nije istina.

Vjerujemo li to, ili čekamo kako bismo vidjeli kako će to biti. Što Duh sveti kaže to će se ispuniti.

U 16. poglavljtu u 10. stihu čitamo:

“S obzirom na pravednost, ukoliko odlazim k Ocu te me više nećete vidjeti;”

Uzeo sam samo taj isječak da vidimo kako nije istina kada netko kaže da je video Isusa.

Što je Isus rekao svojim učenicima? Rekao je da odlazi k Ocu i to se je ispunilo. Rekao je da ga više neće vidjeti Sveti apostol Pavao je rekao da je Evandželje primio od Gospodina, a ne od ljudi. Mi smo primili od ljudi. Nama je netko svjedočio, ali njemu je Gospod.

Sada bi netko mogao reći da je on video Gospodina, kada je od Njega primio. Kada od nekoga nešto primaš, onda imaš tu osobu pred sobom.

Moglo bi se tako misliti, ali ne. Pismo kaže da je njega obasjala svjetlost i da je on čuo glas, ali nije video Gospodina.

“...više me nećete vidjeti!”

Pa bio to apostol, ti, ovaj ili onaj, prije ili kasnije Isus je rekao da ga nećemo vidjeti.

Uči li Duh Sveti tako ili nekako drugačije? Sad ga vide tu, sad tamo, na nekom drvetu ili šljivi, sad kroz prozor ili negdje drugdje. To je velika prevara sile tame u ovo posljednje vrijeme! Isus je rekao da ne izlaze i da se ne daju prevariti.

Uči li Duh Sveti sukladno s Isusovom riječi ili drugačije?

Ne, On je uvijek učio istinu, jer Duh Sveti je Bog.

JEDAN JE BOG, A TRI SU BOŽANSKE OSOBE

Duh Sveti nije neki drugi duh, već je On treća osoba u Trojstvu: Otac, Sin i Duh Sveti.

To je taj isti Duh Sveti koji je prisutan i ovdje među nama.

U Zajednici pjevamo u jednoj pjesmi: "Ovo je kuća Božja." Tamo gdje je Gospodin kroz Duha Svetog prisutan, tamo je kuća Božja. Nije ova zgrada kuća Božja, već ju prisutnost Božja čini kućom Njegovom.

U njoj želimo biti i Gospodina slaviti.

Pismo kaže da će nas On svemu učiti.

Kako je onda s tim kada netko kaže da mu je rekao Duh Sveti, a to nije sukladno sa Svetim Pismom?

Kako je to onda kada kaže da mu Duh Sveti govori?

Tebi Duh Sveti govori? Što ti govori?

Ako ti kažeš da ti je Duh Sveti rekao, a to nije sukladno s Božjom riječi, čiji je to onda duh?

DUH PREVARE

To je duh prevare!

Učiš li drugačije no što Pismo kaže, tada si krivi učitelj i vodi te također duh prevare. Duh Sveti je sveti Duh, On je Bog!

On neće učiti sada ovako, a onda onako.

Kada bi tako bilo, bili bismo smotani i ne bismo znali gdje smo, ali On hoće da znamo gdje smo; što vjerujemo, što učimo, što primamo, za kim idemo i koga slijedimo. Zato Gospodinu hvala za Duha Svetoga koji je prisutan u svojoj crkvi i svakom vjerniku koji je nanovo rođen i kršten Svetim Duhom.

Ne osuđujem nikoga, samo na temelju Božje riječi rasuđujem i ne bih htio krivo učiti, već onako kako je sukladno s Božjom riječi. Kršćani koji nisu nanovo rođeni, nisu ispunjeni Svetim Duhom!

Zar nije Isus rekao da ćemo, ako Njega ljubimo, držati Njegovu riječ? Ako držite Njegovu riječ, onda će vas ona promijeniti i bit ćete nanovo rođeni.

Kada nas Riječ promijeni, tada je naše srce čisto i Duh sveti ga može ispuniti.

Duh sveti je snaga koja nam je potrebna za naš kršćanski život dok smo na ovoj zemlji

Isus je rekao da će biti s nama uvijek i to će biti kroz Duha Svetog. Neće nas ostaviti sirote, nego će biti s nama.

Kada On kaže:

“...nećete me vidjeti!”

onda će to upravo tako i biti do onda kada ćemo ga vidjeti i reći da je blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje, naš Gospod i naš Spasitelj. Onda ćemo ga svi vidjeti.

Svi ćemo ga vidjeti!

Učenici su bili žalosni. Čitajmo 16:4-7

“Ovo vam ne rekoh od početka, jer sam bio s vama. Ali sad ja idem k onomu koji me poslao. I nitko me od vas više ne pita: ‘Kamo ideš?’ Nego jer vam rekoh, vaše se srce napuni žalošću. Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.”

Tko nam je poslao Duha Svetog? Sam Gospod.

Gospodin nije predvidio da bude stalno na ovoj zemlji u

ljudskom tijelu. On je izvršio svoju misiju: donio je poruku i ugotovio spasenje.

Ostavio je svoju riječ da mi vjerujemo onako kako je napisano i da držimo Njegovu riječ. Da ga ljubimo i da ga se čvrsto držimo. Da se nadamo da ćemo ga jednog dana vidjeti. Da imamo živu nadu. Ne mrtvu, jer mrtva je nada ona koja se ne ostvaruje. Živa će se nada ostvariti, jer će Isus doći!

ISUS JE PRISUTAN KROZ DUHA SVETOG

Mi ćemo ga vidjeti onako kako to Pismo kaže.

Mi vjerujemo da je bolje, jer je tako kroz Duha Svetoga prisutan i On je sa svakim od nas i pomaže nam.

Dok je bio u tijelu, bio je tijelom ograničen, a sada je svuda prisutan. On djeluje u mom i u tvom srcu, u srcima svih vjerujućih. To uči Sveti Duh.

Pismo kaže da nas On uči, opominje i vraća nam u sjećanje svaku riječ koju je Isus rekao, a koja je važna za nas jer je mi trebamo u našem kršćanskom životu.

Bog je znao što je čovjek. Bog je znao kroz kakve će nevolje prolaziti vjerni.

Znao je da će biti napadan i da će ga sotona htjeti srušiti i baciti u sumnju; uzdrmati njegovu vjeru i oduzeti mu čvrstinu.

Zato je Duh Sveti na zemlji da možemo kroz Njega uvijek dobiti svjedočanstvo koje će nas uputiti na Njegovu riječ i dati nam čvrstinu vjere.

Pokazat će nam da je uporište naše vjere u Božjoj riječi.

“Kada Duh Sveti dođe, on će pokazati svijetu zabludu.”

Kada kažemo svijet, onda mislimo na narod.

Duh Sveti opominje i govori, ali većina ljudi ne prima, jer nisu spremni držati Njegovu riječ.

Ne drže Njegovu riječ i ne ljube Gospodina na onaj način kako ih Božja riječ i Sveti Duh uče.

On će pokarati svijet za grijeh. On nas kara, slava Gospodu – i to je milost! To je milost kada nas Sveti Duh kara i opominje. To je djelotvorna Božja milost. Blago nama ako mi te opomene i karanje primamo i ne odbacujemo kao da ne moramo postupiti baš tako. Baš tako moramo postupiti kako kaže Božja riječ i Sveti Duh. Nikako drugačije.

SAMO JE JEDNA CRKVA

Mi ne možemo samovoljno odrediti u što ćemo vjerovati i misliti da možemo samostalno djelovati. Moramo pripadati jednoj crkvi, a i postoji samo jedna crkva, a to je CRKVA ISUSA KRISTA.

Ta se crkva možda zove: Božja ili Pentekostna ili nekako drugačije, ali mi moramo negdje pripadati.

Ne smijemo biti raspušteni i po svom naumu potratiti svoj život i druge tako krivo učiti

Pismo kaže da će Duh Sveti pokarati svijet za grijeh. Kada smo u crkvi, Sveti Duh djeluje. On djeluje i kada smo sami na radnom mjestu ili u kući; možda nas noću na krevetu opominje, ali On djeluje!

Nekada, kada je proroštvo kroz Svetog Duha u crkvi, govori svima i to sukladno sa Božjom riječi. Onda se to ispunjava.

On nikada neće nekoga imenom prozvati i reći:

“Ti si takav i takav.” Možda će, a da ne imenuje glasno, govoriti baš meni i ja ću znati da to govori meni, jer će mi Duh Sveti dati na znanje da je ta Riječ upućena meni.

Duh Sveti nas nikada neće osramotiti javno, ali nam hoće dati na znanje da je ta vijest istinita i da otkriva tvoj (ili moj) život. Ako je meni govorio, ja ću to znati, a vi nećete znati kome je govorio. Isto tako ako se odnosi na tebe, ti ćeš to znati, a mi ostali nećemo. Tako čini Duh Sveti
Zašto to tako čini? Čini to zato da bi nas pridobio za Go-

spoda. Ne ja, ne ljudi, ne crkva, nego Gospod!

Duh Sveti će nas ukoriti i pokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh. Ako netko živi u grijehu, onda je on u zabludi. Ne možemo biti sveti i biti u grijehu.

Ne možemo, braćo moja. To ne ide zajedno. Ne možemo, kako apostol Jakov kaže, iz istog izvora piti gorko i slatko, hvaliti Boga i ružne riječi govoriti ili činiti bilo što, što Bogu nije ugodno .

Iz jednog izvora ne izvire gorka i slatka voda! Ili je gorka, ili je slatka. Duh nas Sveti uči da iz izvora našeg srca izvire samo slatka voda.

Ako sam ja neposlušan i Gospodin hoće mene kazniti, onda On to neće tebi javiti. Sigurno ne.

On će to učiniti na svoj način, ali će to ja, odnosno ti znati.

KAZNAMA NAS POPRAVLJA

Kazna nije za uništenje. Kazna je za popravak.

Mi smo brzi da kažemo valjda je to tako ili zato, ali nitko nije toliko dobar da ne bi mogao biti bolji.

Nitko još nije dostigao Isusa, ali ga želimo dostići!

To uči Sveti Duh na temelju Božje riječi. Zato pazimo, braćo i sestre što govorimo i kako procjenujemo, kako rasuđujemo, da bi to bilo pod vodstvom Svetog Duha.

Duh Sveti kara za grijeh, ali podučava u svetosti i istini.

Svetost i istina su Božja vrlina i Božje vodstvo koje On želi uspostaviti u nama, da mi gledajući na Božju riječ i slijedeći Isusa, budemo stvarno pod vodstvom Svetoga Duha.

Čovjek ili crkva pod vodstvom Svetog Duha, neće dozvoliti da u njemu ili u crkvi bude grijeh!

UKLONITE ZLOG IZMEĐU SEBE

Pismo kaže: "Izvadite zloga između sebe!"

To je učenje Svetog Duha na temelju Božje riječi.

Je li Duh Sveti otkrio kada su grijesi bili u crkvama ili pojedincima? Da!

Znate kada su Ananija i Safira htjeli zavarati ljudi i bili bi ljudi uspjeli zavarati, ali su oni slagali Duhu Svetom.

Duh Sveti je bio u crkvi, bio je prisutan. Vidio je zle namjere. Gospodin je preko Duha Svetoga sve otkrio. Kome je otkrio? Petru je otkrio! Vi znate što se je desilo.

“Zašto ste dozvolili da sotona napuni vaše srce?”

Kada ne slušamo Duha Svetoga na temelju Božje riječi, onako kako nas On uči, onda će nešto drugo ispunjavati naše srce, braćo moja! Samo su dvije mogućnosti: dobro ili zlo.

Ne moraš biti najgori grešnik, što bismo rekli, činiti one grijeha nad kojima se zgražamo i snebivamo govoreći da to mi ne bismo nikada učinili.

Možeš biti mali grešnik, grešnik sitnih grijeha, ali će se oni nagomilati tako da će prevagnuti i dovesti te do pakla. Ako te Duh Sveti opominje da to ne činiš, poslušaj ga!

On će to učiniti u tajnosti bez znanja okoline, ali ti hoće pomoći.

Aleluja! To je divno.

Isus je rekao da je bolje za nas da On ode, jer će Duh Sveti doći i biti sa svakim pojedinim nanovo rođenim djetetom Božjim.

Sa svakim pojedinim.

Ne vjerujem da bi se Duh Sveti uselio u srce nekoga tko nije obraćen, pokajan oslobođen od grijeha i očišćen!

Mi moramo vjerovati Božjoj riječi, jer je apostol Petar ovako rekao: “*Pokajte se!*”

Ne moramo se nanovo krstiti, ali ako smo učinili grijeh, moramo se javno pokajati!

Ako je grijeh javni, onda treba i pokajanje biti javno. Iskreno se pokajati i pokazati drugo, sveto lice.

Gospodin je taj koji ima vlast oprostiti, ali i ljudi imaju

snagu da oproste njima nanesenu nepravdu.

I crkva ima snagu, jer joj je od Boga data snaga da će ono što crkva sveže na zemlji biti svezano i na nebu.

To znači da ako je crkva isključila nekoga tko se nije htio iskreno i čisto pokajati, da taj neće doći u nebo. Razmislimo malo! To se odnosi na svakoga, bio to ja ili ti.

APOSTOL PETAR SE POKAJAO

Apostol Petar se pokajao. On je puno puta lagao i odričao se najvećega dobra: Isusa! Pa kako nije bio svjestan toga? Bio je s Isusom, video je čuda, Bog ih je blagoslovio i sve to videći, on je rekao da ne zna tog čovjeka. Da ne zna o čemu govori ta služavka.

Da je došao neki rimski vojnik pa se uplašio i rekao da ga ne pozna, to bismo još nekako razumjeli.

Kada mu je rekla: "*I ti si bio tamo!*" Rekao je: "Ne, nisam."

"Pa i govor te izdaje da si Židov!"

Ali se Petar pokajao i Gospod mu nije ništa predbacio pri sljedećem susretu. Nije mu predbacio! Nije mu čak niti rekao ove riječi: "*Tko mene ljubi, držat će riječi moje.*"

Samo ga je pitao: "*Petre, ljubiš li me?*" iako je znao, ali je htio da Petar kaže. "*Ti znaš da te ljubim!*"

Tako je pitao tri puta dok Petar nije rekao:

"Ti znaš da te ljubim! Ti sve znaš"

Aleluja! Gospodine, pomozi nam! On će to i učiniti.

Kada nekog pokara za grijeh, taj je onda dužan priznati i pokajati se. Mi se ne možemo pravdati niti uljepšavati svoj grijeh da bi umanjili njegovu težinu. Ne možemo!

Bog je svet! On ljubi čistoću. Zato nam Gospod i pomaže. Dogodi se da čovjek pogriješi, ali je razlika između pogreške i svjesnog grijeha. Razlika je!

Ako svjesno griješimo, hotimice i ponovljeno griješimo, nema više žrtve za grijeh, nego strašno čekanje suda!

Ako smo nehotice sagriješili pa smo se pokajali i priznali, Gospodin će oprostiti.

Već nam je mnogo puta oprostio, ali nam to ne daje slobodu da i dalje griješimo.

Trebamo se čuvati grijeha. Duh Sveti će nas upozoravati da pazimo, da ne idemo na nedolična mjesta, da ne govorimo zle riječi ili ogovaramo. Tko ne povjeruje i ne posluša opomenu, onda je sagriješio.

Mnogi kažu da vjeruju u Isusa, ali ne i u grijeh. Mislim da kada bismo anketirali tisuću ljudi, da bi devet stotina njih reklo da vjeruje u Isusa, ali ne žive po Božjoj riječi. Ako Njegova riječ nije u njihovom srcu, tada tu Riječ ne mogu niti živjeti.

Ako tu riječ ne znaju ili nedovoljno i krivo znaju, onda su krivi njihovi učitelji! Niti oni znaju niti mogu druge naučiti. Tu važi ona poslovica, da slijepac, slijepca vodi!

Nama je Gospodin otvorio oči. Dao nam je «bistre oči našeg srca», da vidimo. Oku svaka sitnica smeta.

POGLEDAJMO U BOŽJU RIJEČ

Meni se također dogodilo da me nešto smetalо u oku. Činilo mi se da je neki trun ili neka vlas. Popravljao sam i brisao, ali uvijek ista smetnja. Pogledao sam u ogledalo i video da jedna dlaka iz obrve krivo raste prema trepavicama. Bila je čvrsta i bola me je u oko. Isčupao sam je i bilo je dobro.

Kada znamo da nas nešto «škaklja», pogledajmo u Božju riječ! Vidjet ćemo koje je to mjesto u našem životu, u našem tijelu, gdje nas «škaklja» grijeh.

Duh Sveti će nam u tome pomoći. Vjerujete to? Vjerujte! Kada nam On pomogne i uvjeri nas, naš duh, onda postupimo tako. Psalmist u psalmu kaže:

“Obnovi duh postojan u meni!”

Sveti Duh je postojan i nije govor o Njemu, već je riječ

o tebi i meni. To je naš duh, moj i tvoj, ali da to ne bude «ja» već da bude, Ti Gospodine! Neka uvijek bude moj duh postojan. Ne ja, već Ti, Gospodine.

Ti si uvijek u pravu i Tebe molim, oprosti mi Gospodine!

Hvala Ti što me karaš i podučavaš. To je milost!

To je nova milost svakog dana, ali neće biti vječno!

Pomozi nam dragi Isuse! Hvala Ti zato!

S obzirom na pravednost, jer On ide k Ocu, tako je rekao.

Sada je On kod Oca. Slava Gospodu. Radujemo se, jer znamo gdje je i zato se Njemu i obraćamo.

Sve naše molitve šaljemo gore, k priestolju milosti na kojem On sjedi. On nas uslišava,

Nekada nas ne usliša ili nas dugo ne usliša. Zadrži nas u tom stanju kako bi nas iskušao, mada On zna rezultate. To je zato da bismo mi vidjeli. Da bih ja video sebe i ti sebe, koliko možemo izdržati sa Isusom ili nam sve smeta.

Bože, pomozi nam! Budi nam milostiv.

To je pravednost. To je učinjeno, dalje kaže da s obzirom na sud; Biblija govori o sudu, jer je knez ovoga svijeta osuđen. Isus ga je pobijedio na Golgotskom križu.

Ovdje piše: ukoliko, a mi znamo da jeste.

Tko je knez ovoga svijeta? To je sotona. Pazimo na svaku riječ i svaku točku u Svetom pismu, a Gospod će nam pomoći kroz Svetoga Duha da nam bude otkriveno i da znamo što je krivo i što je pravo.

DUH SVETI ĆE NAS UPUTITI

Duh Sveti će nam reći da ne idemo tim putom, da ne činimo ovo ili ono. Ne samo pojedincu, nego i crkvi. Pismo kaže da je On naš Pomoćnik, Učitelj naš i Branitelj naš, pa zašto onda to ne bismo koristili i uvažavali Njegova poučenja i Njegove primjedbe na naš život, i primali Njegovo karanje?

On je svet i pravedan. On čini čudesa!

Netko je rekao da su Djela apostolska, djela Svetoga Duha i to je istina. Istina je da je Duh Sveti silno djelovao kroz apostole i da je to sve bilo Njegovo djelo.

Apostoli su činili ta djela pod vodstvom Svetog Duha i to je divno! Vidimo da se sa sigurnošću možemo pouzdati da je sve ono što Duh Sveti čini dobro, istinito i sukladno sa Svetim pismom. Odbacimo sve što nije od Duha Svetoga!

Nemojmo slušati što nam sotona šapće. Ako nisi čist i ne držiš Božju riječ u svome srcu, onako kako je Isus rekao, da će onaj koji Njega ljubi, držati Njegovu riječ, pomutit će ti sotona razum i mislit ćeš da ovo ili ono nije loše. Nećeš moći pravo prosuditi i mislit ćeš da se ne moraš baš svega držati.

Sve je loše što nije od Gospodina. Sve je loše što nije od Duha

Svetoga! Ne gleda se tu na brojno stanje, na veličinu, na mase, nego se gleda na Božju riječ. Aleluja!

Kada je Filip krstio onog uškopljenika, u osmoj glavi čitamo u 39. stihu, da je Duh uzeo Filipa.

Sada je bio tu, a onda je nestao. To se desilo u trenutku. To je bilo čudo. Čije čudo? Božje; čudo Duha Svetoga! U tenu se našao u gradu Ezotu. Duh Sveti ga je prebacio. Kako, kojom brzinom, na koji način? Ne znam. Rekao bih vam da znam, ali Sveti pismo tako kaže i ja vjerujem. Vjeruješ li i ti?

U PISMU NEMA LAŽI

Ja nisam vidio, ali vjerujem onome što je napisano, jer ovdje nije niti jedna laž niti je jedna neistina napisana.

Pod vodstvom Svetog Duha neće griješiti ni pojedinac, niti crkva. Zato je Sveti Duh prisutan.

Prisutan je da bi vodio naš duh po svojoj volji.

Sveti Duh je u prvoj crkvi slao misionare. On je rekao,

dao odrednicu, da ne kažem dao zapovijed, da je kada su u crkvi u Antiohiji braća bila u postu i molitvi, došla proročka vijest koja im je rekla da odvoje Pavla i Barnabu za djelo na koje ih je Bog pozvao. Na taj način su ih odvojili za djelo za koje ih je Bog odredio. Odvojite ih, je značilo da sada idu u taj misijski pohod i propovijedaju riječ Gospodnju.

Što su onda učinili?

“Pošto su postili i molili, položiše ruke na njih te ih otpustiše s mirom.”

Poslali su ih da odu s mirom.

Pavao je mogao reći da ih ovdje treba i da nikuda ne idu. ali je poslušao Božju volju. Pavao se ničim nije hvalio. Bio je obrazovan čovjek, učenik Gamalijev. On je po Zakanu služio Bogu a progonio je crkvu Kristovu.

Kada mu je to otkriće došlo, rekao je:

“Ja sam najveći grešnik! Gospodin je na meni pokazao svu svoju milost” Onda je sve što je prije bio, izgubilo svoju vrijednost. Sada je htio samo ono što je od Gospodina

Čuo je glas i video je svjetlost. Onda mu je Gospodin govorio.

Kada kod Gospodnje večere čitamo jedanaesto poglavlje, 1.Korinćanima, tamo u početku piše:

“Ja primih od Gospodina ono, što sam vam i predao.”

Vidite braćo moja, ova dvojica su mogli otici samostalno djelovati. Vrlo je važna služba.

Kada se Zajednica okupi na jednom mjestu, vrlo je važno čuti Božju riječ i pjesmu, molitvu, svjedočanstva, i prošnje; to je sve služba Gospodinu, jer On djeluje.

MI NE MOLIMO ČOVJEKA

Mi ne molimo čovjeka, nego molimo Gospodina.

Bili su na službi i tada je Sveti Duh kroz proročka usta rekao tako da su svi koji su bili prisutni čuli. Ne piše koliko

ih je bilo prisutno, ali bili su oni koji su to trebali čuti. Tako se držimo braćo, kako nas Sveti Duh vodi tako postupimo.

Ako cijenimo Božju riječ, i ako je i praktički provodimo u životu, bit ćemo blagoslovljeni svakoga dana.

Nitko ne može biti sam, a to Bog nije odredio niti predviđao. Odredio je da budemo zajedno. Zajedno smo jači.

Ima jedna narodna poslovica koja kaže da se jedan prut lako lomi, ali više prutova zajedno ne mogu se slomiti.

Jednu dušu đavo može slomiti, ali kada smo složni i zajedno, tada nas ne može slomiti. Ne može, jer se zajednički, isto mišljeno i jednodušno borimo da služimo Gospodinu.

Dakle, Sila i Barnaba bili su misionari poslani od Svetog Duha da idu u Božju službu

Nauka, koja je ovdje pod vodstvom Svetog Duha napisana, je za nas neznabوšce, a to važi i za mnogobоšce ili za one koji priznaju (kao Izrael,) Boga Jahvu, a Isusa ne priznaju.

Za njih to isto važi.

Petnaesto poglavlje Djela apostolskih govori o tome, da su održali sabor.

Na saboru su iznosili svaki svoje dojmove i doživljaje; o tome kako su prenosili Radosnu vijest, kako se obraćaju i Židovi i pogani.

Svaki je iznosio svoje.

Daj Bože da i mi imamo što prije takav sabor na kojem bismo i mi imali što iznijeti.

Da bismo i mi, ja i ti mogli iznijeti što Gospod čini među neznabоšcima.

Mi živimo u krugu neznabоžaca.

Svatko tko ne pozna pravog, živog Boga i ne živi po Njegovoj riječi, je neznabоžac.

Tako kaže Sveti pismo.

DUH SVETI I APOSTOLI

Kada su razmišljali što da odrede, jer Petar je iznio svoje, Pavao svoje, Jakov svoje, Duh Sveti ih je nadahnuo, jer Pismo kaže da su napisali:

“Dakako, Duh Sveti i mi odlučili smo ne stavljati na vas nikakvog drugog tereta...”

Donijeli su zaključak pod vodstvom Svetog Duha.

Ne oni, Duh Sveti je bio na prvom mjestu.

Nisu rekli: “Mi i Duh Sveti” – već – “Duh Sveti i mi.”

Koji zaključak su donijeli? Vidimo to u 28 -29 stihu
“...osim ovih potrebnih stvari: da se uzdržavate žrtvovanog idolima, od krví, od udavljenoga i od bluda. Budete li se toga uzdržavali, dobro će te činiti. Budite zdravi.”

To su onda kao poslanice razaslali po svim crkvama. To je bio njihov zaključak pod vodstvom Svetoga Duha. Jesi li ti pod vodstvom Svetog Duha? Pokoravaš li se Božjoj riječi i Duhu Svetome koji te želi učiti i uputiti, ili ti imaš svoju volju?

Imaš svoje poglede, svoja mišljenja i itd. ..

Svako nepokoravanje Božjoj riječi nije pod vodstvom Svetoga Duha! Da nam bude jasno i da to dobro zapamtimo: Svako nepokoravanje Božjoj riječi nije pod vodstvom Svetog Duha, dok svako pokoravanje Božjoj riječi jeste pod vodstvom Svetog Duha.

DUH SVETI JE SILA

Ako mislimo da je to teško, Bog će nam dati snagu, jer Duh Sveti je Sila koja će nam pomoći u izvršenju Božje svete riječi. On je Sila koja će nas braniti.

Čitali smo da Branitelj neće doći ako Isus ostane na zemlji, a ako ode, da će nam ga poslati.

Vjerujemo li mi da je Sila Svetog Duha naš Branitelj, koji nas čuva od sile neprijatelja, koji je jači od nas, ali nije od

Gospodina. On je kadar sačuvati i obraniti nas.

Što On dozvoli da nas snađe, u tome će nam i pomoći i neće dozvoliti da nas sruši, nego će nam pokazati da vidimo što može Gospodin kroz Duha Svetoga, što može vjera u Božju riječ učiniti u našem životu. Mogli bismo još i naširoko govoriti o tome.

Spomenuli smo samo nekoliko stihova, ali Duh Sveti nam objavljuje i tajne. Tako kaže Pismo.

ONO ŠTO OKO NIJE VIDJELO

Idemo pročitati u prvoj poslanici Korinćanima 2:9-12

“- već (navješćujemo) kako stoji pisano: ‘Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislio: to je Bog pripravio onima koji ga ljube’...”

To je Bog pripravio. Bog to ne spremi pa da čekamo kad će pripraviti. On je to već pripravio za one koji Njega ljube. Blago tebi i meni, ako smo mi ti koji ga ljube!

Dakle, On pripravlja za one koji ga ljube, nešto što srce ljudsko ne može zamisliti. Tako sam zbog toga sretan i radujem se!

Nisam video mnogo stvari na ovome svijetu, ali sam dosta toga i video. Ima lijepih, ima bogatih i ukrašenih stvari i svega, ali ne možemo zamisliti što je Bog za nas pripremio.

Pa kako mi to znamo? Pismo kaže da nam je to otkrio Gospodin kroz Svetog Duha. To piše taj isti apostol u 1.Korinćanima. 2:10

“A nama je to Bog objavio po Duhu. Jer Duh sve ispituje, čak i dubine Božje. Ta tko od ljudi zna čovjekove tajne, osim čovječjeg duha, koji je u njemu.”

DUH SVETI SVE ISPITUJE

Nama je to Bog objavio! Taj zadatak ima Duh Sveti. Duh sve ispituje, pa čak i dubine duše!

Taj Duh Sveti, taj Bog, sve ispituje i Njemu je sve jasno i otkriveno. On zna sve tajne. Imaš li ti kakvu tajnu koju ne zna ni twoja žena, tvoj muž ili djeca, tvoj pastor?

Znaš li ti njegove tajne?

Ne znaš!

Mi se samo nekada čudimo kada tajne iziđu na vidjelo. Nekada nešto i prepostavljamo, ali nismo sigurni.

Sjećam se u davnoj prošlosti, nešto sam osjećao, ali sam se bojao kazati. Možda me ljudi ne bi razumjeli ili bi me teško razumjeli, jer su bili jako privrženi jedan drugom. Mislili bi da to ne može biti istina, ali kada se je saznalo i istina izišla na vidjelo, tada sam rekao da sam to i prepostavljao.

Tko mi je to otkrio? Moja pamet?

DUH SVETI OTKRIVA TAJNE GRIJEHE

Ne, Duh Sveti mi je otkrio. Dao mi je na znanje, ali ja se nisam usudio to glasno reći.

Ovdje kaže da ono što se čovjeku u srcu skriva zna samo čovjek sam. Tako isto nitko ne zna Božje tajne osim Božjeg Duha. On ih otkriva.

Safira i Ananija bi pred ljudima lijepo sakrili svoju prevaru i bili bi veliki u očima braće, jer su prodali njivu i predali novac pod noge apostolu da se s njime služi.

Ja vjerujem da je tamo bilo vjernih ljudi, koji su bili iskreni i koji su upravo tako i učinili. Njihovim djelima su bili i Safira i Ananija ponukani da predaju novac, ali je ubrzo došla zmija i pokolebala njihovu volju da sve predaju. Tada su se oni, muž i žena dogovorili da predaju samo dio, ali da kažu da su sve dali.

NE SLUŠAJ ĐAVLOV SAVJET

Đavo je vrlo lukav. Uvijek će te nagovoriti i dati krivi savjet. Pokazat će ti put kako to možeš realizirati.

Neće te ostaviti bez rješenja.

Povjerovat ćeš da si uspio, a ne znaš da si propao.

Ali Duh Sveti otkriva tajne. On sve ispituje, čak i dubine Božje. To piše u 12. stihu:

"A mi nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji dolazi od Boga, da upoznamo darove koje nam Bog dobrostivo darova."

Je li to dar milosti što nam otkriva tajne? Nisu samo darovi da se prorokuje i da se čuda čine.

Dar je i to kada nam Duh Sveti nešto otkrije da znamo, da se u crkvi Isusa Krista ništa ne može sakriti.

Ta stara zmija gmiže i uvija se kako bi mogla proći između nas da nas razdvoji, posvadi ili uvede u laž i stalno obećava kako će to sve biti dobro i proći neprimijećeno. Međutim, sve je prevara što nije sukladno s Božjom riječi i nije od Duha Svetoga. To je laž i prevara. Niti čovjek pojedinac, niti crkva, neće griješiti, ako je pod vodstvom Svetog Duha.

NEMA KRAJA BOŽJOJ MUDROSTI

Ne budimo podijeljene duše

Nema kraja mudrosti Božjoj.

Mogli bismo reći da je neizmjerljiva Njegova mudrost.

Takav je Bog naš. U Psalmu 147:5-6, psalmist piše:

“Velik je naš Gospodin i svesilan, nema mjere mudrosti Njegovoj.”

Da, takav je naš Gospod: svemoćan, svesilan i nema kraja Njegovoj mudrosti! Amen! Slava našem Gospodu!

“Jahve pridiže ponizne, zlotvore do zemlje snizuje.”

To je istina.

Tako je: do zemlje, samo ne uvijek onda kada mi mislimo ili kad ljudi misle da bi to trebalo.

Sve ima svoje vrijeme i svatko će dobiti ono što treba.

Nama kao djeci Božjoj, a naročito sada u posljednje vrijeme, potrebno je mnogo mudrosti Božje.

Mudrosti dane nam po Duhu Svetome, dane od Gospodina, da bi u raznim situacijama u kojima se nalazimo i u kojima se mnogi nalaze, mogli imati određeni cilj za slavu Božju.

TKO MOŽE SHVATITI BOŽJU MUDROST?

Ovdje ne vrijedi ljudska mudrost.

Pismo nam i kaže da On ponizne pridiže, a zlotvore snizuje.

Mudrost ovoga svijeta ne može shvatiti Božju mudrost.

Mudrost Božja je ludost za ovaj svijet, ali je Božja ludost mudrija od mudrosti ovoga svijeta.

Zašto je to tako? Sve je stavljeni na jednu razinu da se nitko ne može pohvaliti. Da se ne bi ljudi ljudima hvalili, već Gospodinu. Njegovoj mudrosti nema kraja!

Danas ima mnogo mudrih ljudi na ovome svijetu i oni su sa znanjem i mudrošću koju im je Bog dao, postigli mnoge uspjehe i slavu, ali slavu nisu Bogu dali, već su

je pripisali sebi i dozvolili su da ih ljudi slave i tako su ukrali Božju slavu.

To nije Bogu ugodno. To nije mudrost, to je ludost.

To je nešto najgore što su učinili.

Često viđamo da netko dobiva nagrade i priznanja, ali još nisam čuo i video da netko kaže:

“Hvala Bogu što sam pobjednik! On mi je to dao.”

Ne, oni sebi pripisuju uspjehe i polijevaju se šampanjcem. Sva ta oholost će biti snižena i ne vrijedi ništa pred Bogom. Gospod uzvisuje ponizna srca, ali da bi čovjek bio poniran, on mora imati Božju mudrost.

Bez Božje mudrosti mi ne možemo biti ni mudri ni ponizni onako kako to kaže Božja riječ.

Apostol Jakov kaže da onaj kome nedostaje mudrosti, neka je traži od Boga. Zanima me, može li itko od vas koji čitate, reći da ima dovoljno Božje mudrosti? Mislim da ne.

Svima nam je potrebna Božja mudrost!

NEDOSTATAK BOŽJE MUDROSTI

Zašto činimo mnoge duhovne pogreške? Zato jer nismo imali dovoljno Božje mudrosti.

Nedostajala nam je i zato smo pogriješili i nismo imali snaće niti znali naći pravo rješenje pa smo krivo postupili.

Pročitajmo što o tome piše u Jakovljevoj poslanici, 1: 5-8:
“Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka je ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je. Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i tamo-amo goni. Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od Gospodina, jer je čovjek s razdijeljenom dušom, nestalan u svim putovima svojim.”

Biblija se ne može ovako ili onako tumačiti, nego samo onako kako je napisano. Biblijia se ne prilagođava mu-

drosti ovoga svijeta. Još uvijek tamo piše da je mudrost ovoga svijeta, ludost pred Bogom! Dok god to tamo tako piše, ja ču tako i vjerovati.

Sada smo na početku 21. stoljeća i oni koji dožive kraj 21. stoljeće vidjet će da je Biblija ostala ista.

Koliko bi se puta kroz sva ta stoljeća Bog trebao mijenjati i korigirati svoju riječ i prilagoditi je narodu i ljudima? Koliko puta? Znate da bi to išlo unedogled? Ne samo kroz stoljeća, već i kroz desetljeća! Na kraju bi došlo do toga da se mijenja svake godine i štoviše, prema svakom čovjeku, jer svatko ima svoje mišljenje i misli da bi tako trebalo biti.

BOG SE NE MIJENJA!

Jedan je Bog i Njegova je Riječ nepromjenjiva i stalna. Ona se ne mijenja! Što se narod više mijenja, to nama treba više mudrosti. Što se grijeh više množi, da ne kažem, što više cvate, to je nama više potrebna Božja mudrost.

Ta mudrost je osobito potrebna crkvi Božjoj - djeci Božjoj. Gdje nema Božje mudrosti, nema ni straha Božjega. Tamo gdje nema straha Božjega, nema ni stida, a gdje nedostaje ovo troje, tamo može sve proći što je u ovome svijetu i crkva bi se s ovim svijetom izjednačila.

Bože sačuvaj! Božja riječ nas uvijek dijeli i opominje da se odvojimo. Na vjerniku se vidi kada ide sa svijetom, a vidi se i onda kada se od njega odvoji.

Znači da ima nešto što nas razdvaja od svijeta, a to je draga Biblija. Kao što nas je Božja riječ od svijeta rastavila, tako nas je Božja riječ sastavila.

Isus nas je sastavio i mi smo postali duhovna braća.

Ovaj nam se svijet smije i pita nas, koliko mi to braće imamo. Mi im to želimo biblijski objasniti, ali pošto ne poznaju riječ Božju, oni to ne razumiju.

Trebamo li mi mudrosti? Još uvijek nam nedostaje mu-

drost. Koliko puta nismo znali što trebamo učiniti?
Koliko puta smo povukli pogrešan potez?
Koliko smo puta mislili da smo pod vodstvom Duha Svetoga, a nismo bili?
Bili smo pod vodstvom naše pameti.
Vjerujete li to, braćo i sestre? Priznajemo li mi, da je to tako?
Priznajmo to pred Gospodinom. On nas nije zbog toga odbacio, ali nas hoće kroz Božju riječ podučiti da ne bismo ponovno tako učinili.
Manjka nam Božje mudrosti! Što sada kada smo svjesni toga i priznajemo, videći da je to činjenica u našem životu?
Kamo da idemo i gdje da je nabavimo da se ispunimo?
Pismo kaže da ištemo od Boga.
Kako da ištemo?
Zar da viknemo: "Bože gdje si? Čuješ li me? Daj mi mudrosti jer mi nedostaje! Zato sam pogriješio u svojim djelima."

PONIZAN PRISTUP BOGU

Ne tako, braćo moja. Ne možemo s Bogom tako razgovarati! Možemo samo ponizno doći, saviti naša koljena i čekati milost Božju da bismo dobili kontakt sa nebom. Da bi se slava Božja spustila i mi bili sigurni da Isus čuje našu molitvu i da prima naše skrušeno i ponizno srce. Da kažemo: "Bože, oprosti mi! Očisti moje srce i izvadi sve loše što ga ispunjava, da bi što više Tvoje mudrosti stalo u njega."

U nama ima takvih stvari koje smetaju i onemogućavaju Božjoj mudrosti da uđe, pa nam zato i nedostaje.

Naše srce je dosta veliko da ga Gospodin može ispuniti sa toliko svoje mudrosti da nam ne bi nedostajalo Njegove mudrosti i znanja da činimo Njegovu volju.

Bog nije učinio nešto što bi bilo premalo.

Nekada, kada ljudi grade kuće, misle da će im biti dosta. Bili bi zadovoljni sa vrlo malim prostorom, ali kasnije vide da to nije dovoljno za njihove potrebe, pa nadograđuju.

Kada je Bog iz blata načinio čovjeka, onda mu je načinio dovoljno veliko 'srce', da sve ono što je od Boga predviđeno može stati u njega, da ne bi oskudijevali, već da imamo dovoljno. Znate da je težak život kada se oskudijeva. Misliš, ovo bi trebao, a nemam; ono bi trebao, a ne mogu nabaviti itd. Dobro, možda nisi nezadovoljan, ali ipak ti je teško. Kada imaš, onda ti je lako!

Imamo li mudrosti ili nemamo?

Ako nam manjka Božje mudrosti, tražimo je od Boga! Tražimo je ponizno i sa priznanjem da nije Božja, već naša krivnja što je nemamo. Mi se nismo dovoljno otvorili.

Ja ili ti - mi se nismo dovoljno otvorili. Imali smo krivi stav i svoje mišljenje i s toga smo pogrešno postupili.

Kada se jedan kršćanin ili kršćanka muče dva, tri mjeseca pitajući se je li ovo ili ono pravo ili krivo, je li to dobro ili nije, a ne dođe k onome s kojim bi trebao razgovarati i dobiti savjet, već muči svoju dušu, je li to onda mudrost?

Je li to pod vodstvom Božje mudrosti? Nije!

Dođimo, ako je pitanje koje se tiče brata ili sestre, dodamo tamo gdje treba razgovarati.

Recite da vam neke stvari nisu jasne i dvojite je li vaš stav ispravan, pitajte što Božja riječ o tome kaže.

Kaže li Božja riječ da je vaš stav u redu, slava Gospodu! To je Božja mudrost.

Nije to Božja mudrost da sada otkrivamo što ima tamo gore na nebu i da o tome onda pričamo ljudima, već da znamo živjeti u zajednici jedni sa drugima.

BOŽJA RIJEČ JE MJERILO

To je vodstvo Božje mudrosti.

Ako tvoj ili moj stav nije suglasan Božjoj riječi, odstupit ćemo od njega i postupit ćemo onako kako Pismo kaže.

Za nas i za sve svete Božje ljude, koji su živjeli prije nas, bila je i jeste mjerilo, Biblija, sveta Božja riječ.

Svi sveti koji su već gore, poštovali su Božju riječ i zato su oni gore, jer je Gospodin video njihovu poslušnost. Mi ne možemo odstupiti od nje.

Ja sam bio mlad kada sam se obratio. Mlađi od vas mnogih, a sada sam već stariji čovjek. Bogu hvala za te godine! U mладosti me đavo htio ubiti, ali me je Isus sačuvao. Isus me je sačuvao, možda upravo zato da mu mogu poslužiti u nekom trenutku. Možda ne za dugo, ali onda kada je potrebno. Gospodinova volja je da svakoga, (tko se dade), upotrijebi u nekom trenutku.

BOG MOŽE SVAKOGA UPOTRIJEBITI

I tebe će, jer nitko nije suvišan. Ali da nije bilo Božjeg vodstva i milosti, mada nam je mudrosti nedostajalo, mi se danas ne bi poznali i ja ne bih doživio ove godine, mi se danas ne bi niti poznali. Sve je to bilo Božje vodstvo unaprijed kreirano, projektirano i ostvareno.

Kakva će nam biti budućnost to još ne znamo, ali vidimo da nam treba sve više Božje mudrosti.

Onda kada sam se ja obratio, pisalo je isto to što i danas piše i tako će pisati dok god postoji riječ Božja. Jednako će pisati i nikada se neće promijeniti.

Nama treba Božja mudrost. Ovaj nas svijet ne može učiti Božjoj mudrosti. Ovaj svijet mi ne smijemo oponašati. Ne možemo oponašati niti način njegovog života, niti kulturu, jer sve se danomice mijenja kao aprilsko vrijeme.

Svijet nas ne može voditi; đavo nas hoće kroz ovaj svijet zavesti na krivi put. On ns vuče i mami

Dođimo i kažimo Gospodinu da nam dade otkrivenje za naš život i pokaže kakav je naš stav prema Njegovoj riječi. Mi mislimo da je ispravan, ali je u mnogim situacijama daleko od toga. U proroku Izaiji stoji napisano:

“Vaše misli nisu i moje misli”

To je istina. Neki stalno izokreću i misle ovako i onako

i da je danas drugačije, da se je sve promijenilo, da se moramo prilagoditi današnjem vremenu i da ne možemo tako odskakati od drugih ljudi, itd.

Kažu: "Ne možeš."

MI SE MOŽEMO I MORAMO RAZLIKOVATI

Možeš! Možemo i trebamo!

Pismo nas tako uči. Ako priznamo da nemamo mudrosti i dođemo k Bogu, Pismo kaže da će dati svakome i da nikoga neće za to prekoriti. Tako kaže.

Neće te izgrditi i reći ti da si takav ili onakav, nego, što kaže Pismo? Dat će ti! Dat će svakome bez prigovora, ali se postavlja pitanje: zašto onda nemamo? Nemamo zato jer nismo došli k Bogu.

Kao što sam prethodno rekao, ne možemo samo tako doći k Bogu i naređiti mu što mi hoćemo. Ne! Mi moramo imati zajedništvo s Njim.

Vježbajmo koljenologiju. Znate, mnogi su napravili programe. Nedavno smo razgovarali i složili se u tome da postoji kultura u domu Gospodnjem.

U domu Gospodnjem ja ne mogu propovijedati i imati ruke u džepovima i ponašati se kao na ulici.

Ne mogu se niti neozbiljno ponašati pri molitvi.

Molitvi trebamo pristupiti sa strahopoštovanjem, jer imamo susret sa Gospodinom.

Bog je Bog - sveti Bog i naše ponašanje treba biti sveto. Sramota bi bila da naše crkve, crkve nanovo rođene djece Božje nemaju jedan sveti, pun strahopoštovanja stav prema Gospodinu, i ne uvažavaju Njegovu prisutnost.

Znate, mene je strah, jer se mi ne sastajemo s čovjekom, već sa silnim, moćnim Bogom. Tu ne može biti nekog šlamperaja i odlaženja u neku krajnost bez poštovanja.

Pogledajte da u tom svijetu svuda postoji neki red.

Duh Sveti me je naveo da dam jedan primjer. U nogome-

tu postoji jedanaest igrača sa onim koji brani, pa zar oni ne znaju igrati nogomet? Pa oni bi mogli i bez trenera. Što im treba trener? Ali on je njima 'šef'.

Makar bili oni i prva liga, oni ne mogu bez njega. On ih trenira i on ih postavlja. On brani red. Prigovara, ako nešto nije u redu. Čak postoje i kazne.

Pa zar u crkvi Gospodina Isusa Krista može biti bez reda? Istina, mi ne moramo slušati i možemo raditi što god hoćemo, no u tom slučaju nemojmo niti misliti da ćemo otići gore, gledajmo samo dolje.

BOG IMA DOVOLJNO ZA SVE NAS!

Dat će svakome koliko mu treba.

U proroku Izaiji kaže da su mudrost i znanje spasonosno blago za našu dušu, a strah Gospodnjii je Njegovo bogatstvo.

Mi možemo razmišljati kako bi to bilo na ovaj ili onaj način i kako se prilagoditi, ali kada razmišljamo o kršćanskom životu i o Božjoj riječi, onda to može biti samo onako kako to Božja riječ kaže.

Nikako drugačije, niti za tebe, niti za mene. Samo kako On kaže, pa bio ti ma ne znam tko!

Tu se vidi mudrost Božja u tvojoj i mojoj duši. Tu je mudrost. Mi tada više znamo i imamo sigurnost kroz onu mudrost ispoštovane Božje riječi. Znanje i primjena Božje riječi sa strahom Gospodnjim, je bogatstvo.

Imamo li mi to bogatstvo? Imamo li mi strah Božji, ili mislimo da smo dovoljno stari i da već znamo sve, pa nam ne nedostaje Božje mudrosti, jer je imamo dovoljno?

Netko od mladih možda misli da zna više i bolje od onih starih. Nema tu mladih i starih. Ima samo onih Božjih i onih koji to nisu. Mudrih i ludih.

Zato neka nam Bog pomogne da dođemo k Njemu i dobijemo potrebnu nam mudrost. Da budemo u takvom stanju da imamo dovoljno snage i mudrosti da možemo pobije-

diti sve ono zlo koje susrećemo našem životu.

Pismo kaže, a apostol Pavao piše, kako sam već jednim dijelom rekao, u 1. Korinćanima 1:24 “*..a za pozvane...*”

Kaže za pozvane, a tko je nas pozvao? Isus nas je pozvao.

“..a za pozvane - i Židove i Grke - Krista, Božju silu i Božju mudrost.”

Mi propovijedamo Božju silu i Božju mudrost. Krist je naša mudrost! To važi za jedne i za druge. Nema razlike. Samo Krist, Božja sila i Božja mudrost.

Da li se mi držimo Krista?

Kada slijedimo i slušamo Krista, tada imamo Božju mudrost.

Za ovaj svijet nećemo biti mudri.

Mene to baš ništa ne smeta. Prije su nam to govorili, sada nam to kažu i dok god budemo mudri za Boga, za ljude ćemo biti ludi.

Nama treba više mudrosti.

Netko misli: ovo nije grijeh, drugi misli: ono nije grijeh. Zašto tako mislimo, ako Biblija kaže da je grijeh? Neću biti konkretan, iako bih to mogao biti.

DUH SVETI ĆE NAS UPOZORITI NA ONO ŠTO NIJE DOBRO

Duh Sveti će nam, ako mu dozvolimo, pokazati sve što nije u redu. Neka On pokara našu savjest. Neka nam ukaže na naša djela. Vjerujem, da će to biti najbolje poučenje. To neće biti od čovjeka, već od Duha Svetoga.

To je ta, nama potrebna Božja mudrost. Nju trebamo primiti i nju trebamo živjeti.

Sveti apostol Pavao piše u Kološanima:

“da vas Bog ispuni potpunom spoznajom svoje volje sa svakovrsnom mudrosti i duhovnim razumijevanjem.”

On kaže: da nas Bog ispuni, a ja vjerujem da je to mu-

drost. Mislim, da sudeći po toj riječi, svi imamo još nedostatak.

Svi, odnosno svakome još, braćo i sestre, nedostaje.

Primimo to do znanja. Svakome od nas je potrebno da nas Bog ispuni potpunom spoznajom svoje volje.

Kada saznamo što je Božja volja za nas, to će biti prava životna mudrost. Da joj se uvijek pokorimo.

Uvijek kazati: "Amen, Gospode!"

Nema komentara, nema polemike. Kada On kaže: amen, onda je to amen. Do tog stupnja još nismo došli.

Ja nisam došao. Ako je netko već došao, neka se javi, ja ču hvaliti Boga za to.

Potpuna spoznaja...to znači svaki zarez, svaka točka i crtica. To još nemamo, ali ja želim, a vjerujem da i vi želite, slava Gospodu! Ja ne želim odstupati, nego primati. Bože, pomozi mi! Bože, pomozi mi da bude tako, kao što to Pismo kaže.

Da pogledamo što to sveti apostol Pavao piše Kološanima 1:9

"Zato i mi od onog dana u koji smo to čuli ne prestajemo moliti za vas i prosići da vas Bog napuni potpunom spoznajom svoje volje sa svakovrsnom mudrosti i duhovnim razumijevanjem."

Zašto kaže: svakovrsnom mudrosti? Zar ima više vrsti Božje mudrosti? Ne. Božja mudrost je jedna za svako rješenje, ali mi ne znamo riješiti svaki problem.

Dakle, kad za svaki problem i slučaj, molimo Boga da nam da Njegovo vodstvo, da bismo ga mogli riješiti po Njegovoj volji, onda će to biti pravo rješenje.

On je molio za crkvu u Kolosima. Sveti, Božji čovjek je vidio da je to potrebno, a i bio je od Gospoda potaknut na to.

Treba li to i nama?

Mudrost i razumijevanje je spasonosno blago. Ako ne-

mamo mudrosti, onda nemamo ni znanja, a ako nemamo znanja onda je neminovno da duhovno propadamo. Ne rastemo, da jačamo i da se ispunjavamo, nego da duhovno propadamo.

Gdje nema duhovnog znanja tamo narod propada.

Drugim riječima bismo mogli reći, da se Božji narod izjednačuje sa ostalima. Tako kaže Božja riječ.

To duhovno razumijevanje ne znači da svakome odobravamo ono što govori ili misli. To ne znači to.

To znači da razumijemo čovjeka, ako je u duhovnoj potrebi i nije suglasan sa Božjom riječi i da mu pomognemo savjetom, Božjom riječi ili molitvom.

Ako ne znaš, bolje je reći: ne znam, nego davati krive savjete. Svaki slučaj je drugačiji. Ima takvih specifičnih slučajeva u kojima se ne snalaziš i ne znaš.

Nije sramota reći: ne znam! Sramota je krivo uputiti, jer onda grijesiš i ti i onaj kojega si krivo uputio, ali ako imamo znanje, možemo izravno pomoći onom kome je Božja pomoć potrebna.

Deseti stih kaže:

“Tako da živite dostojno Gospodina, ...”

To je mudrost!

Navest će samo jedan primjer. Kada su u modu došle kratke, jako kratke haljine, takozvane 'minice', tada je na vratima velikih crkava bilo upozorenja: 'Zabranjen ulaz u minici.'

Oni koji nisu bili vjernici, nisu to niti zapazili. Mogli bismo reći da je to sasvim ispravno za svaku crkvu, a kamoli za crkvu

nanovo rođene djece Božje.

To je vrijedilo za ono vrijeme, ali i sada je važno da se nikada ne dolazi u Dom Božji nedolično odjeven. Bože, sačuvaj!

Tako bismo se trebali i s drugim pitanjima pozabaviti.

Držimo sebe u disciplini sukladno Božjoj riječi!
Ja ne mogu nikome naređiti, ali mogu Božju riječ propovijedati i sebi i vama. Teško je kada ljudi ne slušaju.
Prije svega, oni Gospodina ne slušaju.

SAMI SEBI STVARAMO PROBLEME

Kako je divno kada slušaju! Onda nema problema. Ne-poslušnost stvara probleme. Naši stavovi i mišljenja koji nisu suglasni Božjoj riječi stvaraju probleme.

Bog nikada ne stvara probleme; On rješava naše probleme. On nam dijeli savjete i želi nam dati svoju mudrost.

Bog nas hoće do potpunosti ispuniti, kako bismo poznali Njegovu volju i sa svakovrsnom mudrosti imali spoznaju za svaku situaciju, detalj ili slučaj, kako to u Svetom pismu piše.

Dalje u istom stihu nastavlja:

“...da mu budete ugodni u svemu;”

Vidimo da piše da mu budemo ugodni u svemu.

Ne kaže samo u nečem, već u svemu. Bože, pomozi mi, a to molim i za sve vas, da budemo ugodni u svemu! Da naš život u svemu bude dostojan Njega.

Je li to moguće? Da, moguće je!

To znači da se trebamo u svemu vladati onako kao što nas Sвето pismo upućuje.

Naše misli, naše riječi, naše vladanje i sve ostalo da bude suglasno Božjoj riječi, a onda i kaže zašto:

“..da budete plodonosni svakom vrstom dobrih djela i da napredujete u spoznaji Boga;”

Piše, svakom vrstom, a ja bih rekao: gdje vidimo, znamo i stignemo, ako možemo, da činimo dobro.

Ako možemo, jer ono što ne možemo, Bog niti ne zahtjeva. On samo hoće da činimo ono što možemo.

Ako te spoznaje nemamo, nemamo niti Njegove mudrosti. To je istina. Da tako ne piše, možda bih rekao da nemamo

spoznaje, ali da imamo mudrost.

Baš u spoznaji, u strahopoštovanju, u svakom dobrom djelu, u ispunjavanju Božje riječi, nalazi se ta Božja mudrost koju svaki kršćanin, vjernik treba imati. Tu je ta mudrost.

TREBAMO MOLITI ŽARKO I SA VJEROM

Vratimo se na početak gdje smo čitali u Jakovljevoj poslanici gdje u 6. stihu piše:

“Ali neka ište s vjerom, ...”

Kako to sada, s vjerom? Pa zar mi nismo vjerni? Što to sada znači da treba još neka posebna vjera? Ne, jedna je vjera!

Vjera je prvi korak u svakom djeliču života, ugadanja Bogu, dolaska Bogu, priznanja Boga, mudrosti od Boga itd.

Bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu i ispravno djelovati. Kod pravih vjernika to je dano oruđe. Sve ono što živimo, činimo i poštujemo, činimo na temelju vjere u Boga i Njegovu riječ. Sve to na temelju vjere.

Kada molimo i tražimo Božju mudrost, kao što apostol Jakov piše, onda tražimo s vjerom.

Što to znači: s vjerom?

To nije neka posebna vjera. To je vjera da će nam Bog dati ono što tražimo. Da će nam dati; da će nas ispuniti.

Vjerujmo!

Nemojmo dolaziti k Njemu s molbom, kao da dolazimo k čovjeku; pomisliti da možda nije kod kuće, možda će mi dati, a možda i neće.

Gospodin je uvijek prisutan. On svagda živi i stoji iza svoje riječi. Njegova su obećanja: da i amen.

Ako je preko apostola rekao da dođemo k Njemu i da ištemo s vjerom, onda je to: da i amen!

Kada postupimo onako kako nas Pismo upućuje, onda ćemo to i primiti. Ispunit će prazninu u našem srcu i

ispuniti je Božjom mudrošću. Vjerujem, da će je potpuno ispuniti.

VJERA NE SUMNJA

Vjerom tražiti, to znači bez ikakve sumnje. Ne znači očekivati da bude ili da ne bude.

To nije vjera, to je sumnja..

Sumnju pomiješati sa vjerom, nema koristi.

To je kao morski val koji vjetrovi podižu pa se čini ogroman, a onda ga spuste i nema ga.

Pismo kaže da takav čovjek ne može od Boga ništa primiti.

Ne budimo vjernici podijeljene duše!

Podijeljena je duša ona, koja vjeruje i u isto vrijeme sumnja.

To je podijeljena duša.

Ne možeš jedno i drugo: ili vjeruješ, ili sumnjaš.

Ako vjeruješ bez sumnje, primit ćeš ono što moliš ili išteš.

Ako sumnjaš, Bog ti ne može ništa dati.

To je nepostojana duša koja se koleba i koja se stalno pita i ništa ne zna. Pita sebe i druge i treće i stote pita i opet ne zna, a Božjoj riječi ne vjeruje.

Da si poslodavac, bi li primio takvog čovjeka? Jednom dođe na posao, drugi puta ne dođe.

Takav bi po kratkom postupku dobio otkaz.

Ne možeš ovako i onako. Kada dobiješ posao, radi ga poštено, kao kršćanin i imat ćeš stalni posao.

Ako si duhovni radnik, radi taj posao kako treba.

Vidiš li nedostatak u svom životu i ne znaš kako to riješiti, moli Boga da ti dade mudrost koja ti je potrebna.

Vidimo da se grijeh umnožio, da vlada svijetom i hoće zavesti i vjerujuće. U ovom vremenu (a i prijašnjem), treba nam puno, puno Božje mudrosti.

Treba je starima i mladima.

Kada budemo imali tu Božju mudrost, to će se vidjeti. Onda ćemo biti u jedinstvu, pod vodstvom Svetog Duha.

Onda neće biti različitih mišljenja o Božjoj riječi, već ćemo svi biti jednakou poučeni, jednakou ispunjeni i jednakou nadahnuti. Tako kaže Sveti pismo. Na val koji podiže vjetar, ne možeš se osloniti, ali možeš na pravu i čvrstu vjeru u Gospodina.

Možeš i život dati ako je potrebno. Vjerovati i ne odstupiti!

NE ODSTUPITI

Jednom davno, u Slavoniji, jednoj je sestri muž branio da ide u Zajednicu i prijetio da će je ubiti bude li opet išla u crkvu.

Kada je došlo vrijeme da ide u Zajednicu, ona se spremila i krenula. On je uzeo sjekiru u ruke u namjeri da je ubije.

Na to mu je ona rekla:

“Ako me ubiješ, idem u nebo k Isusu, a ako ostanem živa, idem u Zajednicu!”

Njemu je ispala sjekira iz ruku.

Ta sestra nije u strahu od smrти odustala niti od Boga, niti od Zajednice, nego je rekla: “Idem k Tebi Isuse!”

Takvi se slučajevi ne događaju svaki čas, ali se dožive za naše poučenje i ohrabrenje.

Pravi vjernik ne zdvaja i ne sumnja. Ne pita se u svakoj situaciji: “Što sad?”

Njega Božja mudrost pouči i dade riječ koju treba i koja je slomila tog čovjeka

Sav ovaj pametni svijet, neće se pred Bogom poniziti i sve svoje titule staviti pred Isusove noge i priznati da sve to ne bi imao i bio to što jeste, da mu Isus nije dao mudrost i znanje.

Svo njihovo znanje i imanje će ostati i propasti za pakao.

Pismo kaže da će i zemlja i djela na njoj izgorjeti.

Oni koji su se ponizili i od Boga tražili znanje i mudrost,

oni će ostati. U Ivanu 14:21-24 čitamo:

“Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi.”

Može li to biti drugačije? Ne može.

Kada je to Isus tako rekao, nema teologa koji bi to mogao promijeniti, a da i promijeni, ne bih mu vjerovao.

Ne bih mu vjerovao pa makar da ima pet, šest godina teološke škole. Ja sam već dugo u toj školi i još uvijek nisam apsolvent!

Nema prigovora učenju i ja još uvijek učim.

Možda sam slab učenik i moram još uvijek učiti, ali daj Bože da budem svakog dana bolji i duhovniji kroz mudrost koju mi daješ.

Slava Ti Gospodine za Tvoju mudrost!

Mudrost je ljubiti Gospodina. Isus je rekao u Evandelju po Ivanu 14:22-25

“A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti samog sebe.”

Dakle, Bog će na jedan divan način objaviti samog sebe, tebi, meni i svakome i uvjeriti nas u Njegovo postojanje.

“Gospodine - reče mu Juda, ne Iskariotski – kako to da ćeš se objaviti nama, a ne svijetu? Odgovori mu Isus: ‘Ako me tko ljubi, držat će moju riječ,...’”

Dakle, riječ i zapovijed. To je mudrost!

Nisu sve riječi i izričite zapovijedi, ali su upute. Ne može drugačije niti biti.

“...i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.”

Gospodin kaže da će se kod njega nastaniti, ali ne u kući, nego u njihovom srcu.

Ako je Isus u nama, onda je i u našoj kući.

Ako je u našem srcu, a mi smo hram, onda i tamo, kamo mi dođemo, dođe i Isus s nama.

Isus ne dode malo unutra pa onda opet izide, a ti onda možeš dalje sam.

Ne, Isus hoće biti sve dane s nama.
Hoće biti u nama i On i Njegov Otac. Tako On sam kaže.
"Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja, već od oca koji me posla."
To kaže za one koji ljube i za one koji ne ljube.
Postoji samo lice i naličje svake stvari.
Držiš – ne držiš, ljubiš – ne ljubiš. Imaš znanje Božje riječi ili je ne razumiješ. Išti Božju mudrost!
Ne može se malo držati, a malo ne. Malo ljubiti, a malo ne. Tko bi imao radnika koji bi malo radio, malo ne?
Kada uočimo neke stvari u nečijem životu onda nam je jasno: ne ljubiš, ne držiš, ne dolaziš – Bog kod tebe ne stanuje.
Nemaš Božje mudrosti.
Zato Isus hoće da mi dođemo do savršenstva.
Apostol piše Efežanima da onaj koji tvrdi da ostaje u Njemu, mora tako i živjeti. Jedno je teorija, a drugo je djelo.

MI SMO OD BOGA ROĐENI

Kada ovo dvoje ide zajedno nitko te ne može razuvjeriti i poniziti tvoje svjedočanstvo, jer ti govorиш ono što i živiš.
Želio bih da to pročitamo: Efežanima 2:10
"Njegovo smo, naime, stvorenje stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi."
Čije smo mi onda stvorenje?
Njegovo, Isusovo. Ali mi nismo samo Njegova stvorenja kao što su svi ljudi; ne, mi smo djeca Božja!
Mi smo rođeni od Boga.
Pismo kaže: od sjemena koje ne trune!

To je duhovni čovjek i moramo biti takvi kako nas On uči.
Kaže da smo stvorenji u Kristu Isusu
"...radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo."
Bog je, oslobodivši nas onog negativnog, pripremio ono

pozitivno da tako ljubimo i izvršavajući Njegove zapovijedi dođemo do savršenstva, kroz mudrost koju nam na našu molbu i kroz vjeru daje.

Pročitajmo to u Pismu!

Trebamo si svi postaviti pitanje koje se kao nit provlači kroz ovu propovijed , a stoji u Pismu:

“Jesi li vjernik podijeljene duše ili si istiniti sljedbenik Kristov?”

Neka svatko za sebe dade odgovor.

Još uvijek možeš doći Bogu, tražiti Njegovu mudrost i dobiti je.

Daj Bože da budemo svi i još mnogi drugi koji će doći na temelju našeg svjedočenja i propovijedanja, istiniti svjedoci, spašena djeca Božja, puna mudrosti i poznavanja riječi Božje.

Slava našem Gospodu!

MORAMO SE RODITI RIJEČJU I DUHOM

KAMO DA ODEM

U Ivanovom Evandelju 3:3, Isus kaže:

“Odgovori mu Isus: ‘Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.’”

“Tko se odozgo ne rodi ...”

Odozgo je rođenje Riječju i Duhom. Rođen odozgo znači biti od Boga rođen. Ima samo jedan Bog Otac, koji je sve stvorio, samo je jedan Bog Otac, koji može dati život i koji želi i tebe roditi odozgo. On želi da ti, ja i svaki čovjek, svaki vjernik bude rođen odozgo.

To se rođenje sastoji od Duha i riječi Božje. Od toga se sastoji život odozgo. Nikada samo od jednog; uvijek mora biti prisutno dvoje: Duh i Riječ.

Kada pogledamo u naš život, našu reprodukciju, uvijek je dvoje. Gospodin je tako odredio da i za naše rođenje odozgo bude potrebno dvoje.

Tko je to tako odredio? Nismo mi. Kada bismo mi nešto učinili ili odredili, to bi bilo prolazno i nepotpuno. Od toga ništa ne bi ostalo. Sve bi se vratilo u prah i ne bi imalo vječno značenje. Kada to On čini, onda to ima značenje za vječnost.

Kada On kaže da imaju Vječni život oni koji su rođeni odozgo, onda to doslovce ima i to značenje.

Sveti Duh nas čini novom osobom. Sveti Duh je na svakom mjestu. Odmah na početku moramo reći da Duh Sveti djeluje po cijelom svijetu.

Sveti Duh je Bog.

Mi doživljavamo djelovanje Svetog Duha.

Njemu je moguće da bude s nama, da bude oko nas, u nama i na svakom mjestu.

Kao što je psalmista rekao da je zemlja puna slave Gospodnje, tako možemo i mi reći da je zemlja puna Duha Njegovog.

Kroz Duha Božjeg sve živi, diše i postoji. Isus je rekao Nikodemu: “*Tko se odozgo ne rodi, taj ne može...*”

Kako dolazi do rođenja odozgo već nam je poznato. Znamo da je svaki čovjek grešnik i da se treba pokajati, doživjeti oproštenje, biti opran i očišćen i oslobođen grijeha, kroz krv Kristovu.

Pismo kaže da Duh Sveti tako djeluje, da se nastani u srce čovjeka. On se nastani u nama, zapečati nas, jamči nam spasenje, krsti nas i ispunjava nas.

To je djelovanje Svetog Duha na zemlji i u svakom vjerniku. On nije beznačajan duh. Naprotiv, u svom mnogostrukom djelovanju, On ima veliko značenje i važnost, jer je On Kristov zamjenik na zemlji i On vodi Kristovu Crkvu.

Dakle, On je Kristov zamjenik koji od Gospodina prima sve što čuje od Njega i nama javlja.

On nam ukazuje na ono što je volja Gospodinova i na Riječ koja je zapisana u Svetom pismu.

Kao da nam prstom ukazuje na Riječ i kroz nju nas uči i vodi k Gospodinu. To čini Duh Sveti. On je pravi namjesnik Kristov.

Bila je to volja Boga Oca. Isus ga je najavio i Duh Sveti je došao na zemlju. Mi se tome radujemo!

Sveti Duh čini da osoba (čovjek), bude nanovo rođena. On je mijenja. On je taj koji radi s njom.

Propovjednici nisu ti koji mogu čovjeka promijeniti. Riječ je ta koja mijenja. Ona ima Silu. Ako povjeruješ, ona će te promijeniti. Duh Sveti radi sa svakim od nas i onda kada smo raštrkani i kada nismo na jednom mjestu.

Njegov tihi glas dopire do nas i ukazuje nam da li je nešto bilo dobro ili nije bilo dobro u našem životu. Znači da

hoće učiniti promjenu. Ako je bilo dobro, On to potvrđuje i daje svjedočanstvo našem duhu da je bilo u redu. Nije li bilo u redu, tada On upozorava da dode do promjene. Upravo to je Njegov zadatak!

DUH SVETI SE NASTANI U NAŠEM SRCU

Kada se Sveti Duh nastani u ljudskom srcu, onda je srce puno. Pismo kaže da je puno. Onda nema u čovječjem srcu mjesta za išta drugo. Da je to tako, da nas On mijenja Riječju i Duhom, čitamo u Poslanici Titu, u 3:5

“Tada nas – ne zbog pravednih djela koja smo mi učinili, već po svom milosrđu – spasi kupelju ponovnog rađanja, obnove koji čini Duh Sveti.”

Dakle, kupelju ponovnog rađanja, kroz Božju riječ i Duha Svetoga. To čini Duh Sveti u našem životu.

To se ne događa tako da idemo na “firmu” i da tamo dobijemo Duha Svetoga, a nakon toga da idemo na proslave i pijanke.

To je ispunjenje Duhom Svetim, kako bi bio vođen po svetoj Božjoj volji. Da On bude uvijek s tobom i da takav uvijek ostaneš.

I sam sam bio prevaren i ništa nisam dobio. Čak niti sat, kojem sam se veselio, nisam dobio. Pustimo to. To je tjesno, a i od đavlja, ako nije po Božjoj riječi i ako nije po Njegovoj volji, tada je od đavlja! Nema drugo.

Ako je po ljudskoj volji, onda ljudi nisu išli po Božjoj volji već su đavlu za volju počeli raditi stvari koje nisu suglasne sa Pismom i nisu vođene Duhom Svetim.

Ljudi nisu doživjeli Duha Svetog i zato je takav njihov život! Takav je, jer nije pod vodstvom Svetog Duha, već slijepci slijepi vode.

Mi to ne možemo promijeniti, ali to trebamo znati.

Trebamo slijediti Gospodina i čvrsto stajati na onom iskuštu koje imamo u Gospodinu.

Duh Sveti čini u nama tu obnovu. Zašto obnovu, možemo pitati? Zato, jer smo bili duhovno mrtvi.

Pismo kaže da smo, dok nismo upoznali Gospodina, bili duhovno mrtvi.

Sada smo sa Kristom oživljeni. Kao što piše, uskrsnuli smo s Krstom, u vjeri u Gospodina Isusa Krista.

Sada treba doći promjena. Znači da je ta ista duša koja je bila mrtva, sada živa. Ta ista duša koja je živjela u ropstvu grijeha, sada je slobodna i treba se kretati Božjim područjem pod vodstvom Svetog Duha, kako bi On promijenio njezin život. Da bi se njezin život odvijao po Božjoj volji. To je to, što Duh Sveti čini. Je li Duh Sveti uspio u tvom životu? Je li promijenio tvoj život ili ima još velike muke s tobom? Mogao bih odmah procijeniti, da li jeste ili nije. Da se mnogo ne pitamo, možemo to ocijeniti prema onome što u Svetom Pismu piše.

Ako nije tvoj život suglasan sa Svetim Pismom, onda znaj draga dušo, da Duh Sveti im velike muke s tobom!

Vjeruješ li to?

Znate, Duh Sveti nema dvojako mišljenje. On nema tolerancije prema grijehu i svetosti. On ne čini nikakvog kompromisa sa onim što je svijet i grijeh.

Njegova je volja da se ispuni ono što je sveto i što je Božje. Ta obnova treba biti vidljiva u svačijem životu. To je Sila Svetog Duha, kroz koju smo obnovljeni i drugačiji.

Novo smo stvoreni; slični smo Isusu zato, jer je Duh Sveti u suglasnosti sa Njegovom Riječi stvorio novi život, rođen odozgo. Takav je život po Božjoj volji.

Ako nisi to već učinio ili si nesiguran u svoje spasenje, sada se obrati. Sada se obrati i nemoj čekati sutra, niti kasnije, već to učini sada! Učini to odmah sada kada si pročitao ovu poruku.

U Kornelijevom domu obratili su se Gospodinu još dok su slušali Božju riječ. Oni su doživjeli Gospodina Isusa,

a Gospodin je to potvrdio time što je izlio svoga Duha u njihova srca. Je li to istina?

SILNO DJELOVANJE DUHA SVETOGA

Jesu li to bile duge propovijedi i duga učenja ili je to bilo silno djelovanje Duha Svetoga?

Ljudi su povjerovali i došlo je do promjene, do čišćenja, oprاشtanja i Duh Sveti se silno izlio.

Petar se sa ostalima divio i radovao. Gle, gle i na neznačajke se izlio! To baš nisu mislili, ali su morali priznati, a kada su vidjeli, radovali su se jer je to bilo djelo Božje. Rekli su:

“Kao na nas u početku.”

Dakle, tu obnovu duše koja je bila mrtva, a sada je živa vjerom u Isusa, čini Duh Sveti.

To nije neka druga duša, neki drugi duh, već ona ista duša koju je Bog udahnuo u tebe kada ti je dao život. Ta ista duša je nanovo rođena.

Često se čuju riječi da nam je potrebna duhovna obnova. Prije toga treba doći obraćenje! Onda može početi obnova. Temeljita obnova, a to bez Isusa ne ide.

Ako se obraćaš bilo kome, a ne Isusu, ništa ti neće pomoci. Ostat ćeš stari čovjek, mrtav u svojim grijesima, jer te niti jedan kojem se obraćaš ne može podići i uskrisiti u vjeri.

To može samo Isus!

Je li to prava istina?

Je li to istina Svetog pisma ili su to ljudske izmišljotine?

Sveto pismo je to koje nas uči.

Braćo moja i sestre, ozbiljni su dani i ozbiljna je Riječ. Prionimo uz nju i držimo se Gospodina.

Pismo kaže da je vrijeme pri kraju i da su ovo dani zli. Mi živimo baš u tim danima.

U Evandželu po Ivanu, dalje u 5. stihu kaže ovako:

“Odgovori mu Isus: ‘Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko.’”

Sada nećemo govoriti o kraljevstvu, jer najprije trebamo doživjeti obnovu, a kada je doživimo onda nam je kraljevstvo sigurno.

KAMO DA ODEM OD DUHA SVETOGA

Sada se samo držimo ovoga:

“Kamo da odem od Duha Tvojega?”

Kamo? Kamo da odemo?

Mogao bih nabrajati mnoga mjesta, kamo ljudi odlaze, ali neću. Namjerno neću, da ne bi netko pomislio da na nekoga ciljam. Ne! Božja riječ je jednaka za svakoga.

Bog nije pristran.

Ne drži stranu niti tebi niti meni, ali vjerujem da Sveti Duh koji je prisutan i koji djeluje, ima muke sa nekim ili je možda uspio obnoviti nečiju dušu.

Samo se o tome radi, da će nam On pokazati, kazati i uputiti nas. Onda kada se mi umirimo, jer kada nam krv udari u glavu, napeti smo i ne čujemo već samo svoje tvrdimo, ali onda kada se mi smirimo, negdje u tišini, On će nam kazati.

Kada nam On na nešto ukaže, tada je to prava ocjena.

Kada se to dogodi, klikni draga dušo od veselja i reci:

“Hvala Ti, što si mi rekao! Hvala Ti, jer osjećam da me još uvijek ljubiš!”

“Hvala Ti”, kaži mu: “Hvala Ti!, jer to je djelo učinjeno osobno za tebe. Ivan 3:5 kaže da se ona,j koji se ne rodi od vode i Duha Svetoga neće...neće.

Razmišljaš: hoće? Neće?

Razmišljajte o toj riječi: neće! To nama govori.

To je jedno s drugim povezano.

U 6. stihu kaže:

“Što je rođeno od tijela, tijelo je; što je rođeno od Duhu, duh je.”

Može li biti drugačije? Ne može! Zato dopustimo Duhu Svetome, ako smo Duhom rođeni, da nas On vodi. Dopustimo mu da On čini u nama obnovu.

DOPUSTIMO DA SE NASTANI U NAMA

Kada se On u nama nastani, On ispunji naše srce.

Neki se pitaju i govore (nekada možda i s pravom, ali većinom ne), da Duh Sveti ne djeluje. Da ne djeluje, da nije na poslu.

Možda onda misle samo na to, da Sila Duha Svetoga djeluje samo onda, kada dolazi do nekih velikih čuda, koja bi mi svojim očima vidjeli i imali dokaze.

Da vide kako slijepi progledaju, kako hromi skaču, da gluhi čuju, a nijemi jezik progovori; da bismo vidjeli kako bolesni ozdravljaju.

To bi bilo divno! I ja sam osobno nešto doživio.

To nije bilo nešto, već je to bila velika stvar za mene. Jednom sam imao i viđenje i hvala Gospodinu, da je to bilo od Njega. Ali i kada bi se svakog dana i svakog časa događalo, ljudi ozdravili ili progledali, kada uopće ne bi bilo bogalja, to nas ne bi obnovilo. Vjerujete li vi to?

Mi to vidimo iz svete Božje riječi. Bilo je toga da su ljudi ozdravili i predali se Bogu.

Bilo je toga, no vrlo mali broj ljudi se obratio nakon ozdravljenja.

Najčešće su ljudi ostali onakvi kakvi su bili. Jedina razlika je bila u tome, što je sada progledao ili prohodao, ali da je bio nanovo rođen i spašen, rijetko se događalo.

Neka nam dragi Isus pomogne! Božja nas riječ uči u 1. Korinćanima 3:16 “*Ne znate li da ste hram...*”

Hram.. Što znači hram? Sveta građevina u kojoj Bog prebiva. U Starom Zavjetu je to upravo tako i bilo.

U Novom Zavjetu smo mi hram, ako Duh Sveti stanuje u nama.

Božja je volja da svaki vjernik bude hram i da svaki vjernik bude ispunjen Svetim Duhom.

To je volja Božja.

HRAM DUHA SVETOGA

To je jedan dio onoga što je volja Božja.

Iz Božje riječi znamo da je volja Božja da svaki vjernik bude hram Duha Svetoga.

Ako Duh Sveti u našem srcu stanuje, onda smo mi stvarno hram. To mislim u punom smislu riječi. Znate, Duh Sveti ne želi biti podstanar, da malo dode pa onda opet otide.

Podstanar nema nikakvog prava, samo dužnost da plaća, ali je Bog kroz Krista sve platio i nastanio svog Svetog Duha u naša srca. On hoće biti gospodar tog stana.

Ne podstanar niti sustanar, nego gospodar.

Samo onda kada je On gospodar (vraćamo se na ono što smo u početku rekli), može biti prava obnova i izvršavati se Božja volja, silom Svetog Duha u našem životu. Samo onda!

Ako se s tim netko još nije potpuno složio, onda on još nije hram. Onda on još radi po svojoj volji i nije dopustio da Duh Sveti bude taj koji vodi njegov život.

Braćo moja, razmislite. Razmislimo svi zajedno. Nemojmo raditi ono i onako kako se kome sviđa.

Netko će reći da mu se propovijed sviđa, a onome se ne sviđa. Netko će reći: "Govorio je meni!" Drugi netko će reći da propovjednik cilja baš na njega.

Kada propovjednik propovijeda, neka duša mu se javi i kaže:

"A ti?" Sada nije pitanje, ja ili ti, nego mi!

Razumijete, mi!

Mi smo djeca Božja i o nama je riječ.

Ovaj svijet to uopće ne razumije. Oni takve propovijedi ne čuju. Oni nemaju otkrivenja Svetoga Duha. Oni rade tjelesne stvari. Na kraju, to nas i nije briga.

Kažem to samo usporedbe radi, da vidite razliku, jer razlike uvijek mora biti.

MORA SE VIDJETI RAZLIKA

Mora biti odstojanje ili odvojenje. Mi se moramo razlikovati od svijeta. Uvijek mora biti vidljiva ta, oku nevidljiva crta koja nas razdvaja. Kad nema odvojenja, sve izgleda isto.

Ima ljudi koji još nisu doživjeli Gospoda, pa kada dođu k nama, kažu: "Pa to je isto tako i kod nas. Ja ne vidim nikakvu razliku. Vi govorite o Isusu i mi govorimo o Isusu, samo mi imamo još i drugih kojima se obraćamo i molimo, ali to je jednako."

Nije braćo moja!

Pismo kaže da će nas Duh Sveti odvojiti. Kada nas obnovi, onda će nas odvojiti.

Ako netko još nije odvojen, onda Duh Sveti još nije uspio učiniti temeljitu obnovu u njegovom životu. 17. stih kaže:

"Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, a taj ste vi." Jesu li to oni ili smo to mi? Slobodan sam reći, mi.

Mi smo hram Božji. Mi bismo to trebali biti.

Može li tko razoriti hram?

Crkvi kao građevini ne možeš ništa, ali to više nije hram – to je pećina hajdučka.

Hram moramo biti ti i ja, ali taj hram može netko razarati. Kuca na tvoje srce i govori:

"Nemoj ti to baš tako vjerovati. Istina, ti si doživio i vide se promjene na tebi i tako dalje i tako dalje, ali nemoj to sve vjerovati. Pogledaj malo okolo pa ćeš vidjeti da su i drugi hram i nemoj suditi. Nemoj, pazi!"

Tako se počinje pomalo uvlačiti u tvoje misli i srce i potkpati temelje tvoje vjere.

Tako razara hram u kojem Duh Sveti želi prebivati. Je li nam Duh Sveti pokazao razliku? Je li nam pokazao naše grijeha? Je li nas Duh Sveti uvjerio u našu grešnost i mi smo priznali Gospodinu Isusu, pod Njegovim vodstvom. On nas je doveo k Isusu. Isus je rekao da nitko k njemu ne može doći, ako ga ne dovede Duh Oca Njegovog.

DUH SVETI JE BOG!

Je li to Duh Sveti ili je to neki deseti duh? Ima samo jedan Sveti Duh i On je Bog. Bog je Duh.

Kada smo sve priznali Isusu, doživjeli smo nanovo rođenje i postali hram Duha Svetoga.

Duh Sveti nas nikada ne odvaja od Isusa Krista, niti od braće i sestara. Njegovo nastojanje je da budemo rame uz rame sa svojom braćom, baš kao aktivni vojnici.

Nisu svi braća – koji se nazivaju braćom!

Znate da braća Isusova nisu vjerovala Isusu. Rekli su mu, da ako je On taj, neka se pokaže na praznik.

Isus se nije skrivao, samo im je rekao da Njegovo vrijeme još nije došlo.

Kada se netko nepoznat predstavi da je brat, ja to primam sa skepsom. Želim to vidjeti. Neka i drugi tako mene prima i procijeni jesam li uistinu brat.

Ako je pravi brat, on će tako i postupiti.

Budimo djeca Božja – braća Isusa Krista. Živimo u Zajednici gdje nas je Bog promijenio. Gdje nas je rodio i postavio da mu služimo.

MORAMO BITI PUNI DUHA SVETOOGA

Među svijet idimo samo ako smo puni Svetog Duha, s namjerom da im kažemo i posvjedočimo što je Bog učinio u našem životu.

Nemojmo se stalno sami sa sobom baviti i činiti ono što nama odgovara i kako mi mislimo, već se bavimo sa Božjom riječi i poslušajmo ju. Pokorimo joj se.

Ako tako činiš, onda si pravi kršćanin koji je doživio obnovu i koji je hram Duha Svetoga.

Kada bi svatko radio po svom nahođenju, mogli bismo kidati listove iz Biblije. Odlučili bi da nam ono što piše na ovoj strani ne treba i na drugoj strani da nam ne treba i tako dalje, dok ne bi ostale samo korice na kojima piše Sveto pismo, a unutra ničega više ne bi bilo.

Cijelo Sveti pismo je za nas! Svaka je riječ namijenjena nama. To je divna milost Božja!

STRAŠNA PRIJETNJA

Upravo Sveti pismo kaže da će onoga koji razara hram Božji, sam Bog razoriti.

Je li to strašno? Strašna Riječ!

Razmišljamo li mi o tome? Bojimo li se te prijetnje?

Ako smo negdje nešto učinili i razarali taj hram, moramo priznati i pokajati se, jer će takvoga Bog razoriti.

Kada te On razori i sruši, tko će ti onda pomoći? Hajde recite, tko? Razmišljajte kao ljudi. Samo Isus može spasiti i samo Isus može uništiti dušu i tijelo.

Ako tako činiš, Bog će te razoriti. Nemam druge riječi doli one iz Pisma. Neki misle i tvrde da će se na kraju Bog smilovati.

Ne, to nigdje ne piše! On kaže, razorit će.

Danas se samo propovijeda da je Bog ljubav i ja na to kažem amen! Ali je On strogi odgojitelj.

U Starom Zavjetu kažnjava do trećeg i četvrtog koljena, a onog koji razara hram Božji i kvari ga, koji se ne slaže sa svetinjom koju Bog gradi u srcima i stvara svoj hram, razorit će na kraju krajeva, kako je rekao.

Bože, pomozi nam!

DUHOM SVETIM SMO ZAPEČAĆENI

Pismo kaže da nas je zapečatio za dan otkupljenja. To znači da je jedno djelo gotovo. Da je jedno djelo pravomoćno.

Od Boga započeto, od Boga potvrđeno i sada je Njegovo vlasništvo.

Na ugovore ili oporuke stavlja se pečat. Čiji je pečat i što u ugovoru piše, pečat potvrđuje i njegovo je vlasništvo.

Vlasništvo je onoga čiji je pečat. Aleluja!

To je tako jednostavno, ali je tako sveto i čisto i tako ne-promjenjivo.

To ne može nitko promijeniti. Sve je navedeno kako treba biti.

Piše li u Pismu kako treba biti? Jesmo li mi pristali?

Ima jedna pjesma koju rado pjevamo: "Od ranog jutra do sunčevog zalaska, mi te Gospodine slavimo!"

Mi to pjevamo, ali je li to stvarno istina našega života?

Slava Gospodu! Ako je to istina, ja se radujem. Svatko tko živi po Božjoj svetoj riječi, raduje se.

To osjećaju i druga braća i pristupaju mu bez straha i ne boje se da će biti odbijeni. Takvog vjernika možemo doživljavati kao dijete Božje.

Naša je radost što smo zapečaćeni Duhom Svetim!

Vođeni smo Duhom Svetim. U Efežanima 4: 30 tako piše: "*Ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.*"

Rekao bih, da ako smo zapečaćeni, ništa negativnog ne bi moglo biti u našem životu. Sve što je negativno žalosti Svetog Duha koji prebiva u našem srcu i s kojim smo zapečaćeni.

U Poslanici se nabraja sve što je tjelesno i zato kaže:

"Ne žalostite!..."

Ima li nešto, što razara? Ako ima nešto, mi to moramo

uočiti i priznati pred Gospodom.

Mnogi kažu da je teško podnijeti riječ: moraš.

Ja kažem: moramo! Isus je morao umrijeti, iako je to dragovoljno učinio, jer da nije htio, mi danas ne bi živjeli.

Ako mi hoćemo živjeti i i biti hram Duha Svetoga, ne samo da trebamo, već i moramo biti pod vodstvom Duha Svetoga.

Čitali smo u Poslanici Titu 3:5, da nas preporuđa kupelju, vodom i snagom Svetog Duha. To je istina.

Čime nas preporuđa? Ceremonijama? Ne!

Zar da propovijedamo tako da bismo se ljudima svidjeli?

Ne, propovijedajmo Božju riječ, godila nam ili nas korila! Gospod nas ljubi, ali onome tko neće, On okreće drugu stranu.

Bože, pomozi nam!

Nova osoba, rođena odozgo, rođena od Duha Svetoga je obnovljena.

Isus stanuje u njenom srcu i Pismo kaže da je ta duša zapečaćena Duhom Svetim.

Slava i hvala Gospodu!

DUH SVETI NAM JAMČI SPASENJE

Kao četvrtu, jamči nam spasenje. Uvijek kada je nešto napisano, potpisano i zapečaćeno, to je sigurno i zajamčeno. Tako stoji napisano u 2. Korinćanima 5:5-7

“A onaj koji nas je na ovo isto pobudio jest Bog, onaj koji nam dade zalog – Duga.”

Zalogom se jamči. To je garancija. Često u novinama piše da se može dobiti odmah isplaćen zajam uz zalog. Znači da uložiš neku vrijednu stvar, a u protuvrijednosti odmah dobivaš zajam.

Bog je dao u zalog svog Duha. On, koji nas je na to pobudio. *“Tako, uvijek smo puni pouzdanja, osvjedočeni da se, boraveći u ovom tijelu, nalazimo u tuđini, daleko od*

Gospodina. Krećemo se, naime u području vjere, a ne u području gledanja.”

Gdje ti živiš? Što gledaš i kuda se krećeš?

Pitanje je, da li na području vjere ili na području gledanja.

Gdje ti živiš? Nećemo zavezati oči pa da budemo slijepi i ne vidimo odgovor.

Bogu hvala za oči kojima vidimo i gledamo, ali naše gledanje nije tjelesno već duhovno.

Kroz Božju riječ mi već sada gledamo na nebo. Mi već sada živimo po njoj.

Zašto je danas svijet takav kakav je? (Bože sačuvaj da i mi budemo takvi.)

Zato, jer ne poznaju Boga, Njegovu volju i ne žive po Njegovo riječi. Odstupili su.

Postao im je dosadan.

UGLEDAJMO SE U ISUSA!

Rekli su već u staro doba, da ne znaju što je s Mojsijom. Neka im Aron napravi boga koji će ići pred njima. I onda su napravili sebi boga. Skinuli su sve zlato sa sebe i Aron im je načinio zlatno tele. Njemu su se počeli klanjati, jesti i piti, pa su ustali i počeli igrati.

Bože sačuvaj da tako bude po Kristovim crkvama!

Da takvo što čine spašeni ljudi!

Da nam ovaj svijet čini zadovoljstvo. Da jedemo i pijemo i ustanemo da bismo plesali.

Po nekim crkvama već plešu. Bože sačuvaj, mi smo djeca Božja! Mi smo hram Kristov.

Kako da rušimo crkvu Kristovu i činimo takve nekršćanske stvari? Održavajmo u svetosti sebe i Zajednicu.

Takve neduhovne, nekršćanske stvari ruše hram Božji i nisu Bogu po volji. Oni gledaju oko sebe i kažu:

“Kada mogu drugi, mogu i ja!” Mi moramo reći:

“Gledam u Isusa i kako On, tako i ja!”

Braćo moja, gledajmo na Isusa!“ Ako tako gledamo, u nama neće biti otpora.

Dalje čitamo u istoj Poslanici 5:8-9

“Ipak smo puni pouzdanja, i više volimo otići iz ovog tijela i vratiti se (u domovinu) ka Gospodinu. Zato mu se uporno nastojimo svidjeti...”

Tako nam govori Božja riječ. Aleluja!

Želimo takvi biti da se možemo Bogu svidjeti. Da se možemo svidjeti Gospodu Isusu! Aleluja!

Je li to naša volja, naša želja i naše razmišljanje? Je li to naš život? Neka nam dragi Isus pomogne!

Bog nam je dao zalog i jamči nam spasenje, ali onome tko neće, On će uzeti svoj zalog.

Zalog ne možemo zadržati pod svaku cijenu. on nam nije dat zato da ga vragovi zlorabe.

Govorim to zbog onih koji su podijeljene duše i koji to odobravaju i time žaloste Svetog Duha.

Duh Sveti želi cijelo srce, a ne podijeljeno, jer će podijeljeno srce napustiti.

Možda će misliti da su još uvijek hram Božji, ali nisu. Nema više niti traga Duhu Svetome u takvoj duši.

DUH SVETI NAS KRSTI

Pismo kaže u Galaćanima 3:26-27, da nas Duh Sveti krsti:

“Dakako svi ste po vjeri sinovi Božji u Kristu Isusu, jer svi koji ste u Krista kršteni, Krista ste obukli.”

Mi trebamo biti obučeni u Krista. Pitajmo se, jesmo li zaista obučeni u Krista? U Njegovog Duha?

On je oko nas i u nama.

Jesmo li obučeni u Božje oružje, obučeni u novo odijelo i jesmo li u svakom pogledu djeca Božja?

U ime Krista smo se krstili i u Njega smo se obukli, tako kaže Sveti pismo.

U Poslanici Rimljanim 6:3 piše:

“Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u Njegovu smrt kršteni?”

Dakle, mrtvi za grijeh – živi za Krista.

Nikako drugačije, braćo moja. Kamo da odemo od Duha Svetoga? Kamo?

Imaš li ti neko posebno mjesto? David ga nigdje nije mogao naći. Nigdje. On je vjerovao da je Gospodin uvijek s njim i da bi ga na svakom mjestu našao. Vjerovao je, da ga ruka Božja uvijek, ma gdje bio, može dohvati.

Znate, ja se radujem što će na kraju krajeva biti uskrsnuće svih mrtvih. Pismo kaže da će svi koji su umrli, ustati i tu će Božja ruka svakoga doseći.

Ustat će i onaj koji se Bogu protivio i živio život po svojoj volji. Onaj koji ga je u oči psovao i druge zle stvari činio. Svi će ustati na Njegovu zapovijed i Njegova ruka će ih stići. Kaže se da će ljudi koji na ovom svijetu učine neki zločin, stići ruka pravde - ruka zakona. Neke stigne, a neki i izmaknu.

Ovdje se može izmagnuti, što se tijela tiče, ali Bogu neće izmagnuti. Amen. Slava Ti, Gospodine!

Zato nastojmo sačuvati taj zalog kojega smo dobili. On je naša sigurnost koja nam jamči spasenje sada i za vječnost. Vjerujete li to, braćo moja?

DUH SVETI NAS ISPUNJAVA

Dalje Pismo kaže da nas Duh Sveti ispunjava.

Imamo li prazninu u svom životu ili smo potpuno ispunjeni sa Svetim Duhom?

Osjeća li netko prazninu u svom životu, neka traži i Duh Sveti će ga ispuniti. Traži, brate i sestro!

Kako ćeš naći? Očima se to ne vidi, ali našim umom i kroz našu savjest vidjet ćemo.

U Poslanici Efezanimu 5:17-20 piše: “Zato, ne budite bezumni, nego uočavajte što je volja Gospodnja!”

Ako netko ne opaža, ne otkriva mu se i nije zainteresiran, vidite što kaže riječ Božja koja je oštra , iako blaga.

Ne budite bezumni! Dalje kaže:

“I ne opijajte se vinom, jer u tome leži propast, već se napunite Duhom!”

Ja mislim da se nitko od nas ne opija vinom. Ako je tko pio, sada je oslobođen, slava Gospodu! Pili smo zato jer smo bili grešnici. Taj grijeh je zauzeo veće razmjere.

Mnogi su time zarobljeni.

Pravi opijum ovoga svijeta je kriva nauka, koji nam muti razum. Ima duša koje nikada nisu sigurne i uvijek se klobaju.

Jesmo li mi sigurni, stojimo li čvrsto i ne dozvoljavamo da nam netko muti razum s nekim krivim naukama?

ČUVAJMO SE KRIVE NAUKE

I kriva nauka može optiti.

Kada je čovjek malo pripit onda misli da je najpametniji Mnogi se tako postavljaju. Oni koji su trijezni to vide, ali se pijanome ne može dokazati. On nikako neće priznati ma kako mu to dokazivali.

To se odražava na život takvog čovjeka, a još na veću žalost na njegov kršćanski život.

Pijan je svim i svačim, samo ne Duhom Svetim.

Takav ne dozvoljava Duhu Svetom da mu ispuni srce. Tu je borba. Svatko zna čime se bori.

Bori se onim, što mu, kako kažu ljudi, ne ide pod kapu.

Sveto pismo kaže jedno, a on čini drugo. Bog takvog ne može upotrijebiti, zato šuti i nikome ništa ne govori.

Je li istina braćo moja?

Takav ima druga svjedočanstva. Prilagođava se svijetu i hoće pokazati da je kao i oni, umjesto da da je dijete Božje. Ne nastoji se svidjeti Bogu već svijetu.

Zašto to čini?

Zato jer se njemu svijet sviđa!
Ima stalno zbrkane misli i podijeljene je duše.

SLAVIMO GOSPODINA

Bože sačuvaj da se opijamo raznoraznim naukama, gresnim mislima ovoga svijeta, razularenosću i vinom.
Ispunjavajmo se Duhom Svetim!

“Govorite jedni drugima u psalmima, hvalospjevima i nadahnutim pjesmama! Pjevajte Gospodinu u svom srcu i slavite ga!”

Da, mi pjevamo u pjesmi da ga slavimo od ranog jutra, do sunčevog zalaska, ali to, sloboden sam reći, nije kod mnogih istina. Moramo priznati. I ja moram priznati ako to nije tako, ali, ako su svi moji poslovi, sva moja djela i sve moje misli kroz cijeli dan na slavu Božju, onda je to tako.

Mene nekada đavo napada. Događa li se to i vama?
Možda ne zna vašu adresu pa nije došao k vama?
Nije on prezaposlen da ne bi došao svakome od nas. Ja se borim i kažem:

“Isuse, pomozi mi da bi stvarno bio cijeli dan na Tvoju slavu! Da bi mogao pjevati u Gospodinu. Da me obuzme jedna Tvoja misao i da o njoj razmišljam. Da me obuzme jedna pjesma i da pjevam o Tebi, kako si divan i slavan. Da me obuzme jedan korus koji će stalno pobuđivati moju dušu i biti mi na jeziku.”

ZAHVALUJMO BOGU!

“Zahvaljujte uvijek za sve Bogu, Ocu, u ime našega Gospodina Isusa Krista.”

To čine samo oni koji su ispunjeni Duhom Svetim!
Da, braćo moja: to stvarno mogu činiti koji se stalno ispunjavaju Duhom Svetim.
Sjetimo se koliko smo puta zaboravili zahvaliti Bogu

onako kako treba, za sva dobročinstva koja nam daje.
Sjetimo se koliko smo puta prigovorili i postavili pitanje:
zašto? Sjetimo se koliko smo puta rekli: neću?
Sjetimo se koliko smo puta rekli: to je previše!
Sjetimo se, onda nismo zahvaljivali i nismo bili ispunjeni
Duhom.

Bili smo ispunjeni nečim drugim i zato nije moglo doći
do hvalospjeva i duhovnih pjesama.

Nije moglo doći! Pismo kaže: "*Ispunjavajte se!*"
Slava Ti Gospode!

Duh Sveti želi učiniti od tebe i od mene jednu novu osobu.
To ne može nitko drugi, samo Duh Sveti, kada pred Njim
priznaš onako kako je to i psalmista priznao:
"Kamo da odem od Tebe?"

ŽIVA NADA

ŽIVA NADA

Kakva divna poruka u 1. Petrovoj poslanici 1:3 - 5:

“Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu, za neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu koja vam stoji sačuvana u nebesima, vama koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme.”

Apostol Petar piše: “*Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista.*”

Dakle, to je jedini Bog kojeg treba hvaliti.

Jedini Bog kojeg se spominje u Svetom Pismu. On je Otac našega Gospodina Isusa Krista.

Pismo kaže Bog: Otac, Sin i Duh Sveti.

To se uvijek potvrđuje, kako bismo znali kada hvalimo ili molimo, o kome je riječ.

Kaže, da nas On po svome velikom milosrđu, uskrsnućem Isusa Krista od smrti, ponovo rodi za živu nadu.

Dakle Bog nas je svojom silom i snagom, uskrsnućem Gospodina Isusa Krista, ponovo rodio.

Božja riječ kaže da nas je rodio za živu nadu.

Naša nada nije mrtva nada; ona je živa, kaže Pismo.

Ako nema nade nema niti života, ali ako je naša nada živa, ona je i djelotvorna. Ta nada nije samo za ono konačno vrijeme, već je to nada i za sadašnjost. Svakog dana je ista i djelotvorna u našem životu.

NANOVO ROĐENJE

“*On nas rodi*”, ponovo nas rodi. Znači, drugi put rodi. Bez nanovog rođenja nema spasenja i nema žive nade.

Nanovo rođenje je upravo potvrda djela Božjega koje Bog vidi, a ne samo da to Bog vidi, nego to vide i ljudi.

Mi vidimo.

Ti vidiš da sam ja, a ja vidim da si ti nanovo rođen, da si dijete Božje, jer živiš novim životom i da imaš živu nadu u Gospodinu Isusu Kristu već na ovome svijetu.

Mi ćemo naslijediti obećanu baštinu jer smo nanovo rođeni. Nitko ne može kraljevstvo Božje i baštinu koja nam se čuva u nebu, naslijediti ako nije nanovo rođen.

Što znači nanovo rođenje?

Nanovo rođenje znači promijenjen život. Nanovo rođenje znači obraćenje: išli smo od Isusa, a sada idemo k Isusu. To je vidljivo u našem životu.

Živjeli smo grijesnim, bezbožničkim životom. Bili smo bez Boga na ovome svijetu, kao što to Pismo kaže, a sada želimo živjeti novim životom i imati onu živu nadu koju nam je naš nebeski Otac dao.

NOVI LJUDI

Nanovo rođeni, postali smo novi ljudi. To znači da smo nova stvorenja; to je divno i upravo ono što Bog želi da budemo. Samo nanovo rođena djeca Božja će naslijediti kraljevstvo Božje. Nitko tko nije nanovo rođen neće ga naslijediti.

U našem se životu mora dogoditi promjena.

Možeš reći: ja vjerujem; možeš reći: ja idem u crkvu; i to može biti istina, ali ako ne vide promjenu u tvom životu kod kuće, u školi, poslu ili Zajednici, vidjet će da nisi nanovo rođen.

Promjena se mora vidjeti, čak i onda ako ništa ne govoriš, možda nemaš snagu da to posvjedočiš jer si još mlad u vjeri, tvoj život pokazuje promjenu.

Tvoj život pokazuje da si se povukao iz grešnog života i grešničkog društva. Bog, kroz svoju riječ u koju vjeruješ, iz tebe čini novo stvorenje. On te nanovo rađa.

Kada apostol piše Galaćanima, kaže da im piše kao djeci koju ponovo s mukom rađa.

Rađanje nije laka stvar. To je težak i mukotrpan čin koji su prošle žene koje imaju djecu.

Rađanje je i bolno i teško, ali je velika radost kada se dijete rodi. Onda žena zaboravlja svu bol rađanja.

Kada bol i nevolje prođu čovjek to brzo zaboravlja i rade se.

Isus nas želi kroz svoju svetu Riječ nanovo roditi i dati nam živu nadu.

Ljudi u svijetu su svjesni da moraju imati nadu i da bez nje ne bi mogli živjeti.

Oni se nadaju ovome ili onome i te ih nade uvijek iznevjere, jer nemaju živu nadu koju nam daje Bog, da kada oni koji su nanovo rođeni i žive život po Božjoj volji, odu sa ovog svijeta, imaju Život vječni u Božjem kraljevstvu. To su oni koji su živjeli već ovdje i bili svjedoci onako kao što to Sveti Pismo kaže. Bog čuva svoje.

Isus Krist čuva svoje.

U 17. poglavljtu, u stihovima 11-12, Evanđelja po Ivanu piše da je Gospodin Isus molio:

“Ja više ne ostajem u svijetu. A oni ostaju u svijetu, dok ja idem k tebi. Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi! Dok sam bio s njima, ja sam ih čuvao u tvome imenu koje si mi dao, i sačuvao ih...”

Znači, on ih je čuvao i sačuvao u Njegovom imenu i sada ih predaje Ocu u ruke i moli ga da ih On čuva.

Ono što Bog čuva, to može opstati. Što je pod Božjom zaštitom i što je predano Njegovoj brizi, to se ne može izgubiti.

Znate, kada mi imamo neke vrijedne i dobre stvari, koje su nam korisne, a koje smo možda zaradili ili naslijedili, možda dobili kao nagradu, mi ih čuvamo jer su nam vrijedne.

Isto tako i Bog čuva djecu svoju.
Mnogi od nas smo svjedoci toga.
Bog čuva djecu svoju za živu nadu za koju ih je nanovo rodio.
Čuva tu baštinu na nebesima za one koji su nanovo rođeni.
Kada On čuva mi vjerujemo da će nas On i do kraja sačuvati i da ćemo to i naslijediti, jer nas tako Pismo uči.
Ne čuva to da bi nam samo pokazao, već da bi nam to i dao, kako bismo mi, nanovo rođena djeca Božja mogli kao nebesku baštinu uživati Kraljevstvo nebesko.
Kaže da je to neuvela, neprolazna i neokaljana baština.
To je to nebesko bogatstvo. To je sve što tamo ima i što nam je potrebno za naš duhovni i Vječni život. To je ta baština koju Bog čuva i koju je priredio za nas.
Ta baština ne vene! To su duhovne dragocjenosti, svete, nebeske, Božje i vječne.
One ne gube vrijednost i nisu prolazne. Sve što vene je prolazno. Možeš imati lijepi cvijet i njegovati ga, ali kad-tad on uvene, ali će baštinici Kraljevstva nebeskog baštiniti ono što je vječno.
Nitko od ljudi ne može reći, što sve sadrži ta baština.

BAŠTINA JE ZA SVU DJECU BOŽJU

Apostol koji je tek zavirio malo u ono što mu je bilo pokazano i što je čuo, nije smio o tome govoriti. To je još od nas sakriveno. Vjerujmo Bogu, vjerujmo Isusu Kristu i dajmo se promijeniti kako bi svatko od nas bio, kao što apostol piše, nanovo rođen za živu nadu i baštinu, koja nam stoji sačuvana na nebesima.

Mislim da bismo vrlo rado otišli gore da vidimo, ali ne možemo ići gore i vratiti se.

Nitko tko ode sa ove zemlje ne vraća se.

Kada odemo sa ove zemlje i naše se tijelo pretvori u prah, možda ćemo imati priliku kada dođemo k Isusu Kristu, vidjeti makar malo te ljepote, ali ćemo u punom smislu tu

baštinu naslijediti, ne samo ja, ti ili oni koji su otišli prije nas, već sva djeca Božja koja su nanovo rođena zajedno. Oni koji su prije nas umrli čekaju nas da dodemo i mi kako bismo svi zajedno primili baštinu.

Neće baštiniti samo pojedinci, već svi zajedno, kako to u Pismu piše. "...koja vam stoji...", to znači da Bog ne radi sada na tome. On to ne priprema i tek sada stvara. To znači da to već stoji i da se čuva za nas u određeno vrijeme.

Mogli bismo reći da je pohranjeno.

To je tako pohranjeno, kao što nekada roditelji pohrane nešto dragocjeno za svoju djecu, koja će to u određeno vrijeme dobiti ili naslijediti. Isto tako je i Bog, kroz Isusa Krista pripremio za nas baštinu.

On je sve učinio po svojoj svetoj, Božjoj milosti.

Nigdje ne piše da je to po nečijoj zasluzi. Kada bi se govorilo o zasluzi, onda bi to bila zasluga Isusa Krista, Sina Božjega, ali nikako ne bi bila ljudska zasluga.

Tako nas uči Božja riječ u koju mi vjerujemo i tome se radujemo. Kada kažemo da idemo malo dalje i dublje u pojam vjerovanja i samo značenje vjere, onda ljudi kažu: "To je previše! To ja ne vjerujem. Ne vjerujem da bih imao nešto na nebuh. Ne vjerujem!"

Ja vjerujem! Vjerujem jer to piše u Svetom Pismu!

Božja riječ kaže, da ako vjeruješ i živiš tako kako Božja riječ kaže i ako si nanovo rođen, onda si baštinik.

Jednom smo rođeni od naših roditelja, a drugi puta od Boga. Da nismo drugi puta od Boga rođeni, mi ne bismo bili nasljednici ili sunasljednici s Kristom, ili kao što ovdje piše: baštinici onog što je Bog pripravio za one koji Njemu služe.

"...vam...", kaže apostol. kad kaže vama, on tada misli općenito svim vjernicima.

Njegove su poslanice općenite. On govori svim vjeruju-

ćima; nije određeno nekoj određenoj crkvi nego: vama – svima.

Tko je taj: vama? Jesmo li to mi braćo?

Vjerujemo li mi, da smo to mi i da je to za nas? On kaže da je to za one koje snaga Božja po vjeri, ne Božjoj vjeri, već našoj, mojoj i tvojoj.

Dakle, ako mi vjerujemo, tada ćemo i baštiniti jednog dana ono što je Bog za nas pripravio.

Snaga Božja po vjeri (mojoj i tvojoj) čuva nam za spasenje ono što već stoji spremno, kaže apostol, da se objavi u posljednje vrijeme. Spasenje je spremno i ugotovljeno.

MI SMO VEĆ SPAŠENI

Mi smo već sada spašeni. Mi smo djeca Božja i ako živimo po pravilu Gospodina Isusa Krista, ako smo nanovo rođeni, tada je spasenje gotovo. Mi smo spašeni.

To se mora vidjeti na nama.

Mora vidjeti muž kod žene, žena kod muža; roditelji kod djece, djeca kod roditelja.

Ako se ta promjena ne vidi na nama, onda nismo nanovo rođeni ni spašeni. Spasenje je oslobođenje od grešnih navika i grešnog načina života. Sve to mora izići iz onoga tko se nanovo rodi. Postaje se novo stvorenje. Novi čovjek.

NOVO STVORENJE

Sve staro mora nestati. Kada se to dogodi, to se onda i vidi.

Poduzeće "Čistoća" odvozi krupni otpad. Ljudi su izvukli sve krupne, stare, oštećene i nepotrebne predmete na ulicu kako bi ih radnici odvezli. Sada se vidi kako je grad izvana lijep, a kako je pretrpan otpadom iznutra.

Jednoć je Isus rekao književnicima i farizejima da su kao okrećeni grobovi. Da su izvana lijepi, a da su iznutra puni truleži i smrada.

Mislim da nitko ne želi te trule i stare stvari. To nikome ne treba. Svatko si želi imati nove stvari i moli Boga da mu pomogne u životu.

Pa kada ljudi tako žele, koliko više Bog hoće imati nove ljude koje je ponovo rodio za živu nadu, za neuvelu baštinu koja se čuva na nebesima, a sila Božja ju je za nas sačuvala.

Nije toliko važno što imamo ovdje, to je i tako prolazno, ali je važno što imamo gore, jer to je vječno.

To ćemo svi sa jednakim zadovoljstvom moći uživati u prisutnosti Gospodina Isusa Krista.

Nitko se neće moći žaliti da je netko dobio više, a drugi manje.

Bit će razdijeljeno pravedno, onako kako ljudi kažu: ni po babu ni po stričevima. Bit će po pravdi i istini.

Ne zaslugom našom već po Njegovoj milosti

“... već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme.”

Braćo moja, sestre i prijatelji, vidimo li mi da je to posljednje vrijeme?

Vidimo li mi to ili nas je nešto obmanulo, tako da ne vidimo i ne razumijemo?

Isus je rekao da će se prije Njegovog dolaska znanje umnožiti. Bit će to prije no što mi dobijemo baštinu.

ZNANJE SE UMNOŽILO

Jedan mi je mladić nedavno rekao da u novijoj kompjuterizaciji ima takvih naprednih načina vođenja putem mobilnog telefona, da ako pritisneš na gumb, spojen si s vodičem koji ti može pokazati put i odvesti te na određeno mjesto po tvojoj želji.

Ti npr. želiš otići u München i vodič ti izračuna koliko ima kilometara do odredišta i koji ti je najkraći put do tamo. Doslovce te vodi i pokazuje smjer, dokle ideš ravninama, gdje

krećeš i itd.. odvede te na određenu adresu dok ti samo slijediš njegove upute i prepuštaš se njegovom vodstvu. Unazad možda tridesetak godina kada su, recimo međunarodni špediteri došli u strani grad, morali su tražiti i pitati gdje se što nalazi, što je zahtijevalo dosta vremena i stvaralo poteškoće; sada te tehnika vodi, kao da te drži za ruku.

Za nas koji nismo u to baš tako upućeni to je da ti pamet stane. Dođe li na autoputu do nesreće, vodič ti kaže kojim pravcem da skreneš. Govori kao da je prisutan živi čovjek.

To je znanost i tehnika, ali ima i mnogo drugih otkrića i još će se mnogo toga otkriti, jer mi živimo u posljednje vrijeme.

Pismo kaže da čuva za spasenje ono, što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme. Naša vjera u Božju riječ čuva, za tebe i za mene, da se objavi u posljednje vrijeme.

Ne želim o tome više razmišljati, jer riječ Božja kaže da će se znanje umnožiti i to u posljednje vrijeme. To znanje napreduje i množi se sve više i više.

Je li Isusov dolazak blizu? Pitam sve nas: je li to posljednje vrijeme? Da!

Koliko se mnogo drugih stvari o kojima mi ni pojma nemamo pronalazi i otkriva! Na primjer u medicini, ali i u drugim znanostima.

Mi se braćo radujemo što imamo osiguranu baštinu i što je vrijeme blizu kada ćemo to u punom smislu riječi i baštiniti, onako kako to Pismo kaže.

Ja se tome radujem! Pjevajmo i radujmo se u Gospodinu.

IMAMO MNOGO RAZLOGA ZA RADOST

Djeca Božja se uvijek raduju! Apostol piše Filipljanim: “*Radujte se! Uvijek se radujte u Gospodinu.*”

Mi imamo dovoljno razloga da se radujemo. Kada nas ljudi vide snuždene misle da proživljavamo nešto teško i bolno. Ne! Budimo uvijek sa Isusom i radosni.

Budimo radosni, jer sve što nam u životu treba, Isus nam može dati. Jesmo li bolesni, On će nam dati zdravlje.

Vjeruj da će ti dati i dat će ti! Ako si sagriješio, On će ti oprostiti. Vjeruješ li, da samo On može oprostiti?

Ako si žalostan, On te može razveseliti. U Božjoj riječi, ima kroz Krista sve za nas. Nema opravdanja da budemo bezzadani. Isus je naša nada. Uvijek se radujmo u Gospodinu!

Slava Gospodu! I kada te boli, kao da ti šilo probada čir, i onda se raduj. Reci: "Hvala Ti Isuse, ali molim Te, oduzmi mi tu bol. Pomozi mi." Moli, zahvaljuj i raduj se.

To je naše zajedništvo. Mi nemamo drugo, nego samo ono što nam Pismo kaže.

U 6. stihu ovog istog poglavlja, piše apostol Petar:

"Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas – ako to mora biti – budete ožalostili raznim kušnjama."

KUŠNJE SU NEIZBJEŽNE

Moramo prolaziti kroz kušnje, bile one povrede, bolesti, neimaština ili nešto drugo.

Nekada ne vidimo izlaza, ali vjerujmo da će nam Bog pomoći. On se brine za nas svakog dana i nikada nas ne ostavlja.

Mnogi od nas smo svjedoci toga.

Ne piše da Bog brine godinama unaprijed.

On se brine za nas svakog dana i za svaki slučaj u ono vrijeme kada nam je potrebno.

Apostol kaže da je svakom danu dosta njegova zla, ali ipak kaže: "*Vi kličite od radosti!*"

Možda ste i sada u kušnji. Ja ne znam u kakvim ste vi kušnjama, znam samo za svoje. Svatko zna za svoje.

Samo Isus zna za svakoga od nas.

Može li nam Isus pomoći? Može li pomoći svakome od nas? Znate, On nije čovjek pa da pomogne samo jednom čovjeku, a da onda drugima više nema čime pomoći.

Isus je Bog! Sve ono što te tišti i što ne možeš sam riješiti, reci Isusu. Reci Isusu: "Oslobodi me!"

Ma kako velika bila kušnja, reci Gospodinu Isusu: "Oslobodi me!" Kušnje, to moramo znati, su samo privremene. One su određene samo za ovo, sadašnje vrijeme. Kada odemo k Gospodinu Isusu, kada primimo baštinu, više neće biti kušnji.

KUŠNJE SU ISPIT NAŠE VJERE

Pismo kaže da je kušnja samo zato da se ispita vrijednost naše vjere. Naša vjera dobiva vrijednost kada prođe kušnju.

Onako kako se zlato u vatri kuša, onako se vjernik kuša u nevoljama.

Tek kada prođeš zlo i nevolje, a ipak ostaneš vjeran i privržen Isusu Kristu, vidi se vrijednost tvoje vjere.

Kada apostol piše, on kaže:

"...da se vrijednost vaše vjere, dragocjenije od propadljivog zlata koje se kuša u vatri, pokaže na hvalu, slavu i čast u času kad se objavi Isus Krist,"

U ovo naše vrijeme, čuo sam da i zlatu pada vrijednost. Ništa nije stalno i zauvijek sigurno, ali vrijednost naše vjere, u koju je Gospodin siguran, jer ju je ispitao, ne gubi vrijednost.

Možda bih trebao reći da sam ja onda siguran, jer sam kušnjom potvrdio svoju vjeru.

Gospodin zna već unaprijed kada nam kušnju šalje, kakav će biti kraj. On to zna unaprijed, ali mi to, braćo i sestre ne znamo.

Nedavno sam posjetio jednu dušu koja mi je rekla:

"Pošto mi se ovo dogodilo, nekako sam počeo slabiti u

vjeri.”

“U koga ste posumnjali? U Gospoda Isusa?”- pitao sam ga.

“ Eto, ne razumijem zašto se to meni događa.”

Je li to zlato koje izlazi iz vatre?

Čini mi se da je to željezo, a ne zlato. Na kraju neće imati cijenu ni zlata niti srebra, a kamoli da bi bilo vrednije od toga.

Dakle, bili mi bolesni ili zdravi, živimo li mi ili umiremo, Isus je naš Spasitelj! Naša nas baština čeka. Ne pitajmo se svakog dana što sada i zašto.

Mala djeca kada neće ići u školu, pitaju zašto moraju svakog dana ići u školu. Oni misle da ne moraju svakog dana ići u školu, ali mi moramo svakog dana biti spremni na kušnju i vjerovati da se naša vjera kušnjama ispituje, a nakon toga, kada bi se metnula na vagu, ona se mora pokazati vrednjom od propadljivog srebra i zlata, kako kaže apostol.

Hoćemo li klicati Gospodinu, aleluja? Slava Ti Gospodine!

SAMO OBRAĆENI ČOVJEK MOŽE RADOSNO KLICATI GOSPODINU

To ne razumiju oni koji nisu obraćeni, ali mi razumijemo. Jednom je netko od braće doveo jednog čovjeka na našu Službu i na kraju je čuo kako naša braća slave Boga i kliču aleluja. Taj čovjek je mislio, što je to sada?

On se nije mogao snaći jer nije bio naviknut na to, ali kada si spašen i kada si doživio Krista, kada vjeruješ da u Kristu imaš sačuvanu baštinu, kada si nanovo rođen, i vjeruješ, onda ti znaš što to znači. Aleluja i slava Ti Gosponde!

To znači da Gospodinu daješ hvalu i da Njega slaviš. To znači da ne slaviš čovjeka već Gospodina Isusa Krista.

Dakle, klicat ćemo, ako do sada nismo, mada su kušnje

prisutne. Kličimo, braćo i sestre. Kličimo slobodno, unatoč nevoljama, aleluja, da se čuje. Usprkos sotoni i svim neprijateljima, kličimo!

Slava Ti Bože! Hvala Ti Bože i za nevolje! Za sve Ti hvala. Nemojmo kukati nego slavimo Gospodina.

U 2. Korinćanima 4:17 -18 kaže Riječ:

“Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno.”

“Naša mala, kratkotrajna i prolazna kušnja nam donosi slavu. ”

Ne kaže da je naša kušnja trajna niti vječna, već kaže da je prolazna i da nam donosi slavu. Sada smo u nevolji, ali ćemo jednog dana biti sa Isusom u slavi. Radujemo li se mi tome ? Čekamo li mi to? Imamo li razloga da iz dubine našeg bića kličemo Gospodinu? Apostol kaže:

“Nama koji ne smjeramo na ovo vidljivo... ”, ali ako ti stalno gledaš na ovo ili na ono, ako si stalno zabrinut, kako ćeš ili kako nećeš, onda nema mjesta klicanju i radosti. Onda to potiskuje radost u tvom srcu i živiš na periferiji duhovnog života.

Svaki dan će ti biti gore, bit ćeš slabiji i bremenitiji brigama.

Zato apostol Petar i piše:

ISUS POMAŽE NOSITI NAŠ TERET

“Sve svoje brige bacite na Njega!”

Imaš li brige? Imaš li nevolje? Baci ih na Gospoda!

To znači da predaš sve svoje brige Gospodinu. Nemojmo mi brinuti, Gospod se brine za nas. Mi ne smjeramo na vidljivo, već na nevidljivo. To što nam apostol Petar poručuje kroz Sveti Pismo, to je nevidljivo. Mi vjerujemo da imamo baštinu na nebu, a Pismo nas uči da krv i tijelo

neće naslijediti ili baštiniti kraljevstvo Božje. Mi ne znamo kada će to i kako će to biti, ali znamo da se moramo oslobođiti krvi i tijela.

TRAŽIMO ONO ŠTO JE NEBESKO!

Jedno je sigurno da ako želimo baštiniti ono nebesko, ne smijemo gledati na ovo zemaljsko, imati to u srcu i težiti za prolaznim zemaljskim stvarima.

Vjerujmo da će nam Bog dati sve što nam treba za život, ali imajmo Isusa na prvome mjestu.

Ako nemamo Isusa na prvom mjestu, ne može nam dati i da nam dade, mi bismo onda to na sve moguće načine tumačili samo ne bi vidjeli da je to Božja milost i Njegov dar, ali kada mi vjerujemo i kada nam je na prvom mjestu Isus, onda mi znamo da je to dao Bog.

Nikakva veza ni vezica te nije npr. zaposlila ili primila na neko mjesto gdje nisi mogao doći.

Nevjernici bi rekli da su ti to ljudi dali ili omogućili, ali ništa oni ne bi učinili da im Bog nije naredio da to učine! Bog se brine za one koji ga ljube i slušaju i ne smjeraju na vidljivo.

Oči ljudske uvijek gledaju okolo i traže što bi još mogli poželjeti. Kupiš li na npr. auto, a kad tamo za kratko vrijeme izide novi model i ti već odmah pomisliš: "Da mi je takav!"

Oči se čovječe nikad neće zasititi, ali ne smjerajmo po zemaljskim stvarima već gledajmo kamo nas Biblija upućuje, na ono što Bog ima za nas.

Bog nam daje ono što nam je potrebno, pa kada bi to bio i avion, On će nam dati, ali vjerujmo Gospodu i služimo mu. Naše oči i srce usmjerimo na ono duhovno.

Isus je jednoč rekao:

"Ako tvoje oko bude čisto, sve tvoje tijelo će biti čisto."

Slava Ti Gospode! Aleluja.

SVE PATNJE ĆE PROĆI!

U poslanici Rimljanima, u 8:18 piše:

*“Držim, doista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostoje
ne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.”*

Naše patnje, bile one velike ili male, kaže apostol, nisu dostoje usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama. Nisu, jer će slava biti veća od svih patnji.

To je divno, samo treba shvatiti da najprije dolaze patnje i teškoće, a tek onda slava.

Isus je u početku svoje nauke rekao, da se onaj koji hoće ići za Njim treba svega odreći. Ta Riječ je tako velika da bismo mogli danima i danima o tome govoriti.

Kada sam ja pogledao u svoj život i čitao ponovo i ponovo, ono što Božja riječ kaže, rekao sam sam sebi:

“Božo, ti se još nisi sebe odrekao!

Ti se još vrijedaš, tebi još ponešto teško pada; još uvijek ne možeš ljubiti iskreno, kako bi trebao ljubiti.

Kada ti je netko rekao nešto što ti nije odgovaralo, već si ga gledao drugačije. Božo, ti se trebaš obratiti!”

Trebamo li se obratiti?

Ja mislim da trebamo, jer mi možemo više i bolje!

Pogledajmo braćo i sestre u svoj život. Duh Sveti će nam pokazati kroz Božju riječ i pokarati nas. Ne samo pokarati već i poučiti kako i što trebamo. Bogu hvala za to!

Znate, Gospod nas hoće najprije očistiti, otesati, isklesati da bi dobili Njegov lik, kako bi nas On mogao upotrijebiti na svoju slavu. Kušnje koje dođu na nas, ne samo da nas uče i upozoravaju, već nisu dostoje slave koja će se objaviti u nama.

MI ČEKAMO ISUSOV DOLAZAK!

Isus će doći i mi ćemo se pojavit s Njim.

S Njim ćemo biti u Zajednici. Ne gledajmo na kušnje –

gleđajmo na Isusa! Ako na Njega gledamo, kušnje će biti manje i lakše ćemo ih podnijeti. Samo će Isus biti velik u našem životu. Da ponovimo ono što u 7. stihu 1. Petrove poslanice, u prvom poglavljju, apostol Petar piše:

“....da se vrijednost vaše vjere, dragocjenije od propadljivog zlata koje se kuša u vatri, pokaže na hvalu, slavu i čast u času kada se objavi Isus Krist.”

Da, kada se pojavi Isus Krist onda će se pokazati vrijednost tvoje i moje vjere.

Do sada to svijet ne priznaje; đavo samo hoće uništiti i razoriti, razuvjeriti i pogubiti.

Mi vidimo, ali svijet to ne vidi. Onda će se vidjeti vrijednost vjere, jer Pismo kaže da ćemo se i mi pojaviti s Njim u slavi.

I ovdje u našoj okolini, ljudi koji su čuli za nas i izrugivali nam se, reći će:

“Zar ovi ljudi koji su tako slijepo vjerovali i išli u Zajednicu, koje smo mi držali za ništa i omalovažavali, zar oni dolaze s Isusom?”

Znate, u Isusovoj se prisutnosti grešnik ne može održati. U Isusovoj će prisutnosti, kada se On pojavi kao sudija, bit jasno da je ono što smo govorili, ono što smo vjerovali i živjeli bila istina. Vidjet će Isusa s nama u slavi.

Sada još uvijek nije tako. Sada nas još uvijek omalovažavaju, sada nas pitaju: “Zar i vi idete tamo? Pazite se! Pa valjda nisu i vas zaludili?”

Oni koji nisu doživjeli nanovo rođenje, pokušavaju se obraniti i reći da samo povremeno dođu da vide što se to kod nas dešava.

NITI PO CIJENU NAŠEG ŽIVOTA

Oni koji još nisu doživjeli Isusa, kritiziraju i govore protiv nas sa takvom sigurnošću i uvjerenjem u ono što govore, da bi te u zemlju zabili i srušili ono malo vjere koja

je u tebi; no ako stojimo na Stijeni i čvrsto vjerujemo, mi i po cijenu našega života svjedočimo da je to istina i da smo doživjeli spasenje i nanovo rođenje i da imamo živu nadu, a to čini samo Božja milost kroz vjeru koju nam je sam Bog dao.

Jednog grešnika, jednog barabu nitko ne može promijeniti pa makar mu dali i sto godina zatvora i pod ma kakvom torturom on bio, on se ne mijenja.

On postaje samo sve gori i gori, ali na koga Isus djeluje, taj se mijenja. Taj se mijenja!

Upravo onako, kao kada se na tmurnom nebu gusti oblaci razmiču, pojavljuje se sunce i postaje sve svjetlijie i svjetlijie. Oblaci nestaju i nastaje divan, sunčan dan.

Tako se događa i u našem životu. Isus od okorjelog grešnika kroz nanovo rođenje stvara novo stvorene – spašeno dijete Božje. Slava Gospodu!

Dakle, zlato se u vatri kuša, a vjernik u nevoljama.

Pročitajmo 8. i 9. stih:

“Koga ljubite iako ga niste vidjeli; u koga vjerujete iako ga još ne gledate; klicat ćete od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti, jer ćete postići cilj svoje vjere: spasenje duša.”

Onda je gotovo spasenje.

Onda je konačno! Vidjet ćemo Isusa!

Već kada se obratimo i prihvativmo Isusa, mi smo spašeni, ali trebamo čvrsto stajati na riječi Božjoj.

Ne kukati nad kušnjama već se radovati.

Ljubiti Isusa iako ga nismo vidjeli. Vjerovati u Njega kao da smo ga vidjeli. Držati se Njega i prihvativti ga kao: Spasitelja, Zaštitnika i Pomoćnika.

U ISUSU IMAMO SVE ŠTO NAM JE POTREBNO
Pismo kaže da nam je sve što nam treba Bog dao u Sinu svome, Isusu Kristu.

Mi nemamo potrebu obraćati se drugima, jer sve što nam je potrebno imamo u osobi Isusa Krista, a k Njemu imamo, kada se obratimo, bez ičijeg posredovanja, slobodan i izravan pristup. Ljudi koji ne vjeruju lutaju od čovjeka do čovjeka, od institucije do institucije i ne nalaze pomoći. Zašto? Zato jer tamo nije Bog.

Spasitelj je na nebu.

Ne moraš nikamo hodočastiti i činiti pokore, već skrušeno i iskreno priznati Isusu:

“Gospode, moj život još uvijek nije kako treba. Ja želim biti po Tvojoj volji. Želim u kušnjama klicati i Tebe ljubiti. Želim vjerovati neizrecivom vjerom u baštinu koja se čuva na nebu, kao što to Pismo kaže.”

BLAGO ONIMA KOJI VJERUJU!

Isus je rekao Tomi, a to piše u Evandželju po Ivanu 20:29:

“Isus mu reče: ‘Jer me vidiš, vjeruješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli ‘”

Blago tebi, brate i sestro, što vjeruješ, a nisi video. Blago tebi što ljubiš Isusa Krista i kličeš od radosti.

Kada si žalostan vjeruješ i kada si radostan vjeruješ i kličeš Gospodinu!

Kada si bolestan vjeruješ i kada si zdrav vjeruješ i kada ti ide dobro i kada ti ne ide dobro, ti vjeruješ.

Mi znamo da je na ovome svijetu sve prolazno, a kod Njega ćemo baštiniti ono što je vječno, ali ako želiš baštiniti ono što je Bog pripremio za nas i vjera sačuvala snagom Božjom, moraš biti nanovo rođen.

Tvoj život mora biti promijenjen. Bez toga ti se je uzaludno truditi i hodati u crkvu. To je uzalud!

Onaj koji čeka da bude bolji, a ne prizna svoje grijehu pred Gospodom, nikada neće biti bolji.

Ne čekajmo sutra, već donesimo odluku danas, sada i recimo Gospodu:

“Ja želim danas da Ti u mom životu učiniš promjenu. Ja Te želim danas doživjeti!

Želim da ta odluka bude za cijeli život.

Učini od mene novo stvorenje, koje će baštiniti sve bogatstvo kraljevstva Božjeg i kojeg će vjera Božja sačuvati.

Želim vjerovati iako ne vidim, upravo onako kako to Pismo kaže.” Isus će ti pomoći. Imat ćeš iskustvo spasenja i blagoslov za svoj život, na slavu Gospodina Isusa Krista.

3. Dio

HRAM BOŽJI

MI SMO HRAM BOŽJI

TKO RAZARA

Apostol nam kaže da smo mi hram Božji. Pismo nam svjedoči, a i sami smo doživjeli krštenje Duhom Svetim. Duh se je Sveti uselio u naša srca upravo onako kako to u Svetom pismu piše. Prošli smo put pokajanja, obraćenja, oproštenja, krštenja i bili smo kršteni Duhom Svetim.

U prvoj poslanici Korinćanima 3:16-17, apostol piše:

“Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama? Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer je svec hram Božji, a taj ste vi.”

To je obećanje za svakoga dalnjeg, kojega će pozvati naš Gospodin Bog da prođe taj isti put.

Mi smo ti koje je već dozvao, ali hvala Bogu da još uvijek zove i da ima onih koji mu se odazivaju. Svi koji mu se odazovu i krenu po Njegovoj riječi, doživljavaju ga kao činjenicu istinite Božje riječi. Oni mogu postati hram Svetoga Duha.

Duh Sveti je Bog.

Ako u nečijem srcu stanuje Duh Sveti, to onda znači da u tom srcu stanuje Bog. U tom srcu, u tom domu, u toj obitelji i kući, gdje Bog stanuje, ne može biti ništa negativnog.

Pozitivno je stanje u bračnoj zajednici, u roditeljskim i obiteljskim odnosima. Pozitivni su odnosi između roditelja kao i između braće i sestara. Sve se odvija u onom najpozitivnijem smislu.

Zašto taj “naj?” Upravo zato, jer tu stanuje onaj koji je u svemu “naj!” On ne grijesi. On krivo ne uči; On nas ne potiče na zlo, već uvijek samo na dobro.

To su djela koja On čini i potiče u životu kršćana u kojima On prebiva i tada iz toga može proizići sve ono najbolje.

Pismo kaže da je to tada po Božjoj volji.

Bog ima svoju volju i hoće je sprovesti u tvom i mom životu.

Mi imamo i svoju volju.

Naše želje i našu volju kada se ne protive Njegovoj volji, Gospodin ih ispunjava.

Već su i Psalmisti govorili o tome, ali On hoće prvenstveno postići da prebiva, (stanuje) u našem srcu. To znači u našem umu, kako bi postigao svoju volju i očekuje da mi to znamo. Zato apostol i pita: “*Da li znate?*”

Neki znaju, neki su nešto o tome čuli, a neki ne znaju. Možda su čuli, ali ipak ne znaju. Čovjek zaboravlja. Kroz vrijeme se može sve zaboraviti, kao i to, tko je čovjek i tko je s njim.

Apostol opominje kada pita:

“*Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?*”

Zar Duh Božji da prebiva u jednom čovjeku, u tebi i meni? Da, to je bila želja i odluka Gospodinova, da u tom projektu spasenja, u Novom Zavjetu, prebiva u svakom vjerniku.

Je li to moguće? Da, to je moguće samo jedinom, sve-mogućem Bogu! Jedinome Bogu, jer drugih nema osim Njega!

Njemu je moguće da kroz Duha Svetoga prebiva u svakome od nas. Znate kakva je to sigurnost? To je takva sigurnost po kojoj možemo znati da je u svakoj situaciji On najjači.

BOGU JE SVE MOGUĆE

Apostol kaže: “Tko može protiv nas, ako je On s nama?”

Koja bi to bila sila, koje poglavarsvo ili vlast?

Tko bi mogao uspjeti protiv nas, dobiti bitku ili nas pobijediti, ako je On s nama?

To je istina. To je naša vjera. Ja vjerujem! Ja vjerujem, da On oprašta, ali ja vjerujem da me ništa ne može pobijediti: ni svijet ni grijeh, ni sotona, kada je Bog s nama i u nama!
“*Ne zname li da ste hram Božji?*”

Je li tako? Apostol piše kao da neki to nisu znali, pa sada trebaju znati. Od Svetoga Duha potaknut, on želi obznavati i potaknuti, naglasiti i napisati da bismo mi znali. Mi nešto znamo, pa onda zaboravimo. Liječnici kažu da se u kasnijoj dobi čovjeku vraća sjećanje na ono što je doživljeno u djetinjstvu i mladosti.

Sjeća se davnih događaja, a ono što u starosti doživljava, brzo zaboravlja i ne može se sjetiti ubrzo iza toga.

Mi smo i sami svjedoci u mnogo slučajeva da vrlo stari ljudi zaboravljaju, pa se čak ponekad i ne znaju vratiti svojoj kući, da ne prepoznaju nekog člana domaćinstva i tako dalje.

Dakle, tjelesne stvari zaboravljaju, ali smo se mogli osvjeđaći da su u duhovnima bili ispravni i nisu zaboravili.

Ispitivali smo ih kako bismo se uvjerili i vidjeli smo da duhovne istine nisu zaboravili.

Dragi Isuse, pomozi nam da bismo kroz cijeli život znali i bili svjesni da smo hram Božji! Da mi ne možemo živjeti bilo kako i govoriti bilo što, jer Bog stanuje u našem srcu, a Bog je strogi odgajatelj.

To nije tako da nam samo ugada. Dogodit će se da bude upravo suprotno, ali neka!

Bude li suprotno od onoga što bismo mi željeli, Božja riječ će nas učiniti da budemo onakvi kakve nas On želi imati, kako bi On sprovodio svoju volju u našem životu. Zato apostol piše: “*Ne zname li ...?*”, jer su se neki ponašali kao da ne znaju, kao da nisu doživjeli ili kao da Isus nije bio njihov Spasitelj!

Zato je vrlo važna ova opomena ili podstrek, da bismo znali i zapamtili, a da bi i prakticirali u svom životu to

znanje iz Božje riječi. On kaže da je hram Božji svet. Je li svet? Znate da je Isus kada je došao u Hram istjerao sve ono što nije tamo pripadalo. napravio je bič od užeta i sve istjerao iz Hrama. Tjerajući ih van, nije se smijao. Bio je ozbiljan. Nije se s njima šalio niti pregovarao. Nije im rekao: "Iziđite sada kada sam ja tu, a kada odem onda se opet vratite i sve radite kao i prije." Ne, rekao im je: "Van!"

ŠTO SE NALAZI U TVOM HRAMU?

Ima li što u tvome hramu, što treba izići? Pitajmo se malo! I ja i ti, ima li što, što treba izići! Otvori vrata svoga srca da može izići prema Božjoj riječi, tamo gdje mu je mjesto. Onome čemu nije mjesto u hramu Duha Svetog, u našem srcu, neka izide i bude tamo gdje mu je mjesto: kod đavola u svijetu. Van! Kada je bičem istjerao iz Hrama, više nije dao da išta nečistog prođe kroz Hram.

Jasno, onda ga nisu voljeli.

"Pa što? Zar mi nismo sinovi Božji? Mi vjerujemo u Jahu! Ono što mi činimo nije grijeh. To svi čine."

Kada to činimo mi koji smo hram Božji, kako to neće činiti oni koji to nisu?

Bože sačuvaj, da bi danas Isus morao uzeti bič i tjerati iz našeg srca ono što ne spada u hram Božji, jer je srce naše hram Gospodnj! Je li to tako?

"Uselit ću se u vas i bit ću vam Bog, a vi ćete biti moj narod.", kaže Sвето Писмо.

"... jer je svet hram Božji, a taj ste vi!" Jesmo li mi, ja i ti, sveti?

Ili smo sveti ili to nismo; ne postoji nešto treće. Ne možemo biti malo sveti, a malo ne. Malo ovakav, a malo onakav. Ne, to je jednostavno: ili si svet ili to nisi.

Tu nema pogodaanja. Mi moramo biti uvijek na pozitivnoj strani u našem životu.

Moramo provoditi riječ Božju, jer je hram Duha Svetog, svet. Zgrada ili prostorija crkve nije sveta. Ona se posvećuje kroz nas, ako smo mi sveti.

Tamo gdje je Bog, ono je mjesto sveto.

Bog, ili Duh Sveti ne stanuje u građevini, već u našim srcima. Tako kaže Pismo.

Zato apostol i kaže: „*Ne znate li ...?*“

Kao da nisu znali da trebaju biti sveti. Busali su se u prsa i tvrdili da imaju Svetog Duha, a govorili su Bogu neugodne riječi koje nikada nisu mogle biti proizvod niti poticaj Duha Svetog.

Mogli bismo reći da je netko drugi stanar ili sustanar u tom srcu ili hramu; da ima još netko tko hoće u njemu prebivati, a ti ga podnosiš i nećeš ga istjerati. Nećeš otvoriti vrata kako bi on morao izići.

Kada se dvoje tiska na jednom mjestu onda to nije ugodno, jer bi đavao htio istisnuti Božjeg Duha, a Duh Sveti nikako ne može biti tamo gdje je on.

Svaki grijeh je od đavla! Bio on mali ili veliki, niti jedan grijeh nije od Boga.

KAKO DA SE POSVETIMO?

Shvatimo ozbiljno Božju riječ i naš život u Kristu.

Shvatimo ozbiljno i služimo Gospodinu, onako kako je apostol rekao da nas je obećao Kristu kao čistu djevicu.

Tu je opet naglašena svetost. Shvatimo to ozbiljno i znajmo da smo hram Božji i da je hram Božji svet, a to moramo biti i ti i ja. Kako da se posvetimo? Danas ljudi poškrope sve što naprave; novo, staro ili obnovljeno, sve poškrope i misle da su to posvetili svojim škropljenjem. Božja nas riječ ne upućuje da možemo na taj način bilo što posvetiti i blagosloviti.

Sveta nas Božja riječ uči da će nas Istina posvetiti, ako u njoj živimo. Isus se je i tako molio:

“Oče, posveti ih Riječju svojom, a Riječ je Tvoja Istina.”

Je li svaka Božja riječ sveta?

Posvećujemo li se mi onda kada ju prihvaćamo? Kada ju provodimo u našem životu, posvećujemo li se mi tada? Kada tako činimo, onda smo radosni! Mi smo onda sretni i blagoslivljamo Gospoda. Čim se probudimo, mi kažemo: “Aleluja! Slava Ti Gospodine, za jedan novi dan. Pomozi mi u ovom danu da budem po Tvojoj volji. Da budem Tvoj sveti hram i na Tvoju slavu.”

Da mi pomogne da budem sveti čovjek, sveta žena, sveti vjernik koji služi Gospodinu.

To je Njegova volja i to treba sprovesti u svom životu. Jesmo li već došli tako daleko? Ako nismo, On će nam pomoći u tome, a ako jesmo, onda ga molimo da nam pomogne da ostanemo takvi i da se sve više i više posvećujemo, jer kao što apostol Pavao kaže, u Gospodinu Isusu možemo uvijek još više. U Njemu nema plafona! Slava neka je našem dragom Gospodu!

Tako piše:

“Hram Božji je svet, a taj ste vi.” Znate, ljudi se klanjaju kada prolaze ispred nekih građevina . Kada bi se i pred našom zgradom klanjali, bilo bi to strašno.

Poklonimo se Božjoj riječi i onome što ona kaže. Prihvativimo ju, prigrlimo i provodimo u svom životu i tek onda ćemo stvarno znati da smo mi hram.

Bilo danju ili noću, kod kuće ili izvan nje, sami ili u društvu, u crkvi ili na radnom mjestu, mi trebamo biti hram.

Naše ponašanje u bračnoj zajednici treba biti hram, jer On živi u nama, tebi i meni. Mi smo hram.

Jedan je Bog i jedan je hram, ali On ipak živi i u tebi i u meni!

Kada On živi u meni, tada ja ne mogu imati sudare koji nisu po Božjoj riječi sa svojom ženom, ali niti ona sa mnom. To se ne može dogoditi onome koji je hram!

Zašto ne može? Pa zato jer sam Bog stanuje u njemu! Je li to istina? Braćo moja, razmislimo malo. Pogledajmo, da li nas suprotna strana vuče van. Da li želi da nešto od svijeta uđe u hram. Hoću li se ja s time složiti ili ču kategorički odbiti i moliti da se on ili ona također suprotstave, kako stvari koje nisu po Božjoj volji ne bi došle u naš život i naš brak.

ĐAVO HOĆE UNIŠТИ

Braćo, đavo hoće da uništi i razbije. On ide malo po malo. Jeste li već vidjeli zmiju? Sada se to može nekada vidjeti u nekim emisijama o prirodi.

Ona ide tako lukavo. Puže polako, zavlači se i skriveno uhvati svoju žrtvu. Ne budimo i mi njezina žrtva, već budimo predani Gospodinu Isusu Kristu i budimo Njegova žrtva.

Dajmo se staviti na oltar. Ne do oltara ili uz oltar, već na sam oltar. Jedan čovjek je rekao da se mi često puta i damo staviti na oltar, ali onda s njega pobjegnemo.

Pitanje je onda, zašto? Zašto pobjegnemo sa oltara?

Zato što je žrtva još "živa" i nije "mrtva!"

Je li to istina? Je li to praksa mojega i tvojega života? Zašto pobjegnemo nekada sa oltara? Jer smo još "živi", a trebali bismo biti "mrtvi"! Aleluja! Isuse, pomozi nam!

Ako smo se predali na oltar, tada i budimo na njemu, i ti i tvoja žena i tvoja djeca, brat i prijatelji, kao i neprijatelj, neka znaju da sam ja sebe dao na oltar, a to znači da služim Bogu.

Znate, Isus je sebe dao da bude žrtva.

Za koga? Za sebe? Za nas, kaže Pismo – za tebe i za mene.

Dajmo i mi sebe da nas posveti i da budemo zaista sveti hram Božji. Sa svetima nemaš problema. Zašto su bili mnogi problemi u crkvi u prošlosti kao i u sadašnjosti?

Zašto?

Imamo odgovor u Božjoj riječi. Zato jer hram nije svet. Sveti se Duh osjeća jako nelagodno u takvom hramu. Riječ je o meni, kao i o tebi. Duh Sveti se osjeća jako nelagodno i postoji opasnost da izide i napusti takav hram. Bog nije vezan za nas, već obratno, mi bismo trebali biti vezani za Njega i objeručke se uhvatiti za Njega i za Njegovu riječ onako kako piše, i držati se za Njega.

NITKO NAS NE MOŽE OTETI IZ ISUSOVE RUKE!

Isus je rekao u Evandjelu po Ivanu da nas nitko ne može oteti iz ruke Oca Njegovog. To znači da smo se predali u Njegove ruke. Naša je ruka u Njegovoј ruci i nema sotone koji nas može otrgnuti od Njega, ali to mi možemo sami učiniti.

Bog ne radi ništa na silu. Uvijek moramo dragovoljno prihvati i reći Gospodinu da želimo biti žrtva, da želimo biti sveti i hram u kojem će on boraviti.

Mogli bismo o tome još dalje govoriti, ali prijeđimo na drugi stih kojega smo već pročitali, a to je 17.

“Ako tko razara hram Božji...”

TKO RAZARA HRAM BOŽJI?

Jesmo li mi Božji? Pismo kaže: sveti, Božji. Kada se mi obratimo i živimo po Božjoj riječi, kada nas Krv Kristova opere, mi smo čisti. Mi smo postali sveti zato jer smo primjenjivali riječ Božju u svom životu.

Ja sam Božji ili, ti si Božji a razaraš mene, (ili obratno) srušit će te. Isus je rekao književnicima i farizejima kada su gledali divnu građevinu njihovog hrama, da će srušiti ovu crkvu, ali da će je On za tri dana podići. Oni nisu razumjeli što On govori.

Bili su ljuti i govorili su da su četrdeset godina gradili taj hram a On sada kaže da će ga za tri dana podići.

Isus je to govorio za crkvu, za hram svoga tijela. Je li Isus hram? Oni su ga srušili, ali ga je Bog podigao!

Naš Bog je svemogući Bog. On nije neki starac sa kojim se mi možemo igrati i zabavljati po želji, a kad nam se neće onda odemo od Njega.

Kakav je Bog? On je svet i On to od nas traži.

“njega će Bog razoriti,...”

Razorit će onog tko razara. Znaš, ako tebe ili mene primi u svoje šake, ako činimo tako i razaramo hram Božji, nećemo pobjeći od Njega. Ne možemo pobjeći!

Ranije sam propovijedao i pisao o tome, da možemo otići na kraj mora ili bilo kamo, nema mjesta gdje bismo se pred njim sakrili.

Možemo lutati ovim svijetom i do devedeset godina, ali će Njegova ruka stići krivca.

Imamo sestre i braću, stariju od devedeset i hvala Bogu da su spašeni. Bog pomaže da održavamo čistoću i budemo sveti, kao što u Pismu pita:

“Ne zname li? ...”

Mi znamo što je Božja volja. Onaj koji do danas nije znao ili je bio u sumnji i nesiguran, od danas treba znati, jer Božja riječ tako kaže.

Čime možemo razarati hram Božji? Grijehom. Onda kada upućujemo nekoga na neposluh i nepoštovanje. Kada ogovaramo, širimo mržnju i ocrnjujemo braću, sestre, djela... Sve je to napisano. To su grijesi i elementi kojima se sotona lukavo služi da kroz pojedince razara hram.

Takav će reći:

“Ne, ne, ja to ne činim. Ono što ja govorim, govore i misle i drugi, “ tako govore i rade dalje sotonsko djelo.

ODUPRIMO SE SOTONI!

Bože, pomozi nam da na bilo koji način, negativnim postupcima, riječima ili stavovima, ne razaramo hram Božji.

To znači da ja ne rušim tebe, a ti da ne rušiš mene.
Ja sam hram i ako ti vjeruješ da si hram, zar možemo jedan drugoga rušiti? Je li to Božja riječ i učenje Svetoga Pisma ili su to ljudske izmišljotine?
Neki misle, a i rade tako, jer su tako poučeni i jer je to tradicija, da luduju cijelu noć do jutra, a onda se sutra dođu ispovijedati i opet je sve u redu.

Bože sačuvaj!

Kada neki čuju takva svjedočanstva, zadovoljni su i misle da mogu ludovati po volji, a da će sutra opet sve biti u redu.

Znate kada sotona uhvati, on se bori da zaustavi onog tko krene za Isusom. On ne ispušta tako lako iz svoje ruke!
Ali kada mi Isusu zavapimo i molimo se, Isus će pomoći.
On će izbaviti i dušu oslobođiti. Ne mi, On!

On će to učiniti, ali to mora biti naša želja i molitva.

Kada nismo jednodušni s našom braćom i Zajednicom u kojoj smo rođeni i u kojoj živimo i hranimo se Božjom riječju, rušimo hram.

“Tko si ti, da se protiviš Gospodinu?”, kaže apostol Pavao kada piše poslanicu Rimljanima.

Bože, pomozi nam da znamo da smo hram Božji!

Da znamo, da smo hram, jer ako ne znamo, ako nismo, može se đavao useliti i činiti što god hoće.

Samo u hramu Božjem ne može! U hramu Božjem đavlu nema mjesta. Pismo nam kaže:

“Ne dajte đavlu mjesta!”

Ne dajmo mu mjesta ni u mislima kada dolazi; sotonu pod noge! Isus će to učiniti, ali na našu molbu. Isus mu je već tamo na Golgoti smrskao glavu. Još se samo trza, ali ne prestaje zavoditi malovjerne i kolebljive.

Ne želimo li biti sotonino oruđe, moramo poštovati Božju riječ i moliti Isusa da ga On onemogući da razara našu dušu i da ga stavi pod noge.

Kada je pod nogama, onda ne može djelovati, ali kada ga povedeš sa sobom u šetnju po gradu on ti puni uši i vodi te sve dalje od Božje riječi. Onda misliš da sve znaš i da znaš malo više nego što piše u Pismu.

Tako lukavo i vješto vara dušu. Ništa više od Svetog pisma, jer je u njemu sve napisano. Ja vjerujem da je sve napisano!

“...njega će Bog razoriti.”

NJEGA ĆE BOG RAZORITI

Imamo mnogo primjera u Svetom pismu da je Bog razorio i srušio i bacio sa prijestolja one koji nisu bili po Božjoj volji.

Neću ga ja, nećeš ga ti, Bog će ga razoriti

To nije ni moj, niti tvoj posao; to je Božje djelo.

Mi se ne možemo mijesati, (a On to i ne dozvoljava,) u Njegov posao. To je On ostavio za sebe.

Mi i ne znamo kako bismo to učinili. Možda kada bismo to mi učinili, ne bismo to učinili tako temeljito kao On. Pismo kaže da će ga On uništiti.

Kada je nešto uništeno, onda to više ne postoji. Sve to imamo u Božjoj riječi.

“..njega će Bog razoriti, jer je sveti hram Božji, a taj ste vi.”

Vidimo da Bog čuva svoj hram. Božja riječ je neuništiva. U Jakovljevoj poslanici 1:12 piše:

“*Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kada se pokaze prokušanim, primiti vjenac – život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!*”

Ako smo ti i ja hram, a Božja je volja da jesmo, ako Duh Sveti živi u našem srcu, onda ćemo Boga ljubiti.

Iz ovog stiha vidimo ne samo da Bog daje, već i što daje onima koji ga ljube. Vidimo braćo, da daje život koji je obećao onima koji ga ljube, a ne samo na onome svijetu, već ovdje na ovome svijetu.

To je važno, braćo moja, jer ako ne ljubimo Boga, mi nemamo obećanje života. Onog preko groba nećemo niti naslijediti! Vjerujemo li mi u to? Sve to treba znati i vjерovati kako nas uči Pismo.

U Hebrejima 9:26, u drugom dijelu stiha, stoji napisano: “Ali sad, *On se samo jedanput zauvijek – u punini vremena – pojavio da svojom žrtvom uništi grijeh.*”

BOG ĆE UNIŠТИTI GRIJEH

Tko će uništiti grijeh? Isus!

Što čini onaj koji razara hram? Je li to grijeh?

To čini grešnik.

Što mislite, zar će uništiti grijeh, a da će sačuvati grešnika, koji se nije obratio i pokajao? Tko razara hram Božji, njega će razoriti Bog! To je Njegovo djelo.

NE OSVEĆUJMO SE!

Znate da kaže u Hebrejima 12, da se ne osvećujemo i da je osveta Njegova.

Negativna djela ne spadaju na nas. Naše je da djelujemo pozitivno, onako kako nas Božja riječ uči.

Bog će uništiti grijeh i grešnika koji se neće obratiti i poslušati Božju riječ. Ja vjerujem da će grešnika zajedno sa grijehom i đavlom koji je začetnik grijeha, uništiti, ako se ne pokaje.

Tako nas Sveti pismo uči.

Kada uništi grijeh, onda je uništo smrt i dao život. To moramo cijeniti, a ne rušiti sami sebe.

Pogledajmo u poslanici Timoteju 1:10: “...a koja se sada objavila dolaskom našega Spasitelja Krista Isusa. *On uništi smrt i obznani život i besmrtnost Radosnom vijesti...*”

Bogu hvala! Biti vjerujući hram Božji u kojem prebiva Sveti Duh, biti sveti Božji ljudi, znači da već sada živimo u besmrtnosti! Već se sada tome radujemo!

Isus je pobijedio i uništil smrt. Nemojmo se onda šaliti i neozbiljno shvaćati Božju riječ i ne kontrolirati svoj jezik, misli i djela. Nemojmo se šaliti!

Ne znaš kada će te srušiti. Ne znaš! To vrijedi za tebe kao i za mene, ako nismo sveti hram ili smo ga rušili i razarali. Što će biti sa takvom dušom? Ni sve svijeće i molitve ovoga svijeta neće mu pomoći. Poslije smrti nema pomoći! Sada je prava pomoć. Zato je Božja riječ oštari mač koji siječe i čisti.

Kada nas siječe i čisti mi onda rastemo. Kada nas ne bi sjekla i čistila, iz nas bi izrasla šuma. Sve bi nam se usko-mešalo u glavi i ne bismo znali je li Isus Spasitelj, jesu li sve vjere ispravne, jesu li svi braća, a onda je i davo na kraju dobar.

Svijet je zbunjen i u neznanju u tom pogledu?

Isuse, pomozi nam da u našem hramu ne bude sve zbrkano i u tami, već da bude jasno i sveto. Da znamo u što vjerujemo i za kim idemo, koga ljubimo i slijedimo.

Pomozi nam da ne pristajemo uz tuđe rušenje hrama. Ako tvoj sin ruši, zar ćeš i ti rušiti? Ako tvoja snaha, ili svekrva ruši, zar ćeš i ti rušiti? Zar ćeš rušiti samo zato jer ste srodnici ili zato što Pismo tako kaže?

GRIJEH JE OD ĐAVLA

Ne, Pismo tako ne kaže; to đavo kaže! Pismo drugačije uči. U 1. Ivanovoj poslanici 3:8 stoji zapisano:

“Tko počinja grijeh, od đavla je,”

Kaže li da je od Boga? Ne kaže da onaj koji živi u grijehu, nego kaže da već onaj koji počinje griješiti, nije od Boga. Recite mi, piše li drugačije u Svetom pismu? Nemojmo se varati da znamo, jer ne znamo i toga u Pismu nema.

Kada bi znao, mogao bi to potkrijepiti Pismom, ali u Pismu piše da je od đavla, jer đavo griješi od početka.

Zar onaj koji razara hram Božji čini dobro? Zar čini do-

bro onaj koji ogovara brata svoga. Zar dobro čini? Tko ruši Zajednicu, zar čini dobro? Čini li dobro onaj tko se ne pokorava starješinstvu Zajednice? Je li to Božji autoritet koji se zahtijeva u Zajednici ili je čovjekov? To je Božji autoritet.

Takva mudrost je ljudska, svjetska, đavolska.

Pismo kaže da Bog hvata premudre u njihovoј ludosti. Premudrost nije mudrost kod Boga, već ludost.

Pojavljuju se svakakvi tumači Svetoga pisma. Nazovi teolozi. Imamo prilike vidjeti što oni naučavaju i što rade. Nisam protiv toga što je netko teolog, ali sam protiv njihovog krivog tumačenja Pisma.

Teologija je nauka o naučavanju, ali ne neispravnom, ne krivom tumačenju.

Jednoč, na jednom skupu teologa bilo je govora o prijevodu Biblike i o tome koji je prijevod najbolji.

Dobro, nalazi se poneka štamparska greška ili kriva riječ u prijevodu ili što je gore, nešto prilagođeno nekoj vjerskoj zajednici. Javio se jedan čovjek, jedan laik (što znači da nije zaređen) i rekao da on znade jedan prijevod za koji on drži da je najbolji.

Svi su ga sa čudom gledali i očekivali što će reći, a on im je tada rekao da je to prijevod koji ima njegova majka.

Na upit koji je to prijevod i po čemu zna da je najbolji, čovjek je rekao da zna po tome, jer njegova majka živi po njemu.

NAJBOLJI PRIJEVOD BIBLIJE

Najbolji je prijevod onaj koji se provodi u životu. Njegova majka je živjela Riječ.

Ne oni koji govore, pa bili to propovjednici, teolozi, ja ili ti, već oni koji žive Božju riječ.

Slava Ti, Gospodine!

Sada ću reći ono što sam na početku rekao, to jest, da Go-

spodin može sve uništiti: i dušu i tijelo, i grijeh i grešnika i đavola, ali se Božja riječ ne može uništiti!

Tako sam sretan zbog toga. Kada živimo u Božjoj riječi i kada ona živi u nama, mi živimo u njoj i nitko to ne može uništiti.

Aleluja! Zar nije Isus Krist rekao farizejima i književnicima u Evandjelu po Ivanu u 10:35, da je Božja riječ vječna. Ja se tome radujem. Jednoga ču dana ja otići, a i ti ćeš otići. Pitanje je gdje će tko biti. Ja želim biti gore, a vjerujem da i ti želiš biti gore; zato nemoj se dati đavlu varati.

Stoji napisano da pazimo da nas sotona ne prevari. Ja želim biti gore. Sve je prolazno, ali Božja riječ ostaje!

NEBO I ZEMLJA ĆE PROĆI

Nebo i zemlja će proći, ali Božja riječ ostaje. Tu je moje uporište. Tu je moja nepokolebljivost.

Zato Pismo kaže da se ne damo varati, jer znamo da smo hram Duha Svetoga. Onaj koji nas želi prevariti je veliki majstor i zna sve što ovaj svijet zna; đavo ima sve fakultete i inspiraciju da svijetu diže slavu, samo da ga zadobije.

Ljudi to ne znaju i misle da je to sve normalno i tako ih vara, no svete on ne može prevariti.

Zato slušajmo kada nam Pismo kaže: "Ne dajte se prevariti!"

U 1. Korinćanima 15:33-34 čitat ćemo:

"Nemojte se varati: 'Zli razgovori kvare zdravo čudoređe!'"

Zli razgovori ruše hram. Što razgovaramo s drugima? O svjedočanstvu?

O djelima Božjim ili imate propovjednika na tanjuru?

Jednom je netko posjetio jednu obitelj i upitao što to jedu, a oni su mu odgovorili da imaju propovjednika na tanjuru. Režu ga na komadiće. To je samo prispoloba, ali su imali njega na tapeti. Ako je bio dobar razgovor, nema primje-

dbe da se o njemu razgovara. Dapače, pratite njihov život. Razmatrajte što govore i kako žive, kao i oni vas.

Suradujmo uzajamno, ali nemojmo ogovarati i omalovažavati nikoga, jer je Krist u njemu.

Zli razgovori ruše svetost u hramu. Nemoj preporučati i hvaliti nekoga koga ne poznaš i ne znaš mu život. Nemoj druge hvaliti, a svoje rušiti. To su zli razgovori. Jesu li to dobri razgovori kada ocrnjuješ svoje, a za

druge kažeš da treba ići i vidjeti kakva je ljubav tamo, kako je tamo sve slobodno i hvaliti ljude o kojima ništa ne znaš.

Ova riječ Božja koju sam propovijedao je prava ljubav i tebi i meni. To je prava ljubav i od te ljubavi nitko veće nema.

Isus je dao sebe za žrtvu za nas.

BUDIMO TRIJEZNI!

Zli razgovori kvare svetinju. 34. stih kaže:

“Otrijeznite se, kao što je pravo, i ne grijesite! Uistinu, neki ne poznaju Boga. Neka vas je stid što sam prisiljen ovo reći!”

Je li to istina? Neki su pijani od toga.

Nemaju Božjega u svojim susretima i razgovorima nego uvijek nekoga čerupaju. Uvijek imaju nekoga na tapeti.

“Otrijeznite se!” kaže Pismo; i ti i ja, ako to radimo. Oslobođimo se toga i hranimo se zdravom hranom, Božje slete riječi. Ovim vinom koje je tako jako. Mladim vinom koje je tako silno u tom mladom srcu da se oboje sačuva.

Je li mlado vino jako?

Može li ono ići u stari mijeh? Može li Sveti Duh živjeti u starom mijehu? U jednom starom hramu iz kojega bi najprije trebao sve istjerati van, pa tek onda očistiti i uči u nj. Otrijeznimo se!

Nemojmo biti stalno pijani od ovoga svijeta i gledanja u

ovaj svijet: Gledajmo u Isusa!

Gledajmo u Isusa i u Njegovo djelo.

Gledajmo na Njegovu riječ i Njegovu nauku. Tada ćemo biti drugačiji. Čovjek će postati pravi vjernik, prava, Bogu ugodna i braći mila duša.

Slava Ti Isuse! Divan si Gospodine!

U istoj Poslanici 6:9- 11 čitamo:

“Zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Nemojte se varati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni oskvrnitelji dječaka, ni lopovi, ni lakomci, ni pijanice, ni klevetnici...”

Tu ćemo stati. Hoće li svi oni naslijediti kraljevstvo Božje?

Kako da ne! Reći ćete: “Nemoj suditi! Molim Te!”

Možda ipak hoće? Možda se Gospodin Bog predomisli i uskladi svoje mišljenje s našim?

Možda će reći: “Svi ste vi moji, dođite vi blagoslovljeni.”

Ne! Kada kaže: neće, a ja sada podvlačim: klevetnici. Oni koji druge kleveću, neće baštiniti Kraljevstvo nebesko.

Netko bi mogao reći, da onda kada upozoravamo na one koji šire krivu nauku i mi klevećemo.

Ne, to nije ista stvar. Tada ne klevećemo i govorimo laž, već istinu na temelju Svetog pisma. Tu trebamo biti čvrsto određeni i ti i ja i svatko od nas. Ako tako ne stojimo, loše činimo.

Kada oni razgovaraju, govore u “rukavicama”, jedni drugima odobravaju. Sve je dobro.

To mogu političari, ali ne i vjernici. Vjernici imaju samo jedno Pismo i prema tome samo jedan stav. Vjernici imaju samo jednog Boga koji sa njima upravlja. Sve što nije po Pismu, laž je i neistina. Pismo kaže da je sve što nije po čvrstoj vjeri grijeh. Jesi li i ti takav? Čvrst, ali ipak malo popustljiv? (Da ga pridobiješ). Takvim stavom nisi ti njega, već je on tebe zadobio. Vidiš, kako te je sotona prevario.

Dakle, klevetnici neće nikada i nikada neće baštiniti kraljevstva Božjega. Pročitat ćemo još jedno mjesto i to 1. Ivanova, 3: 9-10

“Tko počinja grijeh od đavla je, jer je đavao grešnik od početka. Sin se Božji pojavio da uništi đavolska djela.”

To je važno!

Možemo se sada vratiti na početak, kada smo čitali, da će onog koji razara hram Božji, razoriti i uništiti Bog.

To je djelo đavolsko!

“Tko god je rođen od Boga, ne počinja grijeha, jer sjeme Božje ostaje u njemu; ne može ostati u grijehu, jer je rođen od Boga.”

Grijeh mora izići van iz Hrama!

Među svetim, Božjim ljudima nema mjesta grijehu.

Pogledajmo u sebe i ispitajmo se; svaki sebe i ne dopustimo da đavao razara naš hram i da se nama posluži da kroz nas i pomoću nas razori još koje dijete Božje. Neka nam Gospod pomogne. Isuse, molimo Te, pomozi nam! Riječ nije moja, već je to Tvoja sveta Božja riječ. Vjerujem da se neće vratiti k Tebi prazna, nego će učiniti ono djelo na koje je i poslana. Vjerujem da je i nad nama izvršila svoje sveto djelo.

OHOLOJ CRKVI U LAODICEJI

PORUKA OHOLOJ

Slava Gospodinu! On je Kralj nad kraljevima. To kaže Božja riječ i tako nas uči Svetu pismo.

Naslov ovom poglavljju je: Oholoj crkvi u Laodiceji.

Zašto je ona dobila taj naslov?

Nešto je bilo čime se je ona hvalila, a to nije bila istina.

Nešto je bilo, a to ćemo vidjeti dalje u tekstu, čime se je ona hvalila i zašto u Otkrivenju 3:14 piše:

"Andelu crkve u Laodiceji napiši: Ovo govori Amen, 'Vjerni' i Istiniti 'Svjedok', 'Početak' Božjega 'stvorenja:' "

'Oholoj crkvi u Laodiceji', 'Andelu crkve'. Kada kaže 'andelu crkve', to znači: pastiru crkve i cijeloj crkvi. Nije samo on bio takav, već se je i cijela crkva tako oholo po-našala.

"Andelu crkve u Laodiceji napiši: Ovo govori Amen, 'Vjerni' i istiniti 'Svjedok'..."

Tko je taj Vjerni i istiniti Svjedok koji govori?

Kada nekoga prvi puta vidimo mi se pitamo, tko je to?

Ovdje piše da je On Vjerni i istiniti Svjedok, što znači da je to istina i da je stanje upravo takvo, kako On govori. Nikako drugačije od onoga što je On rekao.

To važi za nas i za sve dane. Bogu hvala, ako mi nismo takvi; onda kažimo: "Hvala Ti Gospode!", ali to je upozorenje da ne budemo takvi.

Ako jesmo, pruža nam mogućnost da ne ostanemo takvi, nego da se promijenimo, kao pojedinac ili u cjelini. Gospod pozna svakoga od nas!

Pred Njim se ne možemo sakriti. On se ne mijenja.

On je uvijek isti. Znate, kada bi se On mijenjao, onda ja ne bi znao kakvo je danas Njegovo mišljenje; što se je od jučer promijenilo, ili od prošle godine, prošlog stoljeća ili

tisućljeća.

On se ne mijenja nikada. On ostaje isti! Zato mi znamo što je Njegova volja. Pa kada znamo, možemo ga proslaviti i služiti.

Rekao bih služiti mu radosno u onom što On hoće i očekuje od nas. On je: Amen, Vjerni i istiniti Svjedok.

U prvom poglavljtu Otkrivenja u petom stihu kaže:

“..i od Isusa Krista, ‘vjernog svjedoka’, ‘prvorodenca od mrtvih i ‘vladara zemaljskih kraljeva’!”

Dakle je to otkrivenje od Njega. On je taj Svjedok, tako kaže Božja riječ. On jedini.

U poslanici Kološanima kaže: On je Prvorodenac.

On je početak stvaranja. Bio je prije svih vremena. Tako da ovo svjedočanstvo nije od čovjeka, već je od Gospodina. Kada On nešto kaže, to je da i amen.

To ne može nitko promijeniti.

Mi možemo drugačije govoriti, možemo imati drugačije mišljenje; ne moramo se složiti, ali istina je ono što 'Vjerni Svjedok' govorи. On je u pravu.

Vidjet ćemo da mi imamo drugačije mišljenje, i da je anđeo imao drugačije mišljenje, ali je On, taj vjerni 'Svjedok', bio u pravu. Zato hvala Gospodinu, što je On uvijek isti!

On tako kaže u slijedećem stihu:

“Poznam tvoja djela:...”

Poznam tvoja djela. Znate što to znači? To znači:

“Ja znam što ti radiš. Ja znam tvoja djela!”

On zna da li su naša djela dobra ili zla. Dobra ili loša. On pozna, On zna. Kaže:

“Otkriven si preda mnom i što će ti danas kazati, to je istina.”

To ne kažem ja, to kaže Božja riječ.

Mi možemo uvijek uspoređivati jesmo li suglasni ili se protivimo onome što kaže i uči Sveti pismo.

Dakle, poznam tvoja djela, i onda kaže da su ta djela uči-

njena u jednom određenom stanju, jer:
“...niti si studen niti vruć!”

SAMO DVije MOGUĆNOSTI

U takvom stanju kršćanskog života, mog ili tvog kršćanskog života, možemo činiti djela, koja ne odgovaraju ni studenom ni vrućem stanju.

Zašto ovdje nabraja dva suprotna stanja, dva suprotna načina života? Uvijek su samo dva stanja ili mogućnosti.

Jedno je pozitivno, a drugo negativno.

On prihvata ta dva stanja, jer ako si hladan, možeš se i zagrijati i postati vruć, ali ako si između toga, pa se tu malo griješ, a tamo malo hlađiš, onda On to ne prihvata. Kakav si onda vjernik? Kakav si onda vjernik ili, kakvi smo vjernici? Što je između hladnog i vrućeg stanja? Možemo i sami vidjeti da ovdje piše: mlak. Mlak biti, to je stanje niti vruće, niti hladno. Znači, kao nešto da je, a nije ništa. Rekao bih da je to najgore stanje koje može postojati. Upravo radi takvog stanja Gospodin je dao to Otkrivenje crkvi u Laodiceji.

Upravo radi toga: Nisi vruć i nisi studen. Tu se malo hlađiš, tamo se malo grijes. Jednom bi nešto, drugi puta ne bi ništa. Onda ostaneš mlak. Što sad?

“Oh, kad bi bio studen ili vruć!”

Studen, hladan, nevjeren. Ništa ne vjeruješ, ne prihvataš; imaš svoj stav i ne znamo jesи li si se opredijelio niti na čijoj si strani. Na Božjoj ili na svojoj, ljudskoj, tjelesnoj.

Možemo slobodno kazati, nevjerničkoj.

Da, kada bi bio studen, više onda nema što, potpun si, ali nisi studen – nisi ni vruć, nego si mlak!

To kaže crkvi. On kaže: “Ali, jer si mlak -...”

Neki kažu da vole sve vruće, na primjer juhu. Ona ima pravi okus kada je vruća. Mlaka je nekako bez okusa: bljutava. Ni hladna nije dobra. Čak i ljeti, odgovara kada

je juha vruća. To je prirodno i čovjeku od Boga dano da mu odgovara. Juha daje snagu i krije bolesne i naročito stare ljude.

“Ali, jer si mlak – ni vruć ni studen – izbacit će te iz svojih usta.” Ovdje kaže, izbacit će te. Jedan drugi prijevod kaže: ispljunut će te.

Kada čovjek ispljune nešto što mu se gadi, onda sve ispljune i ako osjeti još nešto još pljuje. Ispljuje sve što mu se gadi. Sve ono što ne može biti u njegovim ustima. Božja usta su Njegova riječ. Pismo kaže da su u Starom zavjetu proroci bili 'Božja usta'. Oni su govorili Božju riječ. Takav (mlak) u Božjoj blizini ne može ostati; Gospodin ga izbacuje. On će ga ispljunuti iz svojih usta.

To je stanje ogavno.

Na drugom mjestu kaže: “Gadim se na takve postupke.” Biblija je puna tumačenja Pisma s Pismom, ali sada nam to nije potrebno. Ovo je kristalno jasno, tako da na temelju ovoga možemo ustanoviti naše stanje.

To nam upravo mjeri temperaturu.

Koju temperaturu treba imati? Tjelesnu, tako oko 37 C, ali za dušu, rekao bih da bude i 100. To je duhovno područje koje može izdržati i veće temperature.

“...izbacit će te iz svojih usta.”

Izbacit će te! Neću te imati! Ti ne možeš biti takav po mojoj riječi i tako dalje i tako dalje. Ali mi tvrdimo suprotno.

BOG ZNA PRAVU ISTINU

Znate što kaže 17. stih?

“Ti tvrdiš: ‘Bogat sam,...’”

Jeste li već čuli za takvu situaciju ili ste i sami bili u takvoj situaciji, a možda ste to i sada?

“Ti tvrdiš suprotno.” Kome suprotno? Njemu, meni, ovom ili onom? Je li to prava istina?

Kada mi suprotno tvrdimo, tko je onda u pravu, Gospodin ili mi? O, ti ćeš pobiti Njegove riječi. Ti ćeš tvrditi da si bogat i da ti u duhovnom ništa ne manjka. Misli se na duhovno bogatstvo, a ne na ovo tjelesno.

Ako imamo hranu i odjeću, Pismo kaže, Slava Isusu! Riječ je o duhovnom bogatstvu. Ti kažeš: "Bogat sam. Opremljen sam. Vruć sam." Ali Gospodin kaže: "Ti si mlak i ja će te ispljunuti. Ako se ne popraviš i ne prihvatiš moje svjedočanstvo kao istinito, ja će te ispljunuti"

Možda ne odmah danas, ali ćeš jednog dana vidjeti da su istinite Njegove riječi. Ja ne propovijedam ciljajući na nekog određenog, ni namjerno, ni hotimično: ja propovijedam Božju riječ svima nama. Ne želim drugačije no objektivno, svima nama propovijedati. Onako kako je napisano, a to mi je Duh Sveti naložio. Imao sam veliku borbu u molitvi i nisam se mogao suprotstaviti onome što mi je Duh Sveti naložio. Kao da je pritiskao moje misli i govorio: "To, to i ne drugo!" Duh Sveti mi je naložio temu propovijedi.

Netko se može složiti ili može opet suprotno tvrditi, ali to je moje svjedočanstvo. To je vodstvo Svetog Duha.

Sigurno je da će On i meni govoriti kroz te riječi. Niti ja neću biti pošteđen. Bit će ili blagoslovljen ili pokaran, ali u svakom slučaju blagoslovljen. Bit će to svatko od nas, jer je to Božje svjedočanstvo.

On hoće da mi budemo za Njega onakvi svjedoci kakve On hoće imati. Ne mlaki, ne hladni, nego gorući i vrući.

Znate, to je tako vidljivo kada je netko mlak, da ne kažem hladan. To je tako očito i to duhovni ljudi prepoznaju.

Tjelesni ne poznaju. Kažu da je sve u redu i da su to bogate duše. Tko je bogata duša?

Možeš reći da si ti bogata duša, ali ako tvoj način života ne govorи tako, siromašan si. Tvoj način života govorи da si ti mlak.

DUHOVNO BOGATSTVO

Što je duhovno bogatstvo?

Biti ispunjen Duhom Svetim, otvoren za Gospodina Isusa Krista, služiti i svjedočiti. Dakle, revnovati; kada pogriješimo, priznati. To je duhovno bogatstvo.

To je ono što Gospod hoće. Takvu, živu crkvu da u ovom mraku svijetli. Da gori kao baklja koju se može već iz daleka vidjeti, na svakom mjestu.

Bože pomozi nam! On to i hoće.

“Ti tvrdiš: ‘Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ...’”

Nagomilao sam bogatstvo, sve imam; i proroštvo i viđenja, duhovne darove, sve imam. Tvrdiš da ne oskudijevaš u nijednom daru. Darovi postoje i oni su potrebni.

Ako ih nema, Bog zna razlog zašto ih nema.

Gospod dijeli po svojoj vlastitoj volji i daje kome hoće. Ja bih ga nagovorio, ali On se ne da nagovoriti.

Ja bih mu savjetovao, no On ne prima savjet. On ne sluša ljude.

On govori po svojoj pravdi.

On nije pristran ni meni ni tebi. On je objektivan za sve nas i sve nas jednako ljubi.

Zato, hvala Njemu da se On ne mijenja. Ako je potrebno da se mijenja pojedinac ili svi zajedno, onda trebamo to i učiniti, a Gospodin će nam u tome pomoći, ali mi moramo vjerovati Njegovoj riječi.

MI SE NE STIDIMO GOSPODINA

Apostol piše tako divno Rimljanim:

“Ne stidim se Evandelja Kristovog!”

Ne stidim se, kaže on.

Naši dragi su napravili neke majice na kojima piše biblijski tekst koji govori o Isusu. Nosit će ih, ne stide se.

Neka čita suprotna strana!

Biblija je pred nama. Hoćemo li se složiti ili ostati na suprotnoj strani? Konačno ćemo vidjeti tko će pobijediti, Isus ili mi.

Mi znamo tko će pobijediti: Isus je pobjednik!

Za Njega piše da je Kralj kraljeva. On je junak koji je sve pobijedio. Pobijedit će i tebe.

Nemoj mu se suprotstaviti. On će ti pomoći. On te ne želi uništiti svojom pobjedom, već te želi spasiti. Zar to nije divno?

“...nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba ...”

Znate da se to vidi. Po ljudskom shvaćanju izgleda da imamo, a duhovnom, Božjem, vidi se da nemamo.

Ništa ne govorиш, ali je takvo stanje. U srcu je upravo tako.

“Ako bi netko trebao, onda to ti trebaš!”

Tako bi ti meni rekao, a ja tebi. Tako bi mi govorili, ali Isus to kaže nama svima; kaže nam što treba, a mi ćemo to vidjeti kroz Božju riječ. Budimo iskreni pred Gospodinom, jer se pred njim ne možemo sakriti, prevariti ili drugačije prikazati. On to ne prihvata. On je vjerni Svjedok i što On kaže, to je da i amen.

Ništa mi ne treba.

“Moje stanje je dobro, moje bogatstvo je potpuno. Ja sam čak nagomilao...” O, glava raste od napuhavanja, ali je srce prazno. On kaže: *“Znam tvoja djela”*.

Pred Njim se ništa ne može sakriti. Ni misao ni Riječ, ni djelo; ni rasuđivanje, prosuđivanje, ni osuđivanje.

Ništa se ne može sakriti.

ODLUKA JE TVOJA

Kako radiš, tako će ti i biti. Slava Gospodu!

Ja? Ti! Bude li tako, braćo moja? Je li istina kada kažemo: *“Ništa mi ne treba?”*

Ovdje piše da ništa nemaš. Onda svi ne znamo, ili zna-

mo? On nas neće ostaviti u neznanju. Gdje ne znamo, On će nam kazati da bismo znali, gdje nismo, reći će nam da budemo, gdje nemamo, On će nam reći kako da imamo. Ako smo siromasi, On hoće da se kroz Njega obogatimo. Da li tako kaže Sвето Pismo?

“...a ne znaš da si upravo ti nesretan i bijedan, i siromašan, i slijep i go.”

Znači oni koji su bogati misle da su sretni. Mislim sada na bogate u svijetu, bogate materijalnim bogatstvom.

Oni koji govore da su bogati u duhovnom smislu, a njihovo stanje nije takvo, nego se samo hvale, oni i ne znaju da su nesretni i siromašni.

Zašto ne znaju? Jer im je puna glava. Naduli su se. Ovdje piše: 'Oholoj crkvi'; da li pojedincu ili u cijelosti, nadutu su, niti čuju niti vide svoje siromaštvo i svoje neznanje.

Jer crkva u Laodiceji (to vrijedi i u naše vrijeme), kao Zajednica (ili pojedinac) nije sukladna Božjoj riječi, nema bogatstvo i zato je siromašna.

Kaže: upravo si nesretan i bijedan, i siromašan.

Nekada netko zna reći: "O, kako je ta duša bijedna! Jadno je njen materijalno stanje!"

Kada gledamo duhovno stanje na temelju onoga što znamo, što nam je otkriveno, na temelju onoga što imamo i što živimo, vidimo da je to bijedno.

Znate, ovaj svijet misli da se obogatio. Radio je svašta i oni su bogati i nakićeni su zlatom, ali to dokazuje samo suprotno, to je duhovno siromaštvo.

Svatko tko se nečim naduo ili se kiti pred Gospodinom, on je jako siromašan.

Ako nemamo duhovne vrijednosti, onda smo stvarno bijedni. Bijednici, rekao bih onda smo za žaliti. Na žalost, mi ne primamo žaljenje:

"Ne, nemoj ti mene ništa žaliti! Ma kakvi, sigurno sam bolji od...", da ne kažem od koga.

Siromašan, slijep? Znate kako je duhovna sljepoća strašna. Vidite što radi duhovna sljepoća u ovome svijetu. Pismo kaže da su duhovne vode slijepi i da su njihovi sljedbenici slijepi. Idu i ne vide kamo idu. Istina da ne vide. Duhovno su slijepi.

SLIJEPI I GOLI

Bože sačuvaj da bi crkva Isusa Krista bila slijepa. Da ona ne zna, da ne vidi.

Isus nije došao da ostanemo slijepi, nego da priznamo i da vidimo. Isus je rekao književnicima i Farizejima da kada bi prznali, ne bi imali grijeha, ali pošto kažu da ne grijše, zato im grijeh ostaje. Sljepoća! Je li istina što kaže Božja riječ? Pomozi nam Gospode!

Slijep, a možda i gol.

Što znači: gol? Svi smo mi obučeni.

Trebamo biti pristojno odjeveni, i muškarci i žene i djeca. Dakle, da imamo stid i strah Božjeg.

Radi se o duhovnoj golotinji. Vidite da ide do srži: duhovno si gol. Da, ti možeš doći u crkvu, možeš slušati, možeš nešto i učiniti, možeš nešto i vjerovati, ali to je sve nešto, a to nešto je u kategoriji mlakog i bljutavog.

To će Isus ispljunuti.

To je kategorija koju On ne podnosi u svojoj prisutnosti, nit će je biti u Kraljevstvu Njegovom.

Nit ćeš ti ili ja, ili mi svi zajedno, ne postanemo li vrući, biti u Njegovoj prisutnosti. On hoće vruće kršćane! On hoće duhovno bogate, jake kršćane.

Hoće da to budemo svi. Ne pojedinac, već svi. Svi!

Kaže: slijep i gol. Ne može gore stanje biti no što je to bljutavo stanje. Zašto mu to nabraja?

Zašto je sve to Gospod rekao?

Gospod zna sve. Zna tvoj život, zna tvoje misli, zna tvoje postupke i tako dalje.

To je tvoje duhovno stanje. Slava Ti Gospode Isuse što Ti sve otkrivaš i što nas nisi ostavio u takvom stanju; da nas nisi takve zapečatio i rekao: "Takvi ćete ostati za sve vjekove!"

On nam daje mogućnost, daje nam savjet, daje nam izlaz iz takvog stanja. Zašto?

Zar zato što smo dobri?

Ne, već zato što nas ljubi. Je li to istina? Živa istina! Aleluja!

BOŽJI SAVJET

To je kao da nas je obasjao snop svjetla kroz ovu Riječ, da ne budemo u tami, već da budemo u svjetlu. Da živimo u svjetlu Božje riječi. Da uvidimo svoje stanje i da ga priznamo, kao pojedinac ili cjelina. Da priznamo onome koji može preokrenuti naše stanje. Onome koji ima vlast.

Osamnaesti stih kaže:

"Savjetujem ti ..."

To je savjet vjernoga Svjedoka, Isusa. Daje ti dobre savjete. Hoćeš li ih primiti? Nekada nekoga savjetujemo, a on nam odgovara: "Što te briga? Valjda ja znam!"

Ja mu hoću dobro, a on odbacuje taj savjet iako je dobar i prijateljski.

Je li Isus naš prijatelj i to vjerni prijatelj, kada nas kroz Božju riječ savjetuje?

Možda ćeš reći: "Što da učinim – što, hajde reci što me savjetuješ? Pa ti si me ocrtao kao najgoreg, kao na dnu pakla!"

Ne, još nije pakao. Sada je još vrijeme pomoći, vrijeme milosti, samo je očitano pravo stanje, da bismo priznali i da se ne bi hvalili, već da bi prihvatali Božju riječ.

"Savjetujem ti da od mene kupiš..."

Aleluja!. Ne šalje nas nikuda, ni crkvi, ni ovome ni onome. Ni propovjedniku, ni pastiru, ni biskupu, nego kaže:

“...od mene kupiš ...”

Je li On ima za prodati? Je li On bogat za sve?

Pismo kaže da ima za sve, da svi možemo kupiti. Ali baš svi! Nitko ne treba biti siromašan, jadan, bijedan, gol i slijep.

“...da od mene kupiš u vatri žeženog zlata...”

Aleluja! Hvala Ti za ovo zlato Božje svete riječi. Riječ je Tvoja pročišćena kao zlato u sedam vatri, Pismo tako kaže.

Žeženog u najvećoj vatri i vrućini.

On je prošao najveću vatru. Nitko od nas neće to proći. Zato On kaže: Od mene.

Kupi od Njega. Dodi k Isusu. Ako nemaš novaca i nemaš čime platiti, dodi k Isusu. Poslije ćeš se iznenaditi kada ti bude rekao da ti badava daje.

TO JE DAR BOŽJI

On te zove da kupiš, jer mi ne shvaćamo da ima nešto, što Bog daje čovjeku zabadava. Ako dođeš k Njemu i prihvatiš Njegov savjet, da od Njega kupiš, vidjet ćeš da ne moraš ništa platiti, jer je On već sve platio.

To je istina, slava Ti Gospode!

Ali, on tvrdi – bogat sam i obogatio sam se; ništa mi ne treba! Hoćeš li ostati u tom stanju ili ćeš doći k Njemu da kupiš, da kupimo. Hoćemo li kupiti od Njega? Onda primimo.

Neka vrata našeg srca budu otvorena za sve što nam kaže da primimo, jer je Njegovo. Nije naše, već je Njegovo.

Da pogledamo u 1. Korinćanima 4:8:

“Već ste zasićeni! Već se obogatiste! Bez nas ste se domogli kraljevstva...Kamo sreće da ste se domogli kraljevstva, da bismo i mi kraljevali s vama!”

Najveće bogatstvo i dostignuće je biti kralj. Kralj je najbogatija osoba, zato i kaže Korinćanima,

“Kamo sreće, jer tada bi i mi kraljevali s vama.” To bi bilo pravo bogatstvo o kojem nas uči Božja riječ.

“...da od mene kupiš u vatri žeženog zlata...”

Samo se čistim zlatom možemo obogatiti.

Ne ono što mi imamo i tvrdimo, nego onim što On ima za nas. Takvim zlatom se možemo obogatiti. Da se obučeš u bijele haljine.

Dok to ne primiš ili ne kupiš, gol si, slijep si, ne vidiš svoje jadno stanje. Drugi ti možda kažu:

“Samo budi čvrst, dobar si!”

Ne, Božja riječ tako ne kaže. Ona kaže:

“Dođi k meni! Tvoje pravo stanje je takvo. Kupi od mene da sakriješ svoju golotinju.”

Da sakriješ; tko će sakriti? Je li nas krv Kristova očistila, oprala, ubijelila, da imamo bijele haljine?

Nema više golotinje. Nema više ni sramote pred Bogom, jer smo priznali, očistio nas je.

Uzeli smo od Njega, dao nam je.

Kupili smo, a nismo platili. On je za nas sve platio. Nema više golotinje. Aleluja! To je divno.

Ali mi moramo tako postupiti kako Riječ kaže. Ne možemo drugačije. Savjetuje nam da sakrijemo golotinju, da ne budemo više goli.

Isuse, pomozi nam! Hvala Ti za Tvoju riječ.

I onda, što kaže dalje?

“...da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju golotinju, zatim pomasti da pomažeš svoje oči da bi video.”

“Da, ja da sam slijep? Znam ja bolje nego ti.”

Takav je odgovor. Tako mi znamo ljudski, tjelesno odgovarati: “Pa vidim ja!”

Apostol tamo u Efežanima kaže da nam Bog dade bistre oči srca, da bi vidjeli sve na što nas On upućuje.

Bistre oči, da nema trunja, smeća, da ne kažem brvna

unutra, da bismo jasno vidjeli.

To je Božja milost koja je u Gospodu Isusu Kristu usmjerena prema, kaže ovako:

“Ja korim i karam sve koje ljubim.”

To je strogi odnos. On ne samo da ljubi, već je u ljubavi sadržano i da kori one koje ljubi, a to pak nitko ne voli - bez obzira je li netko star ili mlad.

Ovo ponovno piše i pisat će tako dugo dok milost Božja traje. Riječ Njegova ostaje.

“Ja karam one koje ljubim.”

BOG KARA DJECU SVOJU

Kakav bi to bio otac koji svoju djecu ne bi karao i dozvolio im raditi sve što hoće i još rekao da rade dobro?

To bi bio pravi neprijatelj broj jedan svojoj djeci.

Isus je nama prijatelj, zato kada nas ljubi, On nas i kara.

On hoće da od Njega kupimo, da se kroz Njega obogatimo. Da se obučemo, da ne budemo slijepi, i siromašni, već pravo nebesko bogati.

To On hoće. To je Njegov cilj.

Ako jesmo bogati, kažimo: Hvala Ti Gospode!

Recimo ako jesmo!

Znate, ja bih od radosti poskočio. Neću reći da ne pogriješim. Pismo kaže da svatko grijesi, ali ako slušamo Njega i ne odupiremo mu se, ako protivno ne tvrdimo svoje, već prihvaćamo Njegovo, sigurno smo bogati.

Kako postupamo, takvi jesmo. Ili smo siromašni – ili smo bogati. U Hebrejima u 12. poglavljtu također govori o karanju, a u Izrekama u 8:13 kaže:

“Strah Gospodnji mržnja je na zlo. Oholost, samodostatnost, put zloće i usta puna laži – to ja mrzim.”

Samodostatnost i k tome oholost to je put zloće, kaže. Usta puna laži mrzi.

Hoće li se On promijeniti možda za koje stoljeće?

Ili se je već u prošlom stoljeću promijenio pa mi možemo sada biti drugačiji?

Ne, Njegova, Božja riječ stoji. Stoji čvršće no nebo i zemlja, to kaže Pismo. Osjećamo li da onda kada nas On kara, da nas i ljubi? Osjećamo li mi to.

Ne smijem reći ime, ali sam nedugo čuo da je jedan otac sa skrivenim suzama karao svoju djecu.

Znači, plakao je, ali nije propustio karanje. Teško mu je bilo i plakao je što su takvi ali ih je morao pokarati.

Zašto je plakao? Zašto mu je srce plakalo?

Zato što ih je ljubio, jer su njegovi.

Pismo kaže: “*Moji ste! Ja sam vas otkupio!*”

Njemu je stalo da mi budemo bogati. Njemu je stalo, braćo i sestre da mi uživamo duhovno bogatstvo, a ostalo nam neće zaboraviti.

“STOJIM NA VRATIMA I KUCAM”

Sada ide prema kraju, da završi svoje svjedočanstvo za ovu crkvu i kaže:

“*Evo stojim na vratima i kucam.*”

Na čijim vratima? Ovim ili nekim drugim vratima, velikim ili zlatnim? Ne, nego na vratima našeg srca.

On kuca na moje srce, na tvoje srce.

Ako je to tako kako On hoće i kako nam savjetuje za naš život, klići draga dušo: Hvala Ti Gospodine!

To si Ti tako učinio. Ako nije tako, onda dođi i kupi žeženog zlata da bi dobio duhovno bogatstvo.

Nema drugog izbora.

“*Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, uči će k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.*”

Ako tko čuje, je li tako kaže?

Sada te je karao, tvoje stanje je bilo loše, a ipak si se hvatio. Duhovno si bio siromašan i jadan i gol.

Samo za žaliti s Božje strane. On vidi tvoje pravo stanje.

Žalosno! I sada će te ostaviti u tom bijednom stanju?

Ne, On dolazi i kuca na tvoje srce.

Hoćeš li poslušati ono što ti On govori? Hoćeš li doći k Njemu, kupiti i priznati i reći:

“Da, Gospode! Tako je, kako Ti kažeš. Oprosti mi moju suprotnu tvrdnju. Ono što sam suprotno od svog stanja tvrdio pred Tobom i pred svojom braćom.

Oprosti mi, molim Te. Hvala Ti što si voljan promijeniti moje stanje.”

OTVORI VRATA SVOG SRCA

To vrijedi za pojedinca i za Zajednicu, da bi bilo sve u redu onako, kako to Pismo kaže.

U Svetom pismu ima mnogo stihova koji su sukladni tome. Božja riječ potvrđuje jedno s drugim.

Isus stoji pred vratima našeg srca i kuca. On kaže:

“Ako tko otvori..”

On bi mogao zapovjedničkim glasom reći:

“Moraš! Ti moraš otvoriti sada svoje srce. Crkvo, ti moraš, pojedincu, meni – tebi, nama, ti moraš otvoriti”, ali On to ne kaže.

On kaže da, ako tko čuje njegov glas i otvori...

Tko god je otvorio svoje srce, svaki puta, pa i sada, taj je bogatiji i blagoslovljeniji.

To je Božji blagoslov. Taj je sretan i nije ostao u istom stanju. Ako je dobro stajao, nakon toga stoji još čvršće, a ako nije, njegovo se stanje popravilo.

“Stojim i kucam...”

Kakva ljubav! Kakva strpljivost! Kakvo Božje djelo maliosti! On stoji i kuca. On ne želi ostati vani, izvan srca.

On želi ući u tvoje srce, u tvoje misli, riječi, život. On želi ući u cijelo naše biće i biti s nama.

Želimo li i mi to isto? Hvala Ti, Gospodine!

Znate, to je odmah zajedništvo.

Ne trebaš činiti pokore. Ne trebaš moliti neke duge molitve koje ti ljudi odrede, nego sad..., kada čuješ Božju riječ, otvori svoje srce.

UĐI, GOSPODINE!

Tada nastaje život, nastaje promjena: od siromašnog – bogat, od golog – odjeven, od jadnog – blagoslovljen!

To su stanja koja se mijenjaju. Njih će Gospodin uvijek činiti u našim životima.

“Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući će...”

Možda ste čuli, ali niste marili. Kroz jedno uho unutra, a kroz drugo van. Možemo kazati da smo čuli, ali nismo ni priznali ni postupili onako kako to Pismo kaže.

Ako smo stvarno čuli, tada ne možemo ostati zatvoreni, nego moramo otvoriti svoje srce Gospodinu. Ne možemo!

Vjera koju smo čuli i primili, neće nam dozvoliti da ostanemo zatvorenog srca. Rekli smo:

“Dođi, Gospodine! Uđi u moj život, u moje srce, u moje misli u moja djela, jer Ti sve znaš. Tebi nitko nije došapnuo; Ti ne primaš doušnike; Ti ne primaš ljudske savjetnike, Ti znaš sve! Ja priznajem sve pred Tobom. Uđi, Gospodine, sa svom puninom u moj život.”

Bit ćemo sretni i blagoslovljeni. Osjećat ćemo se lagani, kao da se krećemo na krilima. Letjet ćemo!

Tada će se očitovati slava Gospodnja.

Divno nas upućuje Psalm 24:7:

“Podignite vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!”

Ide junak naš. On je pobijedio, ne mi. Bogu hvala, On je pobijedio! Slava neka je Njegovom svetom imenu!

U stihu 3:21, kaže dalje:

“Pobjedniku će dati...”

Tko će biti pobjednik? Mi ćemo biti, ti ćeš biti pobjednik. Pobjednici će biti oni koji poslušaju riječ Božju.

POBJEDA NAD DUHOVNIM SIROMAŠTVOM

Oduprli smo se duhovnom siromaštvu, golotinji, neimastini, sljepoći i nerazumu.

Oduprli smo se svojoj tvrdnji o svojoj svetosti i samopra-vednosti i prihvatili smo Njega.

Sjedit ćemo s njim na pobjedničkom prijestolju. Pismo kaže: “*Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mom prijestolju, kao što i ja sjedoh sa svojim ocem na njegovu prijestolju.*”

To je veliko prijestolje. To je velika širina Njegove slave koja će obuhvatiti cijeli svijet.

“TKO IMA UHO...”

Svi će ljudi vidjeti da smo s Njim gore. Kada On sjedne na svoje prijestolje i kada će svijetu suditi, mi ćemo biti Njemu zdesna, na prijestolju slave Njegove.

Svi ćemo, braćo i sestre, biti uz Njega, uz onoga kome smo otvorili vrata svoga srca.

Gledat će nas i prepoznati oni koji se nisu odazvali Isusovom pozivu. Reći će:

“To su oni koje smo mi držali ludima, a sada se vidi da su bili pametni. Mi smo ih držali siromašnima, a oni su bogati!”

Što ćeš ti učiniti, draga dušo? Na tebi stoji odluka. Ti odluči.

“*Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!*”

Tko ima uho, neka čuje – tko ima srce, neka ga otvori!

Tako kaže Božja riječ.

On kaže da će ući k njemu i večerati s njim.

Tko još nije otvorio svoje srce, neka ga otvori.

Tko još nema puninu Božjeg bogatstva, neka ga kupi da bi bio bogat. Da bi bio pobjednik koji će sjesti s Isusom na prijestolje slave. Amen.

KAKO GRADITI SVOJE SPASENJE?

2.Poslanica Filipljanima 2:12:

*“Stoga, ljubljeni moji, poslušni,
kako ste uvijek bili - ne samo kad sam ja prisutan nego
još više sada kada sam odsutan - sa strahom
i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje.”*

Već u 114. Psalmu u 7. i 8. stihu piše: “*Dršći, zemljo pred licem Gospodnjim, pred licem Boga Jakovljeva. On hrid pretvara u slap voden i stijenu u izvor vode.*”

To Bog može učiniti. Naš Bog je čuda čineći Bog!

Još uvijek je isti. Bog se ne mijenja! Bog Jakovljev je uvi-jek isti. On je sve stvorio i sve treba drhtati pred Njim, jer je Bog oganj koji spaljuje! Slava Bogu!

Apostol piše poslanicu Filipljanima:

“Stoga, ljubljeni moji, poslušni...”

LJUBAV

Filipljani su bili dragi, ljubljeni od apostola. On kaže: “*poslušni.*” Kome su oni bili poslušni?

Gospodinu su bili poslušni.

U onome što im je apostol propovijedao, bili su poslušni. Znate, divno je roditelju koji ima poslušnu djecu. On je zadovoljan i može reći: “*Moj dragi sin,*” (ili kćer,) “*nika-da mi se ne suprotstavlja, već me posluša i izvrši.*”

Je li to radost za roditelja. Da, zacijelo, da. Srce roditeljsko bi svom djetetu, u granicama svojih mogućnosti, dalo sve što treba, pa čak i iznad svojih mogućnosti.

Tako roditelj ljubi svoje dijete.

Apostol piše: “*Ljubljeni moji...*” On je ljubio Filipljane.

Propovjednici znaju nekada kazati: “*Ljubazna braćo i sestre!*” Obično ne kažu: “*Ljubim vas, braćo i sestre!*”

Znači, samo vi ste ljubazni, a možda je propovjednička riječ oštra i to nije tako.

Apostol kaže: “*Ljubljeni moji...*” i ja bih sada mogao reći: “*Ljubljeni moji!*”, jer vas zaista ljubim.

Bog ljubi nas. Bog nas ljubi, a ljubimo li mi jedni druge?

POSLUŠNOST

Dalje kaže: “*Poslušni, kako ste uvijek bili...*”

Znači da su to oni uvijek bili. Bili su poslušni kada je on bio s njima i služio im, ali i onda kada nije bio među njima.

Rekao bih da je lako s takvim dušama raditi. Lako je ispred takvih duša ići kao pastir. To je divno!

Jednom riječju, možemo zaključiti da nema problema s takvom braćom i sestrama. Što ondje, gdje nisu poslušni? Ima i takvih koji nikada nisu zadovoljni. Učiniš li ovako, nije dobro, okreneš li onako i opet nije dobro i nisu zadovoljni; ako pjevaš, nije dobro, ako ne pjevaš i opet nije dobro, ako moliš kratko, nije dobro; moliš li dugo, ni to nije dobro.

Kada je dobro? Budimo poslušni Božjoj svetoj riječi, upravo onako, kako nas ona uči.

Budimo poslušni kada smo zajedno i budimo poslušni kada nismo zajedno.

Kome smo mi onda poslušni? Gospodinu!

Kada se ponovo sastanemo, onda nema neposlušnosti između nas, niti prema Gospodinu.

To je divni sklad djece Božje.

Božja nas riječ na to poziva i obvezuje da tako činimo.

Poslušnost je Gospodinu Isusu najdraža žrtva.

Poslušnost je da učiniš što ti kaže, to je djelo, to je žrtva. To je predavanje sebe Bogu na raspolaganje, Gospodinu Isusu.

Znači da On može računati s tobom ili sa mnom da ćemo učiniti ono što nam kaže. To je izraz poslušnosti na djelu. Apostol kaže da su poslušni kada je prisutan, a još većma

kada nije prisutan. Kome su i zašto su bili poslušni? Oni su ljubili Gospodina i vjerovali mu. Vjerovali su svaku Njegovu riječ, da je ona: da i amen.

Ni jedna se ne može prekrojiti, smanjiti niti povećati, već upravo onako vjerovati kako je napisana u Svetom pismu. To je jedno lijepo pismo koje nam opisuje stanje Filipljana. Takvi su bili vjernici crkve u Filipima.

O, da Bog dade da mi Zagrepčani i svi nanovo rođeni vjernici u ostalim gradovima, budemo takvi!

Ovo važi i za nas. To isto pismo poslano je i nama.

POSLUŠNOST JE BOGU NAJDRAŽA!

Želja mog srca i molitva Gospodu je da budemo jedinstveni, jednodušni i poslušni Gospodinu.. Da imamo Božji strah u sebi. Apostol kaže da je poslušnost veća i vrednija od najbolje žrtve. Tako kaže u 1. Samuelovoj u 15. poglavljju.

Žrtve mogu biti različite. Mogu biti velike i male, ali poslušnost je Bogu najdraža.

Rekao bih da bez poslušnosti Gospod ne prima žrtve.

Upravo u poslušnosti, u izvršenju je, ono što Gospodin kaže i želi od nas.

Apostol Pavao kaže da su još više poslušni kada nije prisutan. Znači da je doveo crkvu u Filipima u takvu poslušnost i da je to

napisano za naše poučenje.

Trebamo li i mi biti poslušni? Svakako, to važi i za nas.

Slava Ti, Isuse!

Ipak on još nešto kaže. Možda to nije bilo dovoljno prisutno, odnosno vidljivo, kada mu Duh Sveti nalaže da kaže: *“Sa strahom i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje.”*

Da postignu, to znači u budućnosti, ono koje dolazi na kraju. Mi ga već sada imamo. Mi smo spašena djeca Božja.

Jesmo li ili nismo?

To svatko za sebe zna, ali ono konačno spasenje dolazi na kraju.

MI SMO GRADITELJI!

Sa strahom i drhtanjem da gradimo svoje spasenje.

Znači da smo mi sami graditelji i održavatelji našeg spasenja. Isus je Spasitelj!

Nitko od ljudi nije Spasitelj. Nitko neće biti zato spašen što je sebe žrtvovao itd.

Mi smo, kako nas Sвето pismo uči spašeni milošću Božjom, ali tokom našeg spašenog života, od dana spasenja pa do konačnog susreta sa Isusom, mi smo sami graditelji tog spasenja.

To je ta konačnica. Graditelji smo, čega i čime?

Graditelji smo spasenja koje gradimo poslušnošću, tako nas uči Sвето pismo. To je jedan element. Strah je drugi, a drhtanje je treći element.

Pred kime da drhtimo? Ja pred vama ili vi predamnom?

Znate, ja sam davno rekao da se nikoga ne bojim. Ako treba umrijeti, umrijet ću za Krista, za vjeru u Krista.

Ako me svi od braće ostave, Isus me neće ostaviti!

Ja idem za Njim, ali tako dugo dok idem za Isusom, ja neću ostaviti niti braću, kao što neki kažu:

“Doviđenja. Ne trebam biti ovdje. Idem tamo gdje je slobodnije i komotnije.”

Ne, ja bih išao tamo gdje je još veća stega! Što veća stega, to je veća svetost. Stega je radi svetosti.

Što je veća stega, to je veća svetost. Ona te ne drži silom. Možeš otići, ali ako je poslušnost jedan od elemenata građnje našega spasenja, ne možeš je izbjegavati.

Filipljani su bili poslušni, o čemu apostol i piše, jer je bio od Duha Svetog potaknut na to, zato su imali jedan dobar element građnje. Bili su dobri graditelji. Imali su

dobro svjedočanstvo. Bili su ljubljeni od apostola. On ih naziva:

"Ljubljena moja braćo! Vi me svagda slušate i sada kada nisam nazočan, još većma me slušate."

To je divna stvar.

Bez poslušnosti i izvršavanja nema ničega. Kada bi to bila samo teorija bez djela, ta bi vjera bila mrtva.

Živa vjera, to je teorija učenja Svetog pisma djelima kojima potvrđujemo svoju vjeru. Živa vjera je vjera svjedočanstva.

STRAH BOŽJI

"Sa strahom Gospodnjim gradite svoje spasenje."

Znate što to znači? To znači da ako nemaš straha Božjega u sebi, nemaš niti mudrosti Božje a to stvara mogućnost da izgubimo naše spasenje. To znači da ne znamo graditi. Mnogi su nastrandali jer su mislili da znaju, da imaju i da mogu sami, pa su se odvojili i tako ostali sami u tamnoj noći.

Na žalost, toga je bilo i u Kristovo doba i kroz cijelu povijest crkve, sve do današnjih dana.

Oni koji su poslušni, oni koji imaju strah Božji u sebi imaju Božju mudrost.

Pismo kaže da je strah Božji početak mudrosti. On je početak mudrosti, ne ljudske, tjelesne ni znanstvene, nego Božje, nebeske i duhovne. Mudar čovjek ima strah Gospodnji u sebi!

On je mudra i poslušna duša. Slijedi Gospoda Isusa; ide ravno za Njim i ne skreće ni lijevo, niti desno. Ne vrluda okolo, već postojano slijedi Isusa i Božju riječ.

U Izrekama 9:10 piše:

"Gospodnji strah je početak mudrosti i razboritost je spoznaja Presvetoga."

Tko je taj Presveti? To je Gospodin Isus!

Mi smo sveti (ili bismo to trebali biti), ali On je Presveti. Kada bi postojao neki izraz koji znači više od toga, On bi bio to i još više od toga.

Jeste li primijetili da kaže, da je razboritost spoznaja Gospodina? Ako nemaš tokom svog života straha Božjega od dana spasenja pa do kraja, mogao bi učiniti mnoge stvari koje nisu ugodne Gospodinu. Je li to istina?

Gledajte što rade oni ljudi u svijetu, koji nisu spašeni i ne poznaju Boga.

Ljudi koji kažu da vjeruju, ali to djelom ne pokazuju.

Kakav je to život i što se sve radi!

Pa i kršćanin koji je pravo kršten, ako nije poslušan Božjoj riječi i ako nema straha Božjeg u sebi, labilan je i nepostojan. Ja bih se bojao vas ostaviti: u meni je strah Gospodnjji.

Da bih vas ostavio? Nikako!

Ja želim s vama biti dok mogu. Ako bi došlo vrijeme da budem odvojen zbog bolesti ili starosti, bit ću ipak srcem s vama.

Ja bih želio da me onda posjećujete i da sam u vezi s vama.

Znam jednu sestru koja je uvijek pitala:

“Tko je bio u Zajednici. O čemu je bila Riječ?”

Ona je htjela znati i radovati se da i ona ima dio u tome.

Kao što ovdje piše, on je početak mudrosti. Taj strah nije težak. To nije strah od mraka, ovoga ili onoga što će ljudi reći itd. Takav strah stvara muku i on je od đavla.

Tko ima strah Božji u sebi, nikoga se ne boji.

ISUS NAM DAJE SNAGU!

Kada sam pravi, iskreni vjernik, onda se ničega ne bojam, pa da mi se i dogodi zlo, da me zbog Njega i zlostavljuju, neću se odreći Krista i neću se bojati. Vjerujem da bi mi, ako bi do toga došlo, Isus dao snagu i oduzeo bol.

To bi bilo za svjedočanstvo mučiteljima koji bi se gnjevili

što ne popuštam i ne odričem se Gospoda.
Pitali bi se, kako mogu biti tako čvrst?
Da, i umro bih za Gospodina Isusa Krista. On bi mi dao snagu.

Ne bojim se onih koji mogu tijelo ubiti, ali duši ne mogu ništa učiniti! Tu je povezano svjedočanstvo Isusove riječi i to nas hrabri u našem životu. Daje nam mudrost i znanje što sve imamo u Gospodinu.

U Izrekama u 19:23 piše da strah Gospodnji daje život. Znači da bez straha Gospodnjega nema života. Nema života! Zato je apostol nadahnut Svetim Duhom tako i pisao. To nije imalo tako veliku važnost samo za Filipljane, već i za sve nas u budućnosti.

Kada imaš strah Gospodnji u sebi, pazit ćeš što govorиш. Onda nećeš ni brata ni sestru nazvati budalom, jer oni nisu budale. Tvoji su brat i sestra, a kamoli neke druge, strašnije riječi.

Promislimo što smo u prošlosti, bez straha Gospodnjeg govorili? Nismo imali straha Božjeg, kada smo mogli govoriti takve stvari bratu ili sestri! Sada nam strah ili mudrost Božja to ne dozvoljava.

Jednostavno nam ne dozvoljava. Ako bi nam od đavla i neke misli došle, ne bi mogle dalje prodrijeti. Oduprli bismo se đavlu.

Božja riječ nas uči da strah Gospodnji daje život i tko se njime ispluni, zlo ga neće pogoditi.

Je li to istina ili mislimo: možda da, a možda i nije? Možda misliš: "Pa kako da neće? Bojim se Boga, pa sam ipak bolestan i stalno mi sve krivo ide"

To nije za tvoje zlo. To je za tvoje dobro.

Bog hoće da tako prolaziš i ti i ja. On kreira naš životni put, duhovni život i sve što se događa.

On nas hoće imati za svoje svjedočanstvo. Želi da mu se bojimo išta prigovarati.

To je strah Božji. To ne znači da mi drhtimo i pitamo:
“O Bože, sada si nada mnom i gledaš što radim!”
Ne, to znači da mislimo što radimo i kako živimo. To je to!

KRŠĆANSKI ŽIVOT

Mi nismo kršćani po krštenju, već po kršćanskom životu. Kada život nije kršćanski, onda krštenje ništa ne vrijedi! Na taj način mi gradimo naše spasenje. Na takav način i takvim životom mi vjerujemo da ćemo i konačno postići naše spasenje.

Ja vjerujem i radujem se.

Ako pogriješim, odmah isповиједам Isusu. Duh Sveti me odmah pokara u mojoj savjesti i dovede me k Isusu.

Ako sam bratu ili ikome sagriješio, i k njemu me dovede. Mi ne možemo svašta o bratu ili sestri govoriti, a onda kažemo to samo Isusu i imati mirnu savjest.

Ne, moramo i njih moliti da nam oproste ono što smo prema njima sagriješili.

“Ljubljeni moji!” kaže apostol Filipljanima. *“..poslušni svagda kada sam prisutan i još više kada sam odsutan.”*

Kome su bili poslušni?

Jesu li bili samo apostolu poslušni?

Ne, oni su bili Isusu poslušni. Imali su strah Božji u sebi. Njime treba biti ispunjen.

Nije dovoljno imati malo straha; negdje u nozi, da se tresiš, nego u glavi, u razumu, da njime bude naš razum ispunjen.

Ne boj se zla! Pa ako bi Bog i dozvolio zlo, opet se ne boj i ne prigovaraj Bogu.

Brate, nigdje u Svetom pismu ne piše da, ako vjerujemo, pokajemo se i obratimo, da imamo

Život vječni i da će nam biti najljepši život na ovom svijetu. To nigdje ne piše. Jeste li to igdje pročitali?

Upravo suprotno piše, da ćemo, kada se obratimo, kroz

mnoge nevolje prolaziti i tek onda doći u Kraljevstvo nebesko.

ISUS JE NAŠE UTOČIŠTE

Zato su tu elementi za gradnju našega spasenja do konačnice: poslušnost i strah Gospodnjii.

U 14. poglavlju izreka, u 26. stihu piše:

“U strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje, i njegovim je sinovima utočište.”

Nije nam to dano da bismo imali muku, već da imamo utočište!

Imamo veliko pouzdanje, jer je Bog s nama.

Ne znači da se Bog nalazi negdje daleko pa mi trčimo k Njemu.

To znači da je Gospodin s tobom tamo gdje god se ti nalaziš. On je sa svakim tko je ispunjen strahom Božjim.

Taj se boji Boga, učiniti nešto protiv brata svoga, on se boji učiniti nešto što Bogu nije ugodno; on pazi na svoj život itd.

Onaj koji ima veliko pouzdanje ne razmišlja o tome kako će nešto biti, da se veliko zlo približava, što ćemo i kako ćemo učiniti, što da uradimo.

Tko će nas zaštiti?

Tako razmišljaju ljudi koji ne poznaju Boga.

Tako govore kršćani koji nisu poslušni i koji nemaju straha Božjega u sebi.

Oni koji su poslušni, oni su ljubljeni.

Ne samo od apostola, nego i od Gospodina su ljubljeni.

Rekao bih da i oni ljube Gospodina. Ispunjeni su strahom Božjim i ne boje se nevolje. To je divno!

Molimo se da nas Gospod dovede u takvo stanje, ako već jesmo, slava Gospodu!

Znači da nas je već doveo u takvo stanje. Ako nismo, molimo se da nas dovede.

Vjerujte da će nam Gospod pomoći u tome.
Vjerujte svakoj Božjoj riječi. Vjerujmo i doživjet ćemo!
Isus će to učiniti.

DRHTANJE

Treći element je drhtanje. Znate, kada je strah, onda se i drhti. Drhti se pred Gospodinom. Pismo kaže:

“Drhti zemljo!”

Drhte bregovi, zaustavlja se voda, brežuljci skaču kao ja-ganjenici. Pred kim drhte? Pred Bogom Jakovljevim!

Tko je to, Bog Jakovljev?

Je li to netko drugi? Zar to nije onaj prvi koji je stvorio Jako-va i dao mu dvanaest sinova i učinio od njega Izraela. To je taj prvi Bog! Jedini Bog - vječni Bog bez početka i kraja.

Drhtati znači strepititi.

Kada imаш groznicu, drhtiš. Ti ne bi htio da ti cvokoću zubi i da ti se noge tresu, ali to se dešava samo od sebe; to je svojstvo groznice.

Kad čovjek ima u sebi strah Božji i ima Božju mudrost, onda je poslušan Gospodu Isusu, on strepi, on dršće pred Gospodinom. On ne drhti pred čovjekom nego pred Go-spodinom.

Bojim se Gospodina, jer znam da je On najveća ljubav, ali znam da je i najstroži i to ne prema grešniku, nego prema grijehu. Kada grešnik neće ostaviti grijeh, Bog će ga kazniti.

Možeš ići kuda hoćeš, raditi što god hoćeš, ali pred ka-znom Božjom pobjeći nećeš!

ŽIVOT JE KRATAK!

Ono što ti živiš sedamdeset ili osamdeset godina, to za vječnog Boga ništa ne znači. Već si se ulovio u zamku koja te drži.

Tada slijedi kazna Božja.

Kada si spašeno Dijete Božje ti drhtiš pred Bogom da ne sagriješiš.

Kada se bojiš Gospodina, tada si siguran pa ma što došlo, da će te Gospodin zaštiti. To je tako braćo moja.

Božja riječ nas uči da pošto nas strah Božji prožima, dolazimo do trećeg elementa gradnje našeg spasenja.

Slava Ti Gospodine, što si me doveo u tu duhovnost, u tu spoznaju, da drhtim pred Tobom!

Kako ne bih ja drhtao kada zemlja drhti? Kada se bregovi tresu od prisutnosti Božje!

Tko sam onda ja? Smrtni čovjek. Bojam se Gospodina.

Zato i apostol Petar upozorava kako da provodimo svoj boravak u tuđini.

NEBO JE NAŠA DOMOVINA

Što to znači: svoj boravak u tuđini? Zar je to tuđe? To je naša zemlja. Tu je naš dom, naše obitelji. Tu su moji žuljevi kojima sam stvarao! Kakva tuđina?

Da, tuđina.

Naš boravak u tuđini provodimo u strahu i drhtanju.

U strahu Gospodnjem je velika mudrost, velika i dostatna pomoć svakome od nas.

Drugim riječima možemo reći da je to potpuna zaštita.

Želio bih da pogledamo u 1.Petrovu poslanicu gdje u 1. poglavljju, četrnaestom stihu kaže:

“Budući da ste poslušna djeca, ne oblikujte se prema negdašnjim strastima - strastima iz vremena vašeg neznanja,”

Da, nemojmo se tako oblikovati niti našim načinom življenja, a niti odijevanja. Budimo pravi predstavnici Božjeg djela, onog kojeg je Isus u nama učinio. To držimo i to cijenimo.

Dajmo se preoblikovati. To znači promijeniti.

Nedavno sam čuo u svađi između dva čovjeka kad je jedan rekao: "Ako te lupim, odmah će ti izmijeniti lični opis!" Naravno, tako su razgovarali nevjerni ljudi.

Možda je tako prije bilo i sa nama, da smo mijenjali nekome lični opis, a možda je to i netko drugi nama učinio, ali se više na taj način ne mijenjamo.

Ne oblikujemo se na taj način.

Ne takvom snagom, već silom Božje riječi u koju vjerujemo, kojoj smo poslušni i u čiju slavu živimo.

Mi dobivamo novi oblik.

Vrijeme našeg boravka u tuđini sprovodimo po Božjoj riječi.

Ta Božja riječ od nas traži da budemo sveti.

Slijedeći stihovi (15. - 17.) nas pozivaju da budemo onakvi kakav je onaj koji nas je pozvao:

"..već kao što je svet onaj koji vas je pozvao, postanite i sami sveti u svemu življenju, jer stoji pisano: 'Budite sveti jer sam ja svet!'"

To je Njegov zahtjev. Bez poslušnosti, bez straha i drhtanja, mi ne možemo biti sveti! I nismo sveti, ako nema tih elemenata u našem životu. Ako toga nema u mom ili tvom životu, mi onda nismo sveti Božji ljudi. Ne oslanjajmo se na ono gdje piše:

"Vi ste sveti narod, sveto svećenstvo."

Nismo, jer nam još nedostaju duhovni elementi kojima možemo graditi svoju svetost. Sve je tome usmjereni da budemo sveti, kao što Gospodin kaže:

"Budite sveti, jer sam ja svet!"

Ako si svet, onda se nećeš, kao što u 14. stihu piše, oblikovati prema prijašnjem neznanju, nego ćeš živjeti po Božjoj riječi i prema njoj se oblikovati.

ODREĆI SE SEBE

Nedavno sam govorio na temu: "Odreci se sebe."

Pitanje je, jesmo li se odrekli sebe?

Taj element mora biti uključen. Dok god se nismo odrekli sebe, mi smo uvredljivi, napuhnuti, sve nas smeta, ništa nam nije po volji itd., ali kada se odrekнемo sebe, onda postaje sve drugačije u našem životu. Onda je Gospod u našem životu!

“Ako dakle zovete Ocem onoga koji bez pristranosti prema osobama sudi po djelima svakoga pojedinca, provode sa strahom vrijeme svoga boravka u tuđini.”

Provodimo sa strahom Božjim naš život.

Koliko dugo smo već tu? Svatko za sebe zna koliko je dugo živio i kada bismo otpisali onaj dio nevjerničkog života dok još nismo poznali Gospodina, imali bismo još manje.

Bog nam je oprostio vrijeme neznanja, ali sada zapovijeda svim ljudima da se pokaju.

Ako tih elemenata nema u našem životu, onda je upravo sada, danas, vrijeme da se pokajemo da ih bude.

Nemojmo se stidjeti Gospodina i moliti da nam oprosti.

Dobro je moliti za sve ljude, ali je potrebno da molimo za nas same. Meni oprosti!

Ljudi mole: “Oprosti narodu svom!”

Ti moli za sebe i svatko neka moli sam za sebe, jer u narodu Božjem nisu svi sagrijšešili.

MENI OPROSTI, GOSPODINE!

Nemoj mariti ako i svi čuju, ali ti reci Isusu:

“Gospode, oprosti meni, ja sam sagrijšešio, ja se kajem. Kod mene nije u redu.

Meni manjkaju elementi posvećenja, bez kojih ne mogu biti svet.” Budeš li tako molio, Gospod će ti oprostiti.

Onda ćeš doživjeti i promjenu, ne prema prijašnjem vremenu neznanja, već prema svetosti Božje riječi.

Sigurno će onda biti tako.

Svi smo u tuđini.

Stariji ljudi očekuju da će biti još kratko vrijeme u tuđini, ali niti mladi ljudi ne znaju koliko će još dugo biti. Možda još manje od onog staroga.

To nitko ne zna. Ruše se i mladi i stari.

Ona stara baka od 95 godina moli Boga da je uzme k sebi, ali je nije uzeo, a onom mladom od 25 godina je prekinuo život.

Ne znamo je li ga uzeo k sebi ili nije.

Bog radi po svojoj volji. Tko će mu stati nasuprot i pitati ga: "Što to radiš, Bože?"

Tko će to napraviti? Ti, ja ili netko od ljudi?

Ni car ni kralj! Nitko to ne može, to je Bog! Bog ljubavi, Bog milosti! Slava Ti Gospode!

Znate da jedan od elemenata koje sam nabrojao, ima i đavao? Neki ljudi, zapravo mnogi ga nemaju, nažalost čak i oni koji se nazivaju vjernima.

Apostol Jakov kaže u svojoj poslanici kada tumači što je vjera, da ima mrtva vjera i živa vjera. Onda on tako kaže: "*I đavo vjeruje i dršće!*"

Pred kim dršće? Pred Bogom, jer zna da će mu doći vrijeme. Pred Isusom dršće, a ti se čovječe ne bojiš!

Pa čak i ti kršćanine koji si kršten, ne bojiš se, ne dršćeš.

Zna da će doći njegov kraj i zato đavo dršće.

Još je malo na slobodi. On je već pobijeden!

Uskoro dolazi trenutak kada će biti svezan. To nije daleko. Nakon toga će biti za kratko vrijeme oslobođen, da bi nakon toga konačno bio bačen u bezdan.

ODLUČIMO SE ZA SVETOST

Jesmo li se odlučili s kim želimo biti: sa Isusom ili s đavлом? Jesmo li se odlučili za Isusa?

Jesmo li sklopili savez sa Isusom?

Jesmo li rekli: "Isuse, Tebi ćemo služiti?"

Pa onda, služimo braćo. Onda služimo Gospodinu, a ako

Njemu služimo, služit ćemo i jedni drugima. Onda ćemo biti ljubljena braća, poslušni sa strahom Božjim u svom životu.

Drhtanjem pred Gospodinom. Gradit ćemo svoju svetost da na kraju postignemo svoje spasenje.

Neka nam Bog pomogne u tome, a ja vjerujem da hoće.
Amen.

4. Dio

ISUS DOLAZI

OSLOBOĐENJE IZ ROPSTVA GRIJEHA

Psalam 39:5

*“Objavi mi, Jahve, moj svršetak
i kolika je mjera mojih dana,
da znam kako sam ništavan.”*

Psalmist koji je napisao ove stihove bio je kralj David. On je imao sve što se moglo u to vrijeme imati, vlast i sva zemaljska dobra. Moglo bi se reći da je imao ugodan život, ali je s druge strane imao neprekidne borbe.

Htio je znati nešto što je bilo vrlo važno i čega je on bio svjestan i što je on htio znati, nešto što je bila njegova želja pred svetim i pravednim Bogom, a što mu je samo On mogao kazati. Nitko drugi od ljudi to nije mogao reći.

Znate, ima raznih proroka koji govore da će ovo biti ovako, a ono onako, da će se dogoditi ovo ili ono, ali se sve to ne ispunjava. Zašto? Zato jer su to lažni proroci.

Ono što Bog kaže to je istina.

Ono što Duh Sveti kaže to je istina! Duh Sveti nikada nije lagao, niti je Isus ikada grijeo.

Kada Gospodin Bog nešto kaže, onda će to tako i biti.

Bilo to nama drago ili ne, to je naša stvar. On zna što čini.

Uvijek čini sve sveto i čisto.

David je dvije stvari htio znati, kao što to vidimo iz ove molitve. Jedna je da mu Gospodin objavi njegov svršetak a druga, da mu kaže koliki je broj njegovih dana.

On je znao da to Bog zna, jer je sve On stvorio i odredio. Da mu je Bog izbrojao dane, ali on nije znao.

Nekada se ljudi mole, a to sam i ja čuo dok sam bio kao i oni, da ih Bog sačuva od nenadane smrti, da ne bi umrli nepripravljeni. Boje se takvog kraja života.

On da nas čuva, a što ćemo mi raditi?

Naša je dužnost da budemo pripremljeni kada taj čas dođe, pa makar i iznenada.

Koliko će biti naših dana? To Bog zna.

Nekada to čitamo na sprovodu, kao jedan uvod. Ne čitamo to onom mrtvom koji je već doživio taj svršetak, nego to čitamo živima da čuju i da se trgnu, da bi Duh Sveti silno djelovao pa da im probudi savjest i da bi se zapitali:

“Tko je sada na redu? Koliko još ja imam dana i kakav će biti moj kraj?”

Biblija nam govori da mogu biti dva svršetka.

Jedan od njih će biti moj ili tvoj.

Kakav će biti, to moramo sami odlučiti.

Bog nam je dao na volju da sami odaberemo i odlučimo.

Omogućio nam je da znamo kakav će biti naš kraj.

Kada odlučiš dobro, znat ćeš, ali ćeš isto tako znati, ako izabereš zlo. Možda ne želiš razumjeti i nadaš se da neće baš tako biti, ali će biti upravo tako, kako Sвето pismo kaže i nikako drugačije.

PRED BOGOM SMO SVI JEDNAKI

Tko god ti bio, propovjednik, biskup ili običan čovjek, pred Bogom su naše mudrosti i naša znanja ništa, svi smo pred njim jednaki i obični ljudi.

Bog je sve u svemu, a naša mudrost je za Boga ludost, i to u Pismu piše. Naša snaga je za Boga slabost. On je sve u svemu!

Zato je važno da to čovjek zna.

Mi živimo iz dana u dan i svakog jutra je naših dana sve manje. Možda misliš da imaš još vremena i ne želiš o tome razgovarati.

Imaš li već sedamdeset? Pitanje hoće li ti Bog dati kao u jačega, osamdeset. Pitanje je hoće li to tebe dopasti? To je pitanje na koje ne znaš odgovor.

Budi spreman kao da će to biti sutra!

Imaš li pedeset, opet ti nije zajamčeno da ćeš doživjeti još koji dan ili koju godinu.

Imaš li trideset, opet ne znaš hoće li doživjeti pedeset i to tako vrijedi za svakog.

Od dana kada se čovjek rodi, on počinje umirati.

To je važno da čovjek zna. To je mudro znati i prema tome svoj život usmjeriti i biti spreman za trenutak kada mu se prekinu dani života, pa makar to bilo i sasvim iznenada.

Pročitajmo što piše u Poslanici Rimljanima 6: 20-21:

“Kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni u pogledu pravednosti. Pa kakav ste rod onda imali? Rod zbog kojeg se danas stidite, jer je njegov svršetak smrt.”

Apostol kaže da smo bili robovi grijeha. Sama riječ rob se može naširoko tumačiti, a jedno od toga je da rob ne smije imati svog vlastitog mišljenja i volje.

On je pod vlašću onog tko ga je zarobio.

U ČIJEM SI TI ROPSTVU?

Vidjeli smo već zarobljenike.

Sjećam se još 1941. godine kada smo išli gledati kada se je vraćala staro-jugoslavenska vojska.

Išli su potištено sa kapama u rukama. Neki su bili u civilu, a neki u uniforma, ali su svi marširali u zarobljeništvo.

Pobjednici su došli motorizirani i stvarali buku motorima. To je u ono vrijeme bila novost. To je bila silna vojska, ali je i ona 1945. godine bila poražena.

Svatko tko se osili i uzima ono što nije njegovo, bit će kad- tad poražen. Sjećam se kada su 1945. godine išle kolone po dvanaest, trinaest tisuća, išli su, išli, goloruki i nemoćni. Pratili su ih naoružani ljudi, a oni su morali marširati.

Ako je netko samo malo skrenuo, želio se napiti vode ili slično, bio je odmah likvidiran.

Da, to je bilo tako. To je istina i prošlost.

Kad je netko od pojedinaca zarobljen ili kako se to danas kaže, taoc, on mora biti miran i šutjeti. Kad ti kažu: "lezi!", moraš leći, a kad "ustani!", moraš ustati. Kad ti kaže: "Ruke u vis!" moraš dići ruke u vis, jer ti je život stalno ugrožen.

Mnogi od onih zarobljenika su bili poubijani i sada su mrtvi. Ne govorim sada o politici, već govorim o tome što znači biti zarobljenik. On ne može imati svoju volju već mora izvršavati volju onog tko ga zarobio.

Zar nije isto tako sa grijehom?

Kad si zarobljen grijehom, nemaš svoju volju.

Ti imaš svoje misli, ali ih ne smiješ i ne možeš izraziti niti slijediti. Moraš se pokoriti volji onog tko tobom vlada.

Piše da smo, kada smo bili u ropstvu grijeha, bili slobodni od svake pravednosti.

NAŠA JE PRAVDA KAO PRLJAVA HALJINA

Nikakve pravednosti nije bilo, ili kao što piše u Bibliji da je naša pravda kao prljava haljina.

Dakle, slobodni od pravednosti, u ropstvu grijeha.

Imali smo rod, vidjelo se plod našeg života po načinu što radimo i kakvi smo, po karakteru i govoru.

To je sve bio plod grijeha. To se je vidjelo, ali možda mi to onda nismo vidjeli, ali sada vidimo.

Vidimo kad nam je Gospodin otvorio oči kroz Njegovu svetu riječ i Duh Sveti protumačio.

Sada vidimo tu razliku i znamo što znači biti rob.

U pogledu pravednosti, pa kakav ste rod onda imali? Svakog djela ima svoj rod, svršetak.

Narodna poslovica kaže da svršetak djelo krasiti.

Kakvo je bilo djelo, takav će biti i svršetak. Kakav život, takva smrt. Jednoć je jedan propovjednik rekao:

"Ako si vragu služio, vragovi će doći po tebe, a ako si

Bogu služio, anđeli će doći po tebe.”

To je tako jasno i istina, braćo i sestre.

Ovih sam dana čuo za jednu osobu koja se nazivala vjernicom, ali nije mogla umrijeti dok se nije sa nekim pomirila.

Znači da je bila u zavadi. Zar vjernik da bude u zavadi sa nekim? Bože sačuvaj!

“Kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni u pogledu pravednosti. Pa kakav ste rod onda imali? Rod zbog koga se danas stidite...”

BOŽJA JE MILOST VEĆA OD NAŠEG GRIJEHA!

Kad se ja sjetim nekih stvari ja se stidim sam sebe. Vi to ne znate, ali mene je stid. Pred kim?

Ne pred vama, jer vi ne znate; pred onim koji me je spasio.

Gospode, stid me je! Hvala Ti što si mi oprostio Isuse!

Je li tebe stid tvoje prošlosti u odnosu na Božju riječ?

Slava Gospodu, ako je tako. Tada Duh Sveti djeluje nad tobom i Božja riječ ima utjecaja na tvoj život.

Kaže nam da se zbog grijeha stidimo, da stidimo se, ali je Božja milost veća od našeg grijeha. Oprostio nam je i očistio nas od svake nepravde. Ali baš svake!

Niti jedna ne smije ostati u našem životu.

Kada se makar i naknadno sjetiš, ako ti Gospodin otkrije ono što još nisi priznao, priznaj, Gospodu i reci:

“I za to me je stid. Molim Te, oprosti mi i osloboди me!”

Svršetak takvog života je smrt.

Možda misliš: “Pa smrt nije ništa novog, što to znači: svršetak ili smrt? Pa svi ljudi umiru. I vjerni i nevjerni umiru.”

U ovim stihovima se ne misli na tjelesnu, već na vječnu smrt. Misli se na pogibiju naše duše, na drugu smrt. Ne na prvu smrt nego na drugu smrt, kada bude konačni svršetak, to je onda druga smrt. Na tu smrt misli Božja riječ kada

je apostol nadahnut Svetim Duhom napisao poslanicu Rimljanim za ono vrijeme, a nama za ovo sadašnje vrijeme. Ona će biti napisana i imati isto značenje dok traje ovaj svijet.

Svršetak je smrt. Znamo li, ako bismo ostali u ropstvu grijeha, kakva bi bila naša smrt?

Kakav bi bio naš svršetak?

Sada umiremo tjelesno, ali na kraju će biti bačeni u vječnu propast, đavo i svi pali anđeli, i svi koji su ga slijedili i slušali; svi koji su služili njemu i izvršavali njegove naredbe. Naravno, đavo je pametan. On ne dolazi u obliku kako ga ocrtavaju ljudi kao vraka s rogovima i kopitama. On dolazi kao fini gospodin i poziva te da podeš s njim.

Zove te da malo uživaš s njim. Pokazuje ti što sve možeš imati, a ti ništa od toga ne uživaš.

Pa zašto ne bi? Nije to grijeh. To je dao Bog! Pa Bog je to za sve nas stvorio.

“Budite pametni!”, kaže on vjernima. “Urazumite se malo! Nemojte biti staromodni. Prilagodite se današnjici, dvadeset prvom stoljeću; budite civilizirani. Nemojte živjeti u srednjem vijeku!” Još mnogo toga on govori da i vjerne zavede. Naravno, kada te tako počne uvjeravati, a to nije vrak nego jedan fini gospodin, pristojan i nije bezobrazan, intelligentan je, pa čak možda tvoj nekadašnji prijatelj ili prijateljica, misliš da je u pravu i da bismo i mi trebali biti takvi.

Samo da ga vidiš kada njemu “film pukne”, onda nije za prepoznati.

Pismo kaže da stvari ovoga svijeta, nisu od Boga. Sve ono što je na svijetu, a što nam je Bog dao, mi koristimo, ali ne na način kako to svijet čini, već na način kako je to Bogu ugodno. Dalje piše:

“Ali sada, dok služite Gospodinu...” kaže u 22. stihu.

Kako je to divna Riječ! Kako nama sjeda ova riječ u srce?

Pitam sve nas, jeli to sada tako u našem životu da možemo na to reći: amen?

MRTVI VIŠE NIKOM NE SLUŽE

Ali sada, dok živim, ja služim Gospodinu.

Sada ja služim Gospodinu.

Sada dok živimo trebamo služiti Gospodinu!

On to piše Rimljanima. Možda su služili, a možda nisu u svemu služili. Možda su samo djelomično služili?

Čovjek može i samo djelomično biti vjernik. Možda samo polovični? Tijelom je u Zajednici, a srcem je negdje vani. Jeste li nešto zaboravili i trebate to napraviti pa sada razmišljate o tome?

Tijelom ovdje, a duhom negdje drugdje.

Ne, budimo kod Gospodina, do Njegovih nogu cijelim svojim bićem, i tijelom i dušom, sada kad služimo Bogu. Da, služimo Bogu. Bog je Gospodin.

“Ali sada, dok služite Bogu, pošto ste oslobođeni grijeha...”

Možemo li reći da smo oslobođeni? Aleluja, ako možemo. Jesi li oslobođena od grijeha draga dušo?

Znate, grijeh je široki pojam.

On se može tako fino nasjeckati na sitne djeliće. Ako smo oslobođeni od grijeha idemo svršetku, a vidjet ćemo da postoje dva svršetka.

Mi idemo tome ususret.

David je rekao Gospodinu: “*Gospodine, kaži mi moj kraj.*” Ja bih htio znati kraj mojih dana ...i kaže : “*Ti si pedljem izbrojao moje dane.*”

Mi sada služimo Gospodinu pošto smo oslobođeni od grijeha. Pazite! Ima sloboda i ropstvo.

NEMA DJELOMIČNE SLOBODE!

Djelomično biti oslobođen to nije sloboda.

To znači da na vikend možeš biti slobodan, a cijelu sedmi-

cu te đavo tjera grijehu. Pretežno moraš njemu robovati. Misliš možda da malo i Bogu ugodiš, pa da nekako umiriš svoju dušu:

“Bože, evo koliko sam mogao toliko sam Ti učinio.”

Možeš više. Možemo li više u Gospodinu?

Možemo li bliže Kristu? Ili samo da mu damo jednom u tjednu dopodne, možda popodne, i da i ne.

Onda više nemam vremena služiti Gospodinu.

Ne služi se samo kada smo u Zajednici.

Biti u Zajednici je vrlo važno, ali je isto tako važno da mu služimo i onda kada nismo u Zajednici; i onda kada nas nitko ne vidi, i onda kada nas braća gledaju i slušaju, da onda služimo Gospodinu.

Oslobođeni od grijeha, uvijek služe Gospodinu! Više ne služe vragu i njegovim djelima, nego Bogu.

Apostol nam kaže da sada, služimo Bogu, a služiti i živjeti u grijehu, znači služiti vragu.

Je li to istina?

Možda vam je to malo tvrda Riječ, ali je to prava Riječ! Ili vragu ili Bogu. Nema sredine! Neki bi htjeli stalni jahati na plotu, pa da vide tko će pobijediti: vrag ili Bog.

Isusova pobjeda je zajamčena i vječna!

Sada je samo pitanje, za koga ćemo se mi odlučiti.

“...pošto ste oslobođeni grijeha, imate za rod posvećenje..”

Sada se vidi da imamo rod.

Kako se zove taj rod? Posvećenje.

POSVEĆENJE JE VIDLJIVO

Kada imate priliku na jesen prošetati kroz voćnjake ili vinograde, kada su puni bogatog roda, vidjet ćete kako je to divno. Nitko ne može reći da tu nema roda.

“Gdje ti vidiš rod? Što je tebi čovječe?” Ali ako pogledaš, vidjet ćeš rod u krošnjama.

A kršćanin koji je oslobođen od grijeha služi Bogu, (ne

vragu, nego Bogu), ima za rod posvećenje!

To posvećenje je vidljivo. Kad je netko posvećen, to je vidljivo. Oni nisu posvećeni nečijim križanjem i riječima: "Gospodin s tobom i duhom tvojim."

Ne, Duh Božji živi u toj duši. Ispunio je njezin život i srce i ta duša živi kao što kaže Božja riječ.

To je posvećenje. Ta osoba posvećuje sebe Bogu. Nastoji uvijek činiti ono što je Bogu ugodno i što je Božja volja.

Zar nije Isus rekao:

"Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu posvećeni istinom." Tako kaže u 17:17 Evanđelja po Ivanu .

Pa, je li Isus sebe trebao posvećivati?

Je li Isus sebe trebao dokazivati? On je to učinio zbog nas, da nam pokaže da On vrši volju Božju. Posvećeni život znači vršiti volju Božju.

Ako si oslobođen od grijeha, onda možeš živjeti po Božjoj volji, ako nisi oslobođen od grijeha, onda se još uviјek na tebi vidi rod zbog kojeg se možeš stidjeti.

Na sramotu nama govorim, ako je to tako!

Znate li kakav će onda biti kraj? Neće te onda spasiti ni muž ni žena, ni sin ni kćer, ni svekrva ni snaha, ni prijatelj ni neprijatelj. On će te još gurnuti i slatko se smijati što si išao tamo i pravio se da si nešto, a gle, sada si s njima.

Oslobodeni imamo za rod posvećenje koje se vidi.

Pogledajmo sada malo u sebe i neka nas Sveti Duh takne u svaki detalj našeg života, govora i mišljenja.

Ako nam ništa ne pokaže, onda je posvećenje stvarno u našem životu. Ako nam pokaže išta onda još ne živimo taj posvećeni život i rod posvećenja se ne vidi.

ISUS JE SVET

Rekao sam da Isus nije trebao sebe posvećivati.

On je bio svet i došao od Boga svet i bez mane, ali je po-

kazao narodu među kojim je živio, da On ništa drugo ne čini već da samo izvršava volju Božju.

Uvijek je isticao Oca koji ga je poslao i čiju je volju činio. Zato je molio u sedamnaestom poglavljju:

“Ja sam posao koji si mi dao završio”.

To je posvećenje. *“Ja sam tebe proslavio!”*

Našim posvećenim životom proslavit ćemo Boga Oca i Spasitelja Isusa Krista.

NE SMRT, NEGO ŽIVOT

Posvećenim Životom, posvećenim jezikom, posvećenim mislima i posvećenim, Bogu ugodnim djelima, ćemo proslaviti i Boga Oca i našeg osobnog i zajedničkog Spasitelja Isusa Krista. To će se onda vidjeti.

Mogao bih reći da nam bude jasnije u jednom detalju koji je sveobuhvatan: kad živiš posvećenim životom onda nisi problematičan ni u Zajednici, ni u obitelji niti na radnom mjestu. Apostol piše Hebrejima da teže za posvećenjem. Težimo za tim da postignemo posvećenje, a ako smo postigli,

tada težimo da to i ostanemo, jer bez posvećenja nema spasenja.

Pismo kaže da je Vječni život svršetak ovozemaljskog posvećenog života.

Dakle, svršetak je Vječni život i ja želim upravo taj svršetak. Taj svršetak i sam Bog hoće.

Čovjekov svršetak može biti i drugačiji, ali ja želim takav svršetak. Ja ga već sada živim.

I ti ga već sada živiš, ako živiš posvećenim životom po Božjoj riječi. Onda ćemo ono što sada vjerujemo u punom smislu riječi i doživjeti.

Sada djelima dokazujemo svoj posvećeni život i čvrsto vjerujemo, a i znamo kakav će biti naš kraj.

Znamo da ćemo dobiti Život vječni - ne smrt, nego život.

Pismo kaže da je smrt plaća za grijeh, a dar Božji, Život vječni. Nećemo dobiti Život vječni zato što smo ga zaslužili, već zato što smo ga poslušali.

To je dar, nikako zasluga ni plaća, nego dar što smo ga poslušali i živjeli posvećenim životom. Gospode, za Tebe smo živjeli. O Tebi smo govorili i razmišljali. Naše srce je bilo kod Tebe, Gospodine.

Mi smo htjeli pokazati svojim načinom života da smo se držali Tvoje riječi.

Nije nam uvijek bilo dobro u životu, ali mi smo se držali Tebe i Tvoje riječi tako da nas ni svi protivnici ni svi đavoli nisu mogli odvući od Tebe.

Nije nam uvijek bilo dobro, ali smo i za to rekli:
“Hvala Ti, Gospodine!”

Čovjek u posvećenom životu zahvaljuje za sve, jer nas tako uči sveta, Božja riječ.

Dobro, a što je s onima koji nisu čuli, razumjeli i ne znaju da kraj može biti različit, odnosno dvojak?

Ljudi se ponašaju kao da će vječno živjeti, kao da smrti nema i ne boje se smrti.

Pismo kaže da se oni obrate. Kome da se obrate? Isusu, Njemu da se obrate, da bi dobili oprost od grijeha i bili oslobođeni da ga više ne moraju činiti.

Da bi oslobođeni krivice mogli živjeti jednim novim životom, a taj se život zove, posvećeni život.

Ne više grešni, već posvećeni život. Mi vidimo kroz Božju riječ kakav je kraj onog s posvećenim životom i kakav će biti kraj onoga tko se ne obrati i ustraje u grešnom životu.

BOŽJI ZAKON SE NE MIJENJA

Neće se tu ništa mijenjati. Božji zakon se ne mijenja!

Riječ se ne mijenja.

Ljudi, vladari stvaraju zakone i onda ih mijenjaju. Prila-

gođuju ih prilikama, ljudima i ideologijama, ali Božja mudrost je jednom za svagda stvorila nepromjenjiv zakon.

On ga ne ispravlja. Njemu se ne dodaju amandmani da bismo mogli za njih glasovati, prihvati ili ih odbiti.

Božji zakon možeš prihvati ili odbiti. Nema drugo.

Prije obraćenja, spasenja i oslobođenja, čovjek ne može živjeti posvećenim životom.

Ne može. On živi životom starog čovjeka, grešnim načinom života. Sada je dobar, a odmah zatim je zao.

Tako živi, a tako ga i ljudi gledaju. Govore da je dobra duša, a onda opet da ne znaju što mu je bilo da je opet malo poludio.

Što mu je bilo? Kad đavo diktira onda to mora tako ići. To je zato što je grijeh u čovjeku.

Apostol piše Rimljanima da zakon grijeha živi u našem smrtnom tijelu. Ovo tijelo je smrtno i u njemu živi zakon grijeha koji ga prisiljava na grijeh.

Zato se neobraćeni čovjek pokazuje neko vrijeme dobro, a onda postaje opak. Upravo se pomisli kako je dobar i drag, a onda se opet promijeni. To je velika promjena.

Nekada poslije opakog čina, dogodi se da kažu da ga nisu poznali, da nisu znali da je takav. Bio je dobar, nježan i pažljiv, a sada je kao sam đavo.

Nije se on promijenio, on se samo pritajio.

Grešan čovjek je takav i to se vidi na razne načine u svoje vrijeme. Takvi smo i mi bili.

Bili smo dobri, a onda kad nam je "puknuo film", mislili smo da ne možemo izdržati takvo stanje. Mislili smo da je opravdano da prasnemo; nije nas se moglo prepoznati. Oni koji žive život posvećenja uvijek su sveti, divni i blagoslovljeni. Ne mogu biti drukčiji, jer ih je Isus oslobođio onog što je bilo grešno u njihovom životu.

Oslobodio ih je gospodara grešnog života u ovom smrtnom tijelu. Kada smo oslobođeni, onda smo slobodni.

Zato se je pojavio Sin Božji, kaže apostol Ivan, da uzme naše grijeha. Da uzme!

Jesi li mu draga dušo, dala sve svoje grijeha, jer ako nisi, ponovno ćeš biti njihov rob?

Dopodne možeš ići u Zajednicu, a poslijepodne se vratiti starom načinu života. Uvijek se može đavo namjestiti i dati dobre savjete kako da te vrati u grijeh.

Kada smo oslobođeni grijeha, slobodni smo i nema više ropstva. Snaga Duha i Božje riječi živi u nama. Mi je sprovodimo u život.

To je život posvećenja, tu se vidi duhovni rod u nama. Promjena je nastala izvana i iz unutra.

Promijenjen je naš način života.

Možda smo prije bili često mrki i neraspoloženi, a sada smo srdačni i razdragani kao da nas je netko razdragao, a i jeste nas razdragao. To nas je Božja riječ razdragala. Ona to čini od nas.

Mi Njega slušamo.

Pismo kaže: “*Njega slušajte!*”

Njega da slušamo, ne mene ili koga drugog, Isusa slušajmo pa ćemo živjeti posvećenim životom.

Koliko će biti mojih dana i kada će biti moj kraj?

Za to ja baš i ne marim. Ne marim, naprotiv, htio bih što prije otići Gospodinu, jer živim za Gospodina.

Bez obraćenja i oslobođenja nema posvećenog života!

RAVNODUŠNOST NIJE SLOBODA

Zašto je netko mlak ili ravnodušan? Zašto mu je svejedno ide ili ne ide, dođe ili ne dođe, učini li ili ne učini?

To je zato jer još nije slobodan.

Ja bih volio da svi mi i još mnoge tisuće duša, budemo slobodni. Zato je Isus došao.

Došao je da živimo jednim posvećenim životom.

U 6:12-13 čitamo:

“Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu..”

On tako piše Rimljanima; zašto, pa oni su bili crkva?

Oni su bili vjernici. Možda, ali nisu živjeli jedan posvećeni život! Nisu živjeli.

Ja ne osuđujem niti govorim generalno, ja samo prosuđujem, pretpostavljam kada on kaže:

“Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da vas podvrgne njegovim požudama!”

Kada nas nešto podvrgne pod svoju vlast onda moramo učiniti nešto bez obzira htjeli mi to ili ne.

Kada toga nema u tijelu, tada možemo reći: aleluja, ja sam slobodan!

Da bude ma koliko zlata uz mene, ono nije moje i ne marim za to. Makar bilo toliko pića da teku potoci, ja se ne moram opiti, jer sam slobodan.

Ima još mnogo oblika grijeha koji nam se u najljepšem sjaju nude, ali mi ne marimo, jer smo slobodni.

To je sloboda. Više ne živi grijeh u mom smrtnom tijelu i ne može me podvrgnuti ni jednom obliku grešnog života. Ne može. Ne može, a zašto ne može?

I SITNICE SU VAŽNE

Ne može zato jer ne živi u meni. Nema ga više niti u malom prstu. Možda neki misle da takve sitnice i nisu važne, ali jesu. Ne samo mali prst, nego i nokat je važan.

Hvala Ti Isuse!

Nitko ne zna koliki je broj njegovih dana. Kada bi mi netko i rekao da zna, ja mu ne bih vjerovao.

Da, nekada ljudi nešto kažu i tvrde nešto, ali ja im sve ne vjerujem.

Čak i neki vjernici kažu da im je nešto Duh Sveti otkrio. Kada to čujem ne vjerujem, jer znam da Duh Sveti takve stvari ne otkriva. Znate što Duh Sveti otkriva?

On nam otkriva (da bismo znali), ono što je volja Božja, da bismo mogli živjeti posvećenim životom.

Ako te u tom pravcu vodi, onda je to vodstvo Svetog Duha. Onda ti je to Sveti Duh rekao, ali ako nije, onda to nije suglasno Njegovo riječi i nije Njegovo vodstvo.

Gospode pomozi nam! 13. stih kaže:

“...Niti više dajte svojih udova...”

Da ne damo svojih udova, a ja bih rekao najprije glavu za oružje nepravednosti. Držim da, ako ne damo glavu da ćemo sačuvati i ruke i noge. Vjerujte mi!

U glavi se sve odigrava i kada se govori o duhovnom srcu, onda se ono nalazi u glavi. Tjelesno srce je u grudima, ali ono duhovno srce je u glavi.

“...za oružje nepravednosti u službu grijeha.”

PRED BOGOM JE SVE OTKRIVENO

Kako je jednostavna Božja riječ, a kako je silna! Uđe u naš život i nađe nas tamo gdje nas nitko drugi ne bi mogao naći.

Sjećate se onog slučaja kada je jedna sestra imala neobraćenog muža i molila ga da dođe barem jednom u Zajednicu.

Jednom je ipak pristao i došao s njom.

Možda je bio i malo pod gasom.

Popio si da dobije malo hrabrosti. Neki ne mogu ništa dok si malo ne popiju.

Onda je došao i sjeo je naprijed.

Dok je propovjednik propovijedao, čovjek je samo škriпao zubima i mislio u sebi:

“Eh, kada dođemo kući, dobit ćeš ti svoje!”

Kada su došli kući, napao je suprugu da je ona sve o njemu ispričala propovjedniku.

Uzalud ga je ona uvjeravala da da nije rekla niti jedne riječi. Jedino je molila da on jednom dođe u Zajednicu, ali on joj nije vjerovao.

Nije vjerovao, a zašto?

Zato jer je propovjednik govorio kao da zna sve o njemu.
To je Duh Sveti vodio tako.

Ne zato da ga osudi, već zato da ga privede Kristu. Da on
uzvjeruje i dođe Isusu.

Duh Sveti i Božja riječ djeluju na nas i pozivaju nas da
dođemo bliže Gospodinu Isusu Kristu i budemo oslobo-
đeni od grijeha i počnemo živjeti svetim životom.

Imat ćemo borbe. Jedna pjesma govorи da je to rat Božji.
Da, rat je Božji, ali borba je naša.

Bog će nam dati pobjedu. Bez borbe nema ni pobjede.
Zato su neki takvi, jer se ne bore, pobijеđeni su i slabi, u
Boga se ne uzdaju i žive nevjerničkim životom.

Ne može se biti polu vjeran niti 80 postotan.

Može se samo biti vjeran ili nevjeran. Ne dajmo naših
udova da služe grijehu.

Počnimo gledati u sebe, od glave pa na dalje.

Sve što smo činili i dali kao oružje nepravdi, to je krenulo
iz glave, iz naših misli.

Gospode, pomozi nam, a On to i hoće!

Tek onda ćemo živjeti život sigurnosti. Život vjere i po-
svećenja. Onda ćemo za sigurno znati kakav će biti naš
svršetak. Znamo da je Život vječni zajamčen onima koji
su živjeli posvećenim životom na ovom svijetu i ne mo-
ramo se više pitati:

“Kakav će biti naš kraj?”

Svatko sam može odlučiti kakav kraj želi, ali je sigurno
da će otići onom gospodaru kojem je za života služio.

ČISTO SRCE

Božja riječ je svjetlo na našem putu.

Mi smo na Putu, tako u Pismu piše, a sam Isus kaže, da ga slijedimo jer On je Put, Istina i Život.

Mi pred sobom ne vidimo Isusa, ali imamo Njegovu riječ i ona nam svijetli na Putu, dok idemo kroz ovu tamnu dolinu; dolinu suza, dolinu nevolja i grijeha.

Riječ Božja nam svijetli i to je divno! Što bismo učinili, da nemamo Njegove riječi?

Možda Bog ima i drugo rješenje za svoj narod. On ima razne mogućnosti, ali nam je pružio upravo ovu mogućnost, dajući nam Sina svog i Riječ, da nam ona svijetli na tom Putu. Pročitajmo iz Matejevog Evandjelja 15:10-12:

“Tada dozva narod k sebi te mu reče: 'Poslušajte i razumijte! Ne ukalja čovjeka ono što na usta ulazi, nego ono što iz usta izlazi.' Tada mu se približiše učenici i rekao: 'Znaš li da se sablazniše farizeji kad čuše tu riječ?'”

Da smo prethodno čitali još od prvog do devetog stiha, vidjeli bismo da su se ljudi držali više ljudskih predaja i običaja, nego onoga što je Božja zapovijed.

Dakle, dok su ovo činili, zaboravili su na ono Božje i na Njegovu zapovijed. Zato im je Isus i rekao, da ne pogani čovjeka ono što ulazi kroz usta, jer ide u trbuš, već ga pogani ono što izlazi iz usta, jer izlazi iz srca.

To je bilo teško razumjeti i zato su se sablaznili farizeji i književnici, a to su učenici primijetili i odmah rekli Isusu. Sablaznili su se na Isusove riječi, jer su mislili, da bi sve što je pogano, kada bi ušlo u usta, opoganilo ili onečistilo čovjeka. Oni su se držali toga što je bilo napisano o čistim i nečistim životinjama; toga što je čisto, a što nečisto, što je slobodno čovjeku jesti, a što nije bilo dozvoljeno jesti, jer bi ga onečistilo. Znamo da je u Novom zavjetu sve dozvoljeno jesti, osim onog što je udavljen i krvi.

KADA GOSPODIN KAŽE: “ NE!”

To je Gospodin naučavao i predao nam preko apostola. Kada smo se obratili Isusu, nismo trebali mnogo toga ostaviti. Što se tiče jela, možemo jesti sve: žabe, gušttere i sve što je bilo u Starom zavjetu zabranjeno, samo, ako je to nama prihvatljivo.

Jedino što nam Pismo kaže: “Krv ne jesti i ono što je udavljeni!” Da ne jedemo meso s njegovom dušom, a to je, krv. Ono što se udavi ili pogine na takav način, da krv nije ispuštena i ostane u mesu, kaže da ne jedemo.

Sve smo to lako napustili, mada su nam krvavice bile dobre, dok nismo znali za istinu. Kada smo saznali istinu i da Božja riječ kaže: “*Ne!*” i kada Gospod kaže: “*Ne!*”, onda je to ne!

Bogu hvala da nam je dao snagu i čvrstu volju za takvu odluku! Neki ljudi, koji i nisu bili obraćeni, a kad su jeli krvavice bez krvi, takozvane “bijele krvavice”, rekli su da su bolje od onih s krvlju. Cijeli sastav je bio isti, osim krvi, koja se dodavala da bi se dobila veća količina. Bogu hvala za sve što nam je učinio i otkrio.

Kada čujemo Božju riječ, dužni smo onda tako i postupiti. Farizeji su se na Isusove riječi sablaznili, jer su se držali ljudske predaje i običaja, a sada su čuli, da tome Isus nije pridavao važnost, nego im je rekao, da su zbog običaja zapostavili riječ Božju.

Što onda čovjeka čini nečistim?

Gdje se stvara ta nečistoća koja iz čovjeka izlazi? Da bi izišla, morala je negdje i ući.

Nečistoća je sve što Bogu nije ugodno, što ne valja, djela, riječi, misli itd. Kako je to onda ušlo u čovjeka? Najprije je moralno ući i u čovjeku se nastaniti, da bi onda moglo izlaziti.

Znate da čovjek ima srce! Isus je rekao:

“BLAGO ONIMA ČISTA SRCA,”

Svaki čovjek ima srce, vjernik i nevjernik, onaj koji vjeruje i onaj koji ne vjeruje. Svatko ima srce.

Gdje mu je to srce? Ne govorimo o tijelu, o srcu u grudima, već govorimo o duhovnom srcu koje se nalazi u glavi.

Srce o kojem Biblija govori, nalazi se u glavi, gdje se stvaraju svakojake misli.

Znači da ono što iz tog srca izlazi, čini čovjeka čistim ili nečistim. To znači da ono što se unutra nalazi, mora biti čisto ili je nečisto. Ne može biti drugačije.

Svako ljudsko srce je nečisto, tako dugo dok ga Gospodin ne spasi, znači očisti.

Pismo nam kaže, da nema ni jednog dobrog, niti jednog pravednog. Svi su zašli, svi su skrenuli i svi su zalutali! Baš nema niti jednoga!

Pa, kada Pismo kaže: baš ni jednog, onda i mi možemo slobodno reći, da je svako čovječe srce, najprije, nečisto. Da bi postalo čisto, treba doći Gospodinu Isusu Kristu i Njemu se obratiti. Samo krv Isusa Krista, Sina Božjeg, može očistiti naše srce, na temelju našeg, tvog i mog priznanja. Tada tek može jedno nečisto srce postati čisto.

To može samo On učiniti. Nema takvog mjesta gdje se to može doživjeti, nema takvih svetaca koji ti mogu u tome pomoći. Ima samo jedan, a to je Gospodin Isus Krist!

Mi se tome radujemo, jer znamo istinu. Već na početku nauke, Isus je rekao: “*Blago onima koji su čistog srca!*”

Čovjek mora razumjeti što nam Isus govori, da bi primio to blago ili što treba poduzeti, ako njegovo srce nije čisto. On mora nešto poduzeti, želi li doći do čistog srca, prema Isusovim riječima.

Isus nas je pozvao da dođemo k Njemu i rekao, da će nas On rasteretiti i odmoriti.

Kada kaže, da će nas On rasteretiti, onda to znači da će

očistiti naše srce. Gdje je taj teret? On je u našem srcu, u našoj savjesti.

Nije to teret koji nosimo na našim leđima, kao breme ili naprtnjaču, kojoj može svatko vidjeti veličinu. Taj se teret nosi u našoj savjesti, u našem duhovnom srcu, u našoj glavi.

MORAMO PRIZNATI

Mi znamo što je naše breme, što nas opterećuje i čini nečistima. Isus to isto zna. Ipak, On nam to neće uzeti, dok ne dođemo k Njemu i priznamo svoj teret, svoj grijeh koji nas opterećuje.

On nas zove i poziva kroz riječ svoju, ali će uzeti, to jest, skinuti breme, onda kada sami k Njemu dodemo i zamožimo da nam uzme taj teret, jer želimo doživjeti to blaženstvo i imati čisto srce, da nam bude onako, kako je Isus već na početku rekao, to jest:

“Blago onima koji su čista srca!”

I ti, čitatelju, (ako već nisi), reci Isusu, da bi to htio imati, ali moraš s tom molbom doći k Njemu i On će takvu molitvu čuti i uslišati. Čitajmo dalje u 13. i 14 stihu:

“On odgovori: 'Iščupat će se svaka sadnica koju nije zasadio moj nebeski Otac. Pustite ih!

To su slijepi vode slijepaca. A kad slijepac slijepca vodi, obojica u jamu padnu! ”

To je bio Isusov odgovor na njihovo sablažnjavanje zbog Njegove riječi.

Rekao im je da ih puste, jer su slijepi i kad slijepi, slijepi vode, moraju pasti u jamu. Nema druge mogućnosti.

Onaj koji vodi, mora vidjeti.

U ovom slučaju, taj koji vidi, daje svjetlo i taj koji nas je obasjao, je Isus Krist. On želi svakom slijepcu otvoriti oči da može vidjeti i razumjeti. Otvoriti oči, da vidi kamo ide, kako živi i što radi.

Oni koji se ne drže Božje riječi i koji ju ne naučavaju,

možemo sa sigurnošću reći, da su slijepi.

Sigurno je da su slijepi, jer ne možemo odstupati od Božje riječi, učiti druge i sami sebe voditi drugačije, no što je napisano. Zato je Gospodin došao da otvori naš um i naše oči da vidimo, uho naše da čujemo i srce naše, da razumijemo ono što On kaže.

Ako to nemamo, tražimo od Njega i dat će nam. Dat će nam jedno čisto srce i bit će nam kako On kaže:

“Blago onima koji su čista srca!” Nema problema koji On ne može riješiti, niti stvari koje ne može učiniti.

ON OTVARA OČI

Ako si slijep, On će ti otvoriti oči, ako su gluh, On će ti dati sluh, ako ti je srce nečisto, On će ti ga očistiti, ali na tvoj zahtjev; tako Pismo kaže.

Dužni smo tako postupiti i ljude tako učiti, kako kaže Božja riječ. Nit ćemo mi u jamu pasti, niti oni koje ćemo mi voditi, već ćemo svi ići za Isusom.

Pogledajmo dalje, što se dogodilo, u 15. stihu:

“Tada mu Petar reče: 'Protumači nam tu usporedbu!' On im odgovori: 'pa ni vi još ne shvaćate'!”

Možda i među nama ima onih koji ne shvaćaju što Božja riječ kaže, a možda neka duša misli da ne mora biti sve baš točno onako od riječi do riječi. Možda misli da može na svoj način misliti i sebi protumačiti.

Ne, ne možemo drugačije no što Sveti pismo kaže.

U 17. stihu, On im objašnjava:

“Zar ne shvaćate da sve što ulazi na usta ide u trbuš i izbacuje se na određenom mjestu? Ali što izlazi iz usta, izlazi iz srca i to ukalja čovjeka.”

Rekli smo da je naše duhovno srce u našoj glavi, našem umu i da su tu stvaraju dobre ili loše misli. Stvaraju se sva naša htijenja, dobre i zle želje.

Vjeran čovjek, onaj čije je srce očišćeno, prihvata samo

dobro: dobre misli, dobra djela i dobre planove, dok nevjeran čovjek misli da je sve dobro, pa čak i za zle i loše stvari misli da su dobre. Na taj način si on dozvoljava da čini zla i grešna djela i onečišće se, odnosno onečišćenje ostaje u njegovom srcu i to izlazi iz njega.

Odakle izlazi ono što je u srcu? Gdje, na kojem mjestu ili otkuda to izlazi? Zar na uho? Ne, na usta; to zlo izlazi na usta.

Zato je Isus dobro rekao, kada je rekao da, blago čovjeku koji je čistog srca, jer da će taj Boga vidjeti.

U BOŽJOJ PRISUTNOSTI

Prorok Izaija, kada je video Gospodina nad vojskama, slavu njegovu i Serafine koji su ga zaklanjali i zakrilili Njegovu svetost i božanstvo, rekao je:

“Jao meni, ja sam čovjek nečistih usana, umrijet ću!”

Onda je u Božjoj prisutnosti video svoje stanje i priznao. Priznao je da je nečistih usana.

Zašto je bio nečistih usana? Zato jer je njegovo srce bilo nečisto, zato. Nisu samo usta bila nečista.

U ustima se nečist ne zadržava, ona samo odatle izlazi. Kada je priznao, Pismo kaže,

da je jedan od Serafa uzeo žar sa oltara, dotakao se njegovih usta i očistio ih.

U njegovom životu je nastala promjena.

Usta su bila čista. Video je slavu Božju i znao da neće umrijeti, da će živjeti, ali više neće živjeti grešnim životom, već da će živjeti za Gospodina. Kada je Gospod zapitao, koga da pošalje, Izaija je odmah uzviknuo: *“Mene pošalji, Gospodine!”*

On je bio spremjaniti i najaviti ljudima da su im usta nečista i da se trebaju obratiti, da ih Gospodin očisti.

Koliko je nečistih stvari izišlo kroz naša usta, to nitko i da hoće, ne može ustanoviti. Niti unatrag da se sjetimo,

nitko to ne bi mogao sabrati, kada bi baš i htio.
Od kuda je izašlo? Iz srca, jer je ušlo i bilo u našem srcu.
Tko je napunio naše srce tim nečistoćama i grijehom?
Tko je taj? Gdje je ta sila koja svakoga napuni i koja vara
ovaj svekoliki svijet?

To je od đavola, nečistog duha koji vlada ispod neba. On
je taj koji čini zlo i navodi čovjeka da mu sve preda. On
je taj koji vlada svijetom, osim onima koji su se obratili
Kristu i čije srce je Isus Krist oprao i očistio. Onih koji su
priznali da imaju nečisto srce; koji su priznali da imaju
nečista usta.

“BLAGO ONIMA KOJI SU ČISTA SRCA! JER ĆE BOGA VIDJETI.”

Drugačije ne možemo, jer ćemo inače ostati slijepi i pasti
u jamu, ali ne ovu na putu, već u paklenu jamu, koja gori
vijek vjekova. Zar onda nije mudro, kad čujemo, kad zna-
mo da Božja riječ kaže, (možda do sada nismo znali):

“*Blago onima koji su čista srca.*”,

da u nama bude Božja riječ.

Da u našem srcu bude volja Božja i Njegova riječ, da bi-
smo jednog dana Boga gledali.

Boga gledati, to je najveći domet i najveća želja koju ima
kršćanin, Boga vidjeti.

Ako to vjerujemo, onda i postupimo tako. Neka nam dra-
gi Gospod pomogne.

Čuvajmo naše srce. Kada čuvamo naše srce, čuvamo i
naša usta; kada čuvamo naše srce, čuvamo i naše ruke,
noge i oči.

Iz srca (uma) dolazi naređenje za svako djelo. Misli u
tvom srcu nitko ne vidi, ali ti već razgovaraš o onom što
Pismo kaže: ne gledaj, ne čini.

Isus je rekao da, ako je naše oko čisto, onda će i cijelo
naše tijelo biti čisto. To znači da naše oko, naše čisto srce,

upravlja našim mislima i da naša usta više ne iznose ono što je nečisto i ne govore ono što ne valja, jer u srcu nema nečistoće. U srcu je tada čistoća i svetost i nema zla koje bi izišlo na naša usta.

Sjećam se pokojnog oca naše sestre Slavice, iz vremena dok je još bio neobraćen, ali na putu obraćenja.

Tako u razgovoru (Bogu hvala da je sada kod Gospodina!), rekao je: "Ja se čuvam da ne grijeshim, ali mi nekad izleti nešto što Bogu nije ugodno. Kao da mi pobegne."

Tako je rekao, a ja sam ga onda upitao:

"Znate li vi, zašto vam to izleti i pobegne?" Rekao je da ne zna. "Zato što je unutra i kad se pruži prilika ide van."

AKO NAM JE SRCE ČISTO

Da, ne može pobjeći ili izići van, nešto čega unutra nema. Ne može biti drugačije.

Bogu hvala, taj dragi brat, onda je još bio prijatelj kada smo razgovarali, shvatio je o čem sam govorio.

Rekao je: "O, Gospode, pomozi mi i očisti me od toga!"

Ako toga nema u našem srcu, neće moći ni pobjeći. Ako je srce čisto, iz njega će samo na čista usta, čiste stvari izlaziti.

Ako nam je srce čisto, bit će nam i oči čiste i neće više gledati ono što Bogu nije ugodno. Mogli bismo nabrajati mnoge stvari,

ali u nama više neće biti želje da ih gledamo.

Gledat ćemo samo ono što je Bogu ugodno i slavit ćemo svoga Gospodina.

Pismo kaže da, ako je tvoje (ili moje) oko čisto, da će onda i cijelo tijelo biti čisto. To znači da se u tvom oku ne može naći ičega grešnog, jer je i tvoje srce čisto.

Izajia je priznao, jer je, u Božjoj prisutnosti, vidio svoje stanje.

Mi sada ne vidimo Gospodina, ali vidimo Njegovu riječ;

čujemo ili čitamo Njegovu riječ. Mi smo u Njegovoj prisutnosti. To nije ljudska, već Njegova, sveta, Božja riječ. Blago nama, ako priznajemo.

Ako je naše srce čisto, kažimo: "Slava ti, Gospode! Ti si to već učinio u meni i mom životu i ja već sada uživam u tom blaženstvu čistoće srca.

Vjerujem da će se ono što se do sada nije ispunilo, jednog dana ispuniti: vidjet ću Tebe, Boga ću vidjeti. Ja se radujem! Moj život je sretan i blagoslovljen! Iz mojih usta ne izlazi nešto što Tebi nije ugodno, jer nema toga u mom srcu."

U srcu se sve skuplja, jer srce je gnijezdo, ili centar, u kojem se sve to nalazi; čistoća ili nečistoća.

GOSPODINE, OČISTI MI SRCE!

Jedno i drugo ne mogu biti zajedno. Gdje je nečistoća, nema čistoće. To ne ide zajedno. Gospodin neće živjeti u srcu u kojem je nečistoća.

Bože, sačuvaj! Znate što je David molio?

"*Gospodine, učini mi čisto srce!*"

David je iskreno molio. Javno je to rekao, nije se stadio. Sagriješio je i nije se stadio priznati i moliti da mu Gospod očisti srce. Još je nešto molio:

"*Nemoj uzeti svog svetog Duha od mene!*" (51. Psalm)

Bojao se da će se Duh Božji okrenuti od njega.

U Starom Zavjetu su samo proroci i kraljevi bili pomazani Duhom Božnjim. On je vrlo dobro znao što Duh Božji znači za njega, pa je priznao svoj grijeh, jer je znao da samo Bog može očistiti njegovo srce i to na temelju njegovog priznanja.

Kada mu je prorok Natan ispričao prispodobu o ukradenoj ovčici, on je rekao:

"*Tako mi živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio!*" (2. Samuelova, 12:5)

Tada je Natan rekao Davidu: "*Ti si taj čovjek!*" (12:7)

Natan ga je osudio, ali David nije skočio na njega, već se ponizio pred Bogom i priznao svoj grijeh. Ponovo je želio imati čisto srce, kao prije, dok još nije bio sagrijeo. Slava Bogu!

Braćo moja, sestre, prijatelji! Ovo nije priča da se njome zabavljamo. Ovo su stvarnosti koje su se desile u prošlosti. Taj sveti, Božji čovjek je doživio milost. Želimo li i mi, to isto doživjeti, moramo priznati pred Gospodinom. Kao David, moliti da nam Gospod stvori čisto srce, jer to samo On može.

Moramo odlučiti i željeti prestati griješiti, pa bio to mali ili veliki grijeh, a u tome će nam Isus sigurno pomoći.

Samo nam Gospodin može dati jedno novo, čisto srce.

NEMA TAJNI PRED GOSPODINOM

Mi ljudi ne znamo jedni o drugima mnoge tajne, ali ono što ja ne znam o tebi, ni ti o meni, Gospodin zna.

Čovjek koji ne pogriješi govorom, jezikom, taj je zaista savršen čovjek. Gospod nas vodi do savršenstva.

Njegova je volja da budemo čisti i savršeni, jer bez toga nitko neće vidjeti Kraljevstvo Božje, tako kaže Sveti pismo.

Rekli smo da trebamo imati čisto srce, čista usta, čisto oko i čiste ruke. Sva ta svojstva izlaze iz ljudskog srca.

Čisto srce upravlja našim udovima, da ih ne damo za oružje grijeha i nepravde. Kada je naše srce očišćeno, onda ćemo to sigurno imati.

Pazit ćemo što govorimo. Pazit ćemo što gledamo, da se kroz to ne bi onečistili. Pazit ćemo što radimo, jer je to vrlo važno u kršćanskom životu.

Ta četiri uda: srce, usta, oko i ruke, mogu i trebaju biti čisti, ali to mogu biti samo onda kada se, najprije, srce očisti.

Ako je to naša iskrena želja, Gospodin će to učiniti. Sigurno će to učiniti! Apostol piše u 1. Timoteju, 2:8:

“Hoću, dakle, da ljudi mole na svakom mjestu, podižući čiste ruke prema nebu, bez srdžbe i prepiske.”

Dakle, čiste ruke. Kada molimo, ako naše ruke, to jest djela, nisu čista, onda naše molitve ne idu daleko. Idu onoliko daleko, koliko naš glas dopire, ali ne idu dalje. Uzalud se trudimo i molimo, ako najprije nismo raščistili s grijehom. Čiste ruke su svete ruke.

To znači da treba cijelo tijelo biti sveto, ne samo ruke.

AKO TE RUKA SABLAŽNJAVA...

Ne mogu biti ruke svete, ako ostalo tijelo nije sveto, ali ruke mogu opoganiti tijelo, ako radimo nešto, što nas može onečistiti.

Zato je i Isus rekao da, ako nas ruka sablažnjava, da je odsiječemo, ako nas nogu sablažnjava da je odsiječemo i isto tako, ako nas oko sablažnjava, da ga iskopamo itd.

Isus kaže da nam je bolje bez jednog uda ući u Kraljevstvo nebesko, nebo da nam cijelo tijelo bude pogubljeno u paklu.

Jesu li Isusove riječi punovažne i svaka riječ za pouku? Kada slušamo Božju riječ, dužni smo postupiti kako ona kaže.

Ako već imamo čisto srce, možemo se radovati i radujemo se. Čistoća je svakome draga, ali nju svatko i vidi.

Kada netko uđe u neku prostoriju tvog stana, odmah vidi je li čista ili nije.

Bude li sve čisto, zadovoljan si što su i oni to vidjeli i što nisu našli ništa nečistog.

Sve je u redu i sve je čisto, to se vidi izvana, ali ljudsko srce može vidjeti samo Isus Krist.

Kada nam Isus Krist očisti srce, to se onda vidi i izvana.

Vidi se svetost, bio to muškarac ili žena, vjernik ili vjernica.

Vidi se to iz njegovog ili njenog života i ponašanja, po riječi i po djelu koje čine; to se vidi.

Pismo kaže da duhovni sve razgledaju i vide, ali njih same nitko ne može.

Ne može tjelesan čovjek proniknuti duhovnog, ali duhovni, tjelesnog može i može vidjeti i proniknuti njegov život. Braćo moja i sestre moje, ovo nije ljudska ili bilo čija nauka, ovo je nauka, Gospodina Isusa Krista.

Ovo je Božja, sveta nauka i mi smo je dužni provoditi u život onako kako nam je to On to i rekao.

“Blago onima...”

On to nije rekao u jednini. On je to rekao u množini i to vrijedi za sve ljude!

“...jer će Boga vidjeti!”

To je moja želja. Ja nisam video Isusa, ali vjerujem u Njega. Isusa gledam kroz Božju riječ.

Isusov glas slušam svakog dana što mi On govori kroz Božju riječ. Ne mislim doslovno da ga čujem svojim uhom, da mi s neba govori, ali čujem što mi govori kroz svoju riječ, a to može svatko od nas. Kada to prihvativimo i primijenimo u svom životu, onda je to blagoslov za nas. Mi smo sretan narod!

Ništa nam ne može nauditi i nitko nas ne može obeščastiti; nitko, ama baš nitko!

Da se i cijeli pakao digne protiv nas, ne može nam ništa, jer je Isus s nama; jer je krv Kristova očistila naš svaki priznati grijeh. Očistila je srce naše i sada nam je cijelo tijelo čisto: usta, ruke i noge, sve nam je čisto!

Na čiju slavu? Na slavu Gospodnju, ja sam čist! Ja sam čist, jer je Gospodin uzeo sve iz našeg srca.

Onome kome još nije, neka mu da i to cijelo srce. Ne djelomično, niti samo nekoliko postotaka, već 100%.

Apostol Jakov piše: “I ostatak zloće kažite Gospodinu.”

Ostatak zloće se može negdje prikriti, sakriti i zavući negdje da je zaboraviš; đavo je lukav i mudar kada nas treba zavesti. Kada nas Duh Sveti opomene, mi postanemo svjesni toga,

da je Božja riječ dvosjekli mač, koji razdvaja zglobove i ulazi u naše misli i sve rastavlja; ona nas takne. Ako te je Duh Sveti taknuo i kada nas je taknuo, Bogu hvala, u dobroj nas je namjeri taknuo.

Taknuo nas je da bi nas imao i da bismo imali čisto srce i da bi imali zdrav duh.

NE UZMI SVOG SVETOG DUHA OD MENE!

Psalmist je rekao, zdrav duh, postojani duh. To znači da nikada više neću sagriješiti i učiniti ono što Bogu nije ugodno. Tako čvrst duh da imamo u sebi, a njega nam može Gospod dati.

On to hoće učiniti. Pogledajmo kako to David kaže u Ps. 51: 12-14: “*Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Ne odbaci me od lica svojega i svoga svestrog duha ne uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!*”

To je on tražio, jer je video da mu je to potrebno i da mu manjka. Rekao bih, on je osjetio da je to izgubio.

Ridao je i plakao pred Gospodinom, moleći da mu to vrati. Teško je živjeti s nečistom savjesti i s nečistim srcem.

DUH SVETI KUCA NA NAŠE SRCE

Kada znamo što je volja Božja, a ne pokoravamo se, nemamo nigdje mira. Nigdje nemamo mira! Duh Sveti će uvijek kucati na naše srce, na našu savjest, dok god ne priznamo.

Dok god si živ i dok god si pri punoj svijesti, možeš doživjeti čisto srce i spasenje. Onaj tko odbije i tvrdoglavu ustraje u svom grijehu, sam je kriv i bit će bačen u ognjeno jezero, koje gori sumporom u vijeke vjekova. Tamo gdje crv bola ne miruje i gdje se organj ne gasi. Tako piše u Svetom pismu, a ja vjerujem jer je istinita svaka riječ Božja. To nije samo priča.

To nije samo puko zastrašivanje, ali je upozorenje onima koji neće u nebo, da će morati u pakao.

Dakle, ako čovjek nema čisto srce i ako Duh Sveti odstupi od njega, on ne može imati radost spasenja.

Moramo razumjeti da je on toga svjestan i ne može imati radost spasenja, ali kada je srce čisto i kada ga Duh Sveti ispunjava i pomaže u životu, jasno je da prisutna radost spasenja.

To je jasno i vidljivo. To može svaka duša vidjeti. To može vidjeti naš prijatelj i neprijatelj, brat ili sestra, jednom riječju, svatko može vidjeti promjenu u našem životu.

Može se vidjeti da smo mi ljudi vjere i čistog života.

U Evandelju po Mateju, 5:8:

“Blago onima koji su čistog srca.”

Isus je to rekao na početku nauke da treba izići svaka nečistoća iz našeg srca, da bismo bili čisti pred našim Gospodom, ali i pred ljudima. Više nas nitko ne može optužiti.

Ljudi znaju što smo prije obraćenja učinili, ali ako smo priznali i pokajali se i popravili nepravde, Gospodin nam je oprostio.

Ako smo ukrali (na primjer) konja, moramo ga vratiti. Ne možemo ga zadržati i reći: “Bože, oprosti mi!”

MORAMO PORAVNATI SVOJE PUTOVE

Moramo konja vratiti onome čiji je. Ako smo načinili štetu, moramo je namiriti i ispraviti. Moramo moliti za oprost onog koga smo povrijedili, ali i Gospodina.

Moramo priznati, jer bez priznanja nema oproštenja.

Nije nam bilo oprošteno dok nismo priznali, ali kada smo priznali, Isus nam je oprostio i sve skinuo s nas, oslobođio nas i očistio naše srce.

“Bože, želimo da tako ostane za cijelog mog života, jer se onda mogu nadati da će Tebe, 'licem k licu gledati!.’”

Apostol piše da ga sada gledamo kao kroz maglu, nejasno i ne možemo do Njega. Vjerujemo i gledamo ga kroz Božju riječ, ali onda ćemo ga gledati 'licem k licu'.

Gledat ćemo onoga koji je nas ljubio i onda kada ga još nismo ni znali, ni ljubili.

Bit ćemo sretni kada vidimo ostvarenim ono čemu smo se nadali i vjerovali. To će biti stvarnost za kojom težimo, ali to će biti stvarnost samo za one koji su čistog srca.

Amen.

DOĐITE K ISUSU

AKO SI ŽEDAN, DOĐI K ISUSU!

Evangelje po Ivanu: 7:37- 39

“U posljednji dan, glavni dan blagdana, Isus je stajao i vikao: 'Ako je tko žedan neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u me. Kako veli Pismo: 'Iz njegove će nutritivne poteći potoci žive vode' To reče za Duha kojega je su imali primiti oni koji vjeruju u njega. Duh naime, ne bijaše još dat, jer Isus ne bi još proslavljen.”

Mogli bismo već sada u početku iz pročitane Riječi, jedni drugima dati uputu: ako si žedan, dođi k Isusu.

Naravno, ako nisi žedan, nećeš doći, ali ako žedaš, i imaš potrebu, jer sve je to žed, dođi k Isusu.

On može ugasiti tvoju žed i uslišati molbu za onim što ti je potrebno. Psalmista je rekao u 2. stihu 63 Psalma:

“O, Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žedaš duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna i bezvodna.”

Željeti Boga, Boga svemogućeg, zajedništva s Njim.

Doživjeti ga kao svog Spasitelja i Pomoćnika, kao zemlja suha, žedna i bezvodna.

Tako je usporedio svoju žed i htijenje za traženje Boga živoga. On je video da On može učiniti sve što je njemu potrebno.

Dalje kaže u trećem stihu:

“U Svetištu sam tebe motrio gledajući ti moć i slavu. Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slavit. Tako ću te slavit za života, u tvoje ću ime ruke dizati.”

Samo u Isusovo ime, Njemu na čast, dizat ćemo svoje ruke i to kao što apostol piše Timoteju, naše čiste ruke.

Čiste ruke; ako nisu čiste, onda moli da ti, grešnike, Gospodin bude milostiv.

Tako nas uči Božja sveta riječ, da bismo mogli doći do čistoće u kojoj bismo ih mogli uzdizati.

ISUS NAS POZIVA

Slava Gospodu! On nas čuva i pomaže, ali mi trebamo žedati za Njim. Dakle, u posljednji dan blagdana, Isus je pozivao da oni koji su žedni dođu k Njemu i piju.

Božja riječ je hrana, ali ona je i piće.

Ali, tko je danas žedan? U ljetno vrijeme mnogo pijemo da bismo ugasili žed i da bismo se bolje osjećali.

Čak i liječnici preporučuju da se uzima dovoljno tekućine jer se lako dehidrira i da bismo održali život u toj vrućini. Dobro je savjete poslušati jer se zacijelo zasnivaju na iskustvu.

Slava našem dragom Gospodu!

Ovdje nam Riječ prikazuje Isusa, koji je stajao i vikao u posljednji dan praznika: "*Tko je žedan...!*"

Ima li i danas među nama onih koji su žedni?

Božja riječ je ista. Ljudske potrebe su iste.

Svakog dana imamo istu potrebu za zajedništvo s Gospodinom Isusom, a On je to i na svoj način rekao, kada je rekao da će biti s nama do svršetka svijeta. Mi trebamo žedati da budemo s Njim u zajedništvu ma gdje se nalazili.

Isus je predivan i kada bismo znali neke opise koji bi ga prikazali još veličanstvenije, mi bismo ih upotrijebili, jer Njemu to sve pripada.

No, ako je On predivan, tada On želi da i mi to budemo, mi, ti i ja. On je predivan i uvijek je iznad onog što možemo mi biti, ali On želi da mi budemo divni.

Na koji način mi možemo biti divni?

Možemo to biti, ako ćemo piti s izvora koji nam

On nudi; ako dođemo k Njemu, naše duhovno stanje, stanje našeg života, bit će zasigurno divno.

Ono što pijemo, ono čime gasimo našu žed će nas učiniti

divnim.

Ne mi, ne od nas već od izvora ćemo crpsti snagu koja će nas učiniti takvima.

Psalmista je rekao: “*Tebe žedā duša moja...*”

Duša mu je bila tako žedna Boga, kao zemlja sasušena i bezvodna. Tako je bila žedna duša njegova.

Moglo bi se pomisliti kao da još nikada nije imao to iskustvo, da mu se duša napije i sada vapi i hoće sve da utazi žeđ.

Da bi se zemlja mogla natopiti i dati rod. Dok nema kiše, zemlja ne može donijeti rod, pa makar da je sjeme u njoj. Nama treba kiša; nama treba voda s izvora. Trebamo pitи da bismo zaista vjerovali onako kako Pismo kaže.

PIJMO S IZVORA

Ljudi kažu: “Moraš to vjerovati, moraš ono vjerovati.” Onda svatko na svoj način kaže da je vjerovao ono ili ovo, da je vjerovao i išao tamo i molio se, da je zapalio veliku svijeću. Treći kaže da se je žrtvovao na tom putu, četvrti kaže da je dao novac za Boga itd.

Pismo o tome ništa ne piše. Piše da dođemo i pijemo s izvora!

Ako vjerujemo onome što Pismo kaže, onda i pijemo. Ne možemo drugačije jer je to povezano.

Mi trebamo biti protočni kanal kroz koji će teći Živa voda i to najprije u tvoje i moje srce. Lijepo nam i jasno kaže: “*Neka k meni dođe i pije tko vjeruje u me.*”

Ne možeš jednu Riječ “piti”, odnosno prihvati, a drugu ne. Svaka je riječ Božja dobra, zdrava i daje život i snagu. Onda tek možemo očekivati da ćemo dobiti ono što vjerujemo i ono što nam je kroz Pismo obećano.

“*Tko u me vjeruje kao što Pismo kaže, iz njegovog će tijela poteći potoci žive vode.*”

Poteći će potoci, a On je rijeka koja teče ispod prijestolja, koja se nama dijeli da iz nas poteku potoci, da se svatko

od nas napije i da dalje teče za druge.

Ne samo za nas, nego i za druge. To je naša dužnost. To trebamo živjeti, brate i sestro.

Ti i ja trebamo biti jedan potok za druge, ali to možemo biti samo onda kada vjerujemo onako kako Pismo kaže.

Samo onda!

Onaj tko ne vjeruje, ne može to biti. Taj nije ispunjen i ne prelijeva se iz njega. Taj nema snagu, jer nije pun.

Nema snagu niti za sebe, a kamoli da bi imao nešto za druge.

Božja je volja da se svi spase i da dođu do spoznaje istine. Do potpune spoznaje istine!

POTPUNA ISTINA

Nije potpuno poznavanje istine u tome da vjerujemo da Bog postoji, niti je u tome da kažemo da smo nešto doživjeli s Bogom. To je možda nešto djelomično, nedovoljno i bez pravog iskustva s Bogom.

Poznavanje Boga jeste u tome da slušamo Božju riječ, vjerujemo što čitamo i slušamo u propovijedima ili svjedočanstvima, da prosuđujemo kroz Božju riječ što je uistinu onako kako to u Pismu piše.

Onda će, kako piše, iz njegovog tijela poteći...

Rekli smo na početku da najprije moramo biti žedni.

Psalmist je bio žedan. Oni koji nisu žedni, oni ne piju.

Za neke nije važno, za neke je bljutavo, neki kažu da nemaju potrebe, dok opet neki kažu da nemaju potrebe jer već sve to znaju pa ne moraju pititi itd. Ljudi ne mare i ne znaju da nam je potrebno svaki dan pititi s tog izvora.

Potrebno nam je da vjerujemo i pijemo ono što Pismo kaže. Nikako drugačije.

Ljudi imaju često svoje ideje. Čini im se da su nešto vidjeli ili doživjeli. Sve to nešto ili ono što oni misle, mora biti suglasno Svetom pismu.

Onda to možemo prihvatiti i znati da je od Boga. Isus je to rekao za Duha Svetog ili krštenje Svetim Duhom onih koji su vjerovali i trebali primiti to krštenje.

Ovdje Pismo govori o tome da Isus još nije bio proslavljen. Što to znači da Isus još nije bio proslavljen?

Isus još nije prošao put križa, smrti i slavnog uskrsnuća. To vrijeme još nije bilo došlo. To se sve trebalo tek izvršiti i ispuniti. Kada se je izvršilo, onda su to oni koji su po Pismu vjerovali i primili.

TREBA ISPRAVNO VJEROVATI

Ne možemo vjerovati niti prihvatiti drugo svjedočanstvo od onog kojeg nam je sam Bog ostavio u svojoj riječi.

Zašto neka duša nije krštena Svetim Duhom? Zašto nije primila Duha Svetog?

Tko od nas ima odgovor?

Vjerujem da Isus ima odgovor.

Ima odgovor jer zna razlog zašto. Jedan od razloga mogao bi biti zato, jer ne vjeruje onako kako Pismo kaže.

Pismo nas uči. Pismo obuhvaća cijeli život i nauku Gospodina Isusa Krista. Ima i red po kojem se pristupa, traži, moli i očekuje da se primi.

Prije svega mora se biti žedan Duha Njegovog i piti s izvora kojeg nam nudi.

Tko nije žedan i ne smatra da je to bitno, tko smatra da je to neko opravdanje ili ne vidi razlike između sebe i nekih drugih pa se i smatra boljim i pravednijim od onih koji su već kršteni Svetim Duhom, taj ne može niti primiti.

Sve to može biti. Ima i negativnih svjedočanstava o onima koji su kršteni Svetim Duhom.

Na žalost, ima i mi to moramo priznati, ali tome nije kriv Duh Sveti. Ta negativnost nije bila pod vodstvom Svetog Duha nego pod tjelesnim vodstvom te osobe, koja je počela skretati s puta. To je dovelo do toga da imamo i

negativnih svjedočanstava.

Ipak to nije razlog da ti ne budeš kršten.

Pismo kaže da je to obećanje za sve one koji vjeruju onako kako to u Pismu piše.

Duh Sveti nije naš nakit kojim bismo se zakitili i hvalili pred drugima da mi govorimo u jezicima, nego zato da bi On imao vodeću i dominantnu ulogu u našem životu.

Novozavjetna crkva je vođena Duhom Svetim.

Nakon što je Isus bio proslavljen rekao je da mole i da će primiti. Mi imamo svjedočanstvo da se je to zabilo.

Znamo da su kroz sve vjekove i stoljeća svi oni koji su vjerovali i bili učeni puninom onog što u Svetom Pismu piše to i doživljavali.

Oni su primali, a potvrda toga je bila to što su oni govorili drugim jezicima. Slavili su Boga, kao što je apostol Petar rekao: *“Kao mi u početku.”*

Znači da je bio jedan početak, a nastavak toga još i danas traje, ali mi moramo vjerovati onako kako piše, a kada to kažem onda znači da ta vjera treba obuhvatiti naše mišljenje, trud, zalaganje i više od svega, našu žđ.

Onda ćemo sigurno primiti. Sigurno hoćemo.

Apostol Petar je rekao da je to obećanje za sve dane, sve nas i za našu djecu. Možemo reći i za našu duhovnu djecu koju ćemo roditi Evandeljem Kristovim, kao što je apostol rekao Timoteju, da je on njegov sin, kojeg je rodio Evandeljem Kristovim.

On se nije zato nazivao svetim ocem.

On je samo bio njegov duhovni otac jer ga je Evandeljem rodio. Nije se time isticao.

Božja riječ kaže da nikoga ne zovemo Ocem na zemlji, jer imamo samo jednog Oca, a mi smo svi braća.

Isuse, pomozi nam da tako vjerujemo kako nas Pismo uči, ali kada tako vjerujemo, moramo tako i postupiti.

Isus je svojim učenicima, nakon uskrsnuća, a prije no što

je uzašao rekao. “*Vi molite!*”

Jesu li oni molili ili su se razišli svatko na svoju stranu? Jesu li mislili da, makar je On to rekao, da ne mora biti baš tako kako je rekao? Baš tako kako je rekao, tako mora biti, brate i sestro i nikako drugačije.

Prijatelju, želiš li biti spašen i to doživjeti, je li twoja duša žedna Boga? Tražiš li nešto, a sam ne znaš što?

Misliš da ti nešto manjka u životu i nitko te ne može zadovoljiti, nitko te ne može smiriti niti umiriti twoju grešnu savjest. Pokušao si, bio si na raznim mjestima, ali je situacija postajala sve težom.

Dodi k Isusu i pij sa tog izvora.

Zašto neki koji su kršteni Svetim Duhom šute?

Zašto šute, pitamo se? Tko će dati odgovor?

Bili su kršteni, ali više nema sile Duha Svetog u njima.

Šute, jer Duh Sveti daje snagu.

Za što nam daje snagu? On nam daje snagu za svjedočanstvo. On će svjedočiti i mi ćemo svjedočiti, tako kaže Božja riječ.

Slava Ti Gospode! U Božjoj riječi stoji napisano:

“*Koji vjeruju kako Pismo kaže.*”

To je vrlo važna rečenica u ovom odlomku.

Treba se obratiti kako Pismo kaže. Ako tako vjeruješ, tako ćeš i postupiti, tako se obratiti i tako ćeš živjeti.

Neki tumače da krštenje Duhom Svetim sada nije potrebno, da je to bilo potrebno samo u vrijeme dok nije bilo kanona Svetog pisma. Onda dok su ljudi osobno prenosiли, da ne bi svaki drugačije ili pogrešno govorio, onda je Duh Sveti imao tu ulogu i bilo je potrebno, ali sada kada imamo Svetu pismo i kanon, kad je Božja riječ zaokružena, kada imamo Evandjela i poslanice, kad imamo Stari Zavjet i kada je sve završeno, više nam nije potrebno.

Piše li to tako ili piše drugačije? Mi vjerujemo tako kako Svetu pismo kaže.

TO JE OBEĆANJE KRISTOVO

Znate da je apostol Petar propovijedao: “*Obratite se, pokajte se, krstite se i primite čete dar Duha Svetoga.*”

To su faze kroz koje moramo proći, koje su od Boga nadahnute, date preko Njegovog sluge, date da bi bilo suglasno Svetom Pismu.

Ivan Krstitelj je rekao za Isusa: “*On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.*” Rekao je: “*Ja vas krštavam za pokajanje, a On će vas krstiti Duhom i ognjem!*”

Kada slušamo, ako to pijemo, trebamo upravo tako i postupiti. Doživjet ćemo što nam je obećano.

Bog nije lažljivi Bog! On je istiniti i sveti Bog.

Nikada iz Njegovih usta nije izišlo nešto što nije istina. Imaš li takvu vjeru i povjerenje u svetu Božju riječ, onda pokušaj pa ćeš vidjeti.

Kad sve učiniš što traži od tebe, a ne dobiješ od Boga, onda možeš u molitvi reći da si učinio sve što si znao, ali ako je potrebno još nešto učiniti, da ti to objavi Duhom Svetim. Ponizno molimo i dobit ćemo.

Kao što piše : “*Iz njegovog tijela će poteći potoci žive vode.*”

O, Gospode, daj da poteku da budemo potok za druge!

Imaju li kamo teći potoci? Imaju!

Ima mnogo praznih mjesta, nespašenih ljudi koji idu i traže nešto. Koji se žrtvuju, obilaze i ništa ne dobivaju i ne dožive. Prevareni su zato jer nisu išli na pravo mjesto. Tražili su mrtve, a to samo živi može učiniti što ovđe svjedoči sam Gospodin Isus Krist.

U Deset zapovijedi, u drugoj zapovijedi stoji naredba, da si ne pravimo nikakvog lika; ništa što je na nebu, što je na zemlji ili što je pod zemljom, niti im se klanjamo.

To znači ne stati pred njih i moliti se.

Stani pred živog Boga!

Vjeruj da je On prisutan gdje god se ti nalaziš, da je živ i

da te čuje. Klekni na svoja koljena i reci:

“Bože, budi milostiv meni grešniku!”

Pokajanje, obraćenje i priznanje grijeha. Svoj vlastitog grijeha.

Ako tako vjeruješ dragu dušu, vjeruješ Riječi i onom što ona kaže, osjetiti ćeš prisutnost i silu Božju.

Osjetiti ćeš milost Božju. Osjetiti ćeš da vjerom Gospodin čisti tvoje srce. Vjera je ta kojom Gospodin čisti naše srce.

Kada je srce čisto, onda je to trenutak da sila Svetog Duha siđe na tebe. Da budeš pun sile Svetog Duha, na slavu Gospodnju.

Tada postajemo potoci Žive vode za druge.

Možeš biti potok Žive vode ili pak možeš imati smrtne ujede koji iz tebe prelaze na druge.

U Jakovljevoj poslanici kaže: *“Jezik pun smrtnog ujeda.”*

Govoriš ono što ne smiješ. Opadaš bližnjega svoga, brata svoga. Zajednica ti nije draga, nego povremeno, itd.

To nije vodstvo Svetog Duha, nego našeg uma.

To izlazi iz uma i pokazuje se, vidljivo i to je činjenica. Ne možeš reći drugačije.

Zamisli kada bi ti, ja ili više nas, dolazili svakog mjeseca jednom u Zajednicu, kakva bi to bila Zajednica?

Kako bi to tijelo funkcionalo? Kako bi to izgledalo?

Koga bi video i našao tu? Razmislimo malo.

Ti i ja trebamo biti potok; da to drugi vide. Da vide da iz našeg srca teku potoci; da vide da nešto radimo za Boga i da imamo zajedništvo s braćom i sestrama.

VAŽNOST ZAJEDNIŠTVA

Budimo svjesni da bez Zajednice ne možemo živjeti. To je Božje ustrojstvo, to nije ljudska organizacija.

To je Božje ustrojstvo vođeno od Svetog Duha.

Zajednica! Slava Bogu da je Duh Sveti vodi kroz Božju riječ i da nam govori da dođemo i da pijemo, da ugasimo

našu žđ i da potrebu naše duše On ugasi.

Onda ćemo moći ići dalje svjedočiti. Ali dok ti nisi žeđao za Bogom i Njegovim djelom, dok nisi doživio da ta žđ bude ugašena, ne možeš ići.

Ne možeš ići svjedočiti, jer nemaš iskustva.

Isus je rekao: "Idite dvoje po dvoje!"

Znate, danas se ide na gradske trgrove pa se tamo nešto odsvira, otpjeva i onda propovjednici počnu propovijedati.

Ne kažem da to nije dobro, ali ljudi su već siti takvih "filmova". To često vide. Malo stanu i poslušaju, a onda odu jer im se čini da je to sve isto.

Drugačiji je uspjeh kada nađeš jedno srce koje je prazno i žedno da bude ispunjeno. Bog će ti dati da tamo točiš, da tamo budeš potok Žive vode.

Bog će te obilno blagosloviti i drugo srce, koje traži Boga, otvoriti. Pokaži mu pravi način života, jer kada čuje tvoje svjedočanstvo, počet će piti iz tvog, ili našeg potoka.

U njemu će porasti žđ, ne za materijalnim dobrima već za svoju dušu. Vidjet će da je imao susret sa Bogom i da si ti Božji čovjek. Da si ti Božja duša, da si Božji svjedok. Ona žena na zdencu, kad je čula da Isus može dati živu vodu, rekla je: "*Gospodine, daj mi te vode!*"

Bila je najveća grešnica, ali je rekla:

"Gospodine, daj mi te vode!"

Ali netko mora kazati tim dušama da postoji takva voda koja će ugasiti ljudsku žđ i oslobođiti od grešnog života. Dok nije doživjela Gospodina, mislila je, "*Bunar je dubok, nemaš ni čime zahvatiti i kako ćeš mi dati žive vode?*"

Više o tome možemo pročitati u Evandželu po Ivanu u 4. poglavljtu. Ona je tjelesno gledala.

TREBAMO TEŽITI DA BUDEM DUHOVNI

Nemojmo gledati tjelesno, jer nas Bog može duhovno upotrijebiti, ali naš život mora biti duhovan.

Naša čežnja mora biti duhovna, prioritetna u našem životu treba biti duhovnost, a ne tjelesnost. Onda će nas Bog blagosloviti.

Mi moramo biti potoci Žive vode za druge, tu žednu zemlju na kojoj se već netko trudio, sijao i molio, ali se ništa nije desilo. Još uvijek je suho zrno u toj zemlji i ne može uzrasti.

Ali ne, nemamo vremena. Drugi kažu da su bolesni, treći pak da nisu na to poslani.

Ne piše ni prvi, ni drugi, ni treći, već piše:

“Tko je žedan neka dođe k meni i neka pije!”

Jesmo li mi žedni? Napijmo se!

Ugasimo najprije našu potrebu, a imamo potrebu.

Lako je pjevati: “Ti si predivan!”, ali jesu li ti divan? Isus hoće da mi, i ti i ja, budemo divni.

To znači da budemo slični Isusu. Bog će nas blagosloviti.

Sigurno ćemo biti drugačiji.

Rezultati neće izostati. To je naša dužnost i obveza.

Ne gledajmo samo svijet i ne ravnajmo se po njemu. Mi trebamo gledati u Isusa i po Njemu se ravnati.

Apostol Ivan kaže u svojoj 1.poslanici 2:15-17:

“Nemojte ljubiti ni svijeta ni onoga što je u svijetu! Ako tko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi Očeve, jer ništa od svijeta od onoga što je u svijetu - požuda tijela, požuda očiju, oholost zbog imetka - ne dolazi od Oca, nego dolazi od svijeta. A svijet sa svojom požudom prolazi; a tko vrši volju Božju, ostaje zauvijek.”

Hoćeš li ti biti potok? Ako hoćeš, Bog će te blagosloviti!

Priznaj Gospodinu: “Ja sam suha zemlja, Gospodine. Ne znam kada sam ikome išta rekao o Tebi. Niti sam ja pio žive vode, niti sam drugima bio potok.

Gospode, pomozi mi. Ispuni moje srce svojom svetom Riječi i Svetim Duhom, da pod vodstvom Svetog Duha mogu biti potokom za druge.”

NE BUDIMO MRTVI KANALI

Gospod će nas divno voditi. Duh Sveti će nas voditi. Na naš put će navesti duše kojima ćemo svjedočiti o Božjoj ljubavi i milosti. Dat će nam susret sa onima koji će biti voljni čuti Božju riječ, ali krenimo.

Ne budimo mrtvi kanali, nego potoci Žive vode kao što Pismo kaže i onda će nas Bog blagosloviti.

Isus je proslavljen daleko prije nas. Njegovo djelo je sada na onima koji ga slušaju. Možda Duh Sveti radi i sada na onima koji su kršteni, ali ga ne slušaju.

BOG NAM DAJE SNAGU

Ljudi se uvijek pitaju: pa kako ćemo, sada nije vrijeme itd. Uvijek imamo kontra ili dodataka mislima da bi opravdali to što se ne služimo i ne oslanjamo na Božju riječ, koja kaže:

“Idi!” “Idite, ja ću biti s vama!”

Vidjet ćete uspjeh. Kada je poslao dvanaestoricu, dao im je vlast. I nama daje vlast, snagu i Silu da imamo vlast nad neprijateljem.

Ne nad ljudima da ih vežemo i mučimo, već da će Božja sila biti s nama i da će Božji autoritet, Njegove riječi imati dominantnu ulogu. Sami ćemo se pri tom hraniti. Kada taj potok kroz nas na druge teče, ni mi ne možemo ostati suhi. Znači da, dok teče na druge i ti se napajaš i ti si sretan.

Aleluja! Pomozi nam Gospodel!

Psalmist je rekao: *“Moja duša je željna Tebe, Gospodine! ...kao suha zemlja!”*

A ti, zadovoljavaš li se s tu i tamo nekom kapi, a to je sve slabo i skoro ništa i ne daje ti snagu.

Tvoj život pripada Zajednici. Tvoje duhovno djelovanje pripada Zajednici. Ne možeš stalno nalaziti izgovore.

Ti se trebaš, ali i ja se trebam više potruditi.

Zato nas je Bog i spasio i zato nam daje snagu.
Spasio nas je da djelujemo i da Njemu služimo, da riječ
Njegovu dalje prenosimo i da molimo.
Imaš li svoj godišnji odmor, Bogu hvala.
Ja sam bio u takvom poduzeću u kojem nisam nikada
imao godišnjeg odmora.
Nisam protiv godišnjih odmora, stručno je dokazano da
čovjeku treba odmor. I Gospodin Bog je to odredio, onda
kada još nismo ništa o tome znali i dok još nije bilo ta-
kvih stručnjaka; već onda je On odredio odmor.
Znate da već u početku kaže da je dan za rad, a noć za
odmor.
Naša je stvar na što trošimo dan, a na što noć. Naravno
da, ako ne postupamo onako kako piše u Pismu, nemamo
odmora.
Svaki sedmi dan je odmor.
U Starom Zavjetu je to bila subota, a u Novom Zavjetu mi
se odmaramo nedjeljom.
Nedjelja je pobjedonosni dan nad grijehom i smrti. Isus je
uskrsnuo u prvi dan sedmice, a to je nedjelja.
Mi ne slavimo dane, mi slavimo Isusa!
Bogu hvala zbog vlasti i poretka, da u taj dan ne moramo
raditi i možemo nedjelju imati za odmor i slaviti Gospoda.
Čemu mi posvećujemo taj dan? Što radimo tog dana?
Možda ćemo dopodne ići u Zajednicu, a popodne?
Pitam vas, braće i sestre, gdje smo? U dane molitve, gdje smo?
“Mi vjerujemo, da! Ti si svemogući i Ti nas možeš ozdra-
viti. Ja nemam, Ti mi možeš dati.”
Da, mi to vjerujemo, ali vjerujemo li mi da trebamo dola-
ziti na molitvu i održavati zajedništvo?

VJERA SE DOKAZUJE DJELOM

Da li mi to vjerujemo? Ako to vjerujemo, onda to i pra-
ktički dokazujemo.

Riječ Božja kaže: “*Onaj tko vjeruje kako Pismo kaže!*” Pa onda, gdje si draga dušo? Uvijek si bolesna, umorna i ne možeš. Istina, ima i takvih trenutaka kada je čovjek tako bolestan da stvarno ne može. Ima i takvih momenata kada je čovjek tako umoran da zbog umora nije mogao doći, ali mi se ne smijemo dati zarobiti. Tražimo od Boga ozdravljenje. Dođimo i zahvalimo mu što nam je pomogao, a ne da nam sve drugo bude važno i važnije, a u Zajednicu, ako stignemo.

Taj: ako, stalno vlada i netko se nikada ne može odlučiti da to bude jednom za uvijek.

Ima iznimaka kada imamo radne obveze koje čovjek mora ispuniti da bi zaradio svakidašnji kruh i one su tako lančano povezane da ne možeš doći, ali u svako slobodno vrijeme, na kraju radne obveze, dođi u Zajednicu! Tamo su tvoja braća i sestre, tamo je Isus!

NE ZAPOSTAVLJAJMO MOLITVU

Dođi se s njima moliti. Možda je netko u nevolji i potrebna mu je molitva. Možda je netko u velikoj potrebi, a ti to niti ne znaš. Učestvuj u tome. Zar ne kaže Pismo:

“...molite jedni za druge...” ?

Ja želim sudjelovati u molitvi da ona sestra ili brat ozdravi. Da podigne Gospod nečije dijete ili slično.

Ja to želim i to me vuče u Zajednicu. To je dio mog kršćanskog i duhovnog života, da se molimo jedni za druge, a ne samo kada meni nešto zatreba da pošaljem poruku: “Molite se braćo i sestre, bolestan sam!”

Kad ti treba, tražiš, a kada si zdrav onda te nema da za druge moliš. To je ono što se kroz Pismo od nas traži i očekuje.

Budemo li tako činili, bit ćemo blagoslovljeni.

Bit ćemo sretni i dođemo li ma kako umorni, tu ćemo se odmoriti. Tvoje tijelo i tvoja duša će se ohrabriti.

Otići ćeš drugačiji no što si došao.
To nije priča, to je stvarnost koju mogu mnogi posvjedočiti. To je i moje iskustvo, a treba biti i tvoje.
Pismo kaže, da će se spasiti tko se pokaje, obrati i krsti.
Ako si ti draga dušo već krštena i ne trebaš se krstiti, ali se trebaš pokajati za sve propuste i za sve neuvažene Božje riječi koje govore tebi kao i meni.
Trebaš se pokajati i priznati pred Gospodom.
Obratiti se! Isus je rekao Petru:
“Kada god se obratiš, utvrди moju braću!”

KADA GOD SAGRIJEŠIMO, MORAMO SE POKAJATI I OBRATITI

Kada ti to učiniš, moje će srce poskočiti od radosti kao što će tvoje kada to ja ili kad to netko drugi od braće učini.

Tu smo! Živi smo, borimo se, molimo se da služimo Gospodu, da nas sile tame ne obuzmu i da ne vladaju nad nama.

Mi moramo biti slobodni i živjeti kao da živimo iznad oblaka, a Bog će nam dati snagu da vjerujemo onako kako to Njegova riječ kaže.

Mnogi nas pitaju: “Kakva je to vjera?”

VJERA JE DAR OD BOGA

Vjera nije neki predmet pa da može biti ovakav ili onakav.
Vjera ima djela. Vjera ima jezik, oči i ruke i noge.

To je naša vjera koja nam je dana od Boga da je sprovodimo u životu.

Bog će nam pomoći. Svjedoci smo toga, da nam pomaže iz dana u dan

Neki kažu: “To je preteško, ja ne mogu, star sam (ili sam bolestan)”.

JOŠ JEDNO SVJEDOČANSTVO

Naša sestra Ivanka (99), ima nevjernu kćerku koja joj je rekla:

“Pa kuda ideš? Jesi li luda, možeš pasti i ostat ćeš negdje u mlaki ili snijegu.”

“Neka, imam iskaznicu uz sebe i vidjet će tko sam i pokupit će me.” Dok god je mogla išla je.

Kada se je obratila, muž ju je progonio, tukao i tjerao iz kuće. Više puta je spavala u vrtu.

Družio se s pijancima koji su ga potpuntavali što dopušta ženi da ide u Zajednicu i govorili nedolične stvari.

Vikao je na nju; ako je odgovorila, nije bilo dobro, kada je šutjela bilo je još gore, ali se nikada nije odrekla Zajednice.

Nikada nije bila problematična duša u Zajednici. S njom nije bilo problema. Dolazila je i molila. Gospod ju je blagoslovio dugim životom. Za ljudski vijek je dugi život.

I naš će blagosloviti, ali vjerujmo kao što Pismo kaže da će iz nas poteći potoci Žive vode.

Ako je potrebno, obrati se!

Nije važno kako dugo ideš u Zajednicu, ali je važno da budeš čist i svet.

Obratimo se ako treba.

Vjerujmo Božjoj riječi i doživjet ćemo blagoslov i ispunjenje silom Svetog Duha.

Oni koji su već kršteni Duhom Svetim bit će obnovljeni, a oni koji to još nisu, bit će ispunjeni, Bogu na slavu

Amen.

BUDIMO BUDNI

Evangelje po Ivanu, 14:23

“Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.”

Vjerujem da su naša srca otvorena dok čitamo poruke iz Evanđelja i da je Gospodin blizu nas.

Ne otvorimo li srce, slava Božja će biti prisutna, ali mi nećemo imati blagoslova. Naše srce mora biti otvoreno za Njegovu riječ i za slavljenje.

U Psalmu 19:10-11, možemo pročitati da su istiniti sudovi Božji i da su svi jednako pravedni, dragocjeniji od zlata, od zlata čistog i da su sladi od meda, meda samotoka.

Jednom sam video na televiziji, (naravno, ja ne želim propovijedati o televiziji!), ali pomoću nje sam imao priliku vidjeti neko drvo u prašumi, u čijem su se deblu pčele rojile i vidjelo se toliko meda u tom šupljem stablu, da se med sam cijedio niz stablo.

Tada sam shvatio što je to samotok.

Toliko je bilo tog slatkog meda, da je sam tekao, ali psalmist kaže da je Božja riječ slađa.

To je divno! Gospodin je u prirodi stvorio nešto što je divno, slatko i zdravo, jer je sve što je bilo potrebno, uzeto iz prirode, ali u Božjoj riječi od svega toga ima još više.

Već smo pročitali stih iz Ivanovog Evanđelja, 14:23:

“Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.”

Isusova riječ govori potpuno jasno:

“Ako me tko ljubi, držat će...”

BOŽJA LJUBAV DAJE SNAGU

Nema “držanja” bez ljubavi, niti ljubavi bez držanja! To je nemoguće.

Nema ti što dati snagu da možeš držati Njegovu riječ ako nemaš ljubavi. Božje ljubavi!

Ako imaš ljubav za Gospodina, vidiš Njegova djela i vidiš što je učinio i još uvijek čini, čitaš i vjeruješ; imaš mnoga svjedočanstva onoga što Bog čini i ti ga ljubiš, a kada ga ljubiš, držiš Njegovu riječ.

To je riječ svjedočanstva.

Kada netko ljubi Gospodina to je divno. To je sretno srce. Rekao bih da mu ništa ne nedostaje, bez obzira na imovno stanje, pa čak i zdravstveno.

Tu je najteža situacija, ali ako ljubimo Gospoda i molimo, On će nas uslišati, pa i onda kada nas ne usliša, znači da je Njegova volja da bude tako, mi ćemo se pokoriti Njegovojoj volji i slaviti Njegovo sveto ime.

Znamo da je sve prolazno i da idemo Njemu ususret.

Ondje neće biti bola ni teškoća, ni suza ni problema, bit će uvijek samo radost.

Slava Gospodu za to!

Dalje kaže da će onome tko Njega ljubi, On i Njegov Otac doći i nastaniti se kod njega.

Zar to nije nešto uzvišeno i veliko? Od toga nitko ne može više, dati i učiniti, jer je On na Prijestolju milosti.

Taj veliki i silni Bog, hoće se sa svojim Sinom, nastaniti kod onog tko ga ljubi.

To znači, kod mene, kod tebe, kod svakoga tko ga ljubi i vjeruje. U Otkrivenju stoji napisano u 3:11:

“Drži čvrsto ono što imaš, da ti nitko ne ugrabi vijenac!”
Dobit ćemo vijenac!

TKO NEMA, NEKA TRAŽI OD GOSPODINA!

Isus je imao prije nas vijenac, na Golgotskom križu i to trnovu krunu.

Ljudi su ga krunili trnjem, a On će nas okruniti nagradnim vijencem, živim vijencem, vječnim vijencem.

Piše da držimo čvrsto ono što imamo!

Imamo li ljubav, imamo Božju riječ. Držimo je čvrsto.

Držimo čvrsto, a ne labavo da nam ne ispadne iz ruke, jer nam je od Boga dano.

Tko nema, neka traži od Gospodina. On će mu dati; dat će mu ljubav, ako vjeruje.

Ispunit će mu srce ljubavlju i snagom da može držati Njegovu riječ. Kaže da je ljubav je jača od smrti i da ljubavi nema kraja. Tko stvarno ima tu Božju ljubav, on će i držati riječ Njegovu., kao što stoji napisano, da je rekao anđelu crkve u Filadelfiji.

Anđelu u Sardu je također napisano pismo 3:1

"Anđelu crkve u Sardu napiši: 'Ovo govori onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda: Poznam tvoja djela...'"

To govori Gospodin.

Kada On kaže da pozna naša djela, znači da zna što mi radimo i da nije ništa u našem životu skriveno od Njega.

Onaj tko ne shvaća Boga i ne zna da je On svemogući, sveznajući i sveprisutni, mogao bi pitati s nevjericom, kako može Bog mene vidjeti ovdje i tebe тамо, itd.?

Duh Božji je taj koji je nad cijelom zemljom. Isus, uskrсли Isus je sada na nebu i sjedi zdesna Bogu ocu, ali On razgleda zemlju i vidi, i piše anđelu u Sardu, da pozna njegova djela.

Kakva su tvoja djela?

Svi mi imamo djela. To mogu biti djela vjere i djela nevjere, tako kaže Pismo. Djelo ne može biti nešto treće. Ono može biti samo djelo vjere ili nevjere.

MI MORAMO PREPOZNATI DJELA VJERE

Isus kaže: "*Poznam tvoja djela.*"

Kada na temelju Njegove riječi pogledamo u svoj život, mislim da i mi moramo prepoznati naša djela.

Ne samo da ih mi moramo prepoznati, nego i ljudi koji vide naš život, moraju u našem životu prepoznati djela vjere. Onim djelima koja su malo ovakva, a malo onakva, davo želi stvoriti neku “nesvrstanu” stranu, ali vjerujem da je to za nas prošlost, a i za one koji još misle “nesvrstano”, i kod njih će proći. Zauvijek će proći.

Nema malo dobro i malo zlo, to je sve zlo!

Je li to istina kada On kaže: “*Poznam tvoja djela*”?

To znači da je pred Njim sve otkriveno.

Dalje nastavlja:

“*Kažu da si živ, ...*”

Tko to kaže? To Isus ne kaže, On kaže: “*kažu*”. To su oni drugi koji kažu da si živ, a što Isus kaže?

“*...a mrtav si.*”

Je li to moguće da je onaj koga vidimo da živ hoda, mrtav? Mi vidimo da je živ, ali Isus kaže: mrtav si.

Što je sada istina. Ono što oni kažu ili ono što On kaže?

Slava Njemu! Uvijek je istina ono što On kaže, a On kaže: “*Mrtav si.*”

Za nekoga mislimo da je živ i vjeran, jer to tako izvana izgleda, ali On vidi ono što ljudi ne vide i kaže, mrtav si. To je strašno stanje!

Po čemu On to može kazati i vidjeti?

Po djelima! Mi ne vidimo i ne znamo sva djela, ali On kaže: “*Poznam tvoja djela!*”

Aleluja. Slava Ti, Gospode! Mi služimo Bogu koji nas pozna iznutra i izvana. Jedanput je rekao književnicima i farizejima:

“*Vi grobovi okrećeni. Izvana ste bijeli, a iznutra ste puni truleži*”

Takvo je ljudsko srce, ako sva naša djela nisu dobra, onda smo kao grobovi puni truleži.

Mi to ne možemo vidjeti, ali On može vidjeti izvana i iznutra. Može vidjeti svako naše djelo, dobro i zlo.

Kroz naša djela On zaključuje jesmo li živi ili smo mrtvi. Andelu u Sardu su drugi rekli da je živ, ali Isus je rekao: "Mrtav si!"

ŠTO JE PRAVA ISTINA?

Što je prava istina? Mi smo se već češće prevarili i mislili za nekoga da je živ, a on je malo pomalo umirao i napokon bio mrtav. Pitamo se zašto?

Pitanje je zašto, kada je išao, obratio se i slušao, a sada ga nema?

Odgovor imamo u Božjoj riječi: nije ga ljubio!

Kada ga nije ljubio, nije ni mogao držati Njegovu riječ!

To je posve jasno. Samo snagom ljubavi možemo držati Njegovu riječ. Snagom ljubavi možemo Riječ u djelo sprovesti i dobra djela činiti.

Bog, Isus Krist, to vidi i On može reći: "Poznam te."

Ako su ta djela učinjena snagom ljubavi, onda nisi mrtav, onda si živ! Tako kaže Božja riječ i mi ne možemo to drugačije tumačiti. To je kao neka cenzura; kao da si na Rentgenu, na aparatu gdje se vidi u dubinu.

Bio sam prisutan na ultrazvuku moje drage supruge i sa doktorom sam gledao i slušao rad njezinog srca.

To je pomoglo da liječnici ustanove što nije u redu i što se da ispraviti. Hvala Bogu za liječnike i znanje koje im je od Boga dano.

Gospodin to vidi bez aparata i htio bi i nama pokazati da i mi vidimo kako izgleda naš duhovni život.

Pismo kaže da duhovni sve razgleda, a njega samog nitko ne može, jer ne može tjelesni, razgledati duhovnog.

Ako si duhovan, ako ga ljubiš i držiš Njegovu riječ, On će ti pokazati i tebe i drugoga, ne da ga osudiš i odbaciš.

Ne, to nije naš posao, On će to učiniti; već da vidiš pravo stanje. Da ti nitko ne može glumiti da je kršćanin, a nije, makar ide u Zajednicu.

Ovo što govori anđelu u Sardu, govori cijeloj crkvi.
Morali bismo ući dublje u povijest, ali to nije današnja tema da pričamo da se Sard nalazi u Maloj Aziji i kako se danas zove taj grad, ali to nije za nas važno.
Za nas je važno da On zna za naša djela, On ih pozna.
Drugi, oni za koje piše: "kažu", da je živ, ali nije živ, mrtav je. Znate, to je strašno!
Mi služimo Bogu koji može mrtve podići, vratiti ih nazad u život. Dok ima života u tvom tijelu, On to može, a i hoće učiniti, ali i ti moraš htjeti, da On to učini.
Prije svega, ljubiti ga, onda ga zamoliti da ti oprosti da bi mogao držati Njegovu riječ.
Rečenica u sljedećem stihu upozorava:

"Budi uvijek budan".

Taj nije bio uvijek budan i zato su se događale stvari koje je Gospodin vido.
Gospodin je znao da nije bio budan i da nije držao Riječ.
Vjerujete li da je to tako? To kaže Pismo.

"Budi uvijek budan!"

Kada si budan, onda možeš i druge buditi.
Aleluja! To je naša dužnost. Prvo da budemo mi budni, a onda da budimo druge, tj. one koji su na putu da zaspu.
One koji postaju nemarni; ljuljaju se zadovoljni što su kršteni u vodi i Duhu Svetom, misle da su sve to prošli i da sve znaju;

ŠTO ON KAŽE, TO JE DA I AMEN!

idu već dugo i dugo u Zajednicu, smatraju se boljim od onih koji su se nedavno obratili i tako se lijepo uspavaju. Tada počinju i druga djela, djela koja čovjeka ne održavaju budnim, već ga uspavaju.

Naše se mišljenje uvijek mora suglasiti s Božjim mišljenjem, i poniziti se pred Njim i reći: "Amen, tako je kako Ti kažeš!"

U proroku Izajiji kaže: “*Vaše misli nisu moje misli.*” Onda, čije da prihvatimo, tvoje, moje, ili Isusove, Božje misli?

Što On kaže, to je da i amen!

“*Budi uvijek budan i ojačaj ostatke koji već leže u smrti!*” Bože sačuvaj, da itko od nas i svih vjernika koji su se obratili, bude ikad u tom stanju.

U posljednje vrijeme se đavo bori, jer zna da ima malo vremena pa na raznorazne načine servira nešto što nije Božji program i što ne piše u Bibliji; nešto što su ljudi izmislili itd.

Uvijek uvjerava da mnoge loše stvari nisu grijeh i da nisu loše, dapače, kaže da smo mi slobodan narod, da nismo ničim zarobljeni i da ne moramo ničemu robovati.

Poznato nam je i mišljenje onih koji su se kroz takva uvjerenanja “oslobodili” i koji tvrde da smo mi zarobljeni, jer se držimo “prečvrsto” riječi Božje.

Eto, takve se stvari čuju. Hvala Bogu da više ne robujemo svijetu i grijehu, već da smo Kristovi robovi!

Hvala Bogu da se to i vidi i zato je to onima koji već drijemaju trn u oku.

Htjeli bi nas osloboditi ropstva Kristova i pustiti u svijet i grijeh. Bože sačuvaj! Nikada.

Jednom spašeni, želimo ostati uvijek spašeni i služiti Gospodinu. Pazimo i ne griješimo!

Piše da već leže u smrti. Zašto leže u smrti?

JEDNOG DANA ĆEMO SVE NAPUSTITI

Pismo kaže: Poznam djela - nisu bili budni - govori se da su živi , a nisu - već leže u smrti.

“*Nisam, zapravo, pronašao savršenim tvoja djela pred licem moga Boga.*”

Kao da govori jednoj osobi, ali ako je i govorio anđelu, pastiru crkve u Sardu, mislim da je to bila poruka svima

onda, kao i nama danas, da se pazimo i čuvamo, da gledamo kako živimo, ljubimo Isusa i da držimo Njegovu riječ. Možeš se danas hvatati za neke tebi drage prijatelje koji ti šapću i odvlače, ili za bilo koga, pa bilo to i za oca ili majku, ali jednog dana ćeš sve to napustiti.

Otići ćeš, ali kuda, pitam te?

Kamo ćeš otići, ako nisi držao Riječ. Odstupio si ovome ili onome za volju, sebi za volju i Gospodin gledajući na tvoj život nije pronašao tvoja djela savršenim pred svojim Ocem. Ljudi kažu da se ne može biti savršen, ali Božja riječ traži to od nas. To nije apsolutno savršenstvo, ali to je svetost i čistoća našeg života, to je ljubav, držanje Božje riječi, to znači biti živ. Gospodin to ocjenjuje kao savršena djela i to Božja riječ traži od nas. On očekuje od nas da držimo onako kako je napisano.

Kada se kaže, savršen, onda ljudi misle da se nikada ne pogriješi. Pismo kaže, da pogriješimo i više puta, ali ne želimo ostati u grijehu i u pogreškama, niti ih želimo ponavljati, već želimo biti slobodni.

Iskreno priznanje i Božje oprštanje nam daje snagu da više ne moramo, a ne da se stalno i uzastopno isповijedamo, a onda ponavljamo sve opet od početka.

Držeći Riječ, dobivamo snagu i moć da živimo u svakom pogledu dobra djela.

Ima jedan početak ili korijen svega što radimo.

ODLUKA JE NAŠA

U našem umu je začetak svega, a onda to izlazi na naša usta, a i ostali udovi sudjeluju.

Zato Pismo kaže, da ne dajemo naših udova za oruđe našim neprijateljima.

Zar đavo koristi vjerničke udove za nepravdu i grijeh? Da koristi ih, ali Božja riječ kaže da ne damo.

Mi smo oni koji odlučujemo hoćemo li ih dati ili ne.

Odluka je naša.

Ako smo jednom odlučili, onda smo se odlučili zauvijek za Isusa, da budemo živi i činimo dobra djela.

Zato nas je i spasio i oslobođio od zlih, kako bismo mogli činiti dobra djela i u njima živjeti.

Je li to divno? Isus Gleda na svoju crkvu.

Jesu li naša djela pred Njim savršena?

Pitajmo se! Vjerujem da će nam kroz Svetog Duha otkriti.

Nastavimo li i dalje u neposlušnosti, dragi, Sveti Duh će nas napustiti. On nije lancima vezan za nas, da mora ostati s nama ma kako mi živjeli i radili.

On će nas napustiti i u većini slučajeva, nikada se više neće vratiti.

Psalmist je molio: “*Nemoj ga uzeti od mene!*”

Priznavao je da je kriv, ali je molio da ga ne uzme od njega.

Jer je iskreno molio, nije ga uzeo od njega.

Je li Bog ljubav?

On hoće tu istu ljubav usaditi u naše srce, da bismo mogli držati Njegovu riječ.

Isus je taj koji ispituje sve što je pred Božjim licem i ništa mu se ne može sakriti. Ama baš ništa.

Sjećam se, kada sam se obraćao Gospodinu, još sam pušio. Htio sam se odreći, ali me je savladala želja.

MRTAV JE, TKO SI NE DA POMOĆI

Sakrio sam se, da me nitko ne vidi.

Puno puta mi je uspjelo, ali moja draga mama, koja je bila vjerna, uvijek je namirisala dim, iako sam ga ja raštjerivao.

Gospodin je video moju iskrenu želju da se oslobođim, ali sam još uvijek bio rob.

Slava Njemu, jer je došao dan kada me je oslobođio!

Tako je sa svakim grijehom, Ne možemo se sakriti, On vidi!

On vidi i kaže da nije pronašao savršena djela, a prati svako naše djelo i pozna svaki naš potez.

Unatoč svemu, On nam hoće pomoći, ali oni koji ga ne ljube, ne daju si pomoći i neće držati Njegovu riječ.

Oni nisu budni, među mrtvima su.

Njihova djela nisu savršena pred Bogom

Vidite koliko toga ima. Pred Njim ne možemo glumiti i skrivati se. Možemo jedni pred drugima, ali ne pred Njim.

On ne spava. On se nije umorio.

“Ne drijema Pomoćnik naš!”

Slava neka je Njegovom imenu!

Molili smo za našu sestru i On nas je čuo i uslišao. Ne zato jer smo dobri, već po svojoj milosti nas je uslišao.

To je svjedočanstvo za nas. Je li On na djelu?

Koliko li smo se puta uvjerili u to i baš zato On hoće da su naša djela takva da se mogu zvati savršenima.

Budu li savršena djela tvoja i ako Bog kaže da su savršena, onda je to tako i nitko ne može izbrisati natpis koji On stavi na ta djela.

Što sada, skoro je doseglo dno, kada kaže da je mrtav onaj za koga govore da je živ.

Znači li to da više nema nade? Malo prije sam spomenuo da mi služimo Gospodinu koji podiže mrtve.

Pravo je čudo, kada jednog takvog mrtvaca Gospodin podigne. Naravno, da taj mora doći sa molbom Gospodinu da to učini.

Čitajmo dalje:

“Prema tome, sjeti se kako si primio i čuo riječ;

Da, sjeti se kako si se obratio, sjeti se dana svetosti i čistoće. Sjeti se kako si Riječ primio svojim srcem.

Najprije si je držao, a onda malo po malo...

Mudar je đavo, ne smijemo ga omalovažavati, ali niti pre uvažavati.

Samo je Isus sve i nad svima.

On je pobjednik nad sotonom, koji vidi da mu se bliži kraj i sad se ponaša kao harambaša koji hoće potući i uništiti što više duša dok ima još tu kratkotrajnu slobodu.

“...vrši je i obrati se!”

Kada kaže, vrši je, znači da je do sada nije vršio.

To kaže sada i tebi, ako je nisi vršio.

To će te vratiti u život i pomoći ti da budeš onaj isti kao u početku kada si ju primio.

Gospod ti je pomogao i ti si se oduševio, a onda je malo po malo došlo do tog stanja.

Zato kaže da se sjetiš, da vršiš i da se obratiš.

MORAŠ SE OBRATITI!

Je li onda čudno kada nekome kažemo: “Obrati se! Ti se moraš obratiti. Tebi nema drugog izlaza, moraš se obratiti!”

Nedavno sam razgovarao s jednom dušom i nakon svega što je ispričao, rekao sam mu:

“Ti se moraš temeljito obratiti. Ne moraš se ponovno krstiti, ali se moraš pokajati za sve što nisi držao Riječ. Ovo je sada rezultat tvog duhovnog stanja, životne muke i patnje.”

Svako djelo ima svoj kraj, a rezultat je muka i patnja duše, jer nigdje nemaš mira.

Pokaj se, obrati se! Izlaz je da te Božja riječ digne i vrati u život, jer već ležiš dolje.

Duhovno ležiš, jer si skoro mrtav, ali te Riječ i Njena sila vraćaju u život.

Dok god čuješ Božju riječ imaš mogućnost da je poslušaš. Što da kažeš da bi se opravdao? Da kažeš to je zato, to je zbog njega, ili nešto slično? Ne ništa od toga, jednostavno priznaj.

Sjećate se one dvojice koji su molili u crkvi?

Onaj drugi je molio i rekao:

“Bože, budi milostiv meni grešniku!”

Pismo kaže da je izišao opravdan.
Gospodin mu je oprostio.
Znate da je Gospod Isus, rekao Petru: "*Kad god se obratiš...*"
Zar Petar nije bio obraćen?
Mi mislimo za nekoga da je obraćen, jer vjeruje, dolazi,
prima, krsti se i postao je brat ili sestra, znači obraćena
duša, a sada opet kaže: "*Obrati se!*"
Kad god treba ili kad god pogriješimo, ma i najmanju
stvar, obratimo se Njemu.
Kažimo mu onako iskreno kako je bilo. Molimo ga jer
On pozna naša djela. On je video sve i zna sve. Pred Njim
ne možemo ništa uljepšavati ili pokušati baciti krivnju
na nekog drugog. Samo iskreno priznanje ima vrijednost.
On će oprostiti i što će onda reći? Hoće li reći:
"Nastavi dalje"? Ne, reći će: "Idi s mirom i ne grijesi
više."
Zašto? Da ti ne bude gore.
"*Ne budeš li bdio, doći će u kao lopov, i sigurno nećeš znati
u koji će te čas iznenaditi.*"
To će biti iznenadenje.
Mi vjerujemo da Isus dolazi. Mi Isusa čekamo. Petar kaže
da čekamo novo nebo i novu zemlju, gdje će vladati mir
i pravda.

ISUS ĆE DOĆI IZNENADA

Isus će doći i za sve one koji su pogriješili i obratili se,
ponovno uspostavili duhovni život na razini Biblije.
Ne kao što neki misle da smo zarobljeni i da živimo po
diktatu, ne, nas uči Božja riječ.
Ona uči i sve druge, ali kako tko prihvata, tako će mu i biti.
Za koje će doći iznenada? Za one koji spavaju!
Budimo uvijek budni! Smisao ove teme je upravo taj, da
nas upozori da uvijek budemo budni vjernici.
Jednoć me je jedna duša pitala, kako da čeka Gospoda,

da bude budna? Zar da uopće ne spava? Da bdi je noću i danju?

Ne, rekao sam neka normalno spava, radi i jede i čeka Gospodina, ali da ne grijesi.

Hvala Bogu, bilo joj je onda jasno i bila je slobodna, jer je mislila da uopće ne smije spavati.

“Doći će kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji će cas iznenaditi”.

To govori svima onima koji neće biti budni.

Što kaže za onih pet ludih djevica? Sve su zaspale. One više nisu svijetlike.

U njihovom životu nije bilo svjetla za Isusa. Nije bilo Sile. One su poslije išle, navalile i tražile, kaže pismo, došle su i kucale na vrata: “Otvori nam, mi smo sad spremne, evo nas upravo smo onakve kao što Ti hoćeš. Bože, otvori nam!”

Ali On kaže: *“Idite od mene, ne poznam vas.”*

Je li to moguće? Bojam se da je to moguće, jer Pismo kaže 50%. Ja se bojam da i mene đavo ne prevari da ne bih i ja bio među onih 50% ludih ili nevaljanih.

Ja sa strahom Božnjim pristupam i gradim svoje spasenje. Pravi kršćanin drhti pred Bogom svojim, jer zna da je Bog oganj koji spaljuje.

ON OD SVIH NAS TRAŽI DA BUDEMO SAVRŠENI!

Kad te počne oganj lizati, onda nema milosti, dok te ne spali i proždre. Hvala Ti Isuse za Tvoju riječ. Hvala Ti Gospode!

On piše općenito crkvi, ali se obraća anđelu crkve i kaže da se njegovo stanje može popraviti, ako se sjeti, ako se probudi i posluša, ako se obrati, može opet postati živ i njegova djela dobra i savršena. Da bude ostatak života budan i savršen.

To piše njemu, ali i svima nama, jer od svih nas traži da

budemo budni i savršeni.

Dalje piše:

“Ipak, imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu onečistile svojih haljina.”

Kaže, nekoliko. Ne kaže svi, znači da ih ipak ima, pa makar samo nekoliko.

To me ohrabruje. Ohrabruje me što nije zaključio da nema niti jednoga, jer to bi bilo strašno.

Ipak ih ima, ali koji su to?

Gledam i razmišljam: koji su to? Jesam li to ja i ti, koji su to?

Ipak ima onih koji nisu onečistili svojih haljina.

Te duše koje su ljubile Gospoda, koje su se trudile i bile budne, koje su imale savršena djela, koje su imale strah Božji i nisu onečistile svojih haljina duhovnim grijehom, što će one raditi?

Što će one raditi?

“One će me pratiti u bijelim haljinama, jer su dostoje.”

One će ga pratiti. Bit će u Njegovoj prati.

Znate što to znači? One će biti s Isusom u slavi. Bit će u bijelim haljinama. Zašto će Ga one pratiti?

Zato što se nisu onečistile grijehom u svom životu.

One su dostoje da prate Gospodina!

Često puta u molitvi kažem: “Gospode, nisam dostojan da uzmem Ime Tvoje u svoja usta; nisam, ali Ti si mi dao milost.”

JESMO LI DUHOVNO BUDNI?

Kada bih živio i najsvetijim životom i opet, bez Isusove milosti, ne bih bio dostojan. Ovdje piše da će ga pratiti jer su dostoje, nisu se onečistile i uprljale svoje duhovne haljine već su držale Božju riječ.

Zašto su držale Njegovu riječ? Pa zato jer su ga ljubile!

Evangelje po Ivanu 14:24 kaže:

“Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi.”

Mi moramo na temelju Njegove riječi i našeg života, kogod kod svakog pojedinca Gospodin prati, znati da li ga ljubimo i da li držimo Njegovu riječ, da li smo duhovno budni i živi, da li pazimo da se ne onečistimo.

Ja sam dosta nezgodan i zaprljam košulju. Žena me upozorava da se presvučem, ali opet moram izaći pa to zanemaram i makar mi se čini da pazim, dogodi se, i mrlja je tu.

Žena mi kaže da se to teško ili nikako ne može oprati.

Mala sitnica se na bijelom jako vidi.

Ali ovi nisu uprljali svojih haljinu. Kaže da ih ima nekoliko koji su živjeli sveto i čisto.

Da znamo, braćo i sestre, kad davo kaže: nitko nije, Božja riječ kaže da ih ima. Oni koji drže svoj život u svetosti i čistoći znaju da ih ima. Znači da oni paze na sebe.

Paze što govore, što rade i što misle. Oni znaju kakva su njihova djela, njihovi potezi. Oni misle što rade i zato hvala Bogu da ih ima.

Tako sam sretan!

Daj Božje da budemo svi na onoj strani, gdje kaže da ih ima nekoliko.

Na drugoj strani ih ima više.

Oni koji su sada mrtvi i oni mogu postati živi, ali moraju prihvati ono što ova Riječ kaže:

“Prema tome, sjeti se kako si primio i čuo riječ; vrši je i obrati se!”

To je izlaz! Priznanje vodi do oproštenja, a oproštenje i čistoća su nastavak svetog života.

Ne ide drugačije. Tako nas uči Božja riječ.

Bio to tko bio, ona nije prema nikome popustljiva ili prijestrana. Ona ne pozna kompromisa i jednaka je za sve.

Žena iz naroda je vikala:

“Blago utrobi koja Te je nosila, i prsima kojima si se hranio!”

Stvarno blago iako to Isus nije potvrdio.

Marija je blažena, slava Gospodinu!
Pismo kaže da je blažena među ženama. To je blaženstvo
koje ni jedna druga nije primila.
Ali je Isus rekao:
“*Blago onima koji slušaju Božju riječ i drže je!*”
Amen!

PSALAM 51:12-14

“*Čisto srce stvori mi, Bože,
i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbacuj me od lica svojega
i svoga svetog duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svog spasenja
i učvrsti me duhom spremnim!*”

KRATAK PREGLED TEMELJNIH ISTINA

1. Ivanova poslanica 5:18 -21

“Znamo da ni jedan koji je rođen od Boga ne živi u grijehu, nego ga Rođeni od Boga čuva, i Zli ga ne može dohvatići.

*Znamo da smo mi od Boga,
a da je sav svijet u vlasti Zloga.*

*Znamo također, da je Sin Božji došao
i da nam je dao razum, da upoznamo Istinitoga.
Mi smo u Istinitome,
u Njegovom Sinu Isusu Kristu.
On je Istiniti, Bog i vječni život.
Djećice, čuvajte se idola!”*

BILJEŠKA O PISCU

Pastor Božidar Maršanić je sluga Božji, koji je svoj život podredio djelu Božjem, na koje ga je pozvao sam Bog. Rođen je u Zagrebu, 13.03. 1931. godine, gdje i danas živi.

Već u mladosti je shvatio da je ovozemaljski život prolanzan, a jedinu neprolaznu vrijednost spoznao je, moguće je naći u predanoj vjeri i bliskom odnosu s Bogom.

Svoj prvi korak k tom cilju, učinio je 1952. godine, stupivši u zajedništvo Kristove duhovne crkve Malokrštenih, koja se u to vrijeme sastajala u Badalićevoj ulici u Zagrebu.

U siječnju 1966. godine, pristupa članstvu Kristove pentekostne crkve, sa sjedištem u Ilici 200, gdje postaje iskreni borac za duhovne vrijednosti i odani suborac Ludviku Ūllenu, tadašnjem pastoru Kristove pentekostne crkve.

Kada je đavo unio nemir u Zajednicu, dolazi do raskola.

Velik broj samovoljnih članova, napustio je Zajednicu

Kada se u toj sredini pokazala nevjera, Božidar Maršanić ostaje vjeran, ne samo Bogu, već i Zajednici i njenom pastoru.

Sa pastorm Ludvikom Ullnom nastavlja predanu bitku za Božje djelo, a Gospodin im nije uskratio svoj blagoslov. U to vrijeme Božidar Maršanić postaje zamjenikom pastora i na njegov prijedlog biva 31.10.1982. godine, rukopoložen.

Kod rukopolaganja prisustvovali su: pastor Jakob Zopfi iz Švicarske, pastor Karel Ovček iz Murske Sobote i pastor Ludvik Ūllen.

Godine 1985., Gospod je pozvao svog slugu, pastora Ludvika Ūllena, a njegov zamjenik, Božidar Maršanić postaje pastорom Kristove pentekostne crkve u Ilici 200.

Božidar Maršanić je sudionik mnogih vjerskih (pente-

kostnih) seminara u Zagrebu, Osijeku, Novom Sadu, Beogradu i Veščici.

U siječnju 2002. godine izdaje svoju prvu knjigu sabranih propovijedi pod nazivom: "Propovijedam Isusa i to razapetog".

Knjiga je naišla na vrlo dobar prijem kod obraćenih, odnosno nanovo rođenih vjernika, a one koji to još nisu, potakla na razmišljanje i želju da iskuse ono, o čem on tako osvjedočeno i sa žarom propovijeda.

Bez obzira, slušali ili čitali njegove propovijedi, ako ih pratite otvorenog uma i srca, osjetit ćete svetu, Božju prisutnost, a to se može samo onda ako je ta Riječ pomazana Duhom Svetim.

Gospodinu je potrebna čista posuda, čisti kanal kroz koji može teći Njegova Sila i pomazanje, tj. živa Riječ.

Sam pastor Božidar Maršanić često napominje da samo oni koji su čisti i slobodni, mogu druge voditi u slobodu i svetost.

Voljom našeg Gospodina, Isusa Krista, i druga knjiga propovijedi Božidara Maršanića ugledala je svjetlo dana. Duboko sam uvjeren da će biti na blagoslov mnogima koji je pročitaju i pokazati im put kojim treba krenuti do jedino vrijednog cilja.

Želim da Duh Sveti dotakne svakog čitatelja i potakne ga da razmišlja o Božjoj riječi, sve dane našega života.

Vlado Svibovec

